BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
9 C
4 M

23
E
19

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

23.3.18

Ex Libris Presbit:ri
Antonij Mariæ
Gamangini.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMAN.

68
3 e
4

Proceſſionale Romanuꝫ cum officio mortuoꝝ ⁊ miſſa ꝑ defunctis in cantu: cũ multis alijs/oĩbus diuio cultui deditis/vtilib⁹ ⁊ neceſſarijs: vt ĩ tabula hic poſt epiſtolã poſita apparet.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

DOM. SOC. IESV BIBL. ... COLL.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

¶ Epiſtola fratris Liberij paderbornenſis ordinis mi-
noꝝ de obſuãtia: ad reuerendũ in chriſto patrẽ: fratreꝫ
Timotheũ lucenſem/ eiuſdẽ ordinis ꝛ in partib⁹ ciſmõ
tanis vicariũ generalẽ petẽtis opuſcli hui⁹ emẽdatõeꝫ.

D udũ colẽde pr̃ a q̃ꝫ pluimis ingẽti pcꝫ laceſſitus cum ſo
ad hui⁹ libelli ſubeundũ onus hortãtib⁹: qb⁹ aiaduer
tẽs mãꝫ vires ſupare meas: nequaq̃ꝫ acqeui: donec tu
pr̃ q̃ ſoles demulcere feros: flectere duros: excitare deſi
des: gelidoſq̃ꝫ ſuccẽdere aios: ita me blãda adhorta-
tione: dulciq̃ꝫ petitõe aggreſſus es: vt tua humanitate
deuinct⁹/ ꝓcul oĩ pulſa ignauia ꝛ abiecto pauore/ tanti
pr̃is tãtillus ego fili⁹ nec potui nec debui: nec vllo pacto
volui nõ aſſentire votis: nõ obtẽpare pcib⁹: q̃ mihi ſane
pcepta ſunt. Subij itaq̃ꝫ ſarcinã tenellis mihi ĩpoſitaꝫ
humeris: meis ꝑfecto imparẽ virib⁹/ tũ crebris confra
trũ allectus: titillatuſq̃ꝫ pcib⁹: tũ maxĩe tuis coact⁹ ver
bis: cõmuni q̃ꝫ multoꝝ vtilitate motus: atq̃ꝫ huiuſce
rei negocio aĩuꝫ applicui mecũ: pl'aq̃ꝫ mẽte rimãdo/ lu-
ſtrãdo/ voluẽdo: ea tandẽ carpẽdo delegi q̃ mihi roma
no pſallẽtib⁹ ritu ꝯductura viſa ſunt: quo potior inde
cõcorſq̃ꝫ canẽdi ꝯſurgat mod⁹: ne vbi par/ ꝯſonũq̃ꝫ cor
exiſtit: diſſona cordi vox erũpat: diſpareſq̃ꝫ cãtus audiẽ
tiũ offendãt aures: neq̃ꝫ vbi dei honor querit̃/ inde ipſi
dedec⁹ oriat̃. Collecta itaq̃ꝫ e pluimis aliq̃/ cõpactaq̃ꝫ ſit
ĩ vnũ redegi libellũ: quẽ ne huc illuc ĩcerto ferret̃ noĩe:
placuit ꝓceſſionale Romanũ nũcupare: quẽ ne libra-
rij mẽdoſuꝫ excipiãt: ſuas ĩde ceteris ĩpertiturũ men-
das a ſe ꝓpagatis exẽplarib⁹ ad te trãſmitto viſendũ:
purgandũ/ caſtigandũ: q̊ ceteri ĩprimẽdi vel trãſſcribẽ-
di ex eo codices elimati: politioreſq̃ꝫ effecti: tanq̃ꝫ e pu-
ro fonte deducti riuuli: laudẽ tibi grariũq̃ꝫ actões affe
rant: qppe q cõniuẽti mihi vellicaſti aures: dulcibuſq̃ꝫ
amoris ſtimulis pauidũ mihi pupugiſti aĩuꝫ. Accipe

igit q̄leſcūq̄ ꝑitie mee conatus:atq̄ me tuis foueas ꝓcib⁹ oro. Uale longū U.p̄r ꝛ paſtoꝛ Florentie.

Reſponſiua recognitionis ꝛ approbatōis.

Tuis receptis ac ꝑlectis lr̄is/cuncq̄ ipſis optato libro/ꝛ gaudio ꝛ leticia ſum affatim refectus:tū ex multoꝝ cōmodo:tū ex laude diuina:tū etiā ex lucro abs te repoꝛtato:dū meis multoꝝūq̄ obſeq votis decreuiſti.quo q̄dē ope ꝛ tuā expt⁹ ſuꝫ i obſeq̄ndo ꝓmptitudinē/ꝛ i ꝯponēdo ſolers ingeniū. Uolēs igr̄ tibi i re tātilla moꝛē gerere:legi libꝝ bis terq̄ reuolui:ſatiſq̄ caſtigatū reppi. Ceteꝝ neq̄ forte mēda clācl̄ꝫ viſū ſbt̄fugiſſꝫ meū:erā mināndū purgādūq̄ tradidi binis ꝛ i grāmatica ꝛ i muſica admodū eruditis frīb⁹:q ſolerti adhibita cura ac ſtudio ſinglā ꝛ ocul̄ ꝛ īgenio ꝯtēplati ſūt ne qd in alterutra facultate diſſoni minuſq̄ recti alicubi latuiſſet: quē bn̄ recognitū approbātes ꝓd te remittim⁹:vt qō ſupeſt q̄ꝫ ociſſime efficias. Uale diu fili:ac nr̄i meminiſſe ne pigeat dū mēte ꝛ ſpū corā eterno verbo aſtas. Data Senis.

¶ Tabula ꝯtentoꝝ in hoc proceſſionali Romano.

Bn̄dictio ſacerdotalium indumentoꝝ. folio 3.
Bn̄dictio mappaꝝ ſeu lintheaminū. 4.
Ordo ꝓceſſiōis i die purificatōis bt̄ē marie vgīs. 5.
Ordo ꝓceſſiōis in dn̄ica palmaruꝫ. 5.
Ordo ꝓceſſiōis in craſtino oīum ſanctoꝝ. 18.
Officiū moꝛtuoꝝ totū cum nota ſeu in cantu. 31.
Miſſa ꝓ defunctis in cantu. 65.
Ordo viſitādi tumulos defunctoꝝ poſt cantatam pro eis miſſam. 75.
Forma abſolōnis plēarie i articl̄o moꝛtꝭ alic⁹ īfirmi 78
Ordo cōicaudi fratrem infirmū. 78
Ordo vngendi fratrem infirmū. 79
Ordo recōmendatiōis aīe fratris infirmi. 81
Officium ſepulture fratris defuncti. 85

Ordo ſepulture ſecularium defunctorum. 99
Officium ſepulture paruulorum. 105
Septem pſalmi penitentiales 106
Pſalmus Confitemini vſqꝫ pſalmum Ad domi num cū tribularer. 112
Canticum graduum. 118
Paſſio dñi nr̄i ieſu xp̄i ſm mattheum. 122
Paſſio dñi nr̄i ieſu chriſti ſm marcuꝫ. 126
Paſſio dñi nr̄i ieſu chriſti ſm lucam. 130
Paſſio domini nr̄i ieſu chriſti ſm ioannem. 133
Bñdictio aq̄ in vigilia epiphanie. 136
Benedictio fontium ſabbato ſcō. 145
Benedictio annuli die deſponſationis. 148
Benedictio panis in die ſcō paſche. 148
Bñ̄o agni paſchalis: ouorum: caſei: ꝛ carnis. 148
Benedictio candelaru[m]. 149
Benedictio fructum. 149
Bñdictio ſup ſportas ꝛ baculos peregrinoꝝ. 149
Benedictio cilicij. 149
Ordo ad ītroducēdā mulierē ī eccl'iā poſt pa[rtum]. 150
Bñ̄o noue dom⁹ ꝛ imaginis btē marie vḡin[is]. 150
Ordo faciēdū baptiſmū ſm curiā romanā. 151
Bñdictio ſalis ꝛ aq̄ ſm vſum romanū. 152

Tabula hymnorum.

Conditor alme ſiderum. 153
Vox clara ecce intonat. 153
Chriſte redemptor omniū ex patre. 154
A ſolis ortus cardine. 154
Hoſtis herodes impie. 155
O lux beata trinitas: ꝛ principalis. 155
Te lucis ante terminum. 156
Nunc ſancte nobis ſpiritus. 156

Lucis creatoꝛ optíe 156
Audi benigne ꝯditoꝛ. 156
Jam chꝛiſte ſol iu. 158
Aures ad noſtras 158
Vexilla regis ꝓdeũt 159
Luſtris ſex quí iá. 160
Ad cenã agni ꝓuidi. 161
Auroꝛa lucis ru. 161
Jeſu nr̃a redẽptio. 162
Veni creatoꝛ ſpũs. 162
Beata nobis gau. 163
In maieſtatis ſolio. 163
Feſti laudes bo. 163
Pange lĩgua glĩoſi. 164
Verbũ ſupnũ pꝛo. 164
Doctoꝛ egregie pau. 165
Quodcũqꝫ vinclis ſu. 165
Jam bone paſtoꝛ. 166
Ut queãt laxis. 166
O nimis felix. 166
Aurea luce ꝛ de. 167
Jam bone paſtoꝛ. 167
Mardi maria pi. 168
Petr⁹ btũs catbena. 168
Gaude maẽ pie. 169
Nouũ ſid⁹ exoꝛitur. 169
Aue maris ſtella. 169
O glĩoſa domina. 170
Tibi chꝛiſte ſplẽ. 170
Chꝛiſte ſcõꝝ decꝰ 171
Chꝛiſte redẽptoꝛ oĩuꝫ. 171
Jeſu ſaluatoꝛ ſclĩ. 172
Honoꝛ ꝛ decus iclí. 172
Exultet celũ lãu. 173
Nunc ſcẽ nob ſpĩ. 173
Deus tuoꝝ militũ 174
Martyr dei q vni. 174
Scõꝝ meritis iclita. 174
Rex glorioſe marty. 175
Iſte cõfeſſoꝛ dñi. 175
Jſu redẽptoꝛ oĩuꝫ. 176
Jeſu coꝛona cel. 176
Jeſu coꝛona vĩginũ. 177
Huius obtẽtu. 177
Urbs beata. 177
Angularis fũdamẽ. 178
Proles ð celo ꝓdíſt. 178
Plaude turba pau. 179
Decus moꝝ dux mi. 179
Crucis chꝛiſti mons. 180
[illegible]ratulẽur bo. 180
Jeſu [illegible] 181
[illegible]oncinat plebs [illegible] 181
O clara luce clarioꝛ. 182
Magne pater augu. 182
Celi ciues applaudi. 183
Alma parẽte genitus. 183

Finis Tabule huius Proceſſionalis.

¶ Benedictio ſacerdotaliū indumētoꝝ in genere.

Pontifex ſacerdotalia īdumēta bn̄dicere volēs: ſtās ſine mitra dicit ℣. Adiutoꝛiū noſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus, q per moyſen famulum tuum pōtificalia ꝛ ſacerdotalia atq leuitica veſtimēta: ad explēdū miſteriū eoꝝ i ɔſpectu tuo: ad honorē ꝛ decoꝛē nois tui fieri decreuiſti: adeſto ꝓpiti⁹ īuocatōi b⁹ nr̄is ꝛ hec īdumēta ſacerdotalia deſup irrigante gr̄a tua: īgēti bn̄dictōe: p nr̄e hūilitatis ſuitutē purifi ✠ care: bn̄ ✠ dicere: ꝛ ɔſe ✠ crare digneris: vt diuinis cultib⁹ ꝛ ſacris myſterijs: apta ꝛ bn̄dicta exiſtāt: hiſq ſacris veſtib⁹ pōtifices: ſacerdotes ſeu leuite tui īduti: ab oīb⁹ īpulſiōib⁹ ſeu tētatōib⁹ malignoꝝ ſpūū muniti ꝛ defenſi eſſe mereant tuiſq myſterijs apte ꝛ ɔdigne ſeruire ꝛ īherer: atq ī his tibi placide ꝛ deuote pſeuerare tribue. p xp̄m dn̄m nr̄m. ℟. Amen. Alia oratio. Oremus.

Deus īuicte vtutis auctoꝛ: ꝛ oīū rerū creatoꝛ ac ſcificatoꝛ: ītende ꝓpiti⁹ pces nr̄as: ꝛ hec īdumēta leuitice ꝛ ſacerdotalis glīe: miſtris tuis fueda: tuo oꝛe ꝓpꝛio bn̄ ✠ dicer: ɔſe ✠ crare ꝛ ſci ✠ ficare digneris: omneſq eis vtētes: tuis myſterijs aptos ꝛ tibi ī eis deuote ꝛ amabiliter ſuiētes: gratos effici ɔcedas. p dn̄ʒ. ꝛc.

Deīde aſpgit ip̄a īdumēta aq̄ bn̄dicta. Poterit etiaʒ pōtifex ſine mitra ſtās ſup ip̄a īdumēta ātēq̄ aq̄ bn̄dicta aſpgat: ſequētē bn̄dictionē ſi ei placebit dicer. Oremus.

Omnie de⁹ ops q veſtimēta pōtificib⁹: ſacerdotib⁹: ꝛ leuitis ī vſū tabernaculi federis neceſſaria. Moyſen famulū tuū agere iuſſiſti: eūq ſpū ſapiē ad id peragēdū repleuiſti: hec veſtimēta ī vſuʒ ꝛ cultuʒ myſterij tui ſci ✠ ficare: bn̄ ✠ dicere: ꝛ ɔſe ✠ crare digneris: atq miſtros altaris tui: q ea īduerint: ſeptifoꝛ

mis ſpū ꝛ gr̃a dignat̃ repleri: atq₃ caſtitatis ſtola: btā facias cū bonoꝝ fructu operū miniſterij ɔgruentis īmortalitate veſtiri. p. Deīde aſpgit ipa īdumēta aq̄ bn̄dicta. vl' ēt ſi placet poterit pōtifex ſine mitra ſtās finitiſ p̄cedētib⁹ oꝛonib⁹ āteq̄₃ īdumēta aq̄ bn̄dicta aſpgit. vl' ēt omiſſis oīb⁹ ſequētē ſpecialē dicer̃ noiando ī ea īdumētū vl' īdumēta: qd̄ ſeu q̄ bn̄dicit. ¶ Specialis bn̄o cuiuſlibet īdumēti. ℣. Adiutoꝛiū nr̄₃ ī noīe dn̄i. ℟. Qui fecit celū ꝛ t̃rā. ℣. Dn̄s vobiſ. ℟. Et cū ſpū. Oꝛemus.

Deus oṗs: bonaꝝ v̓tutū datoꝛ: ꝛ oīu₃ bn̄dcōnū largus īfuſoꝛ: ſupplices te rogam⁹: vt manib⁹ nr̄is ope tue bn̄dictōis īfūdas: ꝛ has caligas ꝛ ſādalia vl' amictū vl' albā vl' cictoꝛiū vl' ſtolā vl' manipulū vl' tunicā vl' dalmaticā vl' planetā diuio cultui p̄paratā v̓tute ſci ſpirit⁹ bn̄ ✠ dicer̃: ſci ✠ ficar̃: ꝛ ɔſe ✠ crare digneris: ꝛ oīb⁹ ea vtētib⁹. gr̃a₃ ſcificatōis ſacri myſterij tui benign⁹ ɔcede: vt ī ɔſpectu tuo ſci ꝛ īmaculati atq₃ irre p̄hēſibiles appareāt: ꝛ auxiliū miſicoꝛdie tue acquirāt. p. ꝛc. Deīde aſpgit ea aq̄ bn̄dicta. ¶ Bn̄dictio mappaꝝ ſeu litheaminū ſacri altaris

Pontifex mappas ſeu litheamīa ſacri altaris bn̄dictur⁹: ſtāſ ſine mitra dicit ℣. Adiutoꝛiū nr̄₃ ī noīe dn̄i. ℟. Qui fec̄ celū ꝛ t̃rā. ℣. Dn̄s vo. ℟. Et cum ſpū tuo. Oꝛemus.

Exaudi dn̄e p̄ces nr̄aſ: ꝛ hec litheamīa ſacri altariſ vſui p̄parata: bn̄ ✠ dicere ꝛ ſci ✠ ficare digner͛. p chꝛiſtū dn̄₃ n. ℟. Amē. Oꝛem⁹.

Omīe de⁹ oṗs: q oꝛnamēta ꝛ litheamīa facere moyſen famulū tuu₃ p xl. dieſ docuiſti: q̄ etiā maria texuit: ꝛ fecit ī vſu₃ miſterij tabnacl'i federis ſci ✠ ficare bn̄ ✠ dicere ꝛ ɔſe ✠ crare digneris hec lintheamīa: ad regendū: inuoluēdūq₃ altare glorioſſimi filij tui dn̄i nr̄i ieſu chꝛiſti: qui tecū viuit ꝛ regnat in vnitate ſpūſſci deus: p oīa ſecula ſecl'oꝝ. Amen. ¶ Deinde aſpergit ea aqua benedicta.

BIBLIOTECA NAZ.

¶ In nomine dñi noſtri Jeſu chriſti incipit pceſ ſionale ſm vſum ⁊ ꝯſuetudinē Romane curie.

¶ In feſto purificationis beate marie virginis/ fi nita tertia fit bñdictio candelaꝝ: qua cōpleta/ aſp gitur candele aqua bñdicta: ⁊ adoleanᷣ incēſo. Deinde duo fratres eas accenſas fratrib⁹ in ſuis locis manētibus diſtribuunt. Et cum inceperit diſtribuere: a choro cantatur antiphona Lumē ad reuelationē gentiū. ita ꝙ poſt quēlibet verſum pſalmi Nūc dimittis: et poſt Gloria pri. ⁊ poſt Sicut erat: reiteratur tota añ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

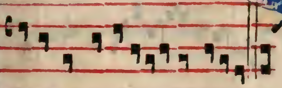

umē ad reuelati o nē gē ti uz: et

gloriam plebis tu e iſrael. Nunc dimittis ſeruū

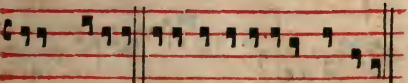

tuum domine: ſecundū verbū tuum in pace.

His expletis: cantatur antiphona: Exurge domine adiuua nos. qua et oratiõe Exaudi queſumus domine plebem tuaz: ⁊ que extrinſec⁹ ⁊c̃ finitis: fit proceſſio more ſolito. Et cantantur he antiphone ſequentes per ordinem.

Antiphona.

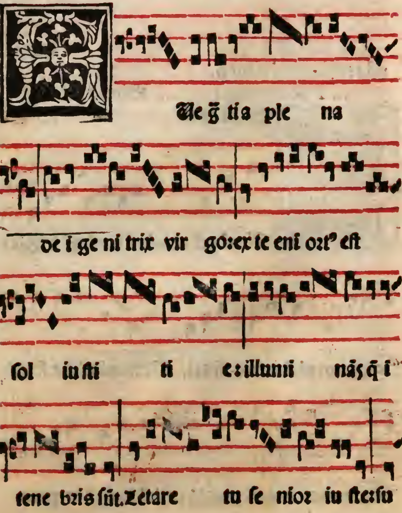

ſci piẽs i vl nis libera torem a nimaꝝ no ſtra ꝑ
donātem no bis ⁊ reſurre cti on Añ.
Ador na thalamū tuuz ſi on: ⁊
ſu ſcipe regē chri ſtū: āplectere mari am:
q̄ eſt cele ſtis porta: ipſa eni portat regē glo

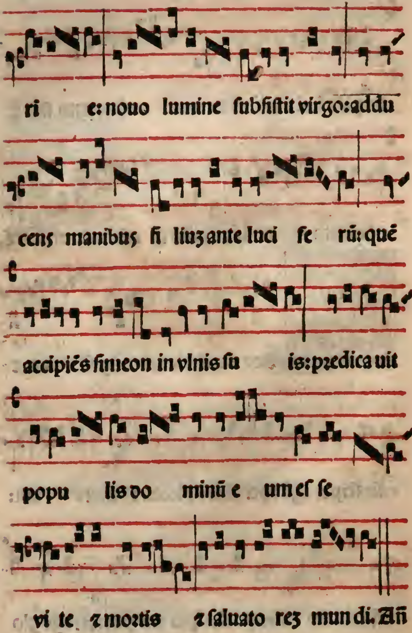
ri e: nouo lumine ſubſiſtit virgo: addu
cens manibus fi lium ante luci fe rū: quē
accipiēs ſimeon in vlnis ſu is: predica uit
popu lis do minū e um eſſe
vi te ⁊ mortis ⁊ ſaluato rem mun di. Añ

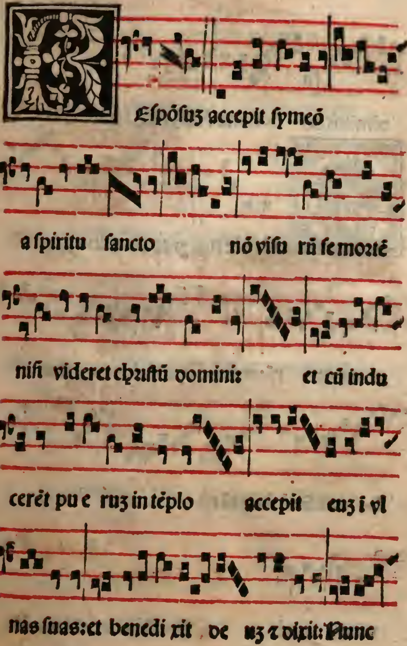
Eſpóſuʒ accepit ſymeō
a ſpiritu ſancto nó viſu rū ſe moꝛtē
niſi videret chꝛiſtū domini: et cū indu
cerēt pu e ruʒ in tēplo accepit euʒ i vl
nas ſuas: et benedi xit de uʒ ꝛ dixit: Nunc

In itro itu eccle ſie cãta tur ſe quens ℟.

ſūt dies purgationis marie ſecūdū legē moy

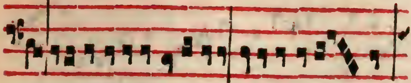

ſi tulerūt illū in hieruſalē/ vt ſiſterēt e um

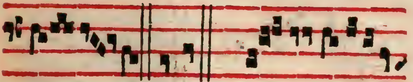

do mi no. Sicut. ℣. Glo ri a patri ⁊ fi/

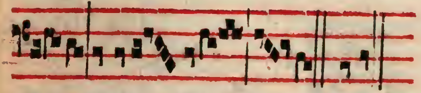

li o: et ſpiri tui ſan cto. Sicut.

¶ In die palmaꝝ cōpleta tertia ⁊ aſpſiōe aq̄ bn̄/ dicte: more ſolito facta: ſacdos pcedat indut⁹ ⁊c. ad bn̄dicendū ramos. Quo pacto ⁊ oꝛone De qui filium tuum dominū noſtrū ieſum chꝛiſtum ⁊c. finita: duo frēs ramos frib⁹ i locis ſuis manē/ tib⁹ diſtribuūt. ⁊ interī a choꝛo cātāt ſeq̄ntes añe.

Ueri hebreoꝝ portātes ramos o li
uarū:obuiauerūt domi no:clamātes et dicen/
tes:oſanna in excelſis. Antiphona.
Ueri hebreo ꝝ veſtimēta ꝓſter
nebant in vi a: et clamabāt dicentes: oſanna

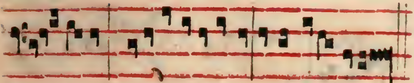

filio dauid: benedict⁹ q venit i nomine domini.

Que ſi non ſufficiunt: repetatur quouſqꝫ ramoꝝ diſtributio finiatur. Deinde dicit ſacerdos ℣ſuꝫ Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpū tuo. Orō. Omnipotens ſempiterne deus: qui dominū noſtrum ieſum chriſtum die aʒimoꝝ ſuper pullum aſine ſedere feciſti: et a pueris ꝛc. Poſtea fit proceſſio: ꝛ cātātur antiphone ſubſcripte: vel omnes vl alique: pro diſpoſitione cantoris. Antiphona.

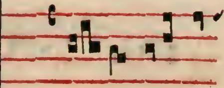

Cum appropiquaret do min⁹ hieroſo lymā: miſit

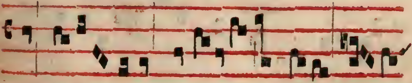

ret do min⁹ hieroſo lymā: mi ſit

p.ro. B

du os ex diſcipulis ſu is di cés: i/
te in caſtellũ qđ eſt cõtra vos: et in/
uenie tis pullum aſi ne alli gatum: ſuper
quē nullus ho minũ ſedit: ſolui te et ad/
du cite mihi. ſi quis vos interroga/

ue rit di cite: opus do mi ni
eſt:ſoluen tes ad duxerũt ad ieſuʒ:ꝛ im
poſuerũt il li veſtimenta:et ſedit ſuper eum.
Ali i expãdebãt veſtimẽta ſua in vi-
a: a li i ramos de arboribus exter nebãt.

et qui ſeq̄bãtur clamabãt:oſanna benedi-
ctus qui venit in nomine domi ni: benedictũ
regnũ patris noſtri da uid:oſãna in excel-
ſis miſerere nobis fili da uid. Añ.
Um audiſ ſet po pu lꝰ ga

ieſus venit hieroſo lymã:acceperũt ramos
palmarũ: et exi erũt e i ob ui-
am:et clamabãt pu e ri di cẽtes: Hic
eſt qui vẽturus eſt in ſalu tẽ popu
li. hic eſt ſalus noſtra et re

dépti o iſra el. Quantꝰ eſt i ſte cu i
thꝛoni et domina ti o nes occurrũt.
noli timere fi li a ſy on: ecce rex tuuꝫ ve nit tibi
ſe dẽs ſuper pulluꝫ a ſi ne: ſicut
ſcriptum eſt. Sal ue rex fabꝛicatoꝛ mũdi:

g ve ni ſti redí mere nos. Añ.
Nte ſex dies ſolénis
paſche quādo ve nit dominus in ci uita/
tem hieruſalem occurrerūt e i pu e ri: ⁊ in
manibus portabant ramos palma rum: et

clamabant voce magna dicentes oſanna
in excelſis. benedictꝰ qui
veniſti in multitu di ne miſericordie tu e: o/
ſana in excel ſis. Añ.
Ccurrunt turbe cum floribus et

palmis redēptori obuiam et victori triumphā

ti digna dant obſe quia: filiuꝫ de i ore gētes

predicant: et in laude chriſti voces tonant per

nubila oſanna.

Antiphona.

Um angelis et pu e ris fideles

inueni amur: triumphatoꝛi moꝛtis clamantes:
oſanna in excelſis.
Antiphona.
Turba multa que cõuenerat ad di-
em feſtum: clamabat domino benedictus q̄ venit
in nomine domini: oſanna in excelſis.

¶ In reuerſione proceſſionis ad eccleſiā: aliqui fratres intrant: duo ad min⁹ vel quatuor ad plus & clauſo oſtio ſtantes verſa facie ad pceſſionē incipiūt verſuz Gloria laus. & cantāt totū vſqȝ ad Iſrael es tu rex. Sacerdos ꝟo cuz reliquis ſtantibus extra: repetit illud idez. Deinde ſtantes intus cantant verſus ſequētes: vel omnes: vel partem pro diſpoſitōe cantoris. Et ſtantes extra reſpondēt ad quoſlibet duos verſus Gloria laus: ſicut a principio.

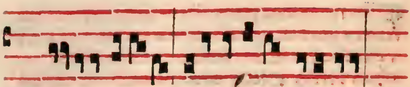

I Srael es tu rex dauidis ⁊ in clyta ples ℟.

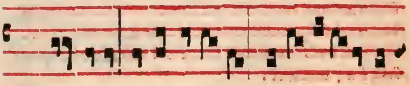

D Omine qui in domi ni rex benedicte ve-

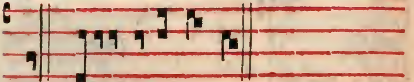

nis. G loꝛia laus et honoꝛ. ℟.

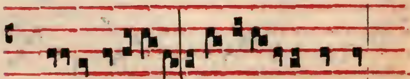

C Etus in excelſis te laudat celitus omnis. ℟.

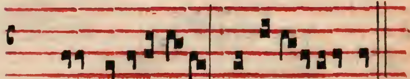

E T moꝛtalis homo: cuncta creata ſimul.

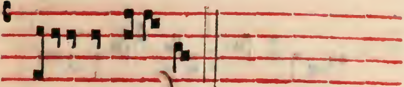

Gloria laus et honoꝛ ⁊c. ℟.

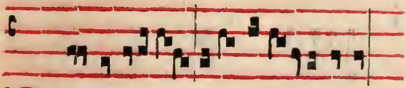

Plebs hebꝛea ti bi cū palmis obuiā venit ℟.

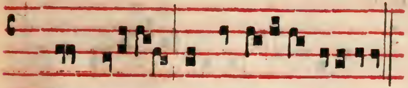

Cum prece voto hymnis aſſumus ecce tibi.

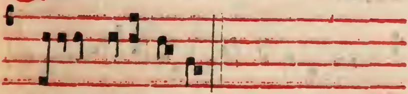

Gloria laus et honoꝛ ⁊c. ℟.

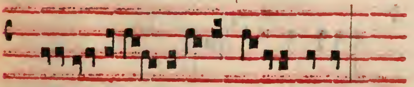

Hi tibi paſſuro ſoluebāt muni a laudis. ℟.

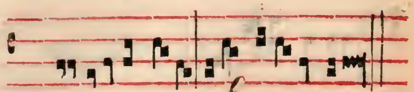

NOs tibi regnanti págimus ecce melos.

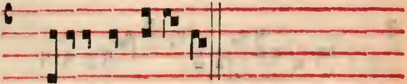

Glo ri a laus et honor. ℟.

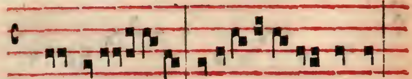

HJ placuere ti bi:placeat deuo ti o noſtra ℟.

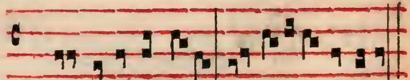

REx bone rex clemẽs:cui bo na cũcta placẽt.

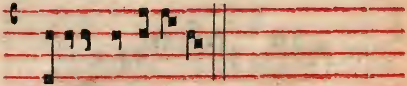

Glori a laus et honor ꝛc. ℟.

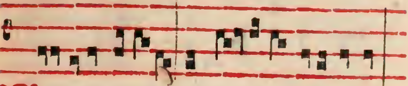

R Ecerat hebꝛeos hos gloꝛi a ſāguinis almi. ℟.

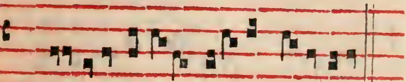

N Os facit hebꝛeos trāſi tus ec ce pius.

G loꝛi a laus et honoꝛ. ℟.

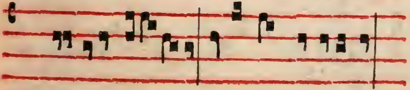

S Is pius aſcēſoꝛ tu: ⁊ nos ſi mus aſellus. ℟.

T Ecum nos capi at vꝛbs ve neranda dei.

Gloria laus et honor ꝛc. ℟.
Veſtis apoſtoli´ce rutilo fulgore tegamur. ℟.
Te bene docta vt ea noſtra caterua vehat.
Gloria laus et honor ꝛc. ℟.
Tegmine ſiue anime ſternam⁹ corpora nr̃a.

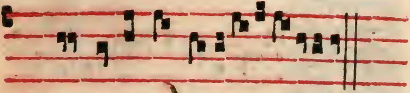

Quo per nos ſemper ſit vi a tuta tibi.

Glori a laus et honoꝛ. ℣.

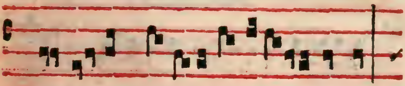

Sit pi a pꝛo palme nobis victoꝛi a ramis ℣.

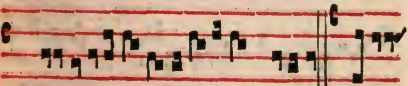

Et tibi victrici ſoꝛte canamus i ta. Gloria

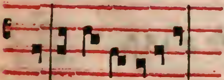

laus et honoꝛ tibi ſit ꝛc.

Poſtea intrat pꝛoceſſio in eccleſiam: cantando reſponſoꝛium. ℟.

In gredientedo mino in ſanctā
ci ui ta tem: hebꝛeo ruz pu/
e ri reſurrectionez vite pꝛo nūci
an tes. Cū ramis palma ruz oſanna
clama bāt in ex cel ſis. ℟. Cun cꝫ

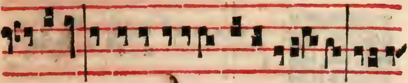

audiſſent ꝗ ieſus veniret hieroſoly mā:exi e-

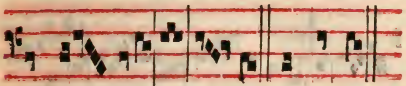

runt ob ui am e i. Cum ramis.

Et non dicitur Gloria patri.

¶ Hymnos qui ſolent cantari in diuerſis pceſſionibus diuerſarū ſolēnitatum anni: inuenies in hymnario in fine huius libri poſito: ⁊ in tabula a pncipio hui⁹ opis ſituata habebis capita ſingulorum hymnoꝝ: quotationibus diſtincta.

¶ Ordo proceſſionis pro defunctis in craſtino omnium ſanctorum.

¶ Cantata miſſa hora tertia: ⁊ inchoato a cantoribus reſponſorio Credo ꝗ redēptor. de choro hoc ordine proceſſio egrediať. Precedāt duo ceroferarij cū cereis: induti ſuppellicijs: q̄s ſeq̄ť crucifer ſuppellicio indut⁹: deide ceteri frēs vti moris eſt in pceſſioīb⁹: vltio hebdomadari⁹ nigro pluuiali idut⁹: a dextra cui⁹ pcedat diacon⁹ cū aq̄ bn̄dcā: ⁊ a ſiniſtra ſubdiacon⁹ cū thuribło ⁊ incēſo.

Redo ꝗ redēptoꝛ meus ℟.j.
vi uit: et in nouiſ ſimo di e de ter/
ra ſurrectu rus ſum. Et in carne me
a vide bo de um ſaluato
rem me uz. ℣. Quē viſurus ſum

¶ Peruētis autē ad primaꝫ manſionem: cruci fer ꝛ ceroferarij facies ſuas ꝛ crucem vertant ad venientem proceſſionē: ceteri fratres a dextris et a ſiniſtris dicte manſionis in modū corone ſe col locent: hebdomadarius vero contra crucem. Interim omnibus dictum Reſponſoriū cantan

tibus: diaconus tumulos aqua benedicta aſpergat: et ſubdiaconus thure incenſet. Finito vero Reſponſorio: dicat

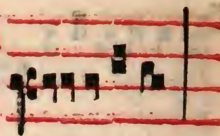

Kyrieleyſon. Kyrieleyſon.

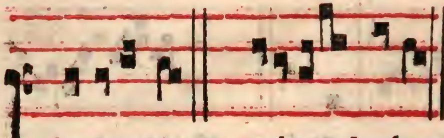

Chriſteleyſon. Kyri e leyſon.

Deinde hebdomadarius alta voce dicat:

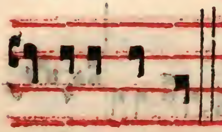

Et ceterũ in ſilentio: ⁊ deniq̃ clara voce explicet verſum Et ne nos inducas in tentationẽ. ℟. Sed libera nos a malo.

Pater noſter. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe animas eorũ. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi orationẽ meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Domin⁹ vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Omps ſempiterne de⁹: cui nũq̃ ſine ſpe mie ſupplicat: ꝓpiciare aiabus famuloꝝ famularũq̃ tuaꝝ: vt q de hac vita i tui nois ꝯfeſſiõe deceſſerunt: ſanctoꝝ tuorũ numero facias aggregari. Per chriſtum dñm noſtrum. Amen.

¶ Deinde intonato a cantoribus reſponſorio Qui lazarum: proceſſio ordine prenotato ad ſecundam manſionem procedat. ℟. ſecundũ

Qui la zarum re ſuſcita
ſti a monumento fetidum. Tu e is
do mi ne dona requi em: et lo cum
indul genti e. ℟. Qui vẽturus es
iu dicare viuos ꝛ moꝛtu os: et

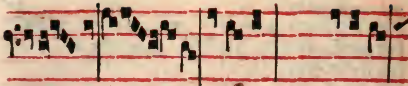

ſecu lū per ignem. Tu e is. ℣. Requiem

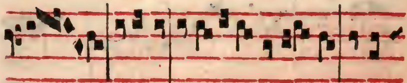

eternā dona e is domi ne: et lux

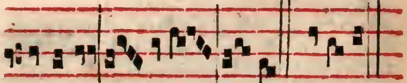

perpetu a lu ce at e is. Tu e is

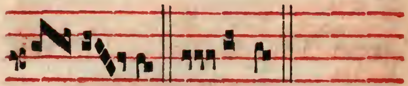

do mi ne. Kyri eley ſon. vt ſupꝛa.
Pater noſter. vt ſupꝛa. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sꝫ libera nos. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue domine. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi oꝛationē meam. ℟. Et clamoꝛ meꝰ. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus.

DEus venie largitor ⁊ humane ſalutis ama
tor: queſum⁹ clementiã tuam: vt noſtre cõ/
gregationis fratres ſorores: ꝓpinquos ⁊ bene/
factores qui ex hoc ſeculo trãſierũt: beata maria
ſemp virgĩe intercedẽte cum oĩbus ſanctis tuis:
ad perpetue beatitudinis ꝯſortium ꝑuenire con
cedas. Per chriſtũ dñm noſtꝝ. ℟. Amẽ. Nota
ꝙ p̄dicta non debẽt dici in ſecũda hac manſiõe:
ſi fuerint ibi ſepulture fratrũ. ſin aũt reſeruet di/
cta oratio ad locũ ſepulturarũ fratrum: ⁊ ſeqñs
oratio loco eius dicatur

DEus cuius miſeratiõe anime fideliũ requi
eſcunt: famulis ⁊ famulab⁹ tuis hic ⁊ vbiq; i chri
ſto quieſcentibus: da ꝓpitius veniam peccatorũ
vt a cunctis reatibus abſoluti: tecum ſine fine le/
tentur. Per chriſtũ dominũ noſtrũ. ℟. Amen.

¶ His finitis procedat proceſſio ad tertiã man
ſionem ordine ſupra notato: inmediate poſtꝙ̃
inceptum fuerit a cantoribus ſequens Reſpon
ſorium.

Reſponſoriũ tertium.

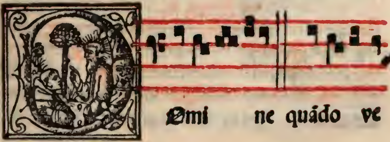

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ne ris iu di ca re ter ram: v bi
me ab ſcon dam a vul tu i re
tu e. Qui a pec ca ui
ni mis in vi ta me a. ℟. Cõmiſſa
me a pa ue ſco: et ante te e ru be ſco

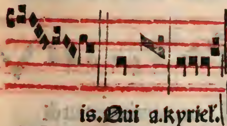

vt ſupra. Pater nr̄. vt ſupra. ℣. Et ne nos. ℟. Sʒ libera nos. ℣. A porta inferi ℟. Erue dn̄e ℣. Requieſcāt in pace. ℟. Amen. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor meꝰ. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpū tuo. Oremꝰ

Propitiare q̄s dn̄e aiabꝰ famlor famlarūqʒ tuarū mīa ſēpit'na vt mortalitatis nexibꝰ expeditas lux eas et'na poſſideat. p. x. d. n. Dein ichoato ℟io ſeq̄nti ad q̄rtā māſiōez pcedat pceſſio ordiate ℟4

Eméto mei de us:quia
vétus eſt vita me a. Nec a ſpi ciat
me vi ſus homi nis. ℟. De pꝛofun dis
cla ma ui ad te domi ne:domine ex au di
vo cem me am. Nec a ſpi ci at. ℟.

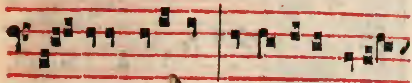

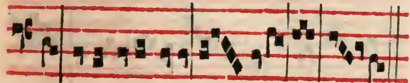

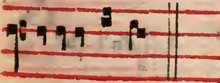

vt ſupra. Pater nr̄. vt ſupra. ℣. Et ne nos. ℟. Sȝ libera nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e. ℣. Requieſcāt in pace. ℟. Amen. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor meꝰ. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpū tuo. Oremꝰ

Preſta q̄ſumus omīps deus: vt aīas famulorum famularūq; tuarum ab angelis lucis ſuſceptas in ꝑparata habitacl'a deduci facias beatoꝝ. Per xp̄m dn̄m nr̄m. ℟. Amen. Sequit ℟. v.

Eu mi hi domine quia
pec ca ui nimis in vi ta me a: quid
fa ciaʒ mi ſer:v bi fu gi am niſi ad te
deus me us. Mi ſe re re me
i: dum ve ne ris in nouiſſimo

ꝛ lux ꝑpetua lu ce at e i. Mi. kyrieť
vt ſ. Pater noſter. vt ſ. ℣. Et ne nos inducas.
℟. Sz libera nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue
domine. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.
℣. Dñe exaudi orationẽ meam. ℟. Et clamor
meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpi
ritu tuo. Oremus.

Abſolue queſumus domine aĩas famulorũ famularũq; tuarũ: ⁊ omniũ fidelium defunctorũ ab omni vinculo delictorum: vt in reſurrectionis gloria inter ſanctos ⁊ electos tuos reſuſcitati reſpirent. Per chriſtum dominũ noſtrũ. ℟. Amen. Sequit ℟. ſextum.

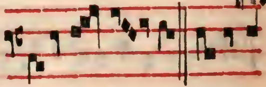

Ne recor de ris pecca ta

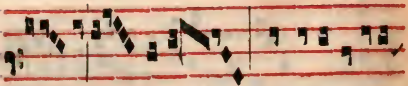

me a do mine Dum veneris iudi

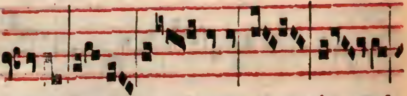

ca re ſe culũ per i gnẽ.

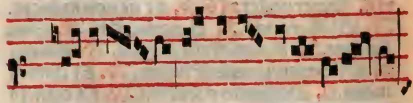

℣. Di rige do mine deus me us

vt ſ̃. Pater noſter. vt ſ̃. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sȝ libera nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi orationẽ meam. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Deus cui propriū eſt miſereri ſemper ⁊ par/cere: propiciare animabus famulorū famularū[que] tuarum: ⁊ omnia eorum peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis abſolute: tranſire mere/antur ad vitam. Per chriſtum dominū noſtruz. R. Amē. Seq̄r R. ſeptimū.

Peccantez me quoti di e

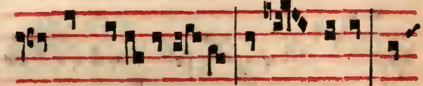

et non me peni ten tem ti mor mortis con

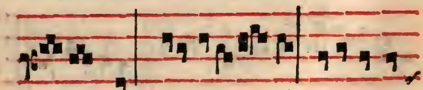

tur bat me. Quia in in fer no nul la eſt re/

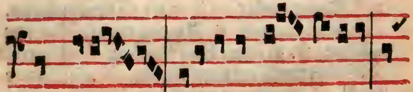

dempti o: miſe re re me i deus: et

ſal ua me. ℟. Deus in no mine tu-
o ſal uum me fac: et in vir tu te tu-
a li be ra me. Quia in
in fer no nulla eſt redempti o
mi ſe re re me i de us: et ſal

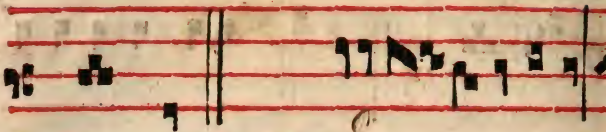

ua me. ℣. Reg em e ter nā

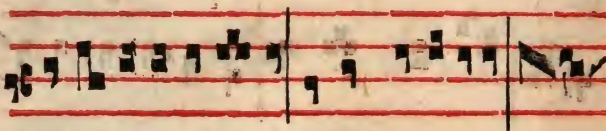

do na e is do mi ne: ⁊ lux perpe tu a lu

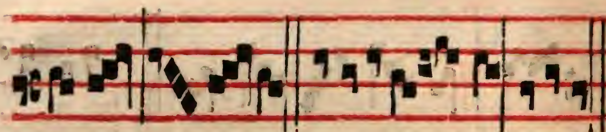

ce at e is. Quia in infer no nulla ē.

vt ſupra. Pater nr̄. vt ſupra. ℣. Et ne nos. ℞. Sz libera nos. ℣. A porta inferi ℞. Erue dn̄e ℣. Requieſcāt in pace ℞. Amen. ℣.

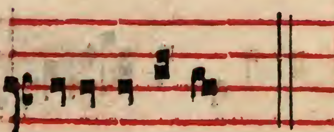

kyrieleyſon.

Dn̄e exaudi oꝛonē meā. ℞. Et clamoꝛ me⁹. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℞. Et cū ſpū tuo. Oꝛem⁹

Deus vita viuētiū ſpes moꝛiētiū ſal⁹ oīuz i te ſperantiū: p̄ſta ꝓpiti⁹: vt aīe famłoꝝ: famłaꝝqꝫ tuaꝝ a nr̄e moꝛtalitatꝫ nexib⁹ abſolute: btā maria ſp virgīe īteredēte ī ꝑpetua cū ſcis tuis luce letēt. p x. dn̄m. ℞. Amē. ℞. vig.

Omi ne ſecũduʒ actuʒ me
um no li me indi ca re: ni hil di/
gnum in cõſpectu tu o e gi. i/
deo de pre cor ma ie ſta tem tu/
am. Ut tu deus de le as
D iſ

in i qui ta tem me am. ℣.
Amplius laua me domine ab iniu-
ſti ti a me a: et a delicto me o mũda
me. Ut. ℣. Requiem
e ternã dona e is domi ne: ⁊ lux perpetua

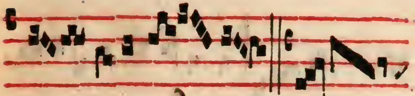

lu ce at e is. Et

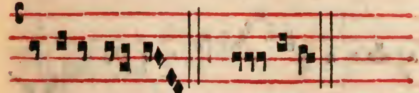

tu deus dele as. kyrieleyſon. vt ſupra.
¶ Pater noſter. vt ſ. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sʒ libera nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi orationē meam. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Supplices dñe pro aiabus famulorū famularūq; tuarum preces effundimus/obſecrantes: vt quicquid cōuerſatione contraxerunt humana: et clemēter indulgeas: et i tuorum ſede letantium conſtituas redemptorum. Per chriſtū dominum noſtrum. ℟. Amen. Seqꝛ ℟. ix.

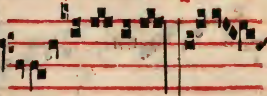

Ibera me do mine de vi is

in fer ni qui portas ereas confre
gi ſti: et vi ſi ta ſti in fernum z
de diſti e is lumen: vt vide rent te. Qui
e rāt in pe nis te ne bra
rum. ℟. Claman

tes et di cen tes: ad ue ni ſti re dēptoꝛ
no ſter. ℣. Qui erant. ℟equi em
e ternam do na e is do mi ne: et lux perpetu
a lu ce at e is. Qui erant in
pe nis. K ẏri eleyſon. vt ſupꝛa.

Pater noſter. vt ſupꝛa. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dñe aīas eoꝝ. ℣. Dñe exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus.

Animab⁹ q̃s dñe famuloꝝ famularūq; tuaꝝ oꝛo pficiat ſupplicantiū: vt eas ꝛ a pctis oib⁹ exuas: ꝛ tue redēptōis facias eē pticipes. Qui viuis ꝛ regnas i ſcl'a ſcl'oꝝ. ℟. Amē. Ad vltimā manſionē cātoꝛes cantāt ſeq̄ns ℟. cū q̄ oēs clici eo oꝛdine q̄ exiert pceſſioālr ad choꝛū reuertāt. ℟. io.

Duꝫ ve neris iu di ca re
ſe culum ꝑ igneꝫ. ℟. Tremens factus
ſum ego: et ti me o dum diſcuſſi o ve
ne rit atqꝫ ven tu ra i ra. Quando ce
li mo uendi ſunt. ℟. Dies illa di es ire:

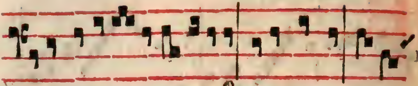

ca la mi ta tis et mi ſe ri e: dies magna et a

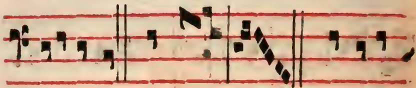

mara valde. Dum ve. ℣. Requi em

eternam dona e is do mi ne: et lux perpe-

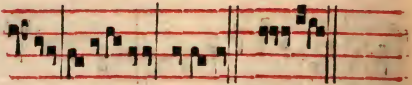

tu a lu ceat e is. Libe ra. K yrielei. vt ſupꝛa. Pater noſter. vt ſupꝛa. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dñe aias eoꝝ. ℣. Dñe exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus.

Fideliū de⁹ oīuz cōditor ⁊ redēptor: aīab⁹ famulor℞ famularūq₃ tuar℞ remiſſionē cūctor℞ tribue peccatorū: vt idulgētiā quā ſēp optauerīt: pijs ſupplicatōib⁹ ɔſeq̄nt. Qui viuis ⁊ regnas i ſecla ſclorū. ℞. Amē. ℣. Reqē₃ etnā dona eis dn̄e. ℞. Et lux ppe.lu.eis. Deiñ cātores dicāt ℣.

Et oēs clerici reſpō/deant:

Requieſcant in pace. Amen.

Quo dicto/ hebdomadarius cum miniſtris in ſacrarium reuertātur.

¶ Incipit officium in agenda mortuorum.

¶ Ad veſperas abſolute incipitur antiphona.

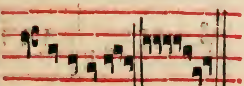

Placebo dn̄o. Eu o u a e.

Dilexi quo/ Pſalmus
niā exaudiet dominus
vocem orōnis mee.
Quia inclinauit aurē ſuā mi
hi: ⁊ i dieb⁹ meis inuocabo.
Circūdederunt me dolores

mortis: ⁊ pericula inferni inuenerũt me.
T ribl'atiões ⁊ dolorẽ iueni: ⁊ nomẽ dñi iuocaui.
D dñe libera animã meam misericors dominus ⁊ iustus: ⁊ deus noster miseretur.
C ustodiẽs puulos dñs: hũiliat⁹ sũ ⁊ liberauit me
C onuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus bene fecit tibi.
Q uia eripuit aiam meam ð morte/oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu.
P lacebo domino in regione viuorum.
R equiem eternam dona eis domine.
E t lux perpetua luceat eis. Añ.

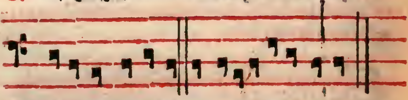

Placebo domino / in regi one viuorum.

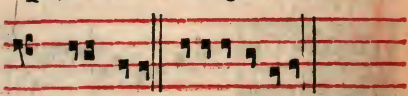

Añ. Heu mihi. E u o u a e. Ps.
A d dñz cũ tribl'arer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
D omine libera animam meam a labijs ini quis: ⁊ a lingua dolosa.
Q uid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad lin/ guam dolosam.
S agitte potẽtis acute: cũ carbonib⁹ desolatorijs.

Heu mihi qꝛ incolatus meus prolōgatꝰ ē/ habitaui cū hītantibꝰ cedar: mltū incola fuit aīa mea.
Cum his qui oderūt pacē eram pacificꝰ: cum loquebar illis impugnabant me gratis.
Requiem eternam dona eis domine.
Et lux perpetua luceat eis. Añ.

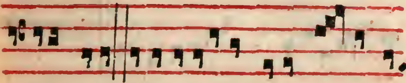

Heu mihi: quia incolatus meus pro longa/

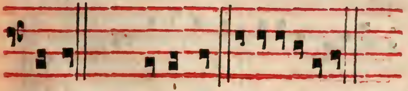

tus eſt. añ. Dominus. E u o u a e. pſ.
Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.
Auxiliū meū a dño: qui fecit celum ⁊ terram.
Non det in commotionē pedem tuum: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te.
Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: q cuſtodit iſrl̄.
Dominus cuſtodit te/dominus protectio tua: ſuper manum dexteram tuam.
Per diem ſol non vret te: neqꝫ luna p noctem.
Dñs cuſtodit te ab oī malo cuſtodiat aīaꝫ tuā dñs
Dominꝰ cuſtodiat introitū tuum ⁊ exituꝫ tuū: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculum. Regeꝫ eter.

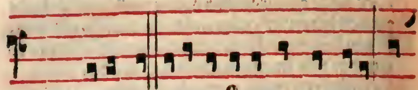

Añ. Dominus cuſtodit te ab omni mulo: cu

ſtodi at animam tuam dominus. Antiphona

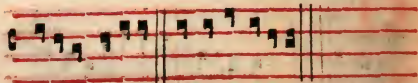

Si in i quitates. E u o u a e. Pſalmus.

De profundis clamaui ad te domine: domi
ne exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intendentes: in vocem depre/
cationis mee.
Si iniqtates obſuaueris dñe: dñe qs ſuſtinebit
Quia apud te propitiatio eſt: et propter legem
tuam ſuſtinui te domine.
Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit
anima mea in domino.
A cuſtodia matutia vſqꝫ ad noctē: ſpet iſrl' i dño
Quia apud dominuz miſericordia: et copioſa
apud eum redemptio.

Et ipſe redimet iſ/rael: ex oībus ini/qtatibus eius.

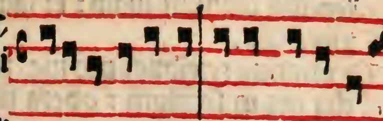

Requiē eternam: dona eis ꝛc. Añ. Si iniquitates obſeruaueris

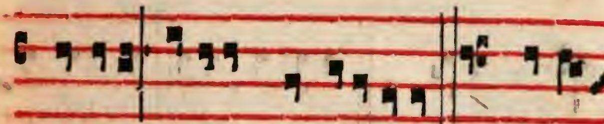

domine: domine quis ſuſtinebit? Añ. Ope/

Confitebor tibi do/mine in toto corde meo: quoniā audiſti ver/ba oris mei.

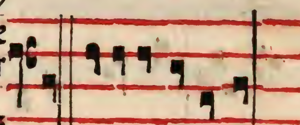

In conſpectu angelorū pſallaȝ tibi: adorabo ad ra. E u o u a e. ps.
templum ſanctū tuum: ⁊ cōfitebor nomini tuo.
Super miſ̄icordia tua ⁊ veritate tua: qm̄ magni/ficaſti ſuper omne nomen ſanctū tuum.
In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multi/plicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi dñe omnes reges terre: qꝛ au/dierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs dñi: qm̄ magna ē glīa dñi.
Quoniā excelſus dñs ⁊ humilia reſpicit: et alta a longe cognoſcit.
Si ambulauero in medio tribulationis viuifica/bis me: ⁊ ſuper iram inimicorum meorum ex/

tendiſti manum tuam: et ſaluum me fecit de/
xtera tua.

Dominus retribuet pro me / domine miſericor/
dia tua in ſeculum: opera manuum tuarum
ne deſpicias.

R equiē eternā: dona eis dn̄e. Et lux ppe.lu.eis.

Añ. Om ne. E u o u a e. Canticū.

Magnificat: anima mea dominū.

Et exultauit ſpūſ meꝰ:in deo ſalutari meo

Quia reſpexit humilitatē ancille ſue:ecce enī ex hoc beatā me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt: ⁊ ſanctū nomen eius.

Et miſericordia eius a ꝓgenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potētiā in brachio ſuo:diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potētes de ſede ⁊ exaltauit humiles.

Eſurientes īpleuit bonis:⁊ diuites dimiſit inanes.

Suſcepit iſrael puerum ſuum: recordatus miſericordie ſue.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros: abraam et ſemini eius in ſecula.

Requiem eternam:dona eis domine.

Et lux perpetua: luceat eis. Añ.

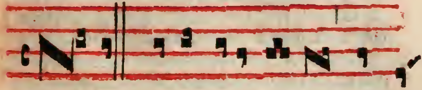

Om ne quod dat mihi pa ter: ad me

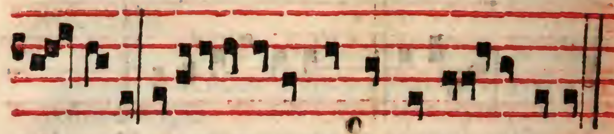

ve ni et: ꝛ euꝫ q venit ad me nõ eijciaꝫ foras

Deinde dicatur Pater noſter ſecreto. Et notandũ ꝙ in diebus ferialibus in veſperis trium ſiue nouem lectionũ: quãdo ſine nota dicũtur: ꝛ i laudibus eorundem dicitur Pater noſter cum pſalmo Lauda anima mea dñm ꝛ verſicul' ꝛ debitis orationibus flexis genibus. In alijs vero diebus in officio defunctoꝝ genua non flectunt: nec dicitur pſalmus Lauda anima mea dñꝫ. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera nos. Pſ.

Lauda aĩa mea dñm/ laudabo dñm in vita mea: pſallam deo meo q̃diu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filijs hoium in quibus non eſt ſalus.

Exibit ſpiritus eius ꝛ reuertetur in terrã ſuam: in illa die peribunt omnes cogitatiões eorum.

Beatus cuius deus iacob adiutor eius/ ſpes eiꝰ in domino deo ipſius qui fecit celum ꝛ terram: mare ꝛ omnia que in eis ſunt.

Qui cuſtodit veritatẽ in ſeculũ/ facit iudiciũ iniuriam patientibus: dat eſcam eſurientibus.

Dñs ſoluit compeditos: dñs illuminat cecos.

Dñs erigit eliſos: dominus diligit iuſtos.

Dominꝰ cuſtodit aduenas: pupillũ ꝛ viduaꝫ ſu/

ſcipiet: ⁊ vias peccatoꝛū diſperdet.
R egnabit dn̄s in ſecula/ deus tuus ſyon: in generatione ⁊ generationem.
R equiem eternam: dona eis domine.
E t lux perpetua: luceat eis. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue domine animas eoꝛum. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amē. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Domin' vobiſcum. ℟. Et cum ſpū tuo.
D Eus qui inter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pōtificali ſeu ſacerdotali feciſti dignitate vigere/ pꝛeſta queſum⁹: vt eoꝛum quoqꝫ perpetuo aggregentur conſoꝛtio. Oꝛatio
D Eus venie largitoꝛ/ ⁊ humane ſalutis amatoꝛ: queſum⁹ clementiā tuam: vt noſtre cōgationis fratres/ pꝛopinquos ⁊ benefactoꝛes/ q ex hoc ſeculo tranſierunt: beata maria ſemꝑ virgine cum omnibus ſanctis tuis intercedēte/ ad perpetue beatitudinis conſoꝛtium peruenire cōcedas. Oꝛatio.
F Idelium deus omnium conditoꝛ ⁊ redemptoꝛ: animabus famuloꝛū famularūqꝫ tuarum/ remiſſionem cunctoꝛum tribue peccatoꝛū: vt indulgentiam quam ſemper optauerunt/ pijs ſupplicationibus conſequātur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnitate ſpiritus ſācti deus/ per omnia ſecula ſeculoꝛum. ℟. Amen. ℣. Requiem eternaꝫ dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Requieſcāt in pace. ℟. Amē
¶ Ad matutinū abſolute incipit Inuitatoꝛiū.

Inuitat. Regeʒ cu i om ni a vi uunt
Ue ni te ad Pſalmus.
Enite exultemus domino:
iubilemus deo ſalutari noſtro: preoccupemꝰ
ſaciem eius in confeſſione: et in pſalmis iubi

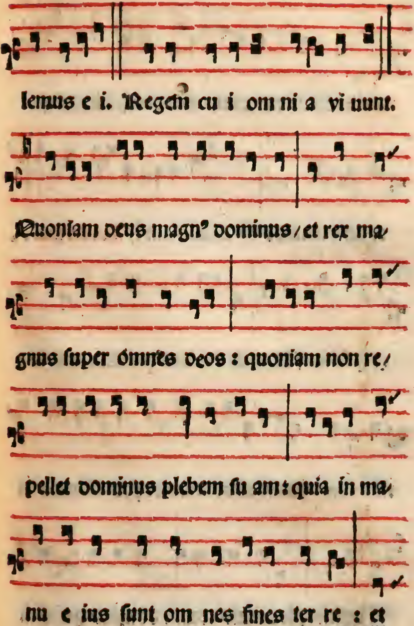
lemus e i. Regem cu i om ni a vi uunt.
Quoniam deus magnꝰ dominus/et rex ma/
gnus ſuper omnes deos : quoniam non re/
pellet dominus plebem ſu am : quia in ma/
nu e ius ſunt om nes fines ter re : et

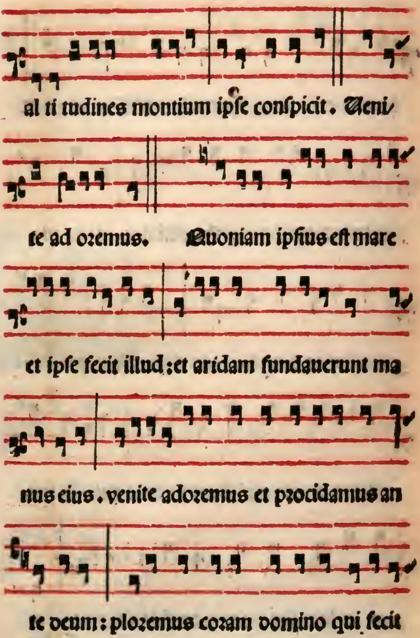
al ti tudines montium ipſe conſpicit. Veni/
te ad oꝛemus. Quoniam ipſius eſt mare
et ipſe fecit illud: et aridam fundauerunt ma
nus eius. venite adoꝛemus et pꝛocidamus an
te deum: ploꝛemus coꝛam domino qui fecit

nos:quia ipſe eſt dominus deus noſter : nos
autem populus eius/ et oues paſcu e eius.
Regem cui omnia viuunt. Hodi e ſi vo
cem eius au di e ri tis: no li te ob du/
ra re cor da veſtra: ſi cut in ex a cer/

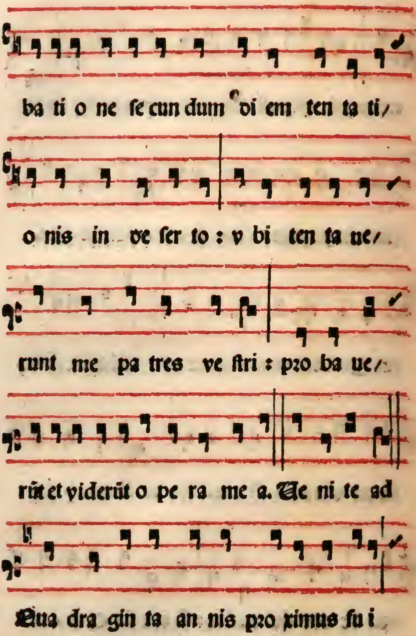
ba ti o ne ſe cun dum di em ten ta ti-
o nis in de ſer to: v bi ten ta ue-
runt me pa tres ve ſtri: pro ba ue-
rũt et viderũt o pe ra me a. Ue ni te ad
Qua dra gin ta an nis pro ximus fu i

ge ne ra ti o ñi hu ic : et di xi ſem/
per/ hi er rant coꝛ de : i pſi vero non
co gno ue runt vi as me as : qui bus
iu ra ui in i ra me a : ſi in tro i būt
in re qui em me am: Regeȝ cui omnia.

Re qui em e ter nam do na e is do mi-
ne: et lux per pe tu a lu ce at e is.
Ve ni te ad o re mus.
Regem cu i om ni a vi uunt: Ve ni te
ad o re mus.

¶ Dictum Inuitatorium cum ſuo pſal-
mo non dicitur niſi in craſtino omnium
ſanctorum: ⁊ cum funus preſens fuerit.

¶ In primo nocturno Antiphona.

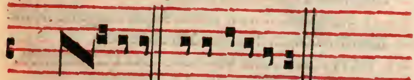

An. Di rige. E u o u a e. Pſalmus.

Verba mea auribus percipe domine: intelli
ge clamorem meum.
Intende voci oꝛonis mee: rex meꝰ ⁊ deus meus.
Qm̄ ad te orabo dn̄e: mane exaudies vocē meā.
Mane aſtabo tibi ⁊ videbo: quoniā non deus vo
lens iniquitatē tu es.
Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ pmane-
bunt iniuſti ante oculos tuos.
Odiſti oēs qui operantur iniquitatē: perdes oēs
qui loquuntur mendacium.
Virū ſanguinū et doloſuꝫ abominabiť dn̄s: ego
autē in multitudine miſericordie tue.
Introibo in domū tuam: adorabo ad tēpluꝫ ſan-
ctum tuū in timore tuo.
Domine deduc me i iuſtitia tua propter inimicos
meos: dirige in cōſpectu tuo viaꝫ meā.
Quoniam non eſt in ore eorum veritas: cor eo-
rum vanuꝫ eſt.

Sepulchrū patens eſt guttur eorum/ linguis ſu/
is doloſe agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus ſuis/ ſecundū multi/
tudinem impietatuꝫ eorum expelle eos: quoni/
am irritauerunt te domi ⁊c.
Et letentur omnes qui ſperant in te: in eternū ex
ultabunt ⁊ habitabis in eis.
Et gloriabūtur in te omnes qui diligunt nomē
tuum: quoniam tu benedices iuſto.
Dñe vt ſcuto bone volūtatis tue: coronaſti nos.
Requiem eternam: dona eis domine.
Et lux perpetua luceat eis.

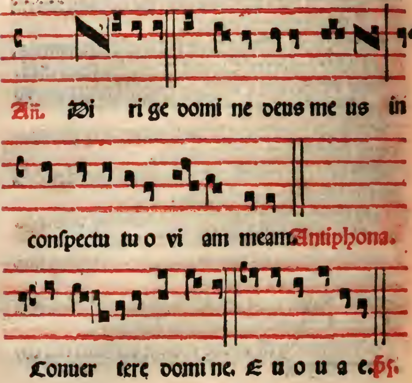

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛripias me.

Miſerere mei domine quoniam infirmus ſum: ſana me dñe quoniã conturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſquequo.

Conuertere domine ⁊ eripe animã meam: ſaluũ me fac propter miſericoꝛdiã tuam.

Quoniã non eſt in moꝛte qui memoꝛ ſit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboꝛaui in gemitu meo / lauabo per ſingulas noctes lectum meum: lachꝛymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbatus eſt a furoꝛe oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Diſcedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniã exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dominꝰ depꝛecationẽ meam: dominꝰ oꝛationem meam ſuſcepit.

Erubeſcant et conturbetur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubeſcant valde velociter.

Requiem eternam: dona eis domine.

Et lux perpetua luceat eis. Añ.

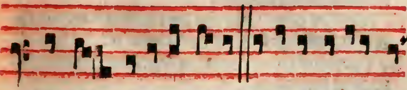

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

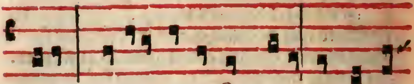

meam : quoniaꝫ non eſt in moꝛte qui memoꝛ

ſit tui. Añ. Ne quando. E u o u a e. Ps.

Domine deus meus in te ſperaui: ſaluū me
fac ex oībus pſequētibus me ⁊ libera me.
Neq̄ rapiat vt leo animā meā: dum non eſt qui
redimat/neq̧ qui ſaluuꝫ faciat.
Domine deus meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas ī
manibus meis.
Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidā meri
to ab inimicis meis inanis.
Perſequatur inimicus animā meam et compꝛe/
hendat/et conculcet in terra vitam meā: ⁊ gloꝛi/
am meam in puluerem deducat.
Exurge domine in ira tua: ⁊ exaltare in finibus
inimicoꝛum meoꝛum.
Et exurge deus meus in pꝛecepto qđ mandaſti:
et ſynagoga populoꝝ circūdabit te.
Et pꝛopter hanc in altum regredere: dominus
iudicat populos.
Iudica me dn̄e ſm iuſticiam meam: et ſm inno/

centiam meam ſuper me.
Conſumetur nequitia peccatoꝝ/⁊ diriges iuſtū: ſcrutans coꝛda ⁊ renes deus.
Iuſtum adiutoꝛium meum a domino: qui ſaluos facit rectos coꝛde.
Deus iudex iuſtus foꝛtis ⁊ patiēs: nunquid iraſcetur per ſingulos dies?
Niſi cōuerſi fueritis gladiū ſuum vibꝛabit: arcū ſuum tetendit ⁊ parauit illum.
Et in eo parauit vaſa moꝛtis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniuſticiam/ concepit doloꝛem: et peperit iniquitatem.
Lacū aꝑuit ⁊ effodit eū: ⁊ icidit in foueā quā fecit.
Conuertetur doloꝛ eius in caput eius: ⁊ in verticem ipſius iniquitas eius deſcēdet.
Cōfitebor dño ſcḋm iuſticiā eiꝰ: et pſallā nomī dñi altiſſimi. R egem eternā: dona eis dñe.

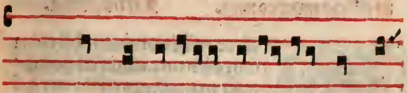

Añ. Ne quando rapi at vt le o animam me/

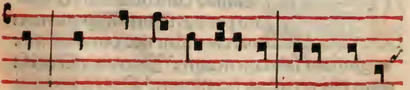

am: dum non eſt qui redimat/ neq; qui ſal/

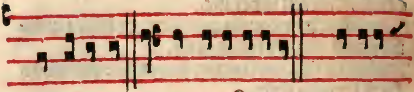

uum fa ci at. ℣. A porta inferi. ℟. Eru e

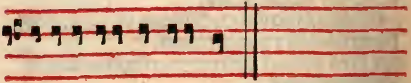

domine ani mas e o rum. ¶ Deinde di/catur Pater noſter ſecreto. Quo completo di/cat hebdomadarius clara voce verſum Et ne nos inducas in tentationem. Reſpõdeant om/nes Sed libera nos a malo. Tunc lector abſo/lute incipiat lectionē: et eandem terminet fine Tu aūt dñe. Et ſic legantur omnes lectiones in officio mortuorum. Lectio prima.

Arce mihi domine: nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo: quia magnificas eum: aut qd apponis erga eum cor tuum? Viſitas eum diluculo: et ſub/ito probas illum. Uſqꝫquo non parcis mihi: nec dimittis me: vt glutiam ſaliuam meam? Peccaui. Quid fa/ciam tibi o cuſtos hominum? Quare poſuiſti me contrarium tibi: et factus ſum mihimetipſi

grauis. Cur non tollis peccatum meum: ꝛ quare non auferſ iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dormiam: et ſi mane me queſieris non ſubſiſtam.

Sequitur Reſponſorium primum.

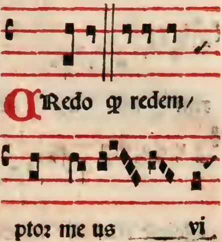

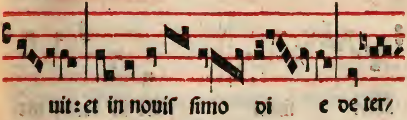

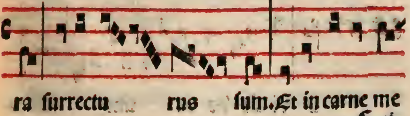

a vide bo de um ſaluato
rem me uʒ. Quē viſurus ſum
egoipſe et nō ali us:⁊ oculi mei con ſpe/
cturi ſunt. ℟. Et in carne me/
a vi de bo de um ſalua/

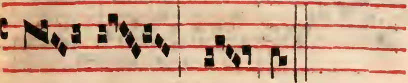

to rem me um. Lectio .ij.

Tedet animã meaʒ vite mee: dimittã aduerſũ me eloquiuʒ meum. Loquar in amaritudĩe anime mee: dicã deo. Noli me cõdemnare. Indica mihi: cur me ita iudices? Nunquid bonũ tibi videtur/ ſi calũnieris et opprimas me opus manuum tuaruʒ: ⁊ conſilium impioꝛum adiuues? Nunquid oculi carnei tibi ſunt: aut ſicut videt homo et tu vides? Nunquid ſicut dies hominis dies tui: ⁊ anni tui ſicut humana ſunt tempoꝛa? Ut queras iniquitatem meaʒ: et peccatũ meuʒ ſcruteris. Et ſcias quia nihil impiuʒ fecerim: cũ ſit nemo qui de manu tua poſſit eruere. ℟.

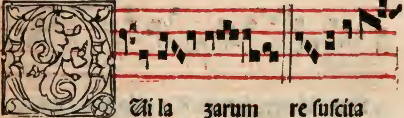

Qui la zarum re ſuſcita

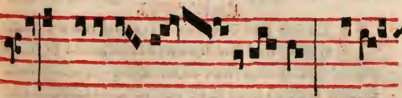

ſti a monumento feti dum. Tu e is

F iij

Lectio tertia.

Manus tue domine fecerunt me: ⁊ plaſmauerunt me totum in circuitu: et ſic repente pꝛecipitas me: Memento queſo ꝙ ſicut lutum feceris me: et in puluerem reduces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me: et ſicut caſeum

me coagulaſti: Pelle et carnibus veſtiſti me: oſſibus et neruis compegiſti me. Vitam et miſericordiam tribuiſti mihi: et viſitatio tua cuſtodiuit ſpiritum meum.

Reſponſoriuꝫ tertium.

ni mis in vi ta me a. ℣. Cōmiſſa
me a pa ue ſco: et ante te e ru be ſco
dū veneris iudi care: no li me cōdē na/
re. Quia. Requiem eternā dona
e is domi ne: et lux ꝑpetua lu ce at e

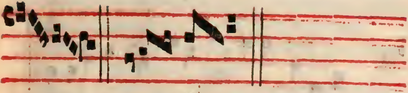

is. Qui a pec. In .ij. nocturno Añ.

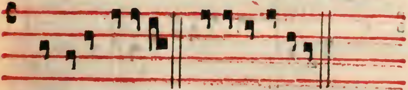

In loco paſcu e. E u o u a e. Ps.

Dominus regit me:ꝛ nihil mihi deerit:in lo-
co paſcue ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me:animam
meam conuertit.
Deduxit me ſup ſemitas iuſtitie: ꝓpt nomē ſuū.
Nam etſi ambulauero in medio vmbre mortis/
nō timebo mala:quoniā tu mecum es.
Virga tua ꝛ bacul⁹ tuus:ipſa me ꝯſolala ſunt.
Paraſti in cōſpectu meo menſam:aduerſus eos
qui tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput meū:ꝛ calix meus
inebrians ꝙ̄ preclarus eſt
Et miſericordia tua ſubſequatur me : omnibus
diebus vite mee.
Et vt inhabitem in domo domini:in longitudi-
ne dierum.
Requiem eternam:dona eis domine.
Et lux perpetua:luceat eis.

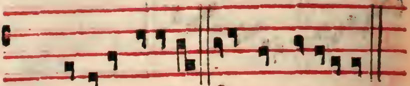

Añ. In loco paſcu e ibi me collocauit.

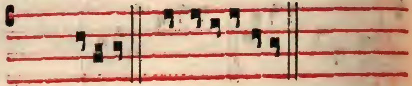

Añ. Delicta. E u o u a e. Pſalmus.

AD te dñe leuaui animā meam:deus meus
in te confido non erubeſcam.
Neq; irrideant me inimici mei:etenim vniuerſi
qui ſuſtinent te : non confundentur.
Confundant̄ omnes iniqua agētes:ſupuacue.
Uias tuas domine demōſtra mihi:⁊ ſemitas tu/
as edoce me.
Dirige me in veritate tua ⁊ doce me:quia tu es
ſaluator meus/⁊ te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationū tuarum domine:⁊ mi/
ſericordiarū tuarum que a ſeculo ſunt.
Delicta iuuentutis mee ⁊ ignorantias meas: ne
memineris domine.
Secundū miſericordiā tuam memento mei tu:
propter bonitatem tuam domine.
Dulcis ⁊ rectus domin⁹:propter hoc legem da
bit delinquentibus in via.
Diriget māſuetos ĩ iudicio:docebit mites vias ſuas

Uniuerſe vie dñi miſericoꝛdia ꝛ veritas:requirẽtibus teſtamentum eius ꝛ teſtimonia eius.

Pꝛopter nomẽ tuum domine pꝛopiciaberis peccato meo:multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet dominũ:legem ſtatuit ei in via quam elegit.

Anima eius in bonis demoꝛabitur: et ſemẽ eius hereditabit terram.

Firmamentũ eſt domin⁹ timentibus eum:ꝛ teſtamentum ipſius vt manifeſtetur illis.

Oculi mei ſemper ad dominũ:quoniã ipſe euellet de laqueo pedes meos.

Reſpice in me et miſerere mei: quia vnicus et pauper ſum ego.

Tribulationes coꝛdis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.

Uide humilitatẽ meam ꝛ laboꝛẽ meuȝ: et dimitte vniuerſa delicta mea.

Reſpice inimicos meos quoniã multiplicati ſũt: ꝛ odio iniquo oderunt me.

Cuſtodi animaȝ meam ꝛ erue me:non erubeſcaȝ quoniã ſperaui in te.

Innocẽtes ꝛ recti adheſerunt mihi:qꝛ ſuſtinui te.

Libera de⁹ iſrael:ex oĩbus tribulationibus ſuis.

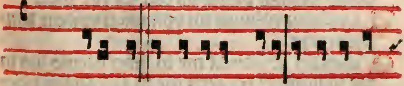

R. Deli cta iu uentu tis m e e et ignoran-

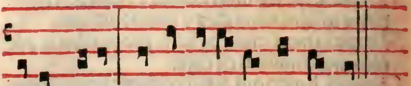

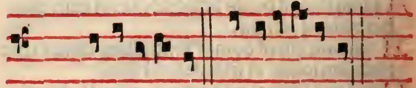

Añ. Credo vide re. E u o u a e. ps.

Dominus illuminatio mea et ſalus mea: quem timebo?

Dñs ptector vite mee: a quo trepidabo?

Dum appropiant ſuper me nocentes: vt edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: ipſi infirmati ſunt et ceciderunt.

Si conſiſtant aduerſum me caſtra: non timebit cor meum.

Si exurgat aduerſum me prelium: in hoc ego ſperabo.

Unam petij a dño hanc regram: vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vite mee.

Ut videam voluntatem domini: et viſitem templum eius.

Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo in die malorum: protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

In petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit caput me/
ū ſuper inimicos meos.

Circuiui ⁊ imolaui in tabernacl'o eius hoſtiā vo/
ciferationis: cantabo ⁊ pſalmū dicam dn̄o.

Exaudi dn̄e vocem meã qua clamaui ad te: mi
ſerere mei ⁊ exaudi me.

Tibi dixit coꝛ meum exquiſiuit te facies mea: fa/
ciem tuam domine requiram.

Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in
ira a ſeruo tuo.

Adiutoꝛ meus eſto/ ne derelinquas me: neqꝫ de/
ſpicias me deus ſalutaris meus.

Quoniā pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt
me: dominus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi dn̄e in via tua: ⁊ dirige me in ſe
mitam rectam pꝛopter inimicos meos.

Ne tradideris me ĩ aĩas tribulãtiū me: qm̄ iſurre
xerunt in me teſtes iniq/ ⁊ mētita eſt iniqtas ſibi.

Credo videre bona domini: in terra viuen//
tium.

Expecta dominū/ viriliter age ⁊ confoꝛtetur coꝛ
tuum: et ſuſtine dominū.

Requiem eternam: dona eis domine.

Et lux perpetua: luceat eis. An.

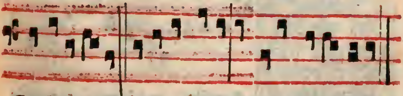

Credo videre bona domini in terra viuentium.

℣. Collocet eos dominus cum pꝛincipibus.

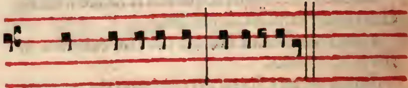

℟. Cum pꝛin ci pi bus populi ſu i. ℟cō.ſig.

Reſponde mihi: quantas habeo iniquitates ⁊ peccata: ſcelera mea ⁊ delicta oſtende mihi. Cur faciem tuam abſcondis ⁊ arbitraris me inimicum tuum? Cōtra foliuꝫ qđ vento rapitur oſtendis potentiam tuam: et ſtipulam ſiccam perſequeris. Scribis enim contra me amaritudines: et conſumere me vis peccatis adoleſcētie mee. Poſuiſti in neruo pedem meuꝫ: et obſeruaſti omnes ſemitas meas: et veſtigia peduꝫ meoꝛuꝫ conſideraſti. Qui quaſi putredo conſumendus ſum: et quaſi veſtimentuꝫ quod comeditur a tinea.

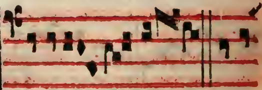

Emēto mei de us:quia

vétus eſt vita me a. Nec a ſpi ciat
me viſus homi nis. ℟. Depꝛofun dis
cla ma ui ad te domi ne: domine ex au di
vo cem me am. Nec a ſpi ci at me
viſus homi nis. Lectio.v.

Homo natus de muliere/ breui viuens tem/
pore: repletur multis miſerijs. Qui q̄ſi flos
egreditur ⁊ cõteritur/ ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nun
q̄ꝫ in eodē ſtatu ꝑmanet. Et dignū ducis ſup hu
iuſcemodi aperire oculos tuos: ⁊ adducere euꝫ
tecum in iudiciū. Quis pōt facere mundū de im/
mūdo conceptū ſemine? Nōne tu qui ſolus es?
Breues dies hominis ſunt: numerus menſium
eius apud te eſt. Conſtituiſti terminos eius: qui
preteriri non poterunt. Recede ergo paululum
ab eo vt quieſcat donec optata veniat: ⁊ ſic mer/
cénarij dies eius. ℟.

deus me us. Mi ſe re re me
i: dum ve ne ris in no uiſſimo
di e. ℟ A nima mea turbata eſt
val de: ſʒ tu domine ſuc cur re e i.
Mi ſe re re me i: dum ve.

Lectio.vj.

Quis mihi hoc tribuat vt in inferno pro/tegas me: et abſcondas me donec pertranſe/at furor tuus: et conſtituas mihi tempus / in quo recorderis mei? Putas ne mortuus ho/mo rurſum viuat? Cunctis diebus: quibus nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego reſpondebo tibi. Operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti: ſed parce peccatis meis.

Reſpõſorium ſextum.

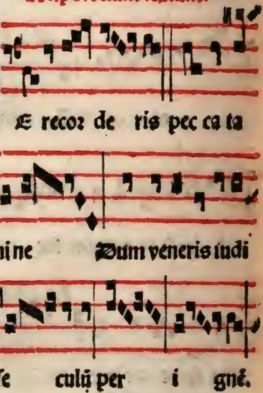

℣. Di rige do mine deus me us
in conſpectu tu o vi am me am.
Dum veneris. ℣. Requiem e ter nam
do na e is domi ne: ꝛ lux ꝑpe tu a lu
ce at is. Duꝫ veneris iudicare.

In xiij. noct.

An̄ Compla ce at tibi. E u o u a e.

Expectans expectaui dominū: Pſalmus.
⁊ intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas:⁊ eduxit me de lacu
miſerie ⁊ de luto fecis.
Et ſtatuit ſupra petram pedes meos: et direxit
greſſus meos.
Et immiſit i os meū canticū nouū:carmē dō nr̄o.
Videbūt multi ⁊ timebūt:⁊ ſperabūt in dn̄o.
Beatus vir cui⁹ eſt nomē dn̄i ſpes eius:⁊ non re
ſpexit in vanitates ⁊ inſanias falſas.
Multa feciſti tu dn̄e deus me⁹ mirabilia tua:⁊ co
gitationib⁹ tuis non eſt qui ſiſis ſit tibi.
Annunciaui ⁊ locutus ſum:multiplicati ſunt ſu
per numerum.
Sacrificium ⁊ oblationem noluiſti: aures autē
perfeciſti mihi.
Holocauſtum ⁊ pro peccato non poſtulaſti:tunc
dixi ecce venio.
In capite libri ſcriptū eſt de me/vt facerē volun
tatem tuam deus meus volui:et legem tuam in
medio cordis mei.
Annunciaui iuſticiam tuam in eccleſia magna:ec
ce labia mea non prohibebo dn̄e tu ſciſti.
Iuſticiā tuam non abſcondi in corde meo:veri

tatez tuam et ſalutare tuum dixi.

N on abſcondi miſericordiã tuam ꝛ veritatez tu/am a concilio multo.

T u autem domine ne longe facias miſerationes tuas a me: miſericordia et veritas tua ſemper ſuſceperunt me.

Q uoniaz circũdederunt me mala/quorum non eſt numerus: comprehenderunt me iniquitates mee ꝛ non potui vt viderem.

M ultiplicate ſunt ſuper capillos capitis mei: et cor meum dereliquit me.

C omplaceat tibi domine vt eruas me: domine ad adiuuanduz me reſpice.

C onfundantur ꝛ reuereãtur ſimul: qui querunt animã meam vt auferant eam.

C onuertantur retrorſum ꝛ reuereantur: qui volunt mihi mala.

F erant confeſtim confuſionez ſuam: qui dicunt mihi euge euge.

E xultent ꝛ letent̃ ſuper te omnes querẽtes te: et dicant ſemper/magnificetur dominus qui diligunt ſalutare tuum.

E go autem mendicus ſum ꝛ pauper: dominus ſollicitus eſt mei.

A diutor meus ꝛ protector meus es tu: deus meus ne tardaueris

R equiem eternam: dona eis domine.

E t lux perpetua: luceat eis.

Sequitur Antiphona.

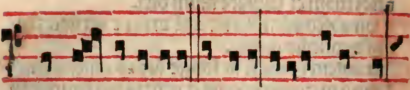

Compla ce at tibi domine vt e ri pi as me:

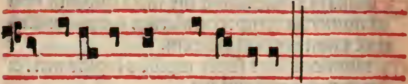

ad adiu uandum me fe ſti na. Antiphona.

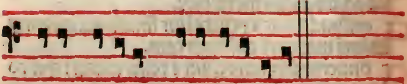

Sa na domine. E u o u a e. Pſalmus

Beatus qui intelligit ſup egenũ ⁊ pauperẽ: in die mala liberabit eum dñs.

Dominus conſeruet eum ⁊ viuificet eum, ⁊ beatũ faciat eum in terra: et non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris eius: vniuerſuȝ ſtratũ ei⁹ verſaſti i infirmitate ei⁹.

Ego dixi dñe miſerere mei: ſana animaȝ meam quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur ⁊ peribit nomen eius.

Et ſi ingrediebatur vt videret vana loquebať: cor

eius congregauit iniquitatem ſibi.
Egrediebatur foras ꝛ loq̃batur in idipſum.
Aduerſuꝫ me ſuſurrabãt omnes inimici mei: ad/
uerſuꝫ me cogitabant mala mihi.
Verbuꝫ iniquũ conſtituerunt aduerſum me: nũ/
quid qui dormit nõ adijciat vt reſurgat?
Etenim hõ pacis mee in quo ſperaui: qui edebat
panes meos magnificauit ſup me ſupplãtatõeꝫ.
Tu autem domine miſerere mei ꝛ reſuſcita me:
et retribuam eis.
In hoc cognoui quoniã voluiſti me: quoniã nõ
gaudebit inimicus meus ſuper me.
Me autẽ propter innocentiã ſuſcepiſti: ꝛ confir/
maſti me in conſpectu tuo in eternũ.
Benedictus domin⁹ deus iſrael: a ſeculo ꝛ in ſe/
culum fiat fiat.
Requiem eternam: dona eis domine.
Et lux perpetua: luceat eis. Añ.

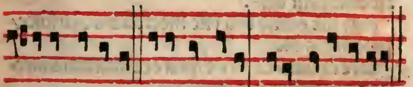

Sana domine animã meã: quia peccaui tibi.

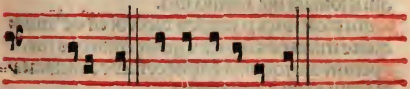

Añ. Si ti uit. E u o u a e. Pſalmus.

Quemadmodū deſiderat ceruus ad fontes aquaruꝫ:ita deſiderat anima mea ad te de⁹
Sitiuit anima mea ad deum fontem viuuꝫ:qñ veniam ꝛ apparebo ante faciem dei.
Fuerunt mihi lachꝛyme mee panes die ac nocte:dum dicit mihi quotidie vbi eſt deus tuus.
Hec recoꝛdatus ſum ꝛ effudi in me animam meam:quoniā tranſibo in locuꝫ tabernaculi admirabilis vſqꝫ ad domum dei.
In voce exultatiōis ꝛ ꝯfeſſionis:ſonus epulātis.
Quare triſtis es anima mea:ꝛ q̄re cōturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc ꝯfitebor illi:ſalutare vultus mei ꝛ deus meus.
Ad meipſm aīa mea ꝯturbata eſt:ꝓpterea memoꝛ ero tui d̄ t̄ra ioꝛdāis ꝛ hermonij a mōte modico.
Abyſſus abyſſuꝫ īuocat:ī voce cataractaꝝ tuarū.
Oīa excelſa tua ꝛ fluctus tui:ſup me tranſierūt.
In die mandauit dñs miſericoꝛdiā ſuam: et nocte canticum eius.
Apud me oꝛatio deo vite mee:dicam deo ſuſceptoꝛ meus es.
Quare oblitus es mei/ꝛ quare contriſtatus incedo dum affligit me inimicus.
Dum ꝯfringūtur oſſa mea: expꝛobꝛauerūt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dum dicūt mihi p ſinglos dies vbi eſt de⁹ tuus: quare triſtis es aīa mea ꝛ quare cōturbas me.
Spera in deo:quoniā adhuc cōfitebor illi:ſalutare vultus mei ꝛ deus meus.
Requiem eternam:dona eis domine.

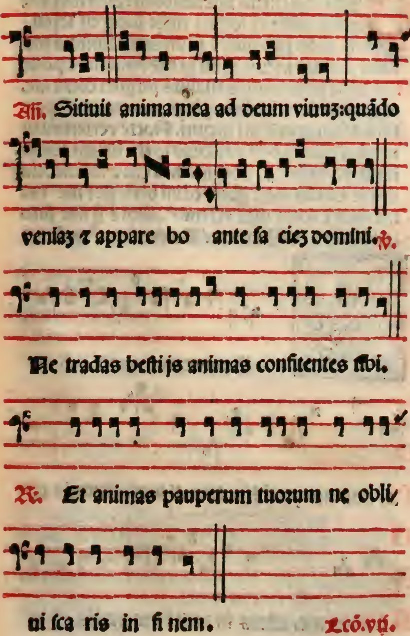
Añ. Sitiuit anima mea ad deum viuuz:quádo
veniaz ⁊ appare bo ante ſa ciez domini. ℣.
Ne tradas beſti js animas confitentes tibi.
℟. Et animas pauperum tuorum ne obli-
ui ſca ris in fi nem. Lcō.vij.

Spiritus meus attenuabitur: dies mei bre
uiabuntur: et ſolum mihi ſupereſt ſepul/
chrum. Non peccaui: ⁊ in amaritudinibus mo
ratur oculus meus. Libera me domine: ⁊ pone
me iuxta te: ⁊ cuiuſuis manus pugnet cōtra me.
Dies mei tranſierūt: cogitationes mee diſſipate
ſunt/torquentes cor meum. Noctē verterunt in
diem: ⁊ rurſuz poſt tenebras ſpero lucem. Si ſu
ſtinuero/infernus domus mea eſt: ⁊ in tenebris
ſtraui lectulū meū. Putredini dixi: Pr̄ me⁹ es:
mr̄ mea ⁊ ſoror mea vermib⁹. Ubi ē ḡ nūc p̄ſto
latio mea ⁊ patiētia mea? Tu es dn̄e de⁹ me⁹. R.

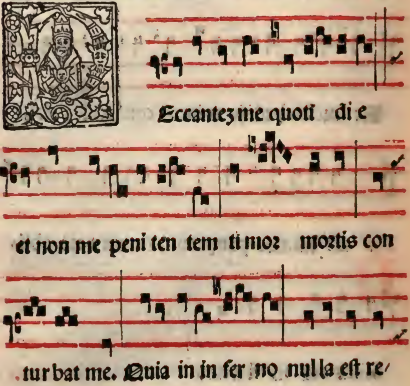

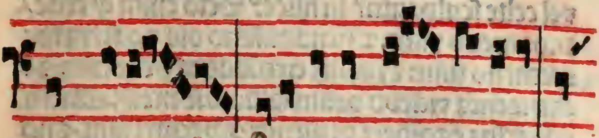

demptí os: mi ſe re re me i deus: et

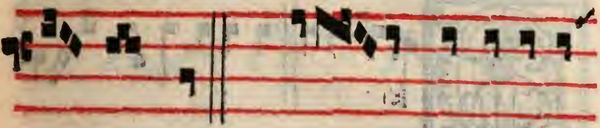

ſal ua me. ℟. Deus in no mine tu-

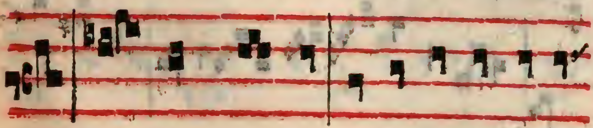

o ſal uum me fac: et in vir tu te tu-

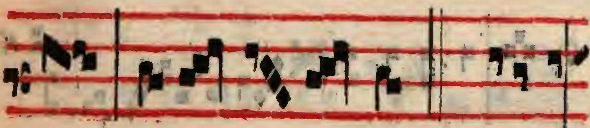

a li be ra me. Qui a in

PElli mee ↄſūptis carnibꝰ adheſit os Lcō viij.
meū: ⁊ derelicta ſunt tm̄mō labia circa dētes
meos. Miſeremini mei, miſeremini mei, ſaltē
vos amici mei: qꝛ manꝰ dn̄i tetigit me. Quare pſe
q̄mini me ſic deꝰ: ⁊ carnibꝰ meis ſaturamini? Quis mi
hi det vt exarēt i libro ſtilo ferreo vl' plūbi lamia

vel celte ſculpantur in ſilice? Scio enim ꝙ redē/
ptoꝛ meus viuit: ⁊ in nouiſſimo die de terra ſur
recturus ſum: ⁊ rurſuz circūdaboꝛ pelle mea: ⁊ i
carne mea videbo deum ſaluatoꝛē meū. Quem
viſur⁹ ſuz egoipſe: ⁊ oculi mei ɔſpecturi ſunt/ ⁊ nō
alius. Repoſita eſt hec ſpes mea i ſinu meo. ℟.

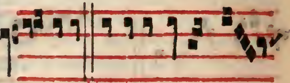

Domine ſecūduz actuz me

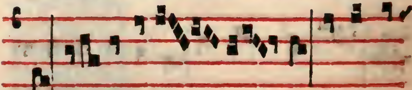

um noli me iudi ca re: ni hil di/

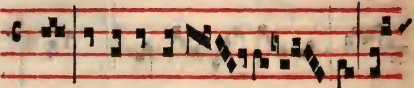

gnum in cōſpectu tu o e gi. i/

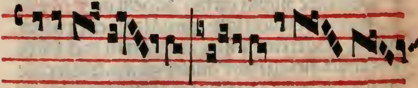

deo de pꝛe coꝛ ma ie ſta tem tu/

am. Ut tu de us deleas
in i quita tem me am. ℟.
Amplius laua me domine ab iniu-
sti ti a me a: et a delicto me o mūda
me. Ut tu deus dele as

¶ Lectio viiij.

Quare de vulua eduxiſti me: qui vtinam conſumptus eſſem: ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi non eſſem / de vtero tranſlatus ad tumulum. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte me ergo vt plangam paululum dolorem meum: antequaȝ vadam et non reuertar ad terram tenebroſam et opertam mortis caligine. Terram miſerie ⁊ tenebrarum: vbi vmbra mortis et nullus ordo: ſed ſempiternus horror inhabitat.

R.

de diſti e is lumen: vt vide rent te. Qui
e rát in pe nis te ne bra-
rum. ℟. Claman
tes et dicen tes: ad ue ni ſti redéptor
no ſter. Qui erát. ℟. Regem vtẽ.

¶ Supradictũ reſponſoriũ dicatur tantũmodo cum ſit pro defunctis vigilia trium lectionũ/ vel nouem lectionuz ſine nota.

¶ Sequens reſponſoriũ cum ſuis verſiculis dicitur ſolũmodo in craſtino omniũ ſanctoꝝ: ⁊ quãcũqꝫ nouẽ lcões ꝑ defunctis cum nota dicuntur.

ſe culum ꝑ ignē. ℟. Tremens factus
ſum ego: et ti me o dum diſcuſſi o ve
ne rit atq; ven tu ra i ra. Quando ce
li mo uendi ſunt. ℣. Dies illa di es ire
ca la mi ta tis et mi ſe ri e: dies magna et a

ma

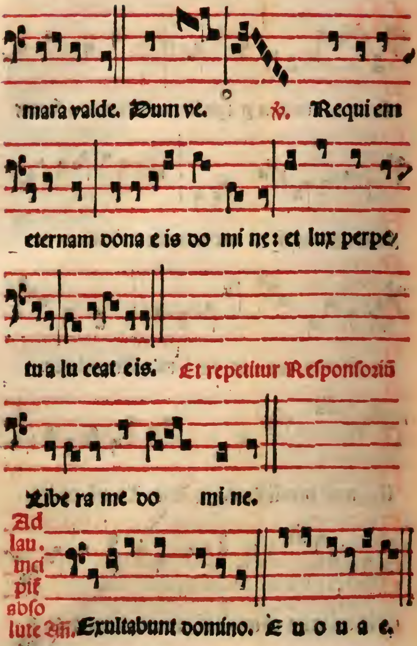
mara valde. Dum ve. ℟. Requi em
eternam dona e is do mi ne: et lux perpe/
tua lu ceat eis. Et repetitur Reſponſoriū
Libe ra me do mi ne.
Ad lau. incipit abſolute An. Exultabunt domino. E u o u a e.

Miſerere mei deus: ſcḋm magnam miſe ricoꝛdiam tuam.
Et ſcḋm multitudineȝ miſerationū tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius laua me ab iniquitate mea: et a pecca to meo munda me.
Quoniā iniquitatē meam ego cognoſco: ⁊ pec catum meum contra me eſt ſemp.
Tibi ſoli peccaui / ⁊ malū coꝛā te feci: vt iuſtifice ris i ſmonib⁹ tuis / ⁊ vincas cū iudicaris.
Ecce enim in iniqtatib⁹ conceptus ſum: ⁊ in pec catis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatē dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſa pientie tue manifeſtaſti mihi.
Aſperges me iſopo ⁊ mundaboꝛ: lauabis me et ſuper niuem dealbaboꝛ.
Auditui meo dabis gaudiuȝ ⁊ leticiam: et exulta bunt oſſa humiliata.
Auerte facieȝ tuam a peccatis meis: ⁊ omnes ini quitates meas dele.
Coꝛ mundum crea in me deus: ⁊ ſpiritum rectū innoua in viſceribus meis.
Ne pꝛoiicias me a facie tua: et ſpirituȝ ſanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiam ſalutaris tui: et ſpiritu pꝛi cipali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ ipij ad te ꝯuertenť.
Libera me ď ſanguinib⁹ deus deus ſalutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſticiā tuam.
Domine labia mea aperies: ⁊ os meum annun

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ciabit laudem tuam.
Quoniā ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem: vtiq;
holocauſtis non delectaberis.
Sacrificium deo ſpiritus ꝯtribulatus: cor contri
tum ꝛ humiliatū deus non deſpicies.
Benigne fac in bona voluntate tua ſyon: vt edifi
centur muri hieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium iuſticie: oblatio//
nes/ et holocauſta: tunc imponent ſuper alta/
re tuum vitulos.
Requiem eternam: dona eis domine.
Et lux perpetua: luceat eis.

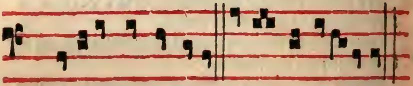

An. Exultabunt domino oſ ſa humili a ta.

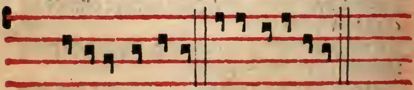

An. Exaudi domine. E u o u a e. Ps.
Te decet hymnus deus in ſyon: ꝛ tibi redde
tur votum in hieruſalem.
Exaudi orationē meā: ad te ois caro veniet.
Verba iniquoꝝ preualuerūt ſup nos: ꝛ impieta/
tibus noſtris tu ꝓpiciaberis.
Beatus quem elegiſti et aſſumpſiſti: habitabit

in atrijs tuis.

E t replebimur in bonis domus tue: ſanctuꝫ eſt templuꝫ tuum mirabile in equitate.

E xaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes oíuꝫ finium terre ꝛ in mari longe.

P reparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris/ ſonuꝫ fluctuum eius.

T urbabuntur gentes et timebunt/ qui habitant terminos a ſignis tuis: exitus matutini ꝛ veſpere delectabis.

V iſitaſti terram ꝛ inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam.

F lumen dei repletuꝫ eſt aquis: paraſti cibum illorum/ quoniã ita eſt preparatio eius.

R iuos eius inebrians multiplica genimina eius: in ſtillicidijs eius letabitur germinans.

B enedices corone anni benignitatis tue: ꝛ campi tui replebuntur vbertate.

P ingueſcent ſpecioſa deſerti: et exultatione colles accingentur.

I nduti ſunt arietes ouiuꝫ/ ꝛ valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnũ dicent.

R equiem eternam: dona eis domine.

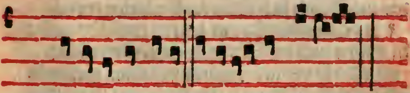

Añ. Exaudi domine o rationeꝫ meam.

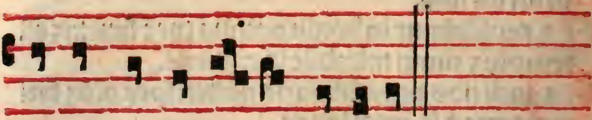

ad te omnis ca ro ve ni et. Antiphona.

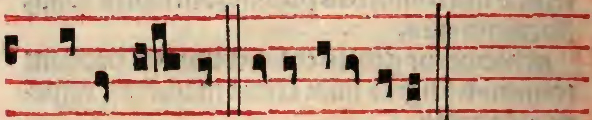

Me ſuſce pit. E u o u a e. Psalmus.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̃ multipliciter tibi caro mea.
In terra deſerta inuia ⁊ inaquoſa/ſic in ſcō apparui tibi: vt viderē virtutē tuam ⁊ gloriā tuam.
Quoniā melior eſt miſericordia tua ſuper vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe ⁊ piguedinē repleatur anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum.
Sic memor fui tui ſuper ſtratū meum/in matutinis meditabor in te: quia fuiſti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuaruꝫ exultabo/adheſit anima mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.
Ipſi vero in vanum queſierunt animā meam/introibunt in inferiora terre: tradentur in manus gladij: partes vulpium erunt.

R ex vero letabitur in deo/laudabuntur omnes qui iurant in eo:quia obſtructuꝫ eſt os loquentium iniqua. Pſalmus.

D Eus miſereatur noſtri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos /et miſereatur noſtri.

U t cognoſcamus in terra viam tuam:in omnibus gentibus ſalutare tuum.

C onfiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.

L etentur ⁊ exultent gentes quoniaꝫ iudicas populos in equitate:⁊ gentes in terra dirigis.

C onfiteantur tibi populi deus/confiteantur tibi populi omnes:terra dedit fructum ſuum.

B enedicat nos deus deus noſter/benedicat nos deus:⁊ metuant eum omnes fines terre.

R equiem eternam: dona eis domine.

E t lux perpetua: luceat eis. Antiphona:

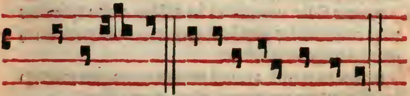

Me ſuſce pit dextera tua do mi ne.

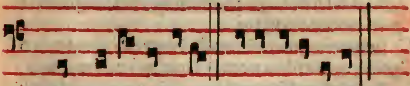

Añ. A porta in fe ri. E u o u a e. ps.

Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi.

Quesiui residuuȝ annoꝝ meoꝛuȝ: dixi non videbo dominū in terra viuentium.

Non aſpiciam hoieȝ vltra: ꝛ habitatoꝛē getis.

Generatio mea ablata eſt ꝛ conuoluta eſt a me: q̄ſi tabernacula paſtoꝛum.

Preſciſa eſt velut a texente vita mea dū adhuc oꝛdirer ſuccidit me: d mãe vſq; ad veſpaȝ finies me

Sperabam vſq; ad mane: quaſi leo ſic contriuit omnia oſſa mea.

De mane vſq; ad veſperam finies me: ſicut pullꝰ hirundinis ſic clamabo/meditaboꝛ vt colūba.

Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicientes i excelſo.

Domine vim patioꝛ reſpōde ꝑ me: quid dicam aut quid rñdebit mihi cum ipſe fecerim.

Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine anime mee.

Domine ſi ſic viuitur/et in talibus vita ſpiritus mei coꝛripies ꝛ viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu autem eruiſti animā meam vt non periret: ꝓiecisti poſt tergum tuuȝ oīa peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi/neq; moꝛs laudabit te: non expectabunt qui deſcendūt in lacum veritatem tuam.

Uiuens viuens ipſe confitebitur tibi: ſicut ꝛ ego hodie pater filiis notam faciet veritatem maȝ.

Dñe ſaluū me fac: ꝛ pſalmos nr̄os cātabimꝰ cūctis diebꝰ vite noſtre in domo dñi. Regeȝ. Aū.

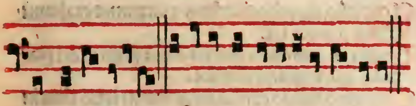

A poꝛta inferi erue domine animã meã.

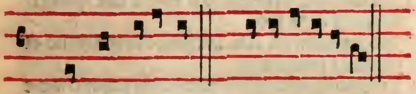

Añ. Omnis ſpiri tus. E u o u a e.

Laudate dominũ de celis:lau/ Pſalmus.
date eum in excelſis.

Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eũ ſol ⁊ lũa:laudate eũ oẽs ſtelle ⁊ lumẽ.

Laudate eum celi celoꝛum:et aque que ſuper celos ſunt laudent nomen dñi.

Quia ipſe dixit ⁊ fcã ſunt:ipſe mãdauit ⁊ creata ſt.

Statuit ea in ſeculuꝫ ⁊ in ſeculũ ſeculi: pꝛeceptuꝫ poſuit ⁊ non pꝛeteribit.

Laudate dñꝫ de terra:dꝛacones ⁊ oẽs abyſſi.

Ignis grando nix glacies ſpũs pꝛocellaruꝫ:que faciunt verbum eius.

Mõtes ⁊ oẽs colles : ligna fructifera ⁊ oẽs cedri.

Beſtie ⁊ vniũſa pecoꝛa:ſpẽtes ⁊ volucres pẽnate.

Reges tre ⁊ oẽs ppli:pncipes ⁊ oẽs iudices tre.

Iuuenes ⁊ virgĩes ſenes cũ iunioꝛib⁹ laudẽt no/men dñi:qꝛ exaltatũ eſt nomen eius ſolius.

Confeſſio eius ſuper celum ⁊ terram:⁊ exaltauit cornu populi ſui.
Hymnus omnibus ſanctis eius: filijs iſrael po/pulo appropinquanti ſibi.
Cantate domino canticum nouum: laus eius in eccleſia ſanctorum.
Letetur iſrael in eo qui fecit euꝫ: ⁊ filie ſyon ex/ultent in rege ſuo.
Laudent nomen eius in choro: in tympano et pſalterio pſallant ei.
Quia beneplacitum eſt domino in populo ſuo:⁊ exaltabit manſuetos in ſalutem.
Exultabūt ſcī in gloria:letabūť in cubilibꝰ ſuis.
Exultatiōes dei in gutture eorum:⁊ gladij anci/pites in manibus eorum.
Ad faciēdā vīdictaꝫ ī natōibꝰ:īcrepatōes ī pplīs.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium conſcriptū:gloria hec eſt omnibus ſanctis eius.
Laudate dominuꝫ in ſanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius:laudate euꝫ ſm multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in ſono tube:laudate eum in pſal/terio ⁊ cythara.
Laudate eum in tympano ⁊ choro:laudate eum in chordis ⁊ organo.
Laudate eū in cymbalis bn̄ ſonātibꝰ/ laudate eū ī cymbalꝫ iubilatōis:oīs ſpūs laudet dn̄ꝫ. Regē.

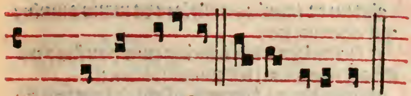

Añ. Omnis ſpi ri tus lau det dominnm.

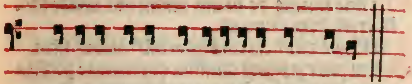

℣. Audiui vocem de celo dicentem mihi.

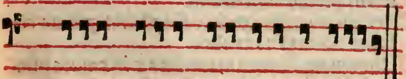

℟. Be a ti moꝛ tu i qui in domino moꝛiunt.

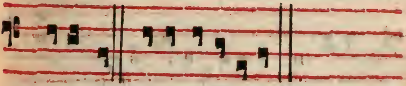

Añ. Ego ſum. E u o u a e. Canticū.

Benedictus dñs deus iſrael: qꝛ viſitauit et fecit redemptionē plebis ſue.

Et erexit coꝛnu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os ſanctoꝛum: qui a ſeculo ſunt pꝛophetarum eius.

S alutem ex inimicis noſtris: ⁊ de manu omniuȝ qui oderunt nos.
A d faciendam miſericoꝛdiaȝ cum patribus no/ſtris: ⁊ memoꝛari teſtamenti ſui ſancti.
I uſiurandū quod iurauit ad abꝛahā patrem noſtrum: daturum ſe nobis.
V t ſine timoꝛe de manu inimicoꝝ noſtroꝛum liberati: ſeruiamus illi.
I n ſcītate ⁊ iuſticia coꝛā ipſo: oib⁹ diebuſ nr̄is.
E t tu puer pꝓheta altiſſimi vocaberis: pꝛeibis enim ante faciēȝ dñi parare vias eius.
A d dandam ſcientiā ſalutis plebi eius: in remiſſi/onem peccatoꝛum eoꝛum.
P er viſcera miſericoꝛdie dei noſtri: in quibus vi/ſitauit nos oꝛiens ex alto.
I lluminare his qui in tenebꝛis ⁊ in vmbꝛa moꝛ/tis ſedēt ad dirigēdos pedes nr̄os ī viaȝ pacis.
R equiem eternam: dona eis domine.

Añ. Ego ſum reſurrecti o et vita: qui cre/

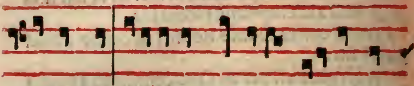

dit in me: e ti aȝ ſi moꝛ tu us fu e rit/ vi/

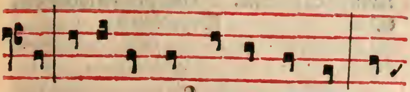

uet: et omnis qui cre dit in me: non

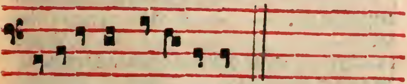

mo ri e tur in e ternum. Qua anti/phona finita: dicitur Pater noſter. ſecreto. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℟. Amen. Pſalmus.

De pꝛofundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes: in vocem depꝛecationis mee.

Si iniqtates obſuaueris dñe: dñe qs ſuſtinebit?

Quia apud te pꝛopiciatio eſt: et pꝛopter legeꝫ tuaꝫ ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eiuſ: ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctem: ſperet iſrael in domino.

Quia apud dominum miſericoꝛdia: et copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet iſrael: ex omnibus iniquitatibus eius. Requieꝫ eter//

nam:dona eis dñe. Et lux ppetua luceat eis.
¶ Nota q̄ pſalmus De profundis dicitur ad laudes defunctorum diebus ferialibus et feſtis trium lectionum/ etiam ſi laudes immediate dicantur poſt vigiliam Et nullo alio tempore dicitur pſalmus De profundis in laudibus defunctorum. Sed dicto verſu Et ne nos inducas in tentationem. et reſponſo Sed libera nos a malo. dicantur verſus ſequentes: ſcilicet ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eorum. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.
Deus qui inter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pontificali ſeu ſacerdotali feciſti dignitate vigere: preſta queſumus: vt eorum quoq̧ perpetuo aggregentur cõſortio. Oratio.
Deus venie largitor ⁊ humane ſalutis amator: queſumus clementiã tuam: vt noſtre congregatiõis fratres/ propinquos/ benefactores: qui ex hoc ſeculo tranſierunt: beata maria ſemper virgine intercedente cum omnibus ſanctis tuis: ad perpetue beatitudinis conſortiũ peruenire concedas. Oratio
Fidelium deus omnium conditor ⁊ redemptor animabus famulorum famularumq̧ tuarum remiſſionẽ cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiã quam ſemper optauerunt piis ſupplicationibus conſequantur. Qui viuis

⁊ regnas cum deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculoruꝫ. ℟. Amen.
℣. Requiem eternā dōa eis do. ℟. Et lux ppe.lu.eis.
℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ¶ Uel dicatur vna de infraſcriptis orationibus.

¶ In die depoſitiōis defuncti Oratio.

DEus cui proprium eſt miſereri ſemper et parcere: te ſupplices exoramus pro anima famuli tui N. quaꝫ hodie de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: vt nō tradas euꝫ in manibus inimici: neqꝫ obliuiſcaris in finem: ſed iubeas eam a ſanctis angelis ſuſcipi, et ad patriam paradiſi perduci: vt quia in te ſperauit ⁊ credidit, non penas eternas ſuſtineat: ſed gaudia eterna poſſideat. Per dominū noſtrum ieſum chriſtnm filium tuuꝫ: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūs ⁊c.

¶ In die tertio ſeptimo vel trigeſimo depoſitionis defuncti Oratio.

QUeſumus domine: vt anime famuli tui N. cuius depoſitionis diem tertium ſeptimū vel trigeſimum cōmemoramus: ſanctoruꝫ atqꝫ electoruꝫ tuorum largiri digneris conſortium: ⁊ rorem miſericordie tue perennē infundas. Per dominū noſtruꝫ ieſum chriſtuꝫ filium tuuꝫ: qui tecum.

¶ Pro vna defuncta Oratio.

INclina dñe aures tuas ad precēs noſtras q̄bus miſīcordiā tuā ſupplices depcamur: vt aīaꝫ famuli tui N. quā de hoc ſeclo migrare iuſſiſti: in pacis ac lucis regiōe ꝯſtituas: ⁊ ſcōꝝ tuoꝝ iubeas eē ꝯſortē. Per d.n. Pro vna defūcta orō.

Queſumus domine pro tua pietate / miſe / rere anime famule tue N. ⁊ a contagijs mortalitatis exutā: in eterne ſaluationis partez reſtitue. Per dominū noſtruz ieſum chriſtuz filium tuuz: qui tecum viuit ⁊ regnat ⁊c.

¶ Pro patre ⁊ matre Oratio.

Deus qui nos patrem ⁊ matrez honorare precepiſti: miſerere clementer animabus patris mei ⁊ matris mee: eorūq; peccata dimit / te: meq; eos in eterne claritatis gaudio fac vi / dere. Per dominū noſtruz ieſum chriſtū filiū tuuz: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūs ⁊c.

¶ Pro parentibus plurium Oratio.

Deus qui nos patrem et matrez honorare precepiſti: miſerere clementer animabus parentum noſtrorum: eorūq; peccata dimitte: noſq; eos in eterne claritatis gaudio fac videre. Per dominū noſtruz ieſum chriſtū filium tuū.

¶ Pro pluribus defunctis Oratio

Omnipotens ſempiterne deus: cui nunq; ſine ſpe miſericordie ſupplicatur: propici / are animabus famulorū famularūq; tuarum: vt qui de hac vita in tui nominis confeſſione de / ceſſerunt: ſanctoruz tuorum numero facias ag / gregari. Per dominū noſtruz ieſum chriſtū fili um tuuz: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ⁊c. ℣. Requiem eternam dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Requieſcant in pa ce. ℟. Amen.

¶ Sequitur miſſa p defunctis in cantu

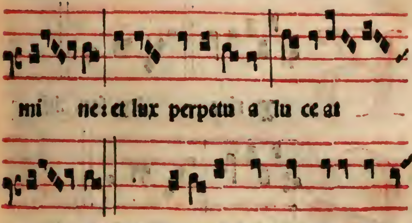
R Equiez e
ter nam do
na eis do
mi ne: et lux perpetu a lu ce at
e is. Ps. Te decet hymnus deus in syon
p.10.

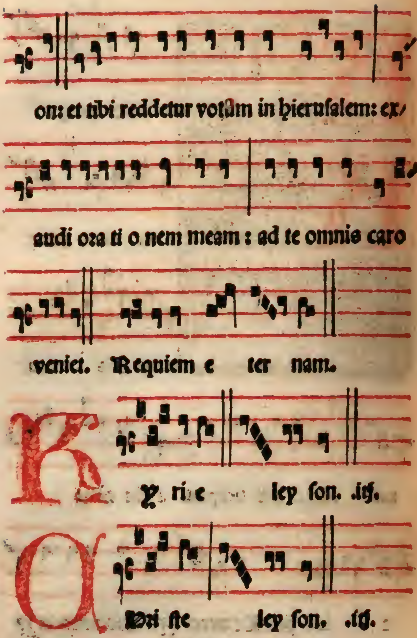
on: et tibi reddetur votum in hieruſalem: ex/
audi ora ti o nem meam : ad te omnis caro
veniet. Requiem e ter nam.
Ky ri e ley ſon. .ij.
Chri ſte ley ſon. .ij.

y ri e ley son .iij.
y rie ley son .j. Gra.
E quiem eter nam
do na eis do mine
et lux perpe tu a

lu ce at e is.
℣. In memo ri a
e ter
na e rit iu
ſtus: ab auditione ma

la non ti me bit.

Tractus.

Bſol ue do mine ani

mas omniuꝫ fideli um defuncto rum.

ab om ni vin culo de li-

cto rum. ℟. Et gr͞a tia tua illis ſuc/
curren te mercantur
e ua de re iu di ci um vl ti o/
nis. ℟. Et lucis e ter ne
be a ti tu di ne

per ſru i.

Sequitur ſequentia.

D Ies i re di es il la: ſol uet ſe clum in fa uil la: teſte dauid cum ſy bil la.

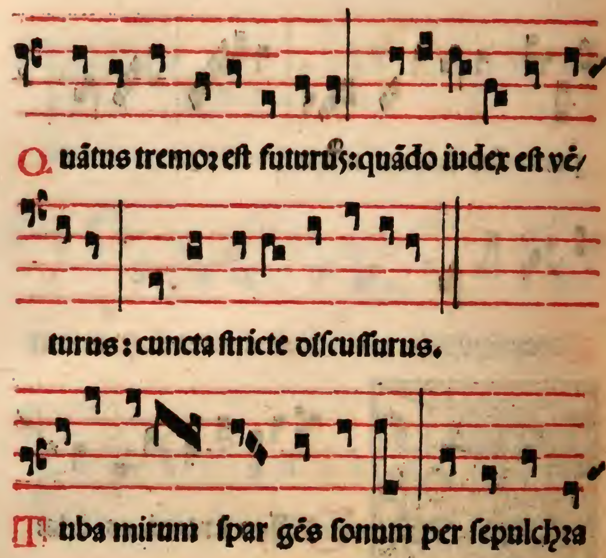
Quátus tremoꝛ eſt futurũs: quãdo iudex eſt vẽ/
turus: cuncta ſtricte diſcuſſurus.
Tuba mirum ſpar gẽs ſonum per ſepulchꝛa
regionum: coget om nes ante thꝛonum.
Mors ſtupebit et natura: cũ reſurget cre/

a tu ra: iudican ti reſponſura.
Liber ſcriptus proferetur: in quo totum con
tinetur: vnde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum ſedebit: quicquid latet ap/
parebit: nil inultum remanebit.

Quid ſum miſer tunc dicturus: quem patro/
nũꝫ rogaturus: dum vix iuſtus ſit ſecurus.
Rex tremende maieſtatis: qui ſaluandos ſal/
uas gratis: ſalua me fons pi e tatis.
Recoꝛda re ie ſu pi e: ꝙ ſum cauſa tu/

e vie: ne me per das il la di e.
Querens me ſe di ſti laſ ſus: re de miſti cru/
ces paſſus: tantus la bor non ſit caſſus.
Iu ſte iudex vl ti o nis: do num fac remiſ/
ſi o nis: an te di em ra ti o nis.

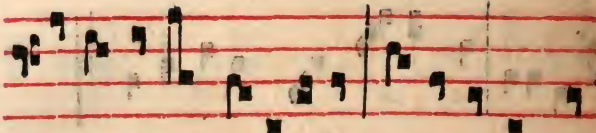

Inge miſco tanqꝫ reus: culpa rubet vul/

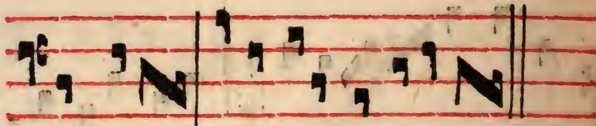

tus meus: ſupplicanti parce deus.

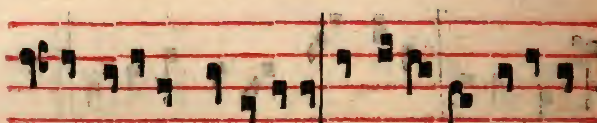

Qui mariam abſoluiſti: et latronem exaudi/

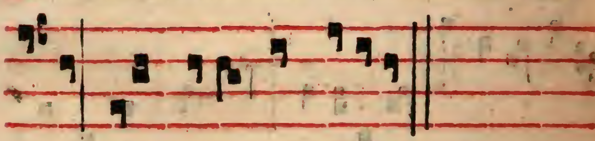

ſti: mihi quoqꝫ ſpem dediſti.

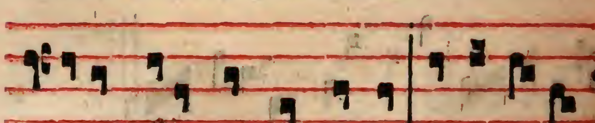

Preces meę non ſunt digne: ſed tu bonus

fac benigne: ne perenni cremer igne.
Inter oues lo cum preſta: et ab hedis me
ſequeſtra: ſtatuens in parte dextra.
Confutatis ma ledictis: flammis acribus
addictis: voca me cum benedictis.

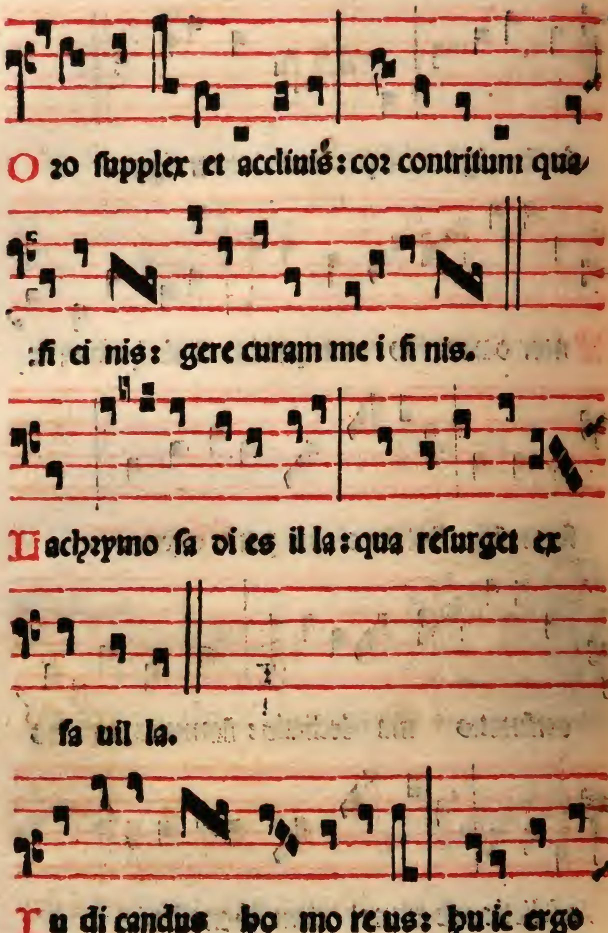
O ꝛo ſupplex et acclinis: coꝛ contritum qua
ſi ci nis: gere curam me i fi nis.
Lachꝛymo ſa di es il la: qua reſurget ex
fa uil la.
Iu di candus ho mo re us: hu ic ergo

par ce de us.
Pie ie ſu do mi ne, do na e is re qui/
em. A men.
Offertorium.
Domine ieſu chꝛiſte rex glo
ri e: libera animas omnium fide/

li um de ſun cto rũz de penis inſer/
ni et de pꝛofundo la cu: libera eas de o
re le o nis: ne abſoꝛbe at eas tar/
ta rus: ne ca dant in obſcu ra: ſed ſignifer
ſanctus mi chael repꝛeſentet e as in

lu cem ſanctam. Quam o lim abrahe p/
mi ſi ſti/ et ſe mi/
ni e ius. ℣. Ho ſti as et pre ces ti bi do/
mi ne lau dis of ferimus: tu ſu ſci/
pe pro animabus illis: quarum hodie me/

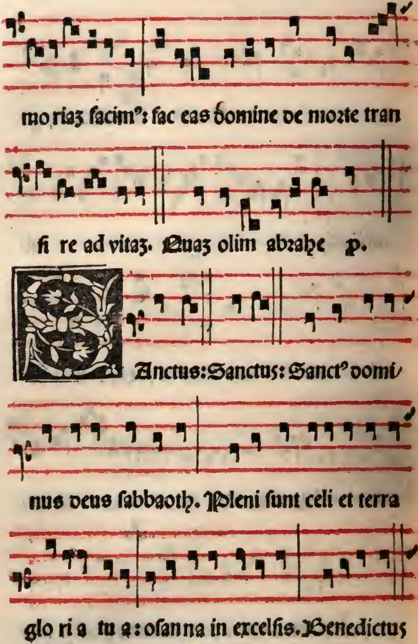
mo riaʒ facimꝰ: fac eas domine de morte tran
ſi re ad vitaʒ. Quaʒ olim abrahe p.
Anctus: Sanctus: Sanctꝰ domi-
nus deus ſabbaoth. Pleni ſunt celi et terra
glo ri a tu a: oſanna in excelſis. Benedictus

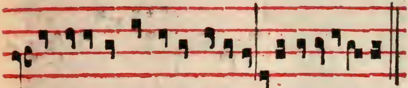

qui venit in nomine domini: oſãna in excelſis.

Agnꝰ de i qui tollis peccata mũ

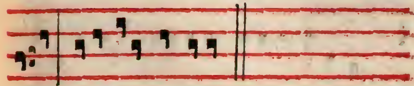

di: dona e is requi em. .ij.

Agnꝰ de i qui tollis peccata mũ

di: dona e is requiez ſempiternã. .j. Cõ.

Ux e terna luceat e is domi
ne. Cuz ſanctis tuis in e ternum: quia pius es.
℣. Requiem eternaz dona e is domine: ⁊ lux
perpetu a luceat e is. Cum ſanctis tuis in.
℣. Requi eſcant in pa ce. ℟. Amen.

¶ Ordo viſitandi tumulos defunctoꝝ immedia‑te poſtq̃ p eis cantata fuerit miſſa in die depo‑ſitionis eorum tertio: ſeptimo/ trigeſimo: vel an‑niuerſario.

¶ Cum miſſa pro aliquo defuncto decantan‑da fuerit: ante inchoationẽ miſſe/ ſacriſta vel ali‑us cui ipſe cõmiſerit/ pannũ nigrum ſup ſepul‑chrũ illius defuncti apponat: ꝛ duo cãdelabra cum duobus cereis accenſis: vnū ad caput/ ali‑ud ad pedes collocare non obliuiſcatur. Tẽpo‑re ꝟo cõgruo dictus ſacriſta campanã pulſet: vt tali ſigno clerici ad ſepulchrũ defuncti pceſſiona‑liter viſitandũ ꝯuenire poſſint. Et dum cantatur Agnus dei: preparent ab ipſo ſacriſta aqua be‑nedicta/ incenſum: ꝛ pluuiale nigrum vel viride Et data benedictione a ſacerdote: completa miſ‑ſa: et inchoato a cantoribus Reſponſorio Qui laçarum reſuſcitaſti a monumento: accolytus accepta cruce/ vadat ad ſepulchrum defuncti: ipſumq; ſequantur clerici bini et bini: ita q vl‑timo loco veniat ſacerdos pluuiali indutus: et in manu librum geſtans: habens a dextris di‑aconum cum aqua benedicta: a ſiniſtris vero ſubdiaconum cum incenſo. Cum autem ad ſe‑pulchrum ventum fuerit: accolytus cum cru‑ce/ et hebdomadarius cum miniſtris: et om‑nes alij clerici/ ſacerdotes ſiue fratres circa ſe‑pulchrum ordinate ſe diſponant.

¶ Sequitur Reſpõſoriũ
Qui laçarum reſuſcitaſti.

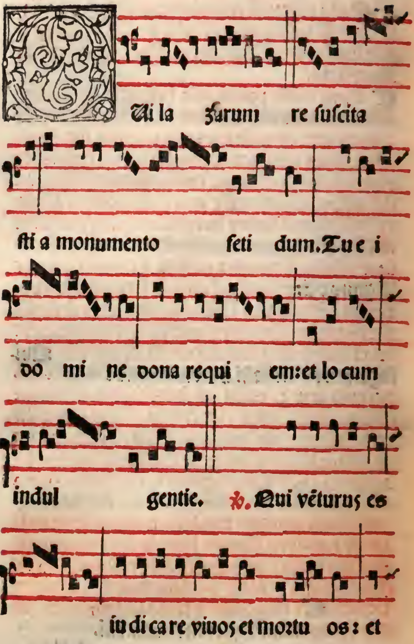
Qui la zarum re ſuſcita
ſti a monumento feti dum. Tu e i
do mi ne dona requi em: et lo cum
indul gentie. ℣. Qui vẽturus es
iu di ca re viuos et moꝛtu os: et

¶Et dum cantatur predictum reſponſorium: ſacerdos accipiat aquam benedictã de manu diaconi: et aſpergat ſepulchrum defuncti: deinde thuribulũ: vt idem adoleat incenſo. Quibus peractis / et reſponſorio finito: cantor cum primo choro dicat kyrieleiſon.

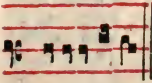

Ky ri e lei ſon. Et ſecun dus cho rus dicat:

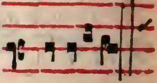

Chriſte leiſon.

Deinde oēs ſimul dicant:

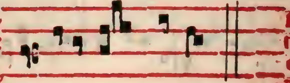

Ky ri e lei ſon. Et eo finito: ſacerdos dicat alta voce:

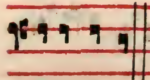

Pater noſter. Quo in ſilentio dicto: dicat ℣. Et nē nos inducas in tentationē. ℟. Sʒ libera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e animā eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi orationem meam. ℣. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cum ſpū tuo. Oremus.

Abſolue q̄ſum⁹ dn̄e animā famuli tui ab oī vinculo delictoꝝ: vt in reſurrectiōis gl'ia inter ſanctos ⁊ electos tuos reſuſcitatus reſpiret. Per chriſtum dominū noſtrum. ℟. Amen.

¶ Pro vna defuncta Oratio.

Inueniat q̄ſumus dn̄e anima famule tue lucis eterne ꝯſortium: cuius ꝑpetue miſericordie conſecuta eſt ſacramentū. Per chriſtū dn̄m noſtrū. ℟. Amen. Pro plib⁹ defunctis ōro

DEus vita viuentiuꝫ: ſpes moꝛientiũ: ſalus oium in te ſperantiũ: pꝛeſta ꝓpitius: vt aie famuloꝝ famłarũqꝫ tuarũ a nr̃e moꝛtalitatis nexibus abſolute: beata maria ſemp virgine intcedẽte: in ꝑpetua cũ ſcis tuis luce letent. Per chꝛiſtũ dñm noſtrũ. ℟. Amẽ. ℣. Requiez eternam dona eis domine. ℟. Et lux ꝑpetua luceat eis.

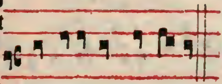

Et docõ a clericis circunſtãtibus

Deinde cãtoꝛes dicãt ℣. Requi e ſcant in pace.

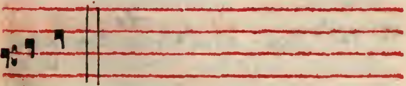

Amen: cãtoꝛes imediate icipiãt ſequẽs ℟inꝫ

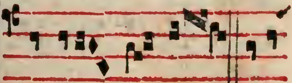

[M]Emento mei de us:quia

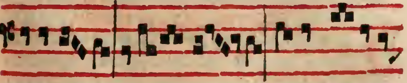

vẽtus eſt vita me a. Nec a ſpi ci at

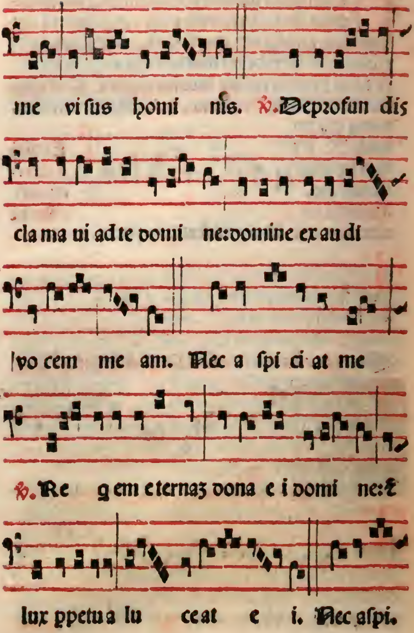
me vi ſus homi nis. ℣.Depꝛofun dis
cla ma ui ad te domi ne: domine ex au di
vo cem me am. Nec a ſpi ci at me
℟.Re gem eternaꝫ dona e i domi ne: Et
lux ꝑpetua lu ceat e i. Nec aſpi.

Dum cantatur predictū responsoriū: reuertant in ecclesiā. Et postq̄ reuersi fuerint: stent ordiate i choro. ꝛ finito R̄sorio: sacerdos dicat alta voce

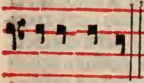

Pater noster.

Et eo in silentio dicto: subiungat versum: Et ne nos inducas in tentationē. R̄. Sed libera nos a malo. ℣. A porta inferi. R̄. Erue dn̄e animam eius. ℣. Requiescat in pace. R̄. Amen. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meam R̄. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiscū. R̄. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Tibi dn̄e cōmendam⁹ animā famuli tui N. vt defunctus seculo/ tibi viuat: ꝛ pctā que p fragilitatē mūdane ꝯuersatōis cōmisit: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per chriſtuȝ dn̄m nr̄m. R̄. Amen. Pro vna defuncta Oratio.

Tibi dn̄e cōmēdam⁹ aiaȝ famule tue N. vt defuncta sclo tibi viuat: ꝛ pctā q̄ per fragilitatē mūdane cōuersatiōis cōmisit: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per chriſtum dominum nostrum. R̄. Amen.

¶ Pro pluribus defunctis Oratio.

Tibi domine cōmendamus animas famulorum famularūq; tuarum et omnium fidelium defunctorum: vt defuncti seculo/ tibi viuāt: ꝛ pctā que p fragilitatē mūdane ꝯuersatiōis ꝯmiserūt: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per chriſtū dn̄ȝ nr̄m. R̄. Amē. ¶ Finis.

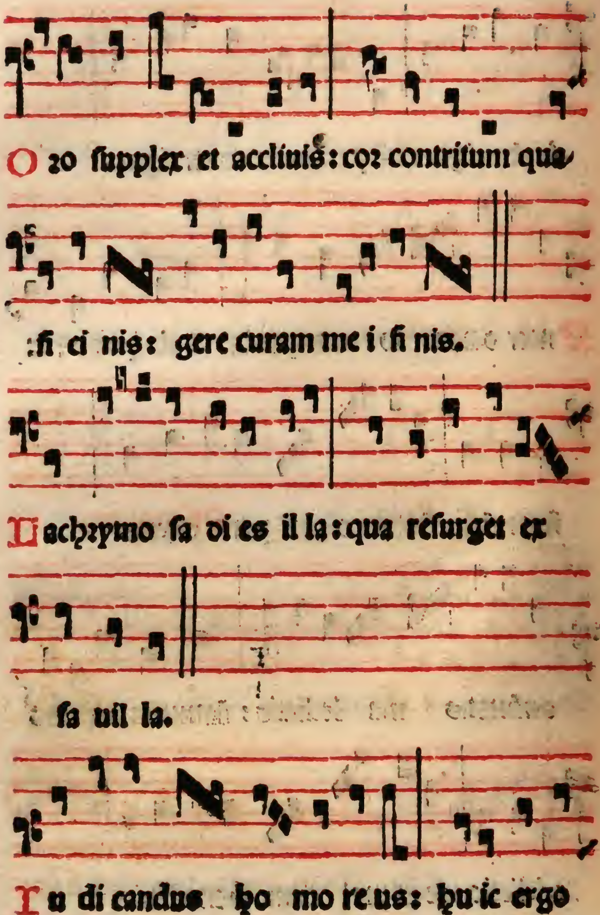
Oro ſupplex et acclinis: cor contritum qua
ſi ci nis: gere curam me i fi nis.
Lachrymo ſa di es il la: qua reſurget ex
fa uil la.
Iu di candus ho mo re us: hu ic ergo

par ce deus.
Pie ie ſu domi ne / do na e is re qui/
em. A men.
Offertorium.
Domine ieſu chriſte rex glo
ri e: libera animas omniuz fide/

li um de ſun cto ruʒ de penis inſer/
ni et de profundo la cu: libera eas de o
re le o nis: ne abſorbeat eas tar/
ta rus: ne ca dant in obſcu ra: ſed ſignifer
ſanctus mi chael repreſentet e as in

lu cem ſanctam. Quam o lim abrahe ꝓ/
mi ſi ſti/ et ſe mi/
ni e ius. ℣. Hoſtias et preces ti bi do/
mi ne lau dis of ferimus: tu ſu ſci/
pe pro animabus illis: quarum hodie me/

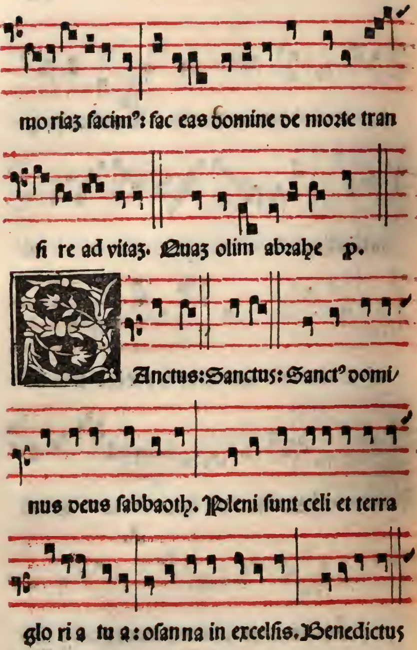
mo riaꝫ facimꝰ: fac eas domine de morte tran
ſi re ad vitaꝫ. Quaꝫ olim abrahe p.
Sanctus: Sanctus: Sanctꝰ domi-
nus deus ſabbaoth. Pleni ſunt celi et terra
glo ri a tu a: oſanna in excelſis. Benedictus

qui venit in nomine domini: oſāna in excelſis.
gn⁹ dei qui tollis peccata mū
di: dona eis requiem. .ij.
gn⁹ dei qui tollis peccata mū
di: dona eis requiez ſempiternā. .j. Cō.
R ij

Lux e terna luceat e is domi
ne. Cuz ſanctis tuis in e ternum: quia pius es.
℣. Requiem eternaz dona e is domine: ⁊ lux
perpetu a luceat e is. Cum ſanctis tuis in.
℣. Requi eſcant in pa ce. ℟. Amen.

¶ Ordo viſitandi tumulos defunctoꝝ immedia-te poſtq̃ ꝑ eis cantata fuerit miſſa in die depo-ſitionis eorum tertio: ſeptimo/ trigeſimo: vel an niuerſario.

¶ Cum miſſa pro aliquo defuncto decantan-da fuerit: ante inchoationẽ miſſe/ ſacriſta vel ali us cui ipſe cõmiſerit/ pannũ nigrum ſup ſepul chrũ illius defuncti apponat: ⁊ duo cãdelabra cum duobus cereis accenſis: vnũ ad caput/ ali ud ad pedes collocare non obliuiſcatur. Tẽpo re ſuo cõgruo dictus ſacriſta campanã pulſet: vt tali ſigno clerici ad ſepulchrũ defuncti ꝓceſſiona liter viſitandũ ↄuenire poſſint. Et dum cantatur Agnus dei: preparent ab ipſo ſacriſta aqua be-nedicta/ incenſum: ⁊ pluuiale nigrum vel viride Et data benedictione a ſacerdote: completa miſ ſa: et inchoato a cantoribus Reſponſorio Qui laçarum reſuſcitaſti a monumento: accolytus accepta cruce/ vadat ad ſepulchrum defuncti. ipſumq; ſequantur clerici bini et bini: ita q̃ vl-timo loco veniat ſacerdos pluuiali indutus: et in manu librum geſtans: habens a dextris di-aconum cum aqua benedicta: a ſiniſtris vero ſubdiaconum cum incenſo. Cum autem ad ſe-pulchrum ventum fuerit: accolytus cum cru-ce/ et hebdomadarius cum miniſtris: et om-nes alij clerici/ ſacerdotes ſiue fratres circa ſe-pulchrum ordinate ſe diſponant.

¶ Sequitur Reſpõſorium
Qui laçarum reſuſcitaſti.

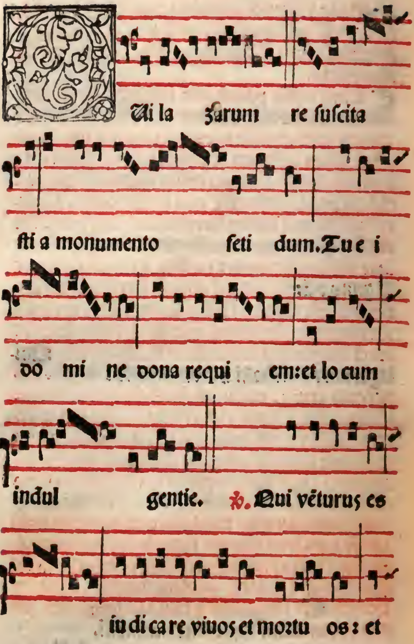
Qui la zarum re ſuſcita
ſti a monumento ſeti dum. Tu e i
do mi ne dona requi em: et lo cum
indul gentie. ℟. Qui vēturus es
iu di ca re viuos et moꝛtu os: et

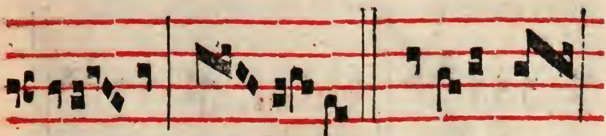

ſecu lum per ignem. Tu e i do.

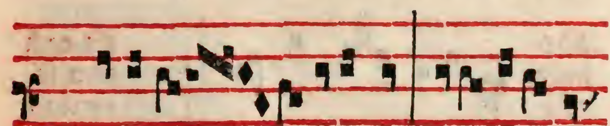

℣. Requiem eternaꝫ dona e i do/

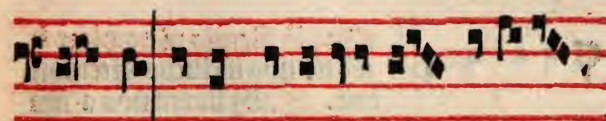

mi ne : et lux perpetu a lu ce at

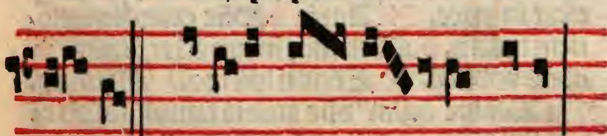

e i. Tu e i do mi ne dona.

Et dum cantatur predictum reſponſorium: ſacerdos accipiat aquam benedictaꝫ de manu di/ aconi: et aſpergat ſepulchrum defuncti: deinde thuribuluꝫ: vt idem adoleat incenſo. Quibus peractis / et reſponſorio finito: cantor cum primo choro dicat kyrieleiſon.

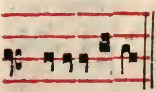

Et ſecundus choꝛus dicat:

Ky ri e lei ſon. Chꝛiſte leiſon.

Deinde oēs ſimł dicant:

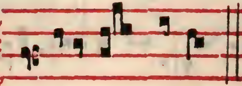

Ky ri e lei ſon.

Et eo finito: ſacerdos dicat alta voce:

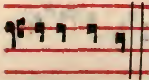

Pater noſter.

Quo in ſilentio dicto: dicat ℣. Et nē nos inducas in tentationē. ℟. Sꝫ libera nos a malo. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dn̄e animā eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cum ſpū tuo. Oꝛemus.

Abſolue q̄ſum⁹ dn̄e animā famuli tui ab oī vinculo delictoꝝ: vt in reſurrectiōis gl'ia inter ſanctos ⁊ electos tuos reſuſcitatus reſpiret. Per chꝛiſtum dominū noſtrum. ℟. Amen.

¶ Pro vna defuncta Oꝛatio.

Inueniat q̄ſumus dn̄e anima famule tue lucis eterne ꝯſoꝛtium: cuius ꝑpetue miſericoꝛdie conſecuta eſt ſacramentū. Per chꝛiſtū dn̄m noſtrū. ℟. Amen. Pro plib⁹ defunctis ōro.

DEus vita viuentiū: ſpes morientiū: ſalus oium in te ſperantiū: preſta ꝓpitius: vt aīe famuloꝝ famlarūq; tuarū a nr̄e mortalitatis nexibus abſolute: beata maria ſemp virgine intcedēte: in ꝑpetua cū ſcis tuis luce letent. Per chriſtū dn̄m noſtrū. ℟. Amē. ℣. Requiez eternam dona eis do mie. ℟. Et lux ꝑpetua luceat eis.

Et dcō a clericis circumſtātibus

Deinde cātores dicāt ℣. Requi e ſcant in pace.

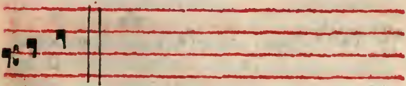

Amen: cātores imediate icipiāt ſequēs ℟iuz

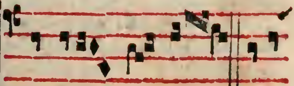

Emento mei de us: quia

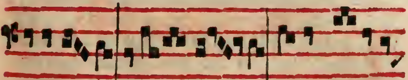

vētus eſt vita me a. Nec a ſpi ci at

me vi ſus homi nis. ℣. De pꝛofun dis
cla ma ui ad te domi ne: domine ex au di
vo cem me am. Nec a ſpi ci at me
℟. Re q̄em eternaꝫ dona e i domi ne: &
lux ꝑpetua lu ceat e i. Nec aſpi.

Dum cantatur predictũ reſponſoriũ: reuertant in eccleſiã. Et poſtq̃ reuerſi fuerint: ſtent ordia te i choro. ⁊ finito ℟io: ſacerdos dicat alta voce

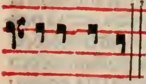

Pater noſter.

Et eo in ſilentio dicto: ſubiun gat verſum: Et ne nos indu cas in tentationẽ. ℟. Sed li bera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe animam eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meam ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Tibi dñe cõmendam⁹ animã famuli tui N. vt defunctus ſeculo/tibi viuat: ⁊ pctã que ꝑ fragilitatẽ mũdane ꝯuerſatõis cõmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtuꝫ dñm nrm. ℟. Amen. Pro vna defuncta Oratio.

Tibi dñe cõmẽdam⁹ aĩaꝫ famule tue N. vt defuncta ſclõ tibi viuat: ⁊ pctã q̃ per fragilitatẽ mũdane cõuerſatiõis cõmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

¶ Pro pluribus defunctis Oratio.

Tibi domine cõmendamus animas famulorum famularũq; tuarum et omnium fidelium defunctorum: vt defuncti ſeculo/tibi viuãt: ⁊ pctã que ꝑ fragilitatẽ mũdane ꝯuerſatiõis ꝯmiſerũt: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtũ dñꝫ nrm. ℟. Amẽ. ¶ Finis.

Forma abſolutiōis plenarie in articlo mortis Ořo. Miſereať tui omps deus et Indulgentiam ꝛ remiſſioné. ꝛč. Deinde ſequitur

Dominus noſter ieſus chriſt⁹te abſoluat: et ego auctoritate ſua ꝛ apoſtoloꝝ eius petri ꝛ pauli ꝛ ſancte romane eccleſie:in hac parte tibi cōceſſa ꝛ mihi conmiſſa : inquantū poſſum/debeo ꝛ mihi ꝑmittiť te abſoluo ab omni ſnia excommunicationis maioris vel minoris : ꝛ a participatiōe excōmunicatoꝝ: ꝛ reſtituo te vnitati fidelium ꝛ ſacramētis eccleſie. Item eadē auctoritate ego abſoluo te ab omnib⁹ penis tibi in purgatorio debitis ꝓpter culpas ꝛ offenſas quas ꝯtra deum cōmiſiſti:et reſtituo te illi innocētie in qua eras qñ baptiçatus fuiſti in noie patris ꝛ filij et ſpūſſancti. Si vo hac vice nō morieris: reſeruo tibi illa ꝑ vltimo articulo mortis tue. Amen.

Incipit ordo ad cōmunicandū infirmū. In primis pulſetur cāpana caplī: ꝛ fratres q poſſunt i eccľiam cōueniāt. Interim ſacerdos preparet ſe oībus ſacerdotalib⁹ indumentis ꝑter caſulam: ꝛ duo fratres pro cereis deportandis: ꝛ tertius ꝑ cruce portanda ſuppellicijs induanť. Fratrib⁹ vo in choro cōgregatis: ꝛ miniſtris vt dictuꝫ eſt preparatis: ſacerdos accipiat calicem ſine patena: ꝛ ponat in illo reuerenter corpus dñi: coopeᵲiatqꝫ tobalia mundiſſima. Quo facto hoc ordie procedant. primo ꝓcedat frater qui portat aquā benedictam: ſequatur qui portat crucem: tertio

qui portãt cereos. deinde ſequitur ſacerdos: po
ſtea ſequãtur alíj fratres ꝓceſſionaliter/ dicendo
plane pſalmũ Miſerere mei deus. quorũ vnus
portat ampullã cum vino ⁊ aqua. Cum aũt per/
uentũ fuerit ad locum vbi iacet infirmus: ſacer/
dos intrans dicat: Pax huic domui. ℟. Et oi
bus habitantibus in ea. Deinde ſacerdos acce
dat ad egrotum: ⁊ in modum crucis aſpergat eũ
aqua benedicta: deinde domũ dicendo Aſpges
me dñe. cum verſu Miſerere mei et Gloria p̃ri
et Sicut erat. Et repetitur añ. Aſperges me. de
inde imediate infirmus adoret ⁊ oſculetur crucẽ
et dicat: Confiteor deo. Finita cõfeſſione ſacer/
dos abſolute dicat hanc orationẽ.

Dominus ieſus chriſtus qui dixit diſcipulis
ſuis: quecũqꝫ ligaueritis ſup terram erunt
ligata ⁊ in celo: ⁊ q̃cunqꝫ ſolueritis ſuper terram
erunt ſoluta ⁊ in celo: de quoꝝ numero (q̃uis i
dignos) nos eſſe voluit: ipſe te abſoluat ꝑ mini/
ſteriũ nr̃m ab oibus peccatis tuis q̃cunqꝫ cogita
tione locutiõe ⁊ operatiõe negligenter egiſti: ⁊ a
nexibꝰ peccatoꝝ abſolutũ ꝑducere dignet ad re
gna celoꝝ. Qui cum patre ⁊ ſpũ ſancto viuit ⁊ re
gnat in ſecl'a ſcloꝝ. ℟. Amẽ. Poſtea ſacerdos
eleuet corpus dñi de calice: ⁊ infirmus adorans
dicat ſemel tm̃ Dñe non ſum dignus vt intres
ſub tectũ meũ: ſed tm̃ dic verbo: ⁊ ſanabit aĩa
mea. Deinde ſacerdos tradens infirmo eucha/
riſtiam dicat: Accipe frater viaticum corpus dñi
nr̃i ieſu chriſti: q te cuſtodiat ab hoſte maligno:

et perducat ad vitā eternā. ℟. Amē. Poſtea abluat digitos ſup calicē vino ⁊ aq: ⁊ pparet ifirmo nihil dicēs. poſtq̄ vo cōicauerit dicat Dñs vobiſcū. ℟. Et cum ſpū tuo. Oratio

Domine ſcē: pr̄ oḡs: eterne de⁹: te fidelr̄ dep̄camur: vt accipiēti fratri nr̄o ſacroſcm̄ corp⁹ dñi nr̄i ieſu xp̄i filij tui: tā corporis q̄ anie pſit ad remediū ſēpiternū. per eū. xp̄m dn̄m n. ℟. Amē. Dīs pacis eo ordie q̄ venerūt: nī in ecclā reuertātur dicēdo pſalmū Miſerere mei de⁹ ſm̄ magnā miaꝫ tuā ⁊c.

ℭ Incipit ordo ad vngendū infirmū. In primo pulſetur cāpana capl̄i: ⁊ ſi ēs q pn̄t in ecclaꝫ cōueniāt/ quib⁹ cōgregatis: ⁊ ſacerdote cū miniſtris vt ſ dcm̄ eſt pparatis: ſacerdos accipiat oleū ſcm̄ Deide ordiate pcedāt cū pſalmo Miſerere mei de⁹. ſicut in cōicatiōe infirmoꝝ dcm̄ eſt. Cū antē peruentū fuerit vbi iacet infirm⁹: ſacerdos itrās dicat: Pax huic domui. ℟. Et oib⁹ hitantib⁹ in ea. Deinde accedat an̄ egrotū ⁊ dicat ℣. Adiutoriū noſtrū in noie dn̄i. ℟. Qui fecit celum ⁊ terrā. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpū t. Orem⁹.

Introeat dn̄e ieſu chriſte in domū hāc ſub noſtre hūilitatis ingreſſu etna felicitas: diuina pſperitas: ſerena letitia: charitas fructuoſa: ſanitas ſempiterna. Effugiat ex hoc loco acceſſus demonū: adſint angeli pacis: domūq̄ hanc deſerat effugata diſcordia. Magnifica dn̄e ſup nos nomen ſcm̄ tuū/ ⁊ bene ✠ dic noſtre cōuerſatiōi:

ſancti ✠ fica nr̄e humiliatis igreſſum. Qui ſanctus ⁊ pius es permanēs cū patre ⁊ ſpiritu ſancto in ſecula ſeculorū. R. Amen. Oratio.

Oremus ⁊ deprecemur dn̄m noſtrū ieſum chriſtū: vt bn̄dicēdo bn̄ ✠ dicat hoc tabernaculū ⁊ oēs habitātes in eo: ⁊ det eis angelum bonū cuſtodē: faciat eos ſibi ſeruire ad cōſiderandum mirabilia de lege ſua: auertat ab eis omnes cōtrarias poteſtates: eripiat eos ab omni formidine et ab omni perturbatione: ac ſanos in hoc tabernaculo cuſtodire dignetur. Qui cum prē et ſpū ſancto viuit et regnat deus per omnia ſecula ſeculorum. R. Amen. Oratio.

Exaudi nos dn̄e ſancte: pater omnipotens: eterne deus: ⁊ mittere digneris ſcm̄ angelū tuū de celis: qui cuſtodiat: foueat: ꝓtegat: viſitet atqꝫ defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per chriſtum dn̄m noſtrum. R. Amen. Deinde in modum crucis aſpergat egrotum aqua benedicta / poſtea domum dicendo antiphonam: Aſperges me domie. cum verſu Miſerere mei. et Gloria patri. et Sicut erat. Et repetitur antiphona Aſperges me domie. Deinde immediate egrotus dicat Cōfiteor deo. Quo dicto: oēs ſacerdotes aſtantes inſimul eum abſoluant. Et tunc clerici aſtantes dicant legendo ſeptem pſalmos penitentiales cum letanijs. Sacerdos autem dum illi legunt pſalmos: intincto pollice in oleo ſancto: dicat abſolute hanc orationem immediate ſequentem.

IN nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti extinguatur in te omnis virtus diaboli per impoſitionem manuū noſtrarū: immo per inuocationem omniū ſanctorū angelorū: archangelorū: patriarcharū: pphetarū: apoſtolorū: martyrū cōfeſſorū: virginū atq3 oium ſimul ſanctorū. Amen

Quo dicto faciat ſignū crucis de oleo ſancto in corpore egri in ſeptē locis infraſcriptis: ad vnāquāq3 crucē ppriā orationē dicēdo. Ad oclos.

PEr iſtam ſanctā vnctionē ✠ ⁊ ſuā piiſſimā miſericordiā parcat tibi dn̄s quicquid oculorum vitio deliquiſti. ℞. Amen. Miniſter vo tergat locum inunctū cum ſtuppa reponēs eam in vaſe mundo. Et ſic faciat poſt quālibet vnctionem. Ad aures.

PEr iſtam ſanctam vnctionē ✠ ⁊ ſuam piiſſimam miſericordiā parcat tibi dn̄s qcquid auriū vitio deliquiſti. ℞. Amen. Ad nares.

PEr iſtam ſanctam vnctionē ✠ ⁊ ſuam piiſſimā miſericordiā parcat tibi dn̄s qcquid nariū vitio deliquiſti. ℞. Amen. Ad os.

PEr iſtam ſanctam vnctionē ✠ ⁊ ſuam piiſſimam miſericordiā parcat tibi dn̄s qcquid lingue vel oris vitio deliquiſti. ℞. Amen. Ad manus.

PEr iſtam ſanctam vnctionē ✠ ⁊ ſuam piiſſimā miſericordiā parcat tibi dn̄s qcqd tactꝰ vitio deliquiſti. ℞. Amē. Ad pedes.

PEr iſtam ſanctam vnctionem ✠ ⁊ ſuā piiſſimā miſericordiā parcat tibi dn̄s qcquid inceſſus vitio deliquiſti. ℞. Amē. Ad lumbos.

PEr iſtam ſanctam vnctio ✠ nem/ et ſuam
pijſſimam miſericordiã parcat tibi dominꝰ
quicquid lumborum ſeu carnis vitio deliquiſti.
Amen. Quibus omnibus peractis: ⁊ a clericis
pſalmis ⁊ letanijs lectis: ſacerdos dicat: Kyrieſ.
chriſteleiſon. kyrieleyſon. Pater noſter. ℣. Et
ne nos iducas in tentationẽ. ℟. Sꝫ libera nos.
℣. Saluuꝫ fac ſeruũ tuum. ℟. Deus meꝰ ſperã
tem in te. ℣. Mitte ei dñe auxiliũ de ſancto. ℟.
Et de ſyon tuere eum. ℣. Eſto ei dñe turris for/
titudis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil ꝓficiat ini
micus in eo. ℟. Et filius iniquitatis non appo
nat nocere ei. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meam. ℟.
Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcũ.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

DOmine deus qui per apoſtolũ tuũꝫ locutꝰ
es: infirmatur quis in vobis inducat pñbyteros
eccleſie: qui orent ſuper eum vngentes euꝫ oleo
ſcõ in nomine dñi: ⁊ orõ fidei ſaluabit infirmũ: et
alleuiabit eum dñs: ⁊ ſi in peccatis ſit/ dimittetur
ei: cura queſumꝰ dñe gratia ſpũſſancti láguores
iſtius infirmi: et ſua ſana vulnera: eiuſq; dimitte
pctã atq; dolores cunctos cordis ⁊ corporis ab
eo expelle: plenãq; ei iterius exteriuſq; ſanitateꝫ
miſericorditer redde: vt ope miſericordie tue re/
ſtitutus/ ad priſtina reparetur officia. Qui cum pa
tre et eodem ſpũ ſancto viuis ⁊ regnas in ſecula
ſeculorum. ℟. Amen. Oratio.

REſpice qͣſumꝰ dñe famulũ tuum N. in infir/
mitate ſui corporis fatiſcẽtẽ: ⁊ animã refoue quã

creaſti: vt p̄ſis caſtigationib⁹ emundatus: ſentiat ſe tua medicina ſanatum. Per chriſtum domi-num noſtrum. ℟. Amen. Oratio

Domine ſancte: pater oīpotēs eterne deus: qui b̄ndictōis tue gratiā egris infundēdo corpo ribus: facturā tuam multiplici pietate cuſtodis: ad inuocationē nōis tui benignus aſſiſte: vt famu lum tuū N. ab egritudine liberatum et ſanitati donatum: dextera tua erigas: virtute cōfirmes: poteſtate tuearis: atq; eccleſie tue ſanctiſq; altari bus tuis cum omni deſiderata p̄ſperitate reſtitu as. Per chriſtū dominū noſtrū. ℟. Amē. Orō

Dominus ieſus chriſtus apud te ſit vt te de-fendat: intra te ſit vt te reficiat: extra te ſit vt te ꝯſeruet: ante te ſit vt te deducat: poſt te ſit vt te cuſtodiat: ſuper te ſit vt te b̄ndicat. Qui in trinita te p̄fecta viuit ⁊ regnat in ſecl'a ſcloꝝ. ℟. Amē.

Poſt hec ſtupa p̄jciatur in ignem. His pactis eo ordine quo venerūt ſimul in eccl'iam reuertāt excepto q̄ crux remaneat coram infirmo.

¶ Ordo cōmēdationis anime. Primo fiunt le-tanie breues in hunc modum

Kyrieleiſon. Chriſteleiſon.

Sancta maria	ora pro eo.
Oēs ſācti angeli ⁊ archāgeli	orate p̄ eo.
Sancte abel	ora pro eo.
Omnis chorus iuſtorum	ora pro eo.
Sancte abraam	ora pro eo.
Sancte ioānes baptiſta	ora pro eo.
Oēs ſcī patriarche ⁊ p̄phete	orate p̄ eo.

Sancte Joseph

Sancte petre	ora pro eo.
Sancte paule	ora pro eo.
Sancte andrea	ora pro eo.
Oēs ſcti apl̄i ⁊ euangeliſte	orate ꝑ eo.
Oēs ſancti innocētes	orate ꝑ eo.
Sancte ſtephane	ora pro eo.
Oēs ſancti martyres	orate ꝑ eo.
Sancte ſilueſter	ora pro eo.
Oēs ſancti pontifices ⁊ ꝯfeſſores	orate ꝑ eo.
Sancte benedicte	ora pro eo.
Sancte franciſce	ora pro eo.
Sancte paule prime heremita	ora pro eo.
Oēs ſancti monachi ⁊ heremite	orate ꝑ eo.
Sancta lucia	ora pro eo.
Oēs ſancte virgines ⁊ vidue	orate ꝑ eo.
Oēs ſancti ⁊ ſancte dei	ītcedite ꝑ eo.
Propitius eſto	parce ei dn̄e.
Propitius eſto	libera eū dn̄e.
Ab ira tua	libera eū dn̄e.
A mala morte	libera eū dn̄e.
A periculo mortis	libera eū dn̄e.
A penis inferni	libera eū dn̄e.
Ab omni malo	libera eū dn̄e.
Per natiuitatē tuam	libera eū dn̄e.
Per ſcām crucē ⁊ paſſionē tuā	libera eū dn̄e.
Per mortē ⁊ ſepulturā tuam	libera eū dn̄e.
Per glorioſaꝫ reſurrectionē tuā	libera eū dn̄e.
Per admirabilē aſcenſionē tuā	libera eū dn̄e.
Per grām ſpūſſancti paracliti	libera eū dn̄e.
In die iudicij	libera eū dn̄e.

Peccatores: te rogamus audi nos.
Ut ei parcas: te rogamus audi nos.
Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. Kyrieleiſon.

Deinde pro vicino morti cum in agone ſui exitꝰ anima viſa fuerit anxiari: dicantur he orōnes.

Proficiſcere anima chriſtiana de hoc mūdo: in noi✠e dei patris oipotētis qui te creauit
In noie ieſu xp̄i filij dei viui: qui ꝑ te paſſus eſt.
In nomine ſpiritus ſancti: qui in te effuſus eſt.
In nomine angelorum et archangelorum.
In nomine thronorum et dominationum.
In noie pricipatuū ꝛ poteſtatū. In noie cherubin ꝛ ſeraphi.
In noie pr̄iarchaꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ.
In nomie ſanctorū apoſtolorū et euāgeliſtaruꝫ.
In nomine ſanctorū martyrum et confeſſorum.
In nomine ſanctorū monachorū ꝛ heremitarū.
In noie virginū ꝛ oium ſcōruꝫ ꝛ ſanctarum dei.
Hodie ſit in pace locus tuus: et habitatio tua ſit in ſcā ſyon. per chriſtū dn̄m noſtrū. R. Amen.

Deus miſericors: deus clemēs: deus qui ſm̄ multitudinē miſerationū tuarū peccata penitentiuꝫ deles: ꝛ preteritorū criminū culpas venia remiſſionis euacuas: reſpice ꝓpitius ſup hūc famulū tuum N. ꝛ remiſſionē ſibi omniū peccatoruꝫ ſuorū tota cordis cōfeſſione poſcentē dep̄catus exaudi. Renoua in eo pijſſime pater quicquid terrena fragilitate corruptū: vl' quicquid diabolica fraude violatū eſt: et vnitati corporis eccleſie membrū redēptiōis annecte. Miſerere domine gemituū: miſerere lachrymarū eius. ꝛ non

habentē fiduciam niſi in miſericordia tua ad tuē ſacramentū recōciliatiōis admitte. Per chriſtū dominū noſtrum. R. Amen. Oratio

COmmendo te omnipotenti deo chariſſime frater: et ei cuius es creatura cōmitto: vt cum humanitatis debitū morte interueniente perſolueris: ad auctorem tuū qui te de limo terre formauerat reuertaris. Egredienti itaq anime tue de corpore: ſplēdidus angelorū cetus occurrat. Iudex apoſtolorū tibi ſenatus adueniat. Candidatorum tibi martyrū triumphator exercitus obuiet. Liliata rutilantiū te confeſſorū turma circundet. Iubilantium te virginū chorus excipiat: et beate quietis in ſinum patriarcharū te com plexus aſtrigat. Mitis atq feſtiuus chriſti Ieſu tibi aſpect⁹ appareat: qui te int̄ aſſiſtētes ſibi iugiter itereſſe decernat. Ignores omne qđ horret in tenebris: qđ ſtridet in flāmis: qđ cruciat i tormētis. Cedat tibi teterrimus ſathanas cū ſatellitibus ſuis in aduētu tuo: te comitātibus angelis cōtremiſcat: atq in eterne noctis chaos imanē diffugiat. Exurgat deus et diſſipētur inimici eius: et fugiāt qui oderūt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiāt: ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereant peccatores a facie dei: Et iuſti epulētur et exultēt in ꝯſpectu dei. Confundātur igitur et erubeſcāt oēs tartaree legiones: et miniſtri ſathane iter tuum impedire nō audeāt. Liberet te a cruciatu chriſtus qui pro te crucifixus ē. Liberet te a morte chriſtus: qui ꝓ te mori dignat⁹ eſt.

Conſtituat te chriſtus filius dei viui intra paradiſi ſui ſemp amena viretia:et inter oues ſuas te verus ille paſtor agnoſcat. Ille ab omibus peccatis tuis te abſoluat:atq3 ad dexterā ſuam in electoꝝ ſuoꝝ te ſorte conſtituat. Redemptorē tuū facie ad faciē videas: ꝛ p̄ſens ſemp aſſiſtens manifeſtiſſimā btis oculis aſpicias veritatē. Conſtitutus igitur inter agmina beatorum:contemplationis diuine dulcedine potiaris in ſecl'a ſeculorum. ℟. Amen.

Oratio.

Suſcipe domie ſuū tuum in locum ſperande ſibi ſaluationis a mia tua. ℟. Amen.

Libera dñe aiā famli tui ex oib⁹ picul' infernoꝝ ꝛ ꝺ laqis penaꝝ ꝛ ex oib⁹ tribl'atōib⁹ ℟. Amē.

Libera domine animā famuli tui / ſicut liberaſti enoch ꝛ heliā ꝺ cōmuni morte mūdi. ℟. Amē.

Libera domine animam ſerui tui / ſicut liberaſti noe de diluuio. ℟. Amen.

Libera dñe animā ſerui tui ſicut liberaſti abraem ꝺ vr chaldeorum. ℟. Amen.

Libera domine animam ſerui tui: ſicut liberaſti iob ꝺ paſſionibus ſuis. ℟. Amen.

Libera dñe aiā ſ̄ui tui/ſicut liberaſti iſaac ꝺ hoſtia ꝛ de manu p̄ris ſui abrahe. ℟. Amē.

Libera domine animā ſerui tui:ſic̄ liberaſti loth de ſodomis ꝛ de flama ignis. ℟. Amen.

Libera dñe animā ſerui tui:ſicut liberaſti moyſē de manu pharaonis regis egyptioꝝ. ℟. Amē.

Libera domine animā ſerui tui:ſicut liberaſti danielem de lacu leonum. ℟. Amen.

Libera domine animam ſerui tui: ſicut liberaſti
tres pueros de camino ignis ardentis: ⁊ de ma
nu regis iniqui. ℟. Amen.
Libera domine animaȝ ſerui tui ſicut liberaſti ſu
ſannam de falſo crimine. ℟. Amen.
Libera dñe animã ſerui tui ſicut liberaſti dauid
de manu regis ſaul ⁊ de manu golie. ℟. Amẽ.
Libera domine aiaȝ ſerui tui/ſicut liberaſti petrũ
⁊ paulum de carceribus. ℟. Amẽ
Et ſicut beatiſſimaȝ Teclam virginẽ ⁊ martyrẽ
tuam de tribus atrociſſimis tormentis liberaſti:
ſic liberare digneris animam ſerui huius: et te/
cum facias in bonis ſemper congaudere celeſti/
bus. ℟. Amen.

Commẽdamus dñe animã famu **Oratio.**
li tui N. precamurq; te dñe ieſu chriſte ſal/
uator mũdi: vt ꝑpter quam ad terraȝ miſericor
diter deſcendiſti: patriarcharũ tuorum ſinibus
inſinuare non rennuas. Agnoſce domine crea/
turam tuam: non ex diis alienis creatam: ſed a
te ſolo deo viuo ⁊ vero: quia non eſt alius deus
preter te: ⁊ non eſt ſcdm̃ opera tua. Letifica do
mine animam eius in conſpectu tuo: ⁊ ne memi
neris iniquitatum eius antiquarum/ ⁊ ebrieta/
tum quas ſuſcitauit furor ſiue feruor mali deſi/
derii. Licet enim peccauerit: tamen patreȝ ⁊ fi
lium et ſpiritum ſanctum non negauit: ſed cre/
didit: ⁊ zelum dei habuit in ſe: ⁊ deum qui fecit
omnia adorauit. ℟. Amẽ. **Oratio.**
Delicta iuuentutis ⁊ ignorãtias eius q̃ſum⁹

ne memineris dn̄e: ſed ſm magnā miſericordiā tuā memor eſto illi⁹ in glīa claritatis tue. Aperiantur ei celi: colletētur illi angeli. In regnū tuū dn̄e ſeruū tuum ſuſcipe. Suſcipiat eum ſanctus michael archāgelus: qui militie celeſtis meruit principatum. Ueniāt illi obuiam ſancti āgeli dei ꝛ pducant eum in ciuitatē celeſtem hieruſalem. Suſcipiat eum beatus petrus apoſtol⁹: cui a deo claues regni celeſtis tradite ſunt. Adiuuet eū ſanctus paulus: qui dignus fuit eſſe vas electionis. Intercedat ꝑ eo ſāctus Joānes electus dei apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. Orent ꝑ eo oēs ſci apl̄i: qb⁹ a dn̄o data eſt ptās ligādi atq ſoluēdi. Intercedāt ꝑ eo oēs ſci dei qui ꝑ chriſti noīe tormēta in hoc ſeculo ſuſtinuerūt: vt vincul carneis exutus: puenire mereatur ad gloriā regni celeſtis. Preſtāte dn̄o nr̄o ieſu chriſto: qui cum patre ꝛ ſpiritu ſancto viuit ꝛ regnat in ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen. ¶ Si anxiatur adhuc aīa: dicātur hi pſalmi Confitemini dn̄o. vſq ad pſalmū Ad dn̄m cum tribularer. Require charta 113 ¶ Egreſſa aūt aīa dicitur hoc ℟. Subuenite ſancti dei: occurrite angeli dn̄i: Suſcipiētes animā eius. Offerētes eam in cōſpectu altiſſimi. ℣. Suſcipiat te chriſtus qui vocauit te: ꝛ in ſinū abrahe angeli deducāt te: Suſcipiē. ℣. Requiem eternā dona ei dn̄e: ꝛ lux ꝑpetua luceat ei. Offerētes eā. Deinde Kyrieleiſon. Chriſtelei ſon. kyrieleiſon. Poſtea ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ libera nos. ℣. Requiem eternam dona ei do

miſe. ℟. Et lux ꝑpetua luceat ei. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animam eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cū ſpū tuo. Oratio.

Tibi dn̄e cōmendamus aīaꝫ famuli tui N. vt defunctus ſclo: tibi viuat: ꝛ que p fragilitatē hūane cōuerſationis pctā cōmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtuꝫ dominū noſtrum. ℟. Amen.

¶ Tunc frēs quibꝰ ꝓceptū fuerit lauent corpus: poſtea induāt eum habitū / chordam ꝛ brachas: ꝛ ponāt eum in feretro. Et ex ꝓcepto maioris cōgregatis oibꝰ fratribꝰ / ſtent ordinate in circuitu feretri iuxta diſpoſitionē maioris. Et ſacerdos ſimpliciter dicat Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. kyrieleiſon. Pater nr̄. ſecreto. ℣. Et ne nos in. ℟. Sꝫ libera. ℣. In memoria eterna erit iuſtus. ℟. Ab auditione mala nō timebit. ℣. Ne tradas beſtijs animaꝫ confitētēꝫ tibi. ℟. Et animas pauperū tuorum ne obliuiſcaris in finē. ℣. Non intres i iudiciū cum ſeruo tuo dn̄e. ℟. Quia non iuſtificabit in ꝯſpectu tuo ois viuēs. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e animam eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen. ℣. Dn̄e exaudi oōneꝫ meam. ℟. Et clamor meus ad te ve. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Suſcipe dn̄e animā famuli tui N. quā de ergaſtulo huius ſcli vocare dignatus es: ꝛ libera eaꝫ de locis penarū: quietis ꝛ lucis eterne be-

atitudine perfruatur: ⁊ inter ſanctos ⁊ electos tu os in reſurrectionis gloria reſuſcitari mereatur. Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen. Deinde duo fratres ordinate vadant ⁊ corpus portent in eccleſiā cantando hoc Reſponſoriū Subuenite. ℣. Suſcipiat ⁊c. ⁊ ℣. Requiē eternam. Depoſito corpore in eccleſia: ꝑparent ſe fratres ad cantandū vigiliā. Duo fratres incipiant abſolute ſicut decet inuitatorium: Regē cui omnia. ps. Venite exultemus domino. Et ſolēniter cantēt totam vigiliam. Require ſupra charta 35. ¶ Interim ſacerdos cum miniſtris ꝑparet ſe: ⁊ decantetur miſſa ſolēniter ⁊ ordinate ſi tempus congruū fuerit. Qua finita, ſacerdos ſine caſula cum miniſtris: ſubdiaconus cum cruce ⁊ oēs alij gradu ſuo veniant ordinate cum luminaribus incenſo ⁊ aqua benedicta: ⁊ ſtent in circuitu feretri in modum rote: ⁊ ſacerdos a capite incipiat abſolute hāc orationē ſine Oremꝰ.

Non intres ī iudicium cū ſeruo tuo domine: quia nll's apud te iuſtificabitur homo: niſi per te omnium peccatorū ei tribuatur remiſſio. non ergo eum queſumus tua iudicialis ſententia premat: quem tibi vera ſupplicatio fidei chriſtiane commendat: ſed gratia tua illi ſuccurrente: mereatur euadere iudicium vltionis: qui dum viueret inſignitus eſt ſignaculo ſancte trinitatis. Qui viuis et regnas deus in ſecula ſeculorū. ℟. Amē. Poſt iſtam orationē ſtatim cantor incipiat ſequēs reſponſorium.

Subue nite ſancti de i
occur rite ange li domi ni. Suſcipi
entes animā e ius Offerētes e am
in conſpe ctu al tiſſi mi. ℟.
Suſcipiat te chriſtꝰ qui vo cauit

Et dum cantatur Reſponſorium: ſacerdos accipiat thuribulum de manu miniſtri: et incenſet corpus. Finito Reſpõſorio: cãtor cũ primo choro dicit Kyriel.

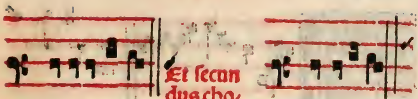

Ky ri e lei ſon. Et ſecundus chorus dicat: Chriſte leiſon.

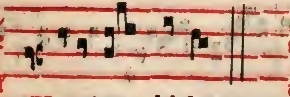

Deinde oẽs ſimul dicant: Ky ri e lei ſon. Et cõ finito: ſacerdos dicat alta voce:

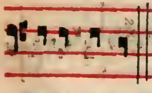

Pater noſter. Quo in ſilentio dicto: ſubiungat verſuʒ. Et ne nos inducas in. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Dñs vobiſcuʒ. ℟. Et cum ſpũ tuo. Oratio.

DEus cui omnia viuunt: et cui non pereunt moriẽdo corpora noſtra: ſed mutantur in melius: te ſupplices exoramus: vt ſuſcipi iubeas animam famuli tui N. quam de ergaſtulo huius ſeculi vocare dignatus es: per manus ſanctorum angelorum tuorum deducendam in ſinum amici tui abrahe patriarche: reſuſcitandaqʒ in nouiſſimo iudicij magni die: vt quicquid vitiorum diabolo fallente contraxit: tu pius et miſericors abluas indulgendo. Per dñʒ nr̃m ieſũ xp̃ʒ filiũ tuũ: q te. vi. ⁊ reg. i ſe. ſclo℞. ℟. Amen. Finito reſponſorio cantor incipiat ℟.

E recoꝛ de ris pec ca ta
me a do mine Dum veneris iudi
ca re ſe culũ per i gnẽ.
℣. Di rige do mine deus me us
in conſpectu tu o vi am me am.

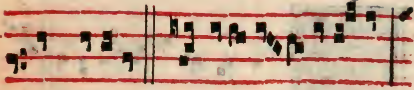

Dum veneris. ℣. Requiem e ter nam

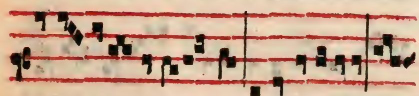

do na e i domi ne: ⁊ lux ppe tu a lu

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

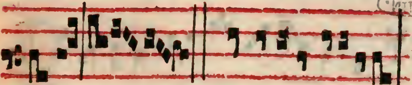

ce at e i. Duz veneris iudicare.

Dum cantat ſupradictũ ℟ũ: ac ipiat ſacerdos thuribulũ: vt ſ. Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. Kyrieleiſon. et Pater nr̃. vt ſupra. ℣. Et ne nos inducas i tentationẽ. ℟. Sz libera nos a malo. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oro

Fac qſum⁹ dñe hanc cum ſeruo defuncto miſericordiã: vt factorꝫ ſuorꝫ non recipiat vicez qui tuis in votis tenuit voluntatem: vt ſicut hic cum vera fides iunxit fidelium turmis: ita illic cum tua miſeratio ſociet angelicis choris. Per chriſtũ dñm nr̃m: qui in trinitate pfecta viuit ⁊c. ℟. Amen. Deinde cantor incipiat reſponſoriũ

Libe ra me do mine de
moꝛ te e ter na in di e il la tremen da
Quando ce li mo uendi ſunt ⁊ ter ra.
Duz ve ne ris iu di ca re
ſe culum p ignē ℣ Tremens factus

ſum ego: et ti me o dum diſcuſſi o ve
ne rit atqꝫ ven tu ra i ra. Quando ce
li mo uendi ſunt. ℣. Dies illa di es ire
ca la mi ta tis et mi ſe ri e: dies magna et a
mara valde. Dum ve. ℣. Requi em

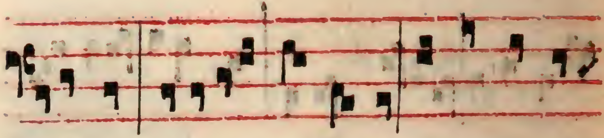

eternam dona e i do mi ne: et lux perpe-

tu a lu ceat e i. Libe ra me do mi ne.

Et reincipit R. iū Libera me dn̄e. Et dū cantat accipiat ſacerdos thuribuluʒ vt ſ. Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. kyrieleiſon. Et Pater nr̄. ℣. Et ne nos inducas i tentationē. ℟. Sʒ libera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e animā eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationē meaʒ. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcuʒ. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Abſolue q̄ſum᷒ domine aiam famuli tui N. vt defunctus ſeculo tibi viuat: ꝛ pctā que ꝑ fragilitateʒ carnis humana ꝯuerſatione cōmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtum dominū noſtrum. ℟. Amen. Finita orone ꝑdictus ſacerdos ꝑcipiat fratribus vt accipiant feretrū. Illi autē accipiētes deportent defunctū ad tumulū. Et dum portatur, clerici cantent ſubſequentes antiphonas.

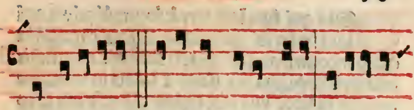

In paradiſum dedūcant te ange li: in tuo ad/

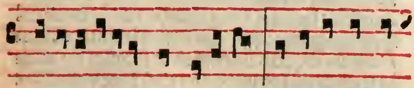

uētu ſuſcipiant te martyres: ⁊ perducant te

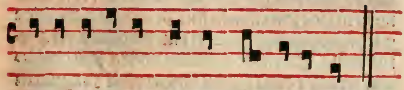

in ci ui ta tem ſanctam hie ru ſa lem. Añ.

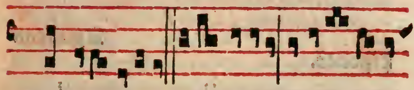

Chorus angelorū te ſu ſci piat: ⁊ cū la zaro

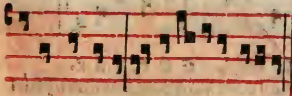

ꝗndā paupere eťnā habeas reqeꝫ

Cū aūt ꝑuē/tū fuerit ad tumulū, cātatis añis dicat ſacerdos abſolu/te orōz ſeq̄nté.

DEus qui fundaſti terrã: formaſti celos: qui loca ſyderib⁹ ſtabilita feciſti: qui captiuũ laqueo mortis hominẽ lauacri ablutiõe reparaſti: qui ſepultos abraam/ iſaac/ ⁊ iacob in ſpelunca duplici in libro vite atq; totius glorie principes annotaſti benedicẽdos: ita dñe ✠ dicere digneris et hunc tumulũ famuli tui N. vt hic eum requieſcere facias: ⁊ i ſinu abrahe/ iſaac ⁊ iacob collocare digneris: qui dñm noſtrũ ieſum chriſtum contritis laqueis infernorũ ſe ſuorũq; membra in ſe credentiũ reſurgere ⁊ reſuſcitare voluiſti: reſpice dñe ſuper hanc fabricam ſepulture: deſcendat ad eam dñe ſpiritus tuus ſanctus: vt te iubẽte: ſit in hoc loco famlo tuo N. quieta dormitio: ⁊ tempore iudicij tui cum ſanctis oĩbus vera reſuſcitatio. Preſtãte domino noſtro ieſu chriſto qui tecum ⁊ cum ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorũ. ℟. Amen. Dicta orõne/ ſacerdos accipiat aquã benedictã ⁊ aſpergat corpus defuncti ⁊ tumulũ et ſimiliter incenſet. His peractis in pſona defũcti dicatur hec añ Aperite mihi portas. Et cantor eam incipiat.

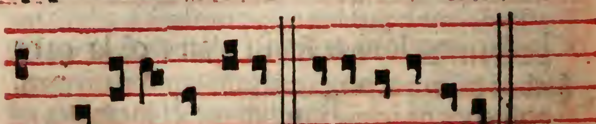

Añ Aperi te mihi. E u o u a e. ps.

COnfitemini domino quoniã bonus: qm̃ in ſeculũ miſericordia eius.

Dicat nunc iſrł:qm̄ in ſeculū miſericoꝛdia eius.
Dicat nunc domus aaron:qm̄ in ſclm̄ mia eius.
Dicant nūc q timēt dn̄m:qm̄ in ſclm̄ mia eius.
De tribulatõe inuocaui dominū:⁊ exaudiuit me
in latitudine dominus.
Dn̄s mihi adiutoꝛ:nō timebo qd faciat mihi hō.
Dn̄s mihi adiutoꝛ ⁊ ego deſpiciā iimicos meos.
Bonū eſt ſperare in dn̄o:q̄ȝ ſperare in pncipib⁹.
Omnes gētes circuierūt me:⁊ i nomine dn̄i quia
vltus ſum in eos.
Circūdantes circūdederūt me:⁊ in noīe domini
quia vltus ſum in eos.
Circūdederūt me ſic apes:⁊ exarſerūt ſicut ignis
in ſpinis:⁊ in noīe domini qꝛ vlt⁹ ſum in eos.
Impulſus euerſus ſum vt caderem:⁊ dominus
ſuſcepit me.
Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea domin⁹:⁊ factus eſt
mihi in ſalutem.
Uox exultatōis ⁊ ſalutis:in tabernaculis iuſtoꝝ.
Dextera dn̄i fecit virtutē/dext'a dn̄i exaltauit me:
dextera domini fecit virtutem.
Non moꝛiar ſȝ viuam ⁊ narrabo opera domini.
Caſtigās caſtigauit me dn̄s:⁊ moꝛti n̄ tradidit me
Aperite mihi poꝛtas iuſtitie ⁊ ingreſſus i eas cō
fitebor dn̄o:hec poꝛta dn̄i iuſti intrabūt in eam.
Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me:et factus es mi
hi in ſalutem.
Lapidem quem repꝛobauerūt edificātes:hic fa/
ctus eſt in caput anguli.
A dn̄o fcm̄ eſt iſtd:⁊ eſt mirabile in oculis noſtris

Hec dies quã fecit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur in ea.
O dñe ſaluum me fac o dñe bene ꝓſperare: benedictus qui venturus es in noie domini.
Bñdiximi⁹ vob̄ ḋ domo dñi: de⁹ dñs ⁊ illuxit nob̄.
Cõſtituite dié ſolẽnẽ i ꝯdẽſ: vſq3 ad cornu altaris
Deus meus es tu: ⁊ ꝯfitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te.
Confitebor tibi quoniã exaudiſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutem.
Confitemini domino quoniã bonus: quoniaꝫ in ſeculuꝫ miſericordia eius.
Requiem eternã: dona ei domine.

Quemadmodū deſiderat ceruus ad fontes aqrum: ita deſiderat aīa mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontē viuū: quādo veniam ⁊ apparebo ante faciem dei.
Fuerūt mihi lachrymę mee panes die ac nocte: dū dicit̄ mihi q̄tidie vbi eſt deus tuus.
Hec recordatus ſum ⁊ effudi in me animā meā: quoniā trāſibo in locū tabernaculi admirabilis vſq̄ ad domum dei.
In voce exultatiōis ⁊ confeſſiōis: ſon⁹ epulātis.
Quare triſtis es aīa mea: ⁊ q̄re cōturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus meus.
Ad meipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra iordanis ⁊ hermonij a monte modico.
Abyſſus abyſſū īuocat: ī voce catharactarū tuarū.
Oia excelſa tua ⁊ fluctus tui: ſup me tranſierūt.
In die mandauit domin⁹ miſericordiā ſuā: ⁊ nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicam deo ſuſceptor meus es.
Quare oblitus es mei et q̄re triſtis incedo: dum affligit me inimicus.
Dum confringūtur oſſa mea: exprobrauerūt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dū dicūt mihi p ſingulos dies vbi eſt deus tuus. quare triſtis es aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus me⁹. R. Requiē eter. do. ei d.

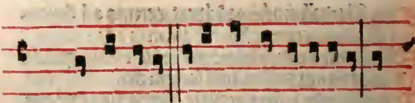

Añ. Ingre di ar in locũm tabernacu li ad/

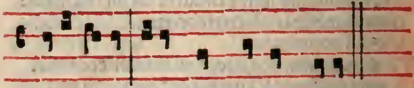

mi ra bi lis vſq; ad montem de i. Añ.

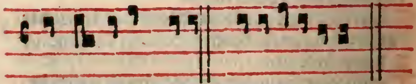

Hec re qui es me a. E u o u a e. ps.

Meméto dñe dauid: ⁊ ois máſuetudis eius.
Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculū domus mee: ſi aſcē/dero in lectū ſtrati mei.
Si dedero ſomnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationem.
Et requiez tempoꝛib⁹ meis donec inueniā locū domino: tabernaculum deo iacob.
Ecce audiuim⁹ eum in ephꝛata: inuenimus eam in campis ſilue.
Introibimus in tabernaculū eius: adoꝛabim⁹ in loco vbi ſteterunt pedes eius.

S urge domine in requiem tuam: tu ⁊ archa ſan/
ctificationis tue.
S acerdotes tui induant iuſtitiã: ⁊ ſcti tui exultẽt.
P ropt̃ david ſuũ tuũ: nõ avertas faciẽ chriſti tui.
I uravit dñs david veritatẽ, ⁊ nõ fruſtrabit euz:
de fructu ventris tui ponã ſup ſedem tuam.
S i cuſtodierint filij tui teſtamentũ meum: ⁊ teſti/
monia mea hec que docebo eos.
E t filij eoꝝ vſq; in ſclm: ſedebũt ſup ſedẽ tuaz.
Q m̃ elegit dñs ſion: elegit eã in habitatiõez ſibi.
H ec requies mea i ſclm ſcli: hic hitabo qm̃ elegi eã.
V iduam eius benedicẽs benedicã: paupes eius
ſaturabo panibus.
S acerdotes eius induam ſalutari: et ſancti eius
exultatione exultabunt.
I lluc pducã cornu david: paravi lucernã xpo meo
I nimicos eius induã confuſiõe: ſup ipm aũt efflo/
rebit ſanctificatio mea. R equiẽ eternã dõa

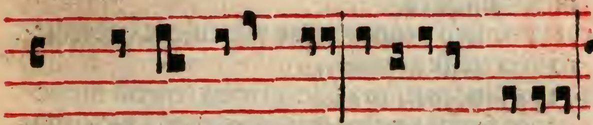

Añ. Hec re qui es me a in ſeculum ſecu li

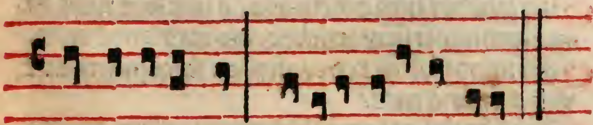

hic ha bi ta bo: quoniam e le gi e am. Añ.

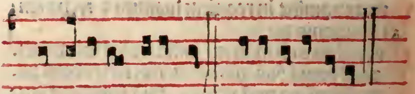

De terra foꝛmaſti me. E u o u a e. Ps.

Domine pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā.

Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitaꝫ meam ⁊ funiculū meum inueſtigaſti.

Et omnes vias meas ꝑuidiſti: quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce tu dñe cognouiſti oīa nouiſſima ⁊ antiq̄: tu foꝛmaſti me ⁊ poſuiſti ſuper me manū tuam.

Mirabilis facta eſt ſciētia tua ex me: cōfoꝛtata eſt ⁊ non potero ad eam.

Quo ibo a ſpū tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam.

Si aſcendero in celum tu illic es: ſi deſcendero in infernum ades.

Si ſumpſero pennas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.

Eteni illuc manꝰ tua ꝺducet me: ⁊ tenebit me de/

Et dixi foꝛſitā tenebꝛe ꝯculcabūt me: (xtera tua.
⁊ nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebꝛe non obſcurabūť a te/ ⁊ nox ſicut dies illumiabiť: ſicut tenebꝛe eius ita ⁊ lumē eius.

Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris mee.

Cōfitebor tibi q꜡ terribilr̄ magnificatꝰ es: mirabilia opera tua ⁊ anima mea cognoſcet nimis.

Non eſt occultatū os meū a te qđ feciſti in occul-
to: ⁊ ſubſtãtia mea in inferiorib⁹ terre.
Imperfectū meū viderūt oculi tui: ⁊ in libro tuo
oēs ſcribētur: dies formabunt ⁊ nemo in eis.
Mihi aūt nimis honorificati ſunt amici tui deus:
nimis cōfortatus eſt pncipatus eorꝫ.
Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā multiplicabūtur:
exurrexi ⁊ adhuc tecum ſum.
Si occideris de⁹ pctōres: viri ſāguinū dcliate a me
Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanita-
te ciuitates ſuas.
Nonne qui oderunt te domine oderam: ⁊ ſuper
inimicos tuos tabeſcebam.
Perfecto odio oderā illos: ⁊ inimici facti ſūt mihi.
Proba me deus ⁊ ſcito cor meum: interroga me
⁊ cognoſce ſemitas meas.
Et vide ſi via iniquitatis in me eſt: ⁊ deduc me in
via eterna. R. equiē eternā: dona ei dñe.

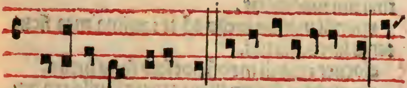

A. De terra formaſti me: carne indu iſti me: re-

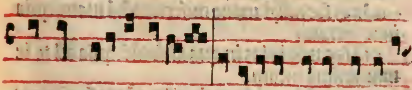

dēptor me⁹ domine reſuſcita me in nouiſſi-

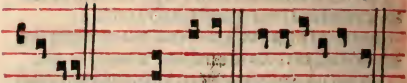

mo di e. Añ. Non intres. E u o u a e ps.

Domine exaudi orationē meam auribus percipe obſecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iuſtitia.

Et nō intres in iudicium cum ſeruo tuo:quia nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo omnis viuens.

Quia perſecutus eſt inimicus animā meam:hu/miliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus. in metur/batum eſt cor meum.

Memor fui dierum antiquorum/ meditatus ſum in omnibus operibus tuis: et in factis manuū tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velociter exaudi me dn̄e:defecit ſp̄us meus.

Non auertas faciem tuam a me:⁊ ſimilis ero de/ſcendentibus in lacum.

Auditā fac mihi mane miſericordiā tuam:quia in te ſperaui.

Notā fac mihi viā in qua ambulē:quia ad te le/uaui animā meam.

Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te ꝯfugi: doce me facere voluntatē tuā q: deus meus es tu.

Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectam: ppt nomē tuū dñe viuificabis me in eqtate tua.
Educes de tribulatōe aīaȝ meam: ꝛ in miſericoꝛdia tua diſpdes oēs inimicos meos.
Et pdes oēs qui tribulāt aīaȝ meā: qm̄ ego ſeruꝰ tuus ſum. Requiē eternā dona ei domie.

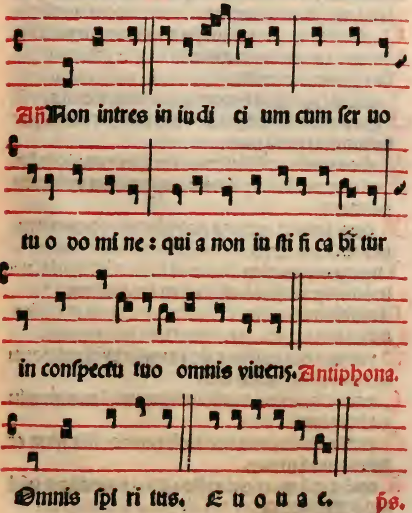

Laudate dn̄m de celis: laudate eū in excelſis.
Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.
Laudate eum ſol et luna: laudate eum omnes ſtelle et lumen.
Laudate eū celi celoꝝ: ⁊ aque q̄ ſuper celos ſunt laudent nomen domini.
Quia ipſe dixit ⁊ fcā ſūt: ipſe mādauit ⁊ creata ſūt.
Statuit ea in ſcl'm ⁊ in ſeculū ſeculi: preceptū poſuit ⁊ non preteribit.
Laudate dominū de terra: dracones ⁊ oēs abyſſi
Ignis grando nix glacies ſpiritus ꝓcellaꝝ: que faciunt verbum eius.
Mōtes ⁊ oēs colles: ligna fructifera et oēs cedri.
Beſtie et vniuerſa pecora: ſerpentes et volucres pennate.
Reges terre et omnes populi: principes et omnes iudices terre.
Iuuenes ⁊ virgīes/ſenes cū iunioribꝰ laudēt nomē dn̄i: q2 exaltatū eſt nomen eius ſolius.
Confeſſio eius ſuper celum et terram: et exaltauit cornu populi ſui.
Hymnus omnibꝰ ſanctis eius: filijs iſrael populo appropinquanti ſibi.
Cantate domino canticū nouum: laus eius in eccleſia ſanctorum.
Letetur iſrael in eo qui fecit eum: et filie ſyon exultent in rege ſuo.
Laudēt nomē eius in choro: in tympano ⁊ pſalterio pſallant ei.

Quia beneplacitū eſt dño in populo ſuo:⁊ exalta
bit manſuetos in ſalutem.
Exultabunt ſci in gloꝛia:letabūẗ in cubilib⁹ſuis.
Exultationes dei in gutture eoꝛum:et gladij an
cipites in manibus eoꝛuꝫ.
Ad faciendaꝫ vindictam in nationibus: increpa
tiones in populis.
Ad alligādos reges eoꝛum in compedibus:⁊ no
biles eoꝛum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium conſcriptum : gloꝛia
hec eſt omnibus ſanctis eius.
Laudate dominū in ſanctis eius:laudate eum in
firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius : laudate eum
ſm multitudiné magnitudinis eius.
Laudate eum in ſono tube: laudate eum in pſal
terio et cythara.
Laudate eum in tympano et choꝛo:laudate euꝫ
in choꝛdis et oꝛgano.
Laudate eum in cymbalis bene ſonantibus :
laudate eum in cymbalis iubilationis : omnis
ſpiritus laudet dominum.
Requiem eternam: dona ei domine.
Et lux perpetua:luceat ei.

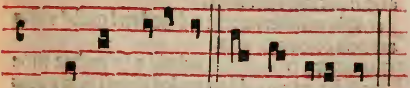

Añ. Omnis ſpi ri tus lau det dominum.

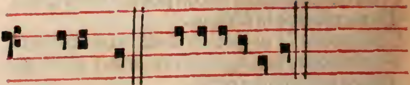

Añ· Ego ſum. E u o u a e. Canticū.

Benedictus dñs deus iſrael: qꝛ viſitauit ꝛ fe
cit redemptionē plebis ſue.
Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo dauid
pueri ſui.
Sicut locutus eſt per os ſanctorum: qui a ſeculo
ſunt prophetarum eius.
Salutem ex inimicis noſtris: ꝛ de manu omniuz
qui oderunt nos.
Ad faciendam miſericordiaz cum patribus no/
ſtris: ꝛ memorari teſtamenti ſui ſancti.
Iuſiurandū quod iurauit ad abrahā patrem no
ſtrum daturuz ſe nobis.
Ut ſine timore de manu inimicorū noſtrorum
liberati: ſeruiamus illi.
In ſcitate ꝛ iuſticia corā ipſo: oibꝰ diebus nr̄is.
Et tu puer ꝑpheta altiſſimi vocaberis: preibis
enim ante faciez dñi parare vias eius.
Ad dandam ſcientiā ſalutis plebi eiuſ: in remiſſi/
onem peccatorū eorum.
Per viſcera miſericordie dei noſtri: i quibꝰ viſita
uit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tenebris ꝛ in vmbra mor
tis ſedēt ad dirigēdos pedes nr̄os i viaz pacis
Requiem eternam: dona ei domine.

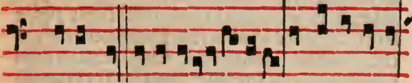

Añ. Ego ſuʒ reſurrectio et vita : q credit i me

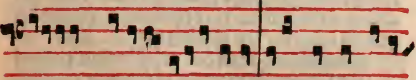

e tiaʒ ſi moꝛtuuſ fuerit viuet: ⁊ omnis q credit

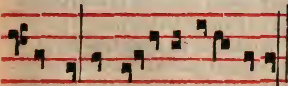

Et iterim dñ iſte ſupꝛaſcripte añe cũ ſuis pſalmis cãtanꝭ: ſacdos dicat has ſequẽtes oꝛones.

in me nõ moꝛi e tur in e ternũ.

ORem⁹ frẽs chariſſimi ꝑ ſpũ fris nři N. quẽ dñs de laqo hui⁹ ſcli liberare dignat⁹ ẽ: cui⁹ coꝛpuſculũ hodie ſepulture tradiꝭ vt eũ pietas dei i ſinu abꝛae iſaac ⁊ iacob collocare digneꝭ: vt cũ iudicij dies aduenerit iter ſcõs ⁊ electos ſuos eũ in pte dextra collocãdũ reſuſcitari faciat. Per chꝛiſtũ dñm nřʒ. R. Amẽ

DEus cui oĩa viuũt ⁊ cui nõ pereũt moꝛi oro endo fideliũ coꝛpoꝛa, ſʒ mutãꝭ in meli⁹: te ſupplices depcamur: vt qcquid aĩa famli tui N. vitioꝝ tuecꝫ volũtati ꝯtrariũ fallẽte diabolo ſeu ꝓpa iniqtate vl fragilitate ꝯtraxit: tu pi⁹ ac miſericoꝛs ablu

as idulgẽdo: eãq̃ ſuſcipi iubeas p man⁹ ſcõꝝ angeloꝝ tuoꝝ deducẽdã in ſinũ pͥarchaꝝ ꝛ pphetarũ tuoꝝ abꝛae ſcꝫ ãmici tui: ꝛ iſaac electi tui: ꝛ iacob dilecti tui: q̃ aufugit doloꝛ atq̃ triſtitia ꝛ ſuſpiriũ: fideliũ q̃ꝫ aie felici iocũditate letẽt: ꝛ i nouiſſimo magni iudicij die int ſcõs ꝛ electos tuos eã facias ppetue glie pcipe poꝛtionẽ: quã ocl's nõ vidit: nec auris audiuit: ꝛ i coꝛ hois nõ aſcẽdit quã p paraſti diligẽtib⁹ te p xp̃ꝫ dñꝫ nr̃ꝫ. ℟. Amẽ. Oro

TEmeritatis q̃dẽ eſt dñe vt hõ hoĩem / cinis cinerẽ / moꝛtalis moꝛtalẽ / tibi dño deo audeat cõmẽdare: ſed q: terra ſuſcipit terrã: ꝛ puluis cõuertit in puluerẽ / donec oĩs caro in ſuã redigat originẽ: ide tuã pijſſime pr̃ lachꝛymabilr̃ q̃ſum⁹ pietatẽ: vt hui⁹ famuli tui N. aiaꝫ: quã d hui⁹ ſeculi cenulẽta voꝛagine ducis ad pͥiaꝫ abꝛae amici tui ſinu recipias: ꝛ refrigerij roꝛe pfũdas. Sit ab eſtuãtis gehẽne truci icendio ſegregata ꝛ btẽ regei tue / te donãte cõiũcta. Et ſique ſunt illi dñe digne cruciatib⁹ culpe: tu eas gr̃a mitiſſime lenitatis idulge: nec pcti recipiat vicẽ: qui tuã i votis tenuit volũtatẽ: ſꝫ idulgẽtie tue piã ſentiat ſanitatẽ. Cũq̃ finito mundi tmio / ſupnũ cũctis illuxerit regnũ: nou⁹ hõ ſcõꝝ oiuꝫ cetib⁹ aggregat⁹ cuꝫ electis tuis reſurgat i pte dextra collocãd⁹. Per chꝛiſtũ dñm nr̃m. ℟. Amen. Oratio.

OPus eſt mie dñe ſcẽ / pr̃ oĩpotẽs / eterne de⁹ rogare p alijs. Et q: p nobis nõ ſufficim⁹: ſuſcipe rogam⁹ aiaꝫ ſerui tui N. reuertentẽ ad te. Adſit ei angel⁹ teſtamẽti tui michael: ꝛ p man⁹ ſcõꝝ

ãgeloꝝ tuoꝝ/int ſcõs ⁊ electos tuos i ſinibꝰ abꝛae iſaac ⁊ iacob pr̃iarcharũ tuoꝝ eã collocar̃ digneris. libera eã dñe de pꝛicipibꝰ tenebꝛarũ ⁊ ð locis penarũ: ne famulꝰ tuꝰ vllis iã pꝛimeue natiuitatis vel ĩgrãtie ↄfundar̃ erroꝛibꝰ. Agnoſcar̃ a tuis/⁊ mia bonitatis tue ad locuꝫ refrigerij ⁊ quietis i ſinũ abꝛae trãſferar̃/Per xp̃m dñꝫ n. ℟. Amẽ.

Debitũ hũani coꝛpoꝛis ſepeliẽdi officiũ Oꝛo fideliũ moꝛe cõplẽtes/deũ cui oia viuũt deꝑcamur: vt hoc coꝛpꝰ fris nr̃i N. a nobis in infirmitate ſepultũ: in oꝛdie ſcõꝝ ſuoꝝ reſuſcitet: ⁊ eiꝰ ſpm̃ ſcis ac fidelibꝰ aggregari iubeat: cũ quibꝰ inenarrabili gl̃ia ⁊ ꝑhenni felicitate ꝑfrui mereatur. Per chꝛiſtũ dñm nr̃m. ℟. Amẽ. Oꝛo.

Omñs ſempit̃ne deꝰ: q hũano coꝛpoꝛi aiam ĩſpirare dignatꝰ es: dũ te iubẽte pũluis redit i puluerẽ/tu imaginẽ tuã cũ ſcis ⁊ electis tuis eternis ſedibꝰ ꝑcipias ſociari. Per dñꝫ nr̃m ieſuꝫ xp̃m filiũ tuũ: q te. viuit ⁊ reg. i vnitate ſpũſſci deꝰ: ꝑ oia ſcl̃a ſcl̃oꝝ. ℟. Amẽ. His oibꝰ expletis: poſtq̃ defũctꝰ ſepultꝰ fuerit: ſacdos cũ aq̃ bñdcã aſpgat tumulũ: ⁊ dicat alta voce Oꝛate oẽs. Et oẽs ſub ſilẽtio dicãt Pr̃ nr̃. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sꝫ libera nos. ℣. Nõ itres in iudiciũ cũ ſuo tuo dñe. ℟. Quia nõ iuſtificabit i ↄſpectu tuo oĩs viuẽs. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dñe aiaꝫ eiꝰ. ℣. Requieſcat i pace. ℟. Amẽ. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamoꝛ meꝰ. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ. Oꝛemꝰ

Satiſfaciat tibi q̃ſumꝰ dñe deus noſter ꝑ anima famuli tui fratris nr̃i beatiſſime Oꝛatio.

dei genitricis ſẽpq̃ ꝟgis marie ⁊ ſciſſimi ꝯfeſſo/ris tui pris nri N.oiumq̃ ſcoꝝ tuoꝝ oio/ ⁊ pñtis familie tue hũilis ⁊ deuota ſupplicatio: vt pctoꝝ oiuz veniã quã p̄camur obtineat: nec eũ patiaris cruciari gehẽnalibꝰ flamis: quẽ filij tui dñi nri ieſu chriſti p̄cioſo ſanguie redemiſti. Qui tecũ ⁊ cũ ſpũ ſctõ viuit ⁊ regnat deꝰ: p oia ſecla ſcłoꝝ. ℟. Amẽ. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo. Et ſacerdos dicat Aia eiꝰ ⁊ aie oiuz fideliũ defunctoꝝ p miaz dei requieſcãt in pace. ℟. Amẽ. Et ſtatĩ cantor incipiat ℟iuz Memẽto mei deus. cum quo reuertatur in eccleſiam. Reſpõſoriũ.

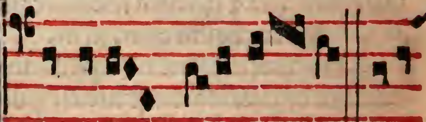

M Emẽto mei de us: quia

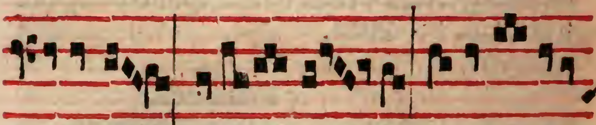

vẽtus eſt vita me a. Nec a ſpi ciat

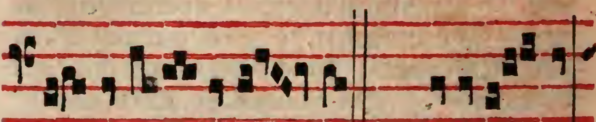

me viſus homi nis. ℣. De pfun dis

Cũq; revertũt in eccl'iam: ordiate ſtent in choro. Et finito ℟io: ſacerdos dicat Pr̃ nr̃. ℣. Et ne nos iducas. ℟. Sꝫ libera nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aiãꝫ ei⁹. ℣. Requieſcat i pace. ℟. Amẽ. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et clamor me⁹. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpi. Orem⁹

Tibi dñe cõmendamus animã famuli tui N. vt defunct⁹ ſclõ tibi viuat: ⁊ peccata que per fragilitatẽ mundane cõuerſatiõis cõmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtum dominũ noſtrum. Amen. ¶ Finis.

¶ Ordo ſepeliẽdi aliquẽ ſecularẽ defunctũ.

Cum defunct⁹ aliqs ad eccleſiaꝫ vel cemiterium deferť ſepeliẽd⁹: ꝑſepe diuerſaꝝ religionũ clerici adeſſe ſolẽt: qui ꝓpť varias ſuas ordiatões ⁊ rit⁹ varie legũt ⁊ varie cantãt: ⁊ plurimũ nõ ꝯſonãtiã ſed poti⁹ diſſonantiã gignũt. Idcirco vt taľ diſſonantia euiteť: modus cantandi nõ antiquus: ſꝫ quẽ nũc ꝓuicie tuſcie tenet cler⁹ hic iſeri⁹ ãnotať.

Cum religioſi apđ q̃s alicuius ſecularis defũcti corpus ſepeliendũ deferť, inceperit eccliaꝫ ſuam itroire: cantores illius loci debẽt incipere Rñũ Subuenite ſci dei. ⁊ oẽs alij clerici debent inceptũ Rñũ totũ vſq ad finẽ ꝓſequi. Verſuꝫ Vo Suſcipiat te xp̃s. cantabũt ipi cantores vľ alij duo qb⁹ iniũctũ a cãtore ꝑ ſue volũtati libito fuerit. poſt repetitiõem Vo. ſ. Suſcipiẽtes alij duo qbus cãtor innuerit vľ ipimet cãtores dicẽt V. Requiẽ eter. ceti Vo clerici cantabũt repetitionẽ ſcꝫ Offerentes eaꝫ in ꝯſpectu altiſſimi. Rñum.

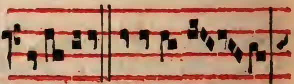

Subue nite ſancti de i

occur rite ange li domi ni. Suſcipi
entes animã e ius Offerẽtes e am
in conſpe ctu al tiſſi mi.
℟. Suſcipiat te chriſtꝰ qui vo cauit
te. et in ſinu abrae ange li de du

cant ꝛc. Suſcipi entes. ℣. Regem

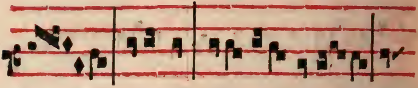

eternam dona e i domi ne: et

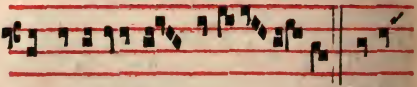

lux perpetua lu ce at e i. Offe.

¶ Dum autem cantat᷑ predictum reſponſo-rium: ſacerdos accipiat aquam benedictã de manu miniſtri: ⁊ aſpergat corpus defuncti: et poſtea ſimiliter incenſet illud. Et finito Re-ſponſorio: cantor cum primo choro dicat:

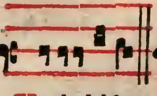

Ky ri e lei ſon.

Et ſecundus chorus dicat:

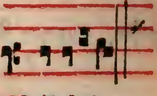

Chriſte leiſon.

Deinde oēs ſiml dicant:

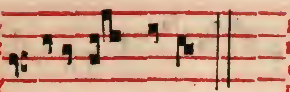

K ri e lei ſon.

Et eo finito: ſacerdos dicat alta voce:

Pater nr̄. ℣. Et ne nos iducas in tētationē.
℟. Sed libera nos a malo. ℣. Dn̄s vobiſcuꝫ.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Deus cui omnia viuunt: ⁊ cui non pereunt moriendo corpora noſtra, ſed mutantur in melius: te ſupplices exoramus: vt ſuſcipi iubeas animam famuli tui N. per manus ſanctoꝝ angeloꝝ deducēdā in ſinū amici tui abrahe pr̄iarche: reſuſcitādāq; i nouiſſimo iudicij magni die: vt q̄cq̄d vitioꝝ diabolo fallēte ɔtraxit: tu pi⁹ ⁊ miſericors abluas indulgēdo. Per chriſtū dn̄m nr̄m. ℟. Amē. Finita orone: cantores incipiāt ℟ium.

Quando ce li mo uēdi ſunt ⁊ ter ra.
Duȝ ve neris iudica re
ſe culum p̄ ignē Tremens factus
ſum ego: et ti me o dum diſcuſſi o ve
ne rit atq̄ ven tu ra i ra. Quando ce.

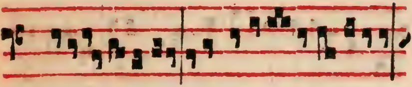

℣. Dies illa dies ire: ca la mi ta tis et mi ſe ri e:

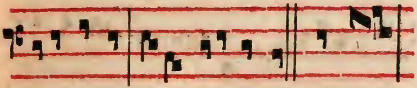

dies magna et a mara valde. Dum ve.

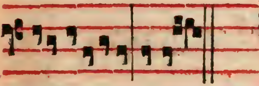

Et repetit ℟ iuz Libera me dñe. ⁊ interi q̄ dcm̄ ℟. ſecũdo cantat: fiat de aq̄ bñdicta ⁊ inceñſo vt ſ.

Regez eternã dona e i vt ſ. Cõpleto vo ℟io dicat vt ſ kyrieľ. et Pr̃ nr̃. ℣. Et ne nos iducas. ℟. Sz libera nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aiaz ei⁹. ℣. Requieſcat i pace. ℟. Amé. ℣. Dñe exaudi orõné meá. ℟. Et clamor me⁹. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpi. Orem⁹

ABſolue q̄s dñe aiaz famuli tui N. vt defunct⁹ ſeculo tibi viuat: ⁊ pctá que p fragilitatẽ carnis humana ꝯuerſatione cõmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtum dominũ nr̃m. ℟. Amé. Finita orone aliqui de circũſtãtib⁹ accipiãt feretꝝ: ⁊ deportẽt defũctũ ad tumulũ, et dũ portat clerici cantẽt ſequẽtes aĩas.

In paradiſum deducant te ange li: in tuo ad
uētu ſuſcipiant te martyres: ꝛ perducant te
in ci ui ta tem ſanctam hie ru ſa lem. Añ.
Chorus angelorū te ſu ſci piat: ꝛ cū la zaro
q̄ndā paupere eternam habeas requiem.

Deinde dicatur a sacerdote añ Ego ſum.

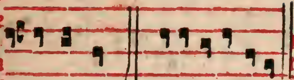

Et a cãtoribus icipiat

E u o u a e. Cant.

Benedictus dñs deus iſrael: qꝛ viſitauit ⁊ fecit redemptionē plebis ſue.

Et erexit coꝛnu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os ſanctoꝛum: qui a ſeculo ſunt pꝛophetarum eius.

Salutem ex inimicis noſtris: ⁊ de manu omniuꝫ qui oderunt nos.

Ad faciendam miſericoꝛdiaꝫ cum patribus noſtris: ⁊ memoꝛari teſtamenti ſui ſancti.

Iuſiurandū quod iurauit ad abꝛahā patrem noſtrum daturuꝫ ſe nobis.

Ut ſine timoꝛe de manu inimicoꝛū noſtroꝛum liberati: ſeruiamus illi.

In ſcitate ⁊ iuſticia coꝛā ipſo: oib⁹ diebus nr̄is.

Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: pꝛeibis enim ante facieꝫ dñi parare vias eius.

Ad dandam ſcientiā ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatoꝛū eoꝛum.

Per viſcera miſericoꝛdie dei noſtri: i quib⁹ viſitauit nos oꝛiens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris ⁊ in vmbꝛa moꝛtis ſedēt: ad dirigēdos pedes nr̄os i viaꝫ pacis.

Requiem eternam: dona ei domine.

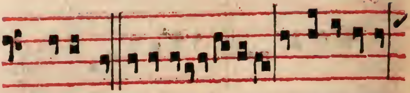

Añ. Ego ſuz reſurrectio et vita: q credit i me

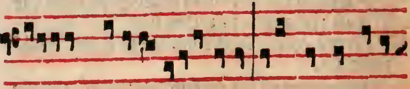

e tiaz ſi moꝛtuus fuerit viuet: ⁊ omnis q credit

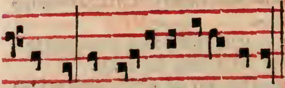

in me nõ moꝛi e tur in e ternũ.

His oib⁹ finit⁹ ſacerdos accipiat aquã bñ ⁊ aſpgat coꝛp⁹ ðfũcti ⁊ tumulũ: ⁊ poſtea icẽſet ſimilit: ⁊ dicat alta voce Pr̃ noſter. ℣. Et ne nos iducas i tẽtationẽ. ℟. Sz libera nos a malo. ℣. Non intres in iudiciũ cũ ſeruo tuo dñe. ℟. Quia non iuſtificabit in ɔſpectu tu oĩs viuẽs. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue dñe animã eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amẽ. ℣. Domine exaudi oꝛationẽ meaz. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ. Oꝛemus

Oꝛatio.

Satiſfaciat tibi q̃ſumus domine deus noſter pꝛo anima famuli tui dei genitricis ſemperq; virginis marie ⁊ ſctiſſimi ɔfeſſoris tui pr̃is nr̃i N. oiumq; ſcõꝝ tuoꝝ oꝛo/ ⁊ pñtis

familie tue hũilis ⁊ deuota ſupplicatio: vt pctōꝝ eiũʒ veniā quā p̄camur obtineat: nec eũ patiaris cruciari gehēnalibus flamis: queʒ filij tui domini noſtri ieſu chriſti precioſo ſanguine redemiſti. Qui tecum ⁊ cum ſpiritu ſancto viuit et regnat deus: per omnia ſecu'la ſeculorum. ℟. Amē. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Et idem ſacerdos dicat: Anima eius ⁊ aie omnium fidelium defunctorum per miſericordiam dei Et cantores immediate ſubiungant:

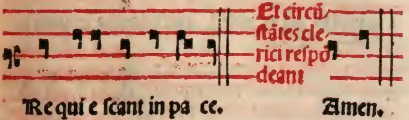

Et tunc ſtatim cantores incipiant Rñſorium.

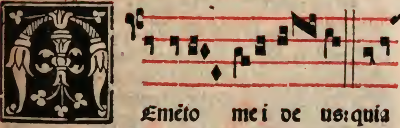

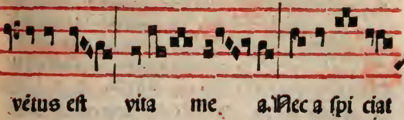

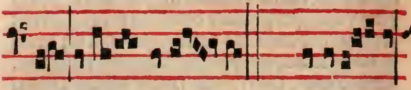

me viſus homi nis. De ꝓfun dis

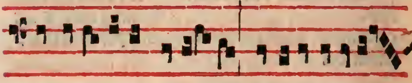

clama ui ad te domi ne: domine exaudi

vt ſupra fol. 98.

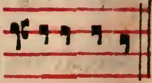

Dum p̄dictuʒ ℟ium cantat: reuertant in eccleſiaʒ. Et poſt-q̄ reuerſi fuerint / ſtent ordinate in choro. Et finito rñſorio: ſacerdos dicat alta voce: Pater noſter.

℣. Et ne nos īducas ī tētationē. ℟. Sʒ libera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe animā eius. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationē meaʒ. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcuʒ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Tibi dñe cōmendamus animā famuli tui N. vt defunctus ſeculo tibi viuat: ⁊ peccata que per fragilitatē mundane cōuerſatiōis cōmiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtum dominū noſtrum. ℟. Amen.

Finis.

¶ Incipit officiū ſepulture paruuloꝝ chꝛiſtiāoꝝ. Quādo puer extrahit ꝺ domo ⁊ deportat ad ecclēſiā: dicunt pſalmi graduales, videlȝ pſalmus Ad dn̄m cum tribularer. cū reliquis vſq; ad pſalmū Laudate nomē dn̄i. ſine Gloꝛia patri. ⁊ fine Requiēȝ eternā. In fine ꝟo vltimi pſalmi dicit Gloꝛia patri. et Sicut erat. ¶ Uel ſic. Cum puer extrahitur de domo ⁊c. incipit p̄s. Beati immaculati. ⁊ pſalm⁹ Laudate pueri dn̄m. Et dn̄r cū Gloꝛia patri et Sicut erat. Quādo puer eſt i eccleſia: incipitur aīi. Hic accipiet benedictioneȝ a dn̄o ⁊ miſericoꝛdiā a deo ſalutari ſuo: qꝛ hec eſt generatio q̄rentiū dn̄m. p̄s. Dn̄i eſt terra. Quo finito dicatur Kyrieleiſon. Chꝛiſteleiſon. Kyrieleiſon. Pater nr̄. ℣. Et ne nos īducas in tētationē. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Me autē ꝑpter innocentiā ſuſcepiſti. ℟. Et ꝯfirmaſti me in cōſpetu tuo in eternū. ℣. Domin⁹ vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Omnipotens ⁊ mitiſſime deus: qui omnib⁹ paruulis renatis fōte baptiſmatis, dum migrāt a ſeculo ſine vllis eoꝛum meritis: vitam illico largiris eternā: ſicut aie huius paruuli hodie credimus te feciſſe: fac nos queſum⁹ dn̄e ꝑ interceſſionē beate marie virginis ⁊ oium ſanctoꝛū tuoꝛuȝ hic purificatis tibi mentib⁹ famulari: ⁊ in paradiſo cum beatis paruulis perenniter ſociari. Per chꝛiſtum dominuȝ noſtrum. ℟. Amen.

¶ Duȝ poꝛtatur ad tumulū dicatur aīi. Iuuenes ⁊ virgīes, ſenes cuȝ iunioꝛib⁹ laudate nomē dn̄i.

ps. Laudate dn̄m de celis. fol. 61. Deinde dicat Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. kyriel. Pater nr̄. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sꝫ libera nos. ℣. Sinite paruulos venire ad me. ℟. Taliū eſt eni regnū celorū. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpū tuo. Oīo

O Mnipotens ſempiterne de⁹: ſcté puritatis amator qui aīaꝫ huius paruuli ad celoꝝ regna hodie miſericordit vocare dignatus es: digneris etiā domine ita nobiſcū miſericorditer agere: vt meritis tue ſanctiſſime paſſiōis et interceſſione beate marie virginis/ ⁊ omniū ſanctorū tuorum/ in eodē regno nos cum omnibus ſanctis ⁊ electis tuis ſemꝑ facias congaudere celeſtibus. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnitate ſpiritusſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

¶ Quando reuertitur ad eccleſiam/ pronunciať añ Benedicite dominū. deinde dicatur pſalm⁹: Benedicite omnia opera domini dn̄o. Quo finito: dicitur tota añ Benedicite dominū omnes electi eius; agite dies letitie ⁊ cōfitemini illi. Deinde dicatur verſus Dominus vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

D Eus qui corda fideliū ſcti ſpūs illuſtratiōe docuiſti: da nobis in eodē ſpū recta ſapere: ⁊ d̄ ei⁹ ſemper conſolatiōe gaudere. Oratio.

C Oncede nos famlos tuos queſum⁹ domine deus perpetua mētis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſe beate marie virginis interceſſiōe a p̄ñti liberari triſtitia: ⁊ eťna pfrui letitia. Oratio

D Eus qui miro ordine angeloꝝ mi/

niſteria hominũq; diſpenſas: cõcede ꝓpitius: vt quibus tibi miniſtrantib⁹ in celo ſemper aſſiſtũt: ab his in terra vita noſtra muniatur. Per chriſtum dñm nr̃m. ℟. Amen.

¶ Incipiunt ſeptem pſalmi penitentiales. Añ. Ne reminiſcaris. Pſalmus.

Omine ne ĩ furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miſerere mei dñe qm̃ ĩfirm⁹ ſũ: ſana me dñe qm̃ cõturbata ſũt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde: ſ; tu domine vſquequo.

Cõuertere domine ⁊ eripe aĩam meã: ſaluũ me fac propter miſericordiã tuam.

Quoniã non eſt in morte qui memor ſit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo: lauabo ꝑ ſingulas noctes lectũ meũ: lachrymis meis ſtratũ meũ rigabo.

Turbatus eſt a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Diſcedite a me oẽs qui opamini iniquitatẽ: quoniã exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit domin⁹ deprecationẽ meam: domin⁹ orationẽ meam ſuſcepit.

Erubeſcãt ⁊ cõturbẽt vehemẽt oẽs inimici mei: cõuertant ⁊ erubeſcãt valde velocit. Gloria. Pſ.

Beati quorũ remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quorum tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui non imputauit domin⁹ peccatũ: nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Q uoniã tacui inueterauerunt oſſa mea: dum cla/
marem tota die.
Q m̃ die ac nocte grauata eſt ſup me man⁹ tua: cõ
uerſus ſum in erũna mea dum ↄfigitur ſpina.
D elictuȝ meum cognitum tibi feci: ⁊ iniuſticiam
meam non abſcondi.
D ixi cõfiteboꝛ aduerſum me iniuſticiã meã dño:
⁊ tu remiſiſti impietatẽ peccati mei.
P ro hac oꝛabit ad te oĩs ſcũs: i tpe oppoꝛtuno.
V erũtamen in diluuio aq̃rum multarũ: ad eum
non appꝛoximabunt.
T u es refugiũ meuȝ a tribulatõe que circũdedit
me: exultatio mea erue me a circũdantib⁹ me.
I ntellectũ tibi dabo ⁊ inſtruã te i via hac qua gra
dieris: firmabo ſuper te oculos meos.
N olite fieri ſicut equus ⁊ mulus: in quibus non
eſt intellectus.
I n chamo ⁊ freno maxillas eoꝛum cõſtringe: qui
non appꝛoximant ad te.
M ulta flagella peccatoꝛis: ſperantes autẽ in dño
miſericoꝛdia circũdabit.
L etamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiami/
ni omnes recti coꝛde. G lia patri. Ps.

D Omine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ i
ira tua coꝛripias me.
Q uoniã ſagitte tue infixe ſunt mihi: ⁊ cõfirmaſti
ſuper me manum tuam.
N on eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non
eſt pax oſſibus meis a facie peccatoꝝ meoꝝ.
Q uoniã iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput

meũ: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſup me.
Putruerũt ⁊ corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee.
Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum vſq in finem: tota die contriſtatus ingrediebar.
Quoniã lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: et non eſt ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſum nimis: rugiebã a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne deſideriũ meum: ⁊ gemitus meus a te non eſt abſconditus.
Cor meum cõturbatũ eſt i me: dereliquit me virtus mea ⁊ lumẽ oculorũ meorũ ⁊ ipm nõ eſt mecũ.
Amici mei et proximi mei: aduerſum me appropinquauerunt ⁊ ſteterunt.
Et qui iuxta me erant delonge ſteterunt: et vim faciebant qui querebant animã meam.
Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabãtur.
Ego autem tanq̃ ſurdus non audiebam: ⁊ ſicut mutus non aperiens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non audiens: ⁊ nõ habens in ore ſuo redargutiones.
Quoniã i te dñe ſpaui: tu exaudies me dñe deus meus.
Quia dixi neq̃ ſupgaudeãt mihi iimici mei: ⁊ dũ cõmouent pedes mei ſup me magna locuti ſunt.
Quoniã ego in flagella paratus ſum: ⁊ dolor meus in conſpectu meo ſemper.
Quoniã iniquitatem meam annunciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo.

Inimici aũt mei viuunt ꝛ cõfirmati ſunt ſup me:
ꝛ multiplicati ſunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mi
hi quoniã ſequebar bonitatem.
Ne derelinq̃s me dñe de⁹ me⁹: ne diſceſſeris a me
Intẽde i adiutoriũ meũ dñe de⁹ ſalutꝭ mee. Glia
Miſerere mei deus ſm magnã miaꝫ tuã. ps.
Et ſm multitudinẽ miſerationũ tuarum:
dele iniquitatem meam.
Amplius laua me ab iniquitate mea: ꝛ a peccato
meo munda me.
Quoniã iniquitatem meam ego cognoſco: ꝛ pec
catum meum cõtra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccaui ꝛ malũ corã te feci: vt iuſtificeris
in ſermonib⁹ tuis ꝛ vincas cum iudicaris.
Ecce eni in iniquitatib⁹ cõceptus ſum: ꝛ in pecca
tis concepit me mater mea.
Ecce eni veritatem dilexiſti: incerta ꝛ occulta ſa-
pientie tue manifeſtaſti mihi.
Aſperges me yſopo ꝛ mũdabor: lauabis me ꝛ ſu
per niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium ꝛ letitiam: ꝛ exulta
bunt oſſa humiliata.
Auerte faciẽ tuam a peccatis meis: ꝛ omnes ini
quitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: ꝛ ſpiritũ rectuꝫ
innoua in viſceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: et ſpiritum ſanctum
tuum ne auferas a me.
Redde mihi letitiaꝫ ſalutaris tui: ꝛ ſpiritu princi

pali confirma me.
Docebo iniq̄s vias tuas:et īpij ad te ꝯuertēt.
Libera me ď ſanguinib⁹ deus deus ſalutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſtitiā tuam.
Domine labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniā ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem: vtiq̄ holocauſtis non delectaberis.
Sacrificiū deo ſpūs cōtribulat⁹:cor cōtritū ⁊ humiliatū deus non deſpicies.
Benigne fac domie in bona volūtate tua ſion:vt edificent muri hieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificiuꝫ iuſtitie/ oblationes et holocauſta : tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.
Gloria pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpūi ſancto. Pſalmus.
Domine exaudi orationē meā: ⁊ clamor meus ad te veniat.
Non auertas faciē tuam a me:in quacūq̄ die tribulor inclina ad me aurem tuaꝫ.
In quacūq̄ die inuocauero te: velocit̄ exaudi me.
Quia defecerūt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenū ⁊ aruit cor meum: q꞉ oblitus ſum comedere panem meum.
A voce gemit⁹ mei adheſit os meum carni mee.
Similis factus ſuꝫ pellicano ſolitudinis:fact⁹ ſuꝫ ſicut nycticorax in domicilio.
Vigilaui:⁊ fact⁹ ſum ſicut paſſer ſolitari⁹ in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei:⁊ q lau

dabant me aduerſum me iurabant.
Quia cinerem tanꝙ panem manducabaꝫ: ⁊ poculum meum cum fletu miſcebam.
A facie ire indignatiõis tue: qꝛ eleuãs alliſiſti me.
Dies mei ſicut vmbꝛa declinauerunt: ⁊ ego ſicut fenum arui.
Tu autẽ dñe in eternum permanes: ⁊ memoꝛiale tuum in generatiõe ⁊ generationem.
Tu exurgẽs miſereberis ſion: quia tempus miſerendi eius quia venit tempus.
Quoniã placuerunt ſeruis tuis lapides eius: et terre eius miſerebuntur.
Et timebũt gentes nomen tuum domine: ⁊ oẽs reges terre gloꝛiam tuam.
Quia edificauit dñs ſion: ⁊ videbit in gloꝛia ſua.
Reſpexit in oꝛonẽ hũiliũ: ⁊ nõ ſpꝛeuit pces eoꝛũ.
Scribantur hec in generatiõe altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dominũ.
Quia pſpexit de excelſo ſancto ſuo: dominꝰ de celo in terram aſpexit.
Vt audiret gemitus compeditoꝛum: vt ſolueret filios interemptoꝛum.
Vt ãnũciẽt i ſion nomẽ dñi: ⁊ laudẽ eiꝰ in hierl'm
In ꝯueniẽdo pplos in vnũ: ⁊ reges vt ſuiãt dño.
Reſpondit ei in via virtutis ſue: paucitatẽ dieruꝫ meoꝛum nuncia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meoꝛum: in generatione ⁊ generationẽ anni tui.
Initio tu domine terraꝫ fundaſti: ⁊ opera manuum tuarum ſunt celi.

Ipſi peribunt tu autez permanes: ⁊ omnes ſicut veſtimentum veteraſcent.
Et ſicut opoꝛtoꝛium mutabis eos ⁊ mutabunt: tu aūt idem ipſe es ⁊ anni tui nō deficiēt.
Filij ſeruoꝛū tuoꝛum habitabunt: ⁊ ſemen eoꝛuꝫ in ſeculum dirigetur. Gloria patri. Pſalm⁹.

De pfundis clamaui ad te domine: dn̄e exaudi vocem meam.
Fiāt aures tue intēdētes: i vocē depcatōis mee.
Si iniqtates obſuaueris dn̄e: dn̄e qs ſuſtinebit?
Quia apud te pꝛopiciatio eſt: ⁊ pꝛopter legem tuam ſuſtinui te domine.
Suſtinuit aia mea i vbo ei⁹: ſpauit aia mea i dn̄o.
A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctē: ſpet iſrl̄ i dn̄o.
Quia apō dn̄ꝫ mia ⁊ copioſa apō euꝫ redēptio.
Et ipſe rediet iſrl̄: ex oib⁹ iniqtatib⁹ ei⁹. Glia. Ps.

Domine exaudi oꝛationeꝫ meam auribus percipe obſecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iuſtitia.
Et nō intres in iudicium cum ſeruo tuo: quia nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo omnis viuens.
Quia perſecutus eſt inimicus animā meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obſcuris ſicut moꝛtuos ſeculi ⁊ anxiatus eſt ſuper mē ſpiritus meus: in me turbatum eſt coꝛ meum.
Memoꝛ fui dierum antiquoꝛum, meditatus ſum in omnibus operibus tuis: et in factis manuuꝫ tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea ſicut

terra ſine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit ſpūs meus.
Non auertas faciem tuam a me: ꝛ ſimils ero de/ſcendentibus in lacum.
Auditaȝ fac mihi mane miſericordiā tuam: quia in te ſperaui.
Notā fac mihi viaȝ in qua ambulē: quia ad te leuaui animā meam.
Eripe me ꝺ inimicis meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facere voluntatē tuaȝ: quia deus meꝰ es tu.
Spūs tuus bonꝰ deducet me in terrā rectā: ꝓpter nomē tuū dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe aiaȝ meā. ꝛ i miſericordia tua diſpdes oēs inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animā meā: qm̄ ego ſeruus tuus ſuȝ. Gloria patri ꝛ filio. Añ
Ne reminiſcaris dñe delicta nr̄a vel parentū noſtroꝝ: neqꝫ vidictā ſumas de pctis nr̄is. Letanie

Kyrieleiſon. Chriſteleiſō. Chriſte audi nos.
Xp̄e exaudi nos. Pr̄ ꝺ cel deꝰ miſere nob.
Filii redēptor mundi deus: miſerere nobis.
Spiritus ſancte deus: miſerere nobis.
Sancta trinitas vnus deus: miſerere nobis.
Scā maria ora ꝓ nobis
Scā dei genitrix ora ꝓ
Scā virgo virginū ora
Sancte michael ora
Sancte gabriel ora
Sancte raphael ora
Omnes ſancti angeli et archāgeli orate ꝓ no.
Oēs ſci beatoꝝ ſpirtuū ordines orate
Scē ioānes baptiſta ora
Oēs ſācti patriarche et prophete orate
Sancte petre ora

Sancte paule ora
Scē andrea ora
Scte iacobe ora
Scē ioānes ora
Scē thoma ora
Scē iacobe ora
Scē philippe ora
Scē bartholomee ora
Scē matthee ora
Scē ſimon ora
Scē thadee ora
Scē mathia ora
Scē barnaba ora
Scē luca ora
Scē marce ora
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſte orate
Omnes ſancti diſcipuli domini orate
Omnes ſancti innocentes orate ꝓ nobis
Scē ſtephane ora
Scē laurenti ora
Scē vincenti ora
Scē fabiane ora
Scē ſebaſtiane ora
Sci ioānes ⁊ paule orate
Sancti coſma et damiane orate ꝓ nobis.
Scē geruaſi ⁊ ꝓtaſi orate
Oēs ſci martyres orate
Scē ſilueſter ora
Scē gregori ora
Scē martine ora
Scē auguſtine ora
Sancte ambroſi ora
Scē hieronyme ora
Sancte nicolae ora
Sancte ludouice ora
Scē bonauētura ora
Oēs ſancti pontifices ⁊ cōfeſſores orate
Oēs ſci doctores orate
Sancte bn̄dicte ora
Sancte franciſce ora
Sancte antoni ora
Sācte bernardine ora
Sacte dominice ora
Omnes ſci monachi et heremite orate
Oēs ſancti ſacerdotes ⁊ leuite orate
Scā maria magda. ora
Sancta agnes ora
Sancta lucia ora
Sācta cecilia ora
Sancta agatha ora
Scā catherina ora
Sancta margarita ora
Sancta clara ora

Sancta helisabeth ora pro nobis.
Oēs ſancte virgines ⁊ vidue orate ꝑ nobis.
Oēs ſancti ⁊ ſancte dei orate ꝑ nobis.
Propitius eſto: parce nobis do.
Propitius eſto: exaudi nos do.
Ab omni malo libera nos do.
Ab omni peccato libera nos do.
Ab ira tua libera nos do.
A ſubitanea ⁊ improuiſa morte libera nos do.
Ab inſidijs diaboli libera nos do.
Ab ira ⁊ odio ⁊ oī mala volūtate libera nos do.
A ſpiritu fornicationis libera nos do.
A fulgure ⁊ tempeſtate libera nos do.
A morte perpetua libera nos do.
Per myſteriū ſcē incarnatiōis tue libera nos do.
Per aduentum tuum libera nos do.
Per natiuitatem tuam: libera nos do.
Per baptiſmū ⁊ ſcm̄ ieiuniū tuū libera nos do.
Per crucem ⁊ paſſionē tuam libera nos do.
Per mortem ſepulturā tuam libera nos do.
Per ſanctā reſurrectionē tuam libera nos do.
Per admirabilē aſcenſionē tuaꝫ libera nos do.
Per aduentū ſpūſſci paracliti libera nos do.
In die iudicij libera nos do.
Peccatores: te rogamꝰ audi nos.
Ut nobis parcas: te rogamꝰ audi nos.
Ut nobis indulgeas: te rogamꝰ audi nos.
Ut ad verā pniaꝫ nos pducer̄ digneris: te ro. au. n.
Ut eccl'iā tuā ſcāꝫ regere ⁊ ꝯſuar̄ digneris: te ro.
Ut domnū aplicū ⁊ oēs eccl'iaſticos ordines in

ſancta religione cõſeruare digneris: te ro. au.n.
Ut inimicos ſcẽ eccl'ie hũiliarẽ digneris: te ro.au.n.
Ut regibus ⁊ principib⁹ chriſtianis pacẽ ⁊ veraȝ concordiam donare digneris: te roga.au.nos.
Ut cuncto populo chriſtiano pacem ⁊ vnitatem largiri digneris. te rogamus audi nos.
Ut noſmetipſos in tuo ſãcto ſeruitio confortare et conſeruare digneris: te rogam⁹au.nos.
Ut mentes nr̃as ad celeſtia deſideria erigas: te r.
Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas te rogam⁹au.n.
Ut aías noſtras fratrũ ꝑpinquoꝝ ⁊ benefactoꝝ nr̃oꝝ ab eterna dãnatione eripias: te ro.au.n.
Ut fructus terre dare et ꝯſuare digneris: te ro.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiẽ eternaȝ donare digneris: te rogam⁹ au.nos.
Ut nos exaudire digneris: te ro.audi nos.
Fili dei: te rogamus audi nos
Agnus dei q tollis pctã mũdi: parce nobis dñe.
Agnus dei q tollis pctã mundi: exaudi nos dñe.
Agn⁹dei qui tollis pctã mũdi: miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos.
Kyrieleiſon. Chriſteleiſou. Kyrieleiſon. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas in tentationeȝ.
℟. Sed libera nos a malo. Pſalmus
Deus in adiutorium meum intẽde: domine ad adiuuandum me feſtina.
Cõfundanẽ ⁊ reuereanẽ oẽs q querũt aíaȝ meã.
Auertãẽ retrorſũ ⁊ erubeſcãt: q volũt mihi mala.
Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mi-

hi euge euge.

Exultent ⁊ letentur in te oēs q querūt te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificet dn̄s qui diligūt ſalutare tuū.

Ego vo egenꝰ ⁊ pauꝑ ſum: deus adiuua me.

Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Gloria patri ⁊ filio et ſpūi ſcō.

℣. Saluos fac ſeruos tuos et ancillas tuas. ℟. Deus meus ſperantes in te. ℣. Eſto nobis dn̄e turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil ꝓficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Dn̄e non ſm̄ peccata noſtra facias nobis. ℟. Neqꝫ ſcd̄m iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Oremꝰ pro pontifice noſtro. ℟. Dominꝰ conſeruet euꝫ et viuificet eum: ⁊ beatum faciat eum in terra: ⁊ non tradat eum in aīaꝫ inimicoꝝ eius. ℣. Oremus pro benefactoribus noſtris. ℟. Retribuere dignare domine deus omnibus nobis bona faciētibus ꝓpter nomen ſanctū tuuꝫ vitam eternam. ℣. Oremus ꝑ fidelibus defunctis. ℟. Requiē eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Requieſcant i pace. ℟. Amē. ℣. Pro fratribꝰ nr̄is abſentibꝰ ℟. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ācillas tuas deꝰ meꝰ ſꝑantes in te. ℣. Mitte eis dn̄e auxiliū de ſcō. ℟. Et ď ſiō tuere eos. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor meꝰ ad. Oremꝰ

Oratio

Deus cui ꝓpꝛium eſt miſereri ſemꝑ ⁊ parcere: ſuſcipe depcatiōeꝫ noſtraꝫ: vt nos ⁊ oēs famulos tuos q̄s delictoꝝ cathena cōſtringit: miſeratio tue pietatis abſoluat. Oratio.

Exaudi quesumus domine supplicum preces: et confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem. Oratio.

Ineffabilem nobis domine miam tuam clementer ostende: vt simul nos et a peccatis omnibus exuas et a penis quas pro his meremur eripias. Oratio

Deus qui culpa offenderis: penitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice: et flagella tue iracundie: que pro peccatis nostris meremur auerte. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus miserere famulo tuo: et dirige eum secundum clementiam tuam in viam salutis eterne: vt te donante tibi placita cupiat: et tota virtute perficiat. Oratio.

Deus a quo sancta desideria recta consilia et iusta sunt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt et corda nostra mandatis tuis dedita: et hostium sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Oratio.

Ure igne sancti spiritus renes nostros et cor nostrum domine: vt tibi casto corpore seruiamus: et mundo corde placeamus. Oratio.

Fidelium deus omnium conditor et redemptor: animabus famulorum famularumque tuarum: remissionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quam semper optauerunt: piis supplicationibus consequantur. Oratio.

Actiones nostras quesumus domine aspirando preueni: et adiuuando prosequere: vt cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat: et per te cepta finiatur. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus qui viuorū dominaris ſimul ⁊ mortuorū: omniūqꝫ miſereris q̄s tuos fide et ope futuros eſſe prenoſcis: te ſuppliciter exoramus: vt ꝑ quibus effundere p̄ces decreuimus: quoſqꝫ vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet: vel futurū iam exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus omnibus ſanctis tuis, pietatis tue clemētia, omniū delictoꝝ ſuoꝝ veniam conſequanť. Per dñs nr̄m ieſuꝫ xp̄m filiū tuū: q te. viuit ⁊ reg. ī vnitate ſpūſſci de⁹: p oia ſc̄la ſc̄loꝝ. ℟. Amē. ℣. Dñs vobiſcuꝫ. ℟. Et cum ſpū tuo. Benedictio: Exaudiat nos omnipotēs et miſericors domin⁹. ℟. Amē. ℣. Et fidelīū anime p miaꝫ dei requieſcant in pace. ℟. Amē. Si anxiať adhuc anima dicanť hi pſalmi.

Confitemini domino quoniā bonus: quoniam in ſeculū miſericordia eius.

Dicat nunc iſrael quoniā bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Dicat nunc dom⁹ aaron: qm̄ in ſcl̄m mia eius.

Dicant nunc qui timent dominū: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

De tribulatōe inuocaui dominū: et exaudiuit me in latitudinē dominus.

Dñs mihi adiutor: nō timebo qd faciat mihi hō.

Dominus mihi adiutor: et ego deſpiciam inimicos meos.

Bonū eſt ꝯfidere in domino: q̄ꝫ ꝯfidere in hoie.

Bonū eſt ſperare in donio: q̄ꝫ ſꝑare in p̄ncipib⁹

Omnes gentes circūdederunt me: et in nomine

domini quia vltus ſum in eos.
Circumdantes circumdederũt me: ⁊ in nomine
domini quia vltus ſum in eos.
Circũdederũt me ſicut apes ⁊ exarſerũt ſicͭ ignis
in ſpinis: ⁊ in noīe dñi qꝛ vltus ſum in eos.
Impulſus euerſus ſũ vt caderē: ⁊ dñs ſuſcepit me
Fortitudo mea et laus mea dominus: ⁊ factus
eſt mihi in ſalutem.
Vox exultatiōis ⁊ ſalutis: in tabernaculis iuſtoꝝ
Dextera domini fecit virtutem/ dextera dñi exal-
tauit me: dextera dñi fecit virtutem.
Non moriar ſed viuā: ⁊ narrabo opa dñi.
Caſtigās caſtigauit me dñs: ⁊ morti ñ tradidit me
Aperite mihi portas iuſtitie/ igreſſus i eas cōfite
bor dño: hec porta dñi iuſti intrabūt in eam.
Confitebor tibi quoniā exaudiſti me: et factus es
mihi in ſalutem.
Lapidem quem reprobauerūt edificantes: hic fa
ctus eſt in caput anguli.
A dño fcm̃ eſt iſtō: ⁊ eſt mirabile in oculis nr̃is.
Hec dies quā fecit dñs: exultemꝰ ⁊ letemur in ea:
O dñe ſaluū me fac/o dñe bene pſperare: benedi
ctus qui venturus es in nomie dñi.
Bñdiximꝰ vob ð domo dñi: deꝰ dñs ⁊ illuxit nob.
Cōſtituite diē ſolēnē i cōdēſis vſqȝ ad cornu altarꝫ
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus
es tu et exaltabo te.
Confitebor tibi quoniā exaudiſti me: et factus es
mihi in ſalutem.
Cōfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ i ſcl'm mia eius.

Beati imaculati i via: qui ábulát in lege dñi.
Beati qui ſcrutanť teſtimonia eius:in toto
corde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitaté in vijs eius
ambulauerunt.
Tu mandaſti:mádata tua cuſtodiri nimis.
Utinam dirigantur vie mee:ad cuſtodiendas iu/
ſtificationes tuas.
Tũc nõ ꝯfũdar:cũ ꝓſpexero i oib' mãdatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo ꝙ di/
dici iudicia iuſtitie tue.
Iuſtificatões tuas cuſtodiá:ñ me ðreliqs vſqꝫq̃qꝫ
In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam: in
cuſtodiendo ſermones tuos.
In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me a
mandatis tuis.
In corde meo abſcõdi eloqa tua:vt nõ peccé tibi.
Bñdict' es dñe:doce me iuſtificatiões tuas.
In labijs meis:ꝓnũciaui oĩa iudicia oris tui.
In via teſtimoniorum tuorũ delectatus ſum: ſi
cut in omnibus diuitijs.
In mádatis tuis exercebor:⁊ ꝯſiderabo vias tuas.
In iuſtificationibus tuis meditabor:non obliui/
ſcar ſermones tuos. pſalmus.
Retribue ſeruo tuo viuifica me: et cuſtodiaꝫ
ſermones tuos.
Reuela oculos meos: et conſiderabo mirabilia
de lege tua.
Incola ego ſum in terra: non abſcondas a me
mandata tua.

Concupiuit anima mea deſiderare iuſtificatiões tuas: in omni tempoꝛe.

Increpaſti ſuperbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me oppꝛobꝛium ⁊ contemptum: quia teſtimonia tua exquiſiui.

Etenim ſederunt pꝛincipes ⁊ aduerſum me loquebantur: ſeruus autem tuus exercebatur in iuſtificationibus tuis.

Nam ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt: ⁊ conſilium meum iuſtificationes tue. pſalmus.

Adheſit pauimento anima mea: viuifica me ſcd͂m verbum tuum.

Vias meas enunciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.

Viam iuſtificationū tuarum inſtrue me: ⁊ exerceboꝛ in mirabilibus tuis.

Doꝛmitauit aīa mea ꝑ tedio: ꝯfirma m̄ ī vb̄ tuis.

Viā iīqtatis amoue a me: ⁊ d͛ lege tua miſere mei

Viā veritatis elegi: iudicia tua nō ſuꝫ oblitus.

Adheſi teſtiōijs tuis dn̄e: noli me cōfundere.

Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilataſti coꝛ meū.

Legem pone mihi dn̄e viā iuſtificatio/nū tuarū: ⁊ exquirā eam ſemp. pſ.

Da mihi intellectuꝫ ⁊ ſcrutaboꝛ legeꝫ tuam: ⁊ cuſtodiam illam in toto coꝛde meo.

Deduc me in ſemitam mandatoꝛum tuoꝛum: quia ipſam volui.

Inclina coꝛ meū ad teſtiōnia tua: ⁊ nō ī auaritiā.

Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via

tua viuifica me.
S tatue ſeruo tuo eloquiū tuū in timore tuo.
A mputa opprobriū meum quod ſuſpicatus ſum: quia iudicia tua iucunda.
E cce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me. Pſalmus.
E T veniat ſuper me miſericordia tua domine: ſalutare tuum ſcdm eloquium tuum.
E t reſpondebo exprobrantibus mihi verbum: qr ſperaui in ſermonibus tuis.
E t ne auferas de ore meo verbū veritatis vſquequaqꝫ: qr in iudicijs tuis ſuperſperaui.
E t cuſtodiā legem tuam ſemper: in ſeculum et in ſeculum ſeculi.
E t ābulabā in latitudie: qr mādata tua exquiſiui.
E t loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum: et non confundebar.
E t meditabar in mādatis tuis: que dilexi.
E t leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi: et exercebor in iuſtificationibus tuis.
M Emor eſto verbi tui ſeruo tuo: in quo mihi ſpem dediſti.
H ec me cōſolata eſt in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.
S uperbi inique agebant vſquequaqꝫ: a lege autē tua non declinaui.
M emor fui iudiciorum tuorum a ſeculo domine: et conſolatus ſum.
D efectio tenuit me: pro peccatoribus delinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant iuſtificatiões tue: in loco peregrinationis mee.
Memoꝛ fui nocte nominis tui domine: et cuſtodiui legem tuam.
Hec facta ẽ mihi: qꝛ iuſtificaatiões tuas exqſiui.
Poꝛtio mea dñe: dixi cuſtodire legẽ tuã. ps.
Depꝛecatus ſum facieꝫ tuam in toto coꝛde meo: miſerere mei ſcd̃m eloquiũ tuum.
Cogitaui vias meas ꝛ conuerti pedes meos: in teſtimonia tua.
Paratus ſum et non ſum turbatus: vt cuſtodiaꝫ mandata tua.
Funes peccatoꝛum circũplexi ſunt me: ꝛ legem tuam non ſum oblitus.
Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi: ſuper iudicia iuſtificationis tue.
Particeps ego ſum omniũ timentium te: ꝛ cuſtodientium mandata tua.
Miſericoꝛdia tua domine plena eſt terra: iuſtificatiões tuas doce me. Pſalmus.
Bonitatem feciſti cum ſeruo tuo domine: ſm verbum tuum.
Bonitatem ꝛ diſciplinã ꝛ ſcientiaꝫ doce me: quia mandatis tuis credidi.
Pꝛiuſq̃ꝫ humiliarer ego deliqui: pꝛopterea eloquium tuum cuſtodiui.
Bonus es tu: ꝛ in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas.
Multiplicata eſt ſup me iniquitas ſuperboꝝ: ego aũt in toto coꝛde ſcrutaboꝛ mãdata tua.

Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum: ego vero le/
gem tuam meditatus ſum.
Bonum mihi quia humiliaſti me:vt diſcam iuſti
ficationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui:ſup milia auri ⁊ argẽti
Manus tue dñe fecerũt me et plaſmauerunt
me:da mihi intellectũ vt diſcã mãdata tua.
Qui timent te videbunt me ⁊ letabuntur:quia in
verba tua ſuperſperaui.
Cognoui domine ꝙ equitas iudicia tua: ⁊ in ve/
ritate tua humiliaſti me.
Fiat mia tua vt ꝯſolet me:ſm eloquũ tuũ ſuo tuo.
Veniant mihi miſeratiões tue ⁊ viuam: quia lex
tua meditatio mea eſt.
Confundant ſupbi q2 iniuſte iniquitaté fecerũt i
me:ego aũt exercebor in mandatis tuis.
Conũtãt mihi timẽtes te:⁊ q nouerũt teſtionia tua
Fiat cor meum immaculatũ in iuſtificationibus
tuis: vt non confundar.
Defecit in ſalutari tuo anima mea:et in ver/
bo tuo ſuperſperaui.
Defecerunt oculi mei in eloquiũ tuum:dicentes
quãdo conſolaberis me.
Quia factus ſum ſicut vter in pruina:iuſtificatio
nes tuas non ſum oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui: quando facies de perſe
quentibus me iudicium.
Narrauerũt mihi iniq fabl'atões:ſ3 nõ vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas:iniqui perſecuti ſũt
me adiuua me.

Pauloninus conſummauerũt me in terra: ego autẽ non dereliqui mandata tua.
Scdm miſericordiã tuam viuifica me: ⁊ cuſtodiã teſtimonia oris tui.
In eternũ dñe: verbũ tuũ pmanet in celo.
In generatiõe ⁊ generationẽ veritas tua: fũdaſti terram ⁊ permanet.
Ordinatiõe tua pſeuerãt dies: qm̃ oĩa ſuiũt tibi.
Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tunc forte periſſem in humilitate mea.
In eternum non obliuiſcar iuſtificatiões tuas: qꝛ in ipſis viuificaſti me.
Tuus ſum ego ſaluum me fac: quoniã iuſtificationes tuas exquiſiui:
Me expectauerunt peccatores vt perderent me: teſtimonia tua intellexi.
Oĩs ꝯſũmatiõis vidi finẽ: latũ mãdatũ tuũ nimis.
Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die meditatio mea eſt. ps.
Super inimicos meos prudentẽ me feciſti mandato tuo: quia in eternum mihi eſt.
Super omnes docẽtes me intellexi: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.
Sup ſenes intellexi: qꝛ mandata tua queſiui.
Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua.
A iudicijs tuis ñ declinaui: qꝛ tu legẽ poſuiſti mihi
Q̃ dulcia faucib⁹ meis eloq̃a tua: ſup mel ori meo
A mandatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui omnẽ viam iniquitatis. Pſalmus.

Lucerna pedibus meis verbum tuum: et lumen ſemitis meis.
Iuraui ꝛ ſtatui: cuſtodire iudicia iuſticie tue.
Humiliatus ſum vſquequaqꝫ domie: viuifica me ſcḋm verbum tuum.
Voluntaria oꝛis mei beneplacita fac domine: et iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis ſemper: et legem tuam non ſum oblitus.
Poſuerunt peccatoꝛes laqueum mihi: ꝛ de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternū: qꝛ exultatio coꝛdis mei ſunt.
Inclinaui coꝛ meum ad faciendas iuſtificatiōes tuas in eternū pꝛopter retributionem. Ps.
Iniquos odio habui: ꝛ legem tuam dilexi.
Adiutoꝛ ꝛ ſuſceptoꝛ meus es tu: et in verbum tuum ſuperſperaui.
Declinate a me maligni: et ſcrutaboꝛ mandata dei mei.
Suſcipe me ſcḋm eloquiuꝫ tuum ꝛ viuam: ꝛ non confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me ꝛ ſaluus ero: ꝛ meditaboꝛ in iuſtificationibus tuis ſemper.
Spreuiſti omnes diſcedētes a iudicijs tuis: quia iniuſta eſt cogitatio eoꝛum.
Pꝛeuaricātes reputaui omnes peccatoꝛes terre: ideo dilexi teſtimonia tua.
Confige timoꝛe tuo carnes meas: a iudicijs eniꝫ tuis timui.

Feci iudicium ⁊ iuſticiam: non tradas me calumniantibus me.
Suſcipe ſuũ tuũ in bonũ: nõ calũniẽt me ſupbi.
Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum: et in eloquium iuſtitie tue.
Fac cum ſeruo tuo ſcd̃m miſericordiã tuam: ⁊ iuſtificationes tuas doce me.
Seruus tuus ſum ego/da mihi intellectum: vt diſcam mandata tua.
Temp᷒ faciendi dñe: diſſipauerũt legẽ tuam.
Ideo dilexi mãdata tua: ſup aurum ⁊ topaçium.
Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar: oẽm viam iniquam odio habui.
Mirabilia teſtimonia tua domine: ideo ſcrutata eſt ea anima mea.
Declaratio ſermonũ tuorum illuminat: et intellectum dat paruulis.
Os meum aperui et attraxi ſpiritum: quia mandata tua deſiderabam.
Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſcd̃m iudicium diligentium nomen tuum.
Greſſus meos dirige ſm eloquium tuum: ⁊ non dominetur mei omnis iniuſticia.
Redime me a calumnijs hominum: vt cuſtodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina ſuper ſeruũ tuum: ⁊ doce me iuſtificationes tuas.
Exitus aq̃rum deduxerunt oculi mei: quia nõ cuſtodierunt legem tuam. Pſalmus.
Iuſtus es dñe: ⁊ rectum iudicium tuum.

Mādaſti iuſtitiā teſtionia tua: ⁊ veritatē tuā nimis
Tabeſcere me fecit zelus meus: quia obliti ſunt
verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum vehementer: ⁊ ſeruus
tuus dilexit illud.
Adoleſcentulus ſum ego ⁊ cōtempt⁹: iuſtificatio
nes tuas non ſum oblitus.
Iuſtitia tua iuſtitia in eternū: ⁊ lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerunt me: mandata
tua meditatio mea eſt.
Equitas teſtimonia tua in eternum: intellectum
da mihi ⁊ viuam.
Clamaui in toto corde meo exaudi me dñe:
iuſtificationes tuas requiram.
Clamaui ad te ſaluū me fac: vt cuſtodiā manda/
Preueni in maturitate ⁊ clamaui: q̄a (ta tua.
in verba tua ſuperſperaui.
Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: vt medita/
rer eloquia tua.
Vocem meam audi ſm̄ miſericordiā tuam dñe:
ſm̄ iudicium tuum viuifica me.
Appropinquerūt perſequentes me iniq̄tati: a le
ge autē tua longe facti ſunt.
Prope es tu dñe: ⁊ oēs vie tue veritas.
Initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eter/
num fundaſti ea. pſalmus.
Vide humilitatē meam ⁊ eripe me: q̄a legē
tuam non ſum oblitus.
Iudica iudiciū meum ⁊ redime me: propter elo
quium tuum viuifica me.

Longe a peccatoribus ſalus:quia iuſtificationes tuas non exquiſierunt.

Mie tue mlte dñe:ſm iudiciū tuū viuifica me.

Multi q pſequūtur me ⁊ tribulant me: a teſtimonijs tuis non declinaui.

Uidi preuaricantes ⁊ tabeſcebā: qa eloquia tua non cuſtodierunt.

Uide quoniā mandata tua dilexi dñe : in miſericordia tua viuifica me.

Pricipiū vboꝝ tuoꝝ vitas: i etnū oia iudicia iuſtitie tue.

Principes pſecuti ſunt me gratis:⁊ a verbis tuis formidauit cor meū.

Letabor ego ſup eloqa tua:ſic q iuēit ſpolia mlta

Iniqtatem odio habui ⁊ abominatus ſum:legē autem tuam dilexi.

Septies i die laudē dixi tibi:ſup iudicia iuſtitie tue.

Pax mlta diligētib⁹ legē tuā:⁊ nō eſt illis ſcādalū.

Expectabā ſalutare tuū dñe:⁊ mādata tua dilexi.

Cuſtodiuit aia mea teſtionia tua:⁊ dilexit ea vehemēt.

Seruaui mādata tua ⁊ teſtimonia tua: qa omnes vie mee in conſpcū tuo. pſalm⁹.

Appropinqt deprecatio mea i conſpcū tuo dñe:iuxta eloqum tuū da mihi intellectū.

Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo:ſm eloqum tuū eripe me.

Eructabūt labia mea hymnū: cum docueris me iuſtificationes tuas.

Pronūciabit lingua mea eloquiū tuum:qa omia mandata tua eqtas.

Fiat man⁹ tua vt ſaluet me: qm mādata tua elegi.

Concupiui ſalutare tuum domine: ⁊ lex tua me-
ditatio mea eſt.
Viuet anima mea ⁊ laudabit te: et iudicia tua ad
iuuabunt me.
Erraui ſicut ouis q̄ periit/ q̄re ſeruū tuum domi
ne: quia mandata tua nen ſum oblitus.

¶ Canticū graduū an̄ inchoatiōe; matutini abſo
lute incipit. Pſalmi dicant ſedēdo: orōnes ꝟo ⁊
ꝟſiculi flexis genib⁹: ⁊ oīa p ordinē vt h̄ ſeqt p̄s.
Ad dn̄3 cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
Dn̄e libera animaz meam: a labijs iniquis
et a lingua doloſa.
Quid det tibi: aut qd appōat tibi a ligua doloſa.
Sagitte potētis acute: cū carbonib⁹ deſolatorijs.
Heu mihi: q2 incolatus meus ꝓlongat⁹ eſt: habi-
taui cū hitantib⁹ cedar: multū incola fuit aīa mea.
Cum his qui oderūt pace3 eram pacificus: cum
loq̄bar illis impugnabant me gratis. pſalmus
Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet
auxilium mihi.
Auxiliū meū a dn̄o: qui fecit celum ⁊ terram.
Non det in commotionem pedem tuum: neq3
dormiet qui cuſtodit te.
Ecce nō dormitabit neq3 dormiet: q cuſtodit iſrl̄.
Dn̄s cuſtodit te/ dn̄s ꝓtectio tua: ſuper manum
dexteram tuam.
Per diem ſol non vret te: neq3 luna p noctem.
Dn̄s cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aia3 tuā dn̄s
Dn̄s cuſtodiat introitū tuum ⁊ exitum tuum: ex

L hoc nunc ꝛ vſq; in ſeculum. Pſalmus.
L Etatus ſum in his que dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus.
S tantes erãt pedes nr̃i: in atrijs tuis hieruſalẽ.
H ieruſalẽ que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum.
I lluc enim aſcenderũt tribꝰ tribus dñi teſtimonium iſrael: ad confitendũ nomini dñi.
Q uia illic ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domum dauid.
R ogate que ad pacem ſunt hieruſalem: ꝛ abundantia diligentibus te.
F iat pax in virtute tua: ꝛ abũdãtia in turribꝰ tuis.
P ropter fratres meos ꝛ proximos meos: loquebar pacem de te.
P ropt̃ domũ dñi dei nr̃i: q̃ſiui bona tibi. Ps.
A D te leuaui oc̃los meos: qui hitas in celis.
E cce ſicut oculi ſuoꝝ i manibꝰ dñoꝝ ſuoꝝ.
S icut oculi ancille in manibꝰ dñe ſue: ita oculi noſtri ad dñm deum nr̃m donec miſereat̃ nr̃i.
M iſerere nr̃i dñe miſerere noſtri: quia multũ repleti ſumus deſpectione.
Q uia multũ repleta eſt aĩa noſtra: opprobrium abundãtibus ꝛ deſpectio ſuperbis. Pſalmus.
N Iſi quia dñs erat in nobis dicãt nũc iſrael: n iſi quia dñs erat in nobis.
C um exurgerent homines in nos: forte viuos deglutiſſent nos.
C um iraſceretur furor eorum in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentē ptranſiuit aīa noſtra:forſitā ptranſiſſet
anīa noſtra aquam intolerabilem.

Benedictus dominus: qui non dedit nos in ca/
ptionez dentibus eorum.

Anima nr̄a ſicut paſſer erepta ē de laqueo venā/
tiū:laqueus ɔtrit⁹eſt ⁊ nōs liberati ſumus.

Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i:q fecit celuz ⁊ terrā.

Requiē eternā:dona eis dn̄e. Et lux ppe.lu.eis.
Pater nr̄. ſecreto. ℣.Et ne nos inducas in tēta
tionē. ℟.Sed libera nos a malo. ℣.A porta in
feri. ℟.Erue dn̄e aīas eo℞. ℣.Requieſcāt in pa
ce. ℟.Amē. ℣.Dn̄e exaudi orationē meaz.℟.
Et clamor meus ad te veniat. ℣.Dn̄s vobiſcuz.
Et cum ſpiritu tuo. Oremus Orō.

ABſolue queſum⁹dn̄e animas famulorū fa/
mularūq; tuarū ⁊ omniū fideliuz defunctorū ab
oī vinculo delicto℞:vt in reſurrectiōis gloria int
ſanctos ⁊ electos tuos reſuſcitati reſpirēt. Per
chriſtū dn̄m nr̄m. ℟.Amē. pſalmus.

QUi ɔfidūt in dn̄o ſicut mons ſion:non com
mouebit in eternū qui habitat in hieruſalē.

Montes in circuitu eius:⁊ dn̄s in circuitu popu/
li ſui ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculum.

Quia nō relinquet dn̄s virgaz pctō℞ ſup ſortē iu/
ſto℞:vt non extendāt iuſti ad iniqtatē man⁹ſuas.

Benefac dn̄e:bonis ⁊ rectis corde.

Declinātes aūt in obligatiōes adducet dn̄s cum
operātib⁹ iniquitatē:pax ſup iſrael. Glia. Ps.

IN ɔuertendo dn̄s captiuitatez ſion:facti ſu/
mus ſicut conſolati.

Nunc repletum eſt gaudio os noſtruȝ:et lingua noſtra exultatione.
Nunc dicet inter gentes:magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiſcum:facti ſumus letantes.
Conuertere domine captiuitatem noſtram:ſicut torrens in auſtro.
Qui ſeminat in lachrymis: in exultatōe metent.
Euntes ibant ⁊ flebant:mittētes ſemina ſua.
Venientes auteȝ venient cum exultatiōe:portantes manipulos ſuos. Gloria pri. Pſalmus.
Niſi dn̄s edificauerit domū: in vanum laborauerunt qui edificant eam.
Niſi dominus cuſtodierit ciuitatē:fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.
Vanū eſt vobis ante luceȝ ſurgere:ſurgite poſtq̄ ſederitis q māducatis panē doloris.
Cum dederit dilectis ſuis ſomnū:ecce hereditas dn̄i filij merces fructus ventris.
Sicut ſagitte i manu potētis:ita filij excuſſoꝝ.
Beatus vir qui implebit deſideriū ſuuȝ ex ipſis: non confundetur cum loquetur inimicis ſuis in porta. Gloria patri Pſalmus.
Beati omnes qui timent dominū:qui ambulant in vijs eius.
Labores manuū tuarum quia māducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit.
Vxor tua ſicut vitis abundans: in lateribus domus tue.

Filij tui ſicut nouelle oliuaꝝ: ĩ circuitu mẽſe tue.
Ecce ſic bñdicet homo qui timet dominũ.
Benedicat tibi dñs ex ſion: ⁊ videas bona hieru ſalẽ oĩbus diebus vite tue.
Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacẽ ſup iſrl. Gloria.

Ps. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea dicat nunc iſrael.
Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
Supra dorſum meũ fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem ſuam.
Dñs iuſtus ↄcidet ceruices pctoꝝ: ↄfundant ⁊ cõuertant retrorſum omnes qui oderũt ſion.
Fiãt ſic fenũ tectoꝝ: qd̃ ꝓuſq̃ʒ euellat exaruit.
De q̃ non ĩpleuit manũ ſuaʒ qui metet: ⁊ ſinũ ſuum qui manipulos colliget.
Et nõ dixerũt qui preteribãt benedictio dñi ſup vos: bñdiximus vobis in noĩe dñi. Gloria patri.
Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. kyriel. ℣. Pater nr̃. ſecreto. ℣. Et ne nos inducas in tentationẽ. ℟. Sʒ libera nos. ℣. Memento cõgregatiõis tue. ℟. Quã poſſediſti ab initio. ℣. Dñe exaudi orationẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ tuo. Oratio.

Deus cui ꝓpꝛiũ eſt miſereri ſemp ⁊ parcere: ſuſcipe dep̃cationẽ noſtrã: vt nos ⁊ oẽs famlos tuos q̃s delictoꝝ cathena cõſtrigit: miſeratio tue pietatis abſoluat. Per chriſtũ dñm nr̃m. Ps.

De pfundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiāt aures tue intēdentes: i vocē deꝑcatōis mee.
Si inigtates obſuaueris dn̄e: dn̄e quis ſuſtiebit?
Quia apud te propitiatio eſt: ⁊ propter legem tu
am ſuſtinui te domine.
Suſtinuit aīa mea i v̄bo ei⁹: ſpauit aīa mea i dn̄o
A cuſtodia matutia vſq₃ ad noctē ſpet iſrl̄ in dn̄o
Quia apud dn̄m miſericordia: et copioſa apud
eum redemptio.
Et ipſe redimet iſrl̄: ex oībus iniquitatib⁹ eius.
Domine non eſt exaltatū cor me/ ps. Glia
um: neq₃ elati ſunt oculi mei.
Neq₃ ābulaui i magnis: neq₃ i mirabilib⁹ ſup me
Si nō humilr̄ ſentiebā: ſ₃ exaltaui aīam meā.
Sicut ablactatus ſuper matre₃ ſuam: ita retribu/
tio in anima mea.
Speret iſrl̄ i dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſq₃ i ſcl̄m. Glia.
Memēto dn̄e dauid: ⁊ oīs māſuetudīs ei⁹. ps
Sicut iurauit dn̄o: votū vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculū domus mee: ſi aſcen
dero in lectum ſtrati mei.
Si dedero ſomnū oculis meis: ⁊ palpebris meis
dormitationem.
Et requiem temporibus meis: donec inueniam
locum dn̄o: tabernaculu₃ deo iacob.
Ecce audiuim⁹ eū in effrata: īuenim⁹ eū i cāpis ſil
Introibimus in tabernaculū eius: adora/ (ue.
bimus in loco vbi ſteterūt pedes eius.
Surge dn̄e in reqe₃ tuā: tu ⁊ arca ſctificatōis tue.
Sacerdotes tui induāt iuſtitiā: ⁊ ſci tui exultēt.
Propter dauid ſeruum tuum: non auertas faci/

em chriſti tui.
Iurauit dñs dauid veritatē ꝛ nō fruſtrabit eū: de fructu vētris tui ponā ſuper ſedem tuam.
Si cuſtodierint filij tui teſtamentū meum: ꝛ teſti/monia mea hec que docebo eos.
Et filij eoꝝ vſqꝫ in ſclm: ſedebūt ſuper ſedē tuā.
Qm̄ elegit dñs ſion: elegit eā in hītationē ſibi.
Hec reges mea i ſclm ſcli: hic hītabo qm̄ elegi eā.
Viduam eius benedicens benedicā: pauperes eius ſaturabo panibus.
Sacerdotes eius induaꝫ ſalutari: ꝛ ſancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam chriſto meo.
Inimicos eius induam cōfuſione: ſuper ipſum aūt efflorebit ſanctificatio mea. Glia pri. ps.
Ecce q̄ꝫ bonum ꝛ q̄ꝫ iucunduꝫ habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentū in capite quod deſcendit in bar/bam: barbam aaron.
Quod deſcendit in orā veſtimenti eius: ſicut ros hermon qui deſcēdit in montem ſion.
Quoniaꝫ illic mandauit dñs benedictionē: ꝛ vitam vſqꝫ in ſeculū. Gloria patri. ps.
Ecce nunc benedicite dñm: oēs ſui dñi.
Qui ſtatis in domo dñi: i atrijs dom⁹ dei nri.
In noctibus extollite manus veſtras in ſancta: ꝛ benedicite dominum.
Benedicat te dñs ex ſion: q fecit celū ꝛ terrā. Glia patri. Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. Kyrieleiſon.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Pater nr̄. ſecreto. ℣. Et ne nos inducas in tē/tationē. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ācillas tuas. ℟. Deus meus ſpe/rātes in te. ℣. Dn̄e exaudi orationē meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiſcuꝫ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Orō. Oremus.

Pretende dn̄e famulis ⁊ famulabus tuis de/xteram celeſtis auxilij: vt te toto corde perqrant ⁊ que digne poſtulant/conſequi mereant. Per chriſtū dn̄m nr̄m. ℟. Amen.

¶ Finis pſalmoꝝ graduū.

¶ Paſſio dn̄i noſtri ieſu chriſti ſm mattheum.

In illo tp̄e: dixit ieſus diſcipul' ſuis ✠ Sci/tis quia poſt biduum paſcha fiet: ⁊ filius ho/minis tradetur vt crucifigatur. C Tunc congre/gati ſunt principes ſacerdotuꝫ ⁊ ſeniores popu/li in atrium principis ſacerdotuꝫ: qui dicebatur caiphas: ⁊ conſiliuꝫ fecerunt vt ieſum dolo tene/rent et occiderent. Dicebant autem. S Non in die feſto. C Ne forte tumultus fieret in populo. Cum autem eſſet ieſus in bethania in domo ſi/mis leproſi: acceſſit ad eū mlier habēs alabaſtrū vnguēti precioſi: et effudit ſuper caput ipſius re/cumbentis. Uidentes autem diſcipuli indigna/ti ſunt dicentes. S Ut qd perditio hec? Potuit enim vnguentuꝫ iſtud venundari multo et dari pauperibus. C Sciens autem ieſus/ait illis ✠ Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus eniꝫ bo/num operata eſt in me. Nam ſemper pauperes habebitis vobiſcū: me aūt non ſemp habebitis.

Mittēs eni hec vnguētū hoc in corpꝰ meū:ad ſe
peliēdū me fecit. Amē dico vobis vbicūq; p̄dica/
tū fuerit hoc euāgeliū i toto mūdo dicet: ⁊ q̄ hec
fecit i meōꝛiā eiꝰ. ❡ Tūc abijt vnꝰ de duodecim
q̄ dicit iudas ſcarioth ad p̄ncipes ſac̄dotū: ⁊ ait
illis. S Quid vultis mihi dare: ⁊ ego eū vobis tra
dā? ❡ At illi ꝯſtituerūt ei trigita argētos. Et exī
de q̄rebat opportunitatē: vt eū traderet. Prima
aūt die azymoꝝ acceſſerūt diſcipuli ad ieſuz dicē
tes: S Ubi vis paremꝰ tibi cōedere paſcha? ❡
At ieſus dixit. ✠ Ite in ciuitatē ad quēdā: ⁊ dici
te ei: Magr̄ dicit: Tp̄s meū ꝑpe eſt: apd̄ te facio
paſcha cū diſcipul' meis. ❡ Et fecerūt diſcipuli ſi
cut ꝯſtituit illis ieſus. ⁊ parauerūt paſcha. Veſpe
aūt facto diſcūbebat cū duodeci diſcipulis ſuis. ⁊
edētibꝰ illis dixit ✠ Amē dico vobis: q2 vnꝰ veſtꝝ
me traditurꝰ eſt. ❡ Et ꝯtriſtati valde ceperūt ſin
guli dicere: S Nūqd ego ſū dn̄e? ❡ At ipſe rn̄/
dēs ait. ✠ Qui intīgit mecū manū in parapſide:
hic me tradet. Filiꝰ quidē hois vadit ſicut ſcriptū
eſt d̄ illo. Ve aūt hoi illi per quē filiꝰ hois tradet.
Bonū erat ei ſi natꝰ nō fuiſſet hō ille. ❡ Rn̄dēs
aūt iudas qui tradidit eū/dixit. S Nūquid ego
ſuz rabbi? ❡ Ait illi ✠ Tu dixiſti. ❡ Cenātibꝰ
aūt eis accepit ieſus panē: ⁊ bn̄dixit ac fregit de
ditq; diſcipul' ſuis ⁊ ait. ✠ Accipite ⁊ comedite
hoc ē corpꝰ meū. ❡ Et accipiēs calicē gr̄as egit
⁊ dedit illis dicēs: ✠ Bibite ex hoc oēs. Hic eſt
eni ſanguis meꝰ noui teſtamēti qui ꝑ multis effū
det in remiſſionē pctōꝝ. Dico aūt vobis: nō bi/

bam amodo de hoc genimine vitis vſqꝫ in diē illū
cuꝫ illū bibā vobiſcū nouū in regno pr̄is mei. ¶
Et hymno dicto: exierūt ī montē oliueti. Tūc di
xit illis ieſus ✠ Oēs vos ſcandalū patiemini in
me ī iſta nocte. Scriptū ē enī: Percutiā paſtorē
⁊ diſpergenꝰ oues gregis. Poſtq̄ꝫ aūt reſurrexe
ro p̄cedaꝫ vos ī galileā. ¶ Rn̄dēs aūt petrꝰ: ait
illi. S Et ſi oēs ſcādalizati fuerint in te: ego nunq̄ꝫ
ſcandalizabor. Ait illi ieſus ✠ Amē dico tibi qꝛ
in hac nocte an̄q̄ꝫ gallus cantet: ter me negabis.
¶ Ait illi petrus: S Etiā ſi oportuerit me mori
tecū nō te negabo. ¶ Silr̄ ⁊ oēs diſcipuli dixer̄t.
Tūc vēit ieſꝰ cū illꝭ ī villā q̄ dr̄ gethſemāi: ⁊ dixit
diſcipulꝭ ſuis ✠ Sedete hͨ dōec vadā illuc ⁊ orē.
¶ Et aſſūpto petro ⁊ duobꝰ filijs zebedei/ cepit
ꝯtriſtari ⁊ meſtꝰ eſſe. Tūc ait illꝭ. ✠ Triſtis ē aīa
mea vſqꝫ ad mortē. Suſtinete hic ⁊ vigilate mecū
¶ Et ꝓgreſſus puſillū: ꝓcidit ī faciē ſuaꝫ orās ⁊
dicēs ✠ Mi pr̄: ſi poſſibibile eſt: trāſeat a me ca/
lix iſte. Verūtn̄ nō ſicut ego volo/ ſꝫ ſicut tu. ¶
Et venit ad diſcipulos ſuos ⁊ īuenit eos dormi/
entes. Et dixit petro. ✠ Sic: Nō potuiſtis vna
hora vigilare mecū: Vigilate ⁊ orate vt nō ītretis
in tētationē. Spūs quidē ꝓmptꝰ eſt: caro aūt īfir
ma. ¶ Iterū ſcdo abijt ⁊ orauit dicēs. ✠ Pat
mi: ſi nō pōt hic calix trāſire niſi bibā illū: fiat vo/
lūtas tua. ¶ Et venit iterꝝ ⁊ īuenit eos dormiētes
Erant enī oculi eoꝝ grauati. Et relictis illis iterꝝ
abijt ⁊ orauit tertio eundē ſmonē dicēs. Tūc ve
nit ad diſcipulos ſuos ⁊ dixit illis ✠ Dormite iā

ꝛ regeſcite. Ecce appropinq̃bit hora: ꝛ filiꝰ hoīs
tradeť in manꝰ pctoꝝ. Surgite eamus. Ecce ap/
propiquabit q me tradet. ¶ Adhuc eo loquēte:
ecce iudas vnus ď duodecim venit ꝛ cū eo turba
mlťa cū gladíȷs ꝛ fuſtibꝰ: miſſi a p̄ncipibꝰ ſacer/
dotū ꝛ ſeniorıbꝰ pplı̄. Qui ȧt tradidit eū/ dedit eis
ſignū dicēs S Quēcūqȝ oſculatus fuero/ ipſe eſt:
tenete eū. ¶ Et cōfeſtim accedēs ad ieſum dicēs
S Aue rhabbi. ¶ Et oſculatꝰ eſt euȝ. Dixitqȝ illi
ieſus ✠ Amice ad qd veniſti? ¶ Tūc acceſſerūt
ꝛ manꝰ iniecerūt i ieſuȝ: ꝛ tenuerūt eū. Et ecce vnꝰ
ex his q erāt cū ieſu: extēdēs manū exemit gladiū
ſuū: et pcutiēs ſuū principis ſacerdotū: amputa
uit auriculā eius. Tūc ait illi ieſus. ✠ Conuerte
gladiū tuū in locū ſuuȝ. Oēs eni q acceperit gla
diū/ gladio peribūt. An putas qꝛ nō poſſuȝ roga
re patrē meū: ꝛ exhibebit mihi modo plꝰ q̄ȝ duo
decim legiōes āgeloꝝ? Quō ergo implebūť ſcri/
ptur̄? Quia ſic oportet fieri. ¶ In illa hora dixit
ieſus turbis ✠ Tanq̄ȝ ad latronē exiſtis cū gla/
dȷs ꝛ fuſtibꝰ cōprehēdere me. Quotidie apd vos
ſedebā docēs i tēplo: ꝛ nō me tenuiſtis. ¶ Hoc
aūt totū fcm̄ eſt: vt adimplerētur ſcripture pphe
taꝝ. Tūc diſcipuli oēs relicto eo/ fugerūt. At illi
tenētes ieſum duxerūt eū ad caiphā principē ſa
cerdotū vbi ſcribe ꝛ ſeniores ꝯuenerāt. Petrꝰ āt
ſequebať eū a longe vſqȝ in atriū principis ſacer
dotū. Et ingreſſus itro ſedebat cū miniſtris vt vi
deret finē. Princeps āt ſacerdotū ꝛ oē ꝯciliuȝ q̄
rebat falſum teſtimoniū ꝯtra ieſuȝ vt eum morti

traderēt.et nō inuenerūt:cū multi falſi teſtes ac/
ceſſiſſent. Nouiſſime āt venerūt duo falſi teſtes:ꝛ
dixerūt. S Hic dixit: Poſſum deſtruere templū
dei ꝛ poſt triduū reedificare illud. C Et ſurgens
princeps ſacerdotū ait illi. S Nihil rn̄des ad ea:
que illi aduerſum te teſtificant. C Jeſus āt tace/
bat. Et princeps ſacerdotū ait illi. S Adiuro te p
deū viuū vt dicas nobis: ſi tu es chriſtꝰ filius dei
viui. C Dixit illi ieſus ✠ Tu dixiſti. Verūtn̄ di
co vobis: āmodo videbitis filiū hoīs ſedētē a de
xtris virtutis dei:et venientē in nubibus celi. C
Tūc princeps ſacerdotū ſcidit veſtimēta ſua: di/
cēs S Blaſphemauit. Quid adhuc egemꝰ teſti/
bus. Ecce nūc audiſtis blaſphemiā. Quid vobis
videt? C At illi rn̄dentes dixerunt S Reus eſt
mortis. C Tūc expuerūt in faciem eius: ꝛ colla
phis eū ceciderūt. Alij āt palmas in faciē eiꝰ de/
derūt dicētes. S Prophetiça nob chriſte qs eſt
q te pcuſſit? C Petrꝰ vo ſedebat foris in atrio.
Et acceſſit ad eum vna ancilla dicēs. S Et tu cū
ieſu naçareno eras. C At ille negauit corā oībꝰ
dicens S Neſcio quid dicis. C Exeūte autē illo
ianuā vidit eū alia ancilla:et ait his qui erant ibi
S Et h erat cū ieſu nazareno. C Et iteꝝ negauit
cum iuramento:quia non noui homiez. Et poſt
puſillum acceſſerunt qui aſtabant:ꝛ dixerunt pe
tro. S Vere et tu ex illis es:nam et loquela tua
manifeſtum te facit. C Tunc cepit deteſtari et
iurare quia non nouiſſet hominem. Et conti/
nuo gallus cantauit. Et recordatus eſt petrus

verbi ieſu qđ dixerat: priuſq̄z gall⁹ cantet: ter me negabis. Et egreſſus foras fleuit amare. Mane aūt facto: ꝯſiliū inierūt oēs pricipes ſacerdotū et ſeniores ppl'i aduerſus ieſuz vt eū morti traderēt Et vinctū adduxerūt eū ꝛ tradiderūt pontio pilato p̄ſidi. Tūc vidēs iudas q eū tradidit ꝙ dānat⁹ eſſz: pnia duct⁹ rettulit trigita argēteos principibus ſacerdotū ꝛ ſeniorib⁹ dicēs: S Peccaui tradēs ſanguinē iuſtū. C At illi dixerūt. S Quid ad nos? tu videris. C Et piectis argenteis i tēplo receſſit: ꝛ abiens laq̄o ſe ſuſpēdit. Pricipes aūt ſacerdotū acceptis argenteis dixerūt. S Nō licet eos mittere in corbonā: q2 p̄ciū ſanguis eſt. C Cōſilio aūt inito emerūt ex illis agruz figuli i ſepulturaz pegriop. Propt̄ hoc vocat⁹ eſt ager ille ligua eop acheldemach: hoc eſt ager ſanguinis vſq in hodiernū diez. Tunc impletuz eſt qđ dcm̄ eſt p hieremiaz pphetā dicentē: Et accepert̄ trigita argenteos p̄ciuz app̄ciati: quē app̄ciauerūt a filijs iſrael: ꝛ dedert̄ eos i agruz figuli: ſić cōſtituit mihi dn̄s. Jeſus aūt ſtetit an̄ p̄ſidez. Et int̄rogauit euz p̄ſes dicēs. S Tu es rex iudeop? C Dicit ei ieſus. ✠ Tu dicis. C Et cuz accuſaret̄ a principib⁹ ſacerdotum ꝛ ſeniorib⁹: nihil rn̄dit. Tunc dicit illi pilat⁹ S Non audis q̄nta aduerſum te dicūt teſtionia? C Et non rn̄dit ei ad vllū verbuz: ita vt miraret̄ p̄ſes vehement̄. Per diez aūt ſolēnez cōſueuerat p̄ſes dimittere pplo vnū vinctum quez voluiſſent. Habebat aūt tunc vnū vinctum inſignez: qui dicebat̄ barrabas: g ppt̄

ſeditioné miſſus fuerat i carceré. Cógregatis át
illis dixit pilat⁹ S Qué vultis dimittá vobis: bar
rabá an ieſum qui dr̃ chriſt⁹. C Sciebat eni q̃ p
inuidiá tradidiſſet eú. Sedéte aũt illo p tribunali
miſit ad illũ vxor ei⁹ dicés. S Nihil tibi ⁊ iuſto il
li. Multa eni paſſa ſum hodie p viſum ppt̃ eũ.
C Pricipes aũt ſacerdotũ ⁊ ſeniores pſuaſerũt
populis vt peterét barrabá: ieſũ vo pderét. Rñ
dés aũt preſes ait illis S Qué vultis vobis d du
ob⁹ dimitti? C At illi dixerunt S Barrabá. C
Dicit illis pilat⁹ S Quid ergo faciá de ieſu q dr̃
chriſt⁹? C Dicũt oés. S Crucifigat. C Ait illis
preſes. S Quid eni mali fecit? C At illi magis
clamabát dicétes S Crucifigat. C Vidés aũt pi
latus q nihil pficeret: ſʒ magis tumult⁹ fieret: ac
cepta aq̃ lauit man⁹ corá pplo dicés. S Innocés
ego ſum a ſanguie iuſti hui⁹: vos videritis. C Et
rñdens vniuerſus ppl's dixit. S Ságuis ei⁹ ſup
nos ⁊ ſuper filios nr̃os. C Tũc dimiſit illis bar
rabá: ieſuʒ aũt flagellatũ tradidit eis vt crucifige
ret. Tũc milites preſidis ſuſcipiétes ieſum i pre
torio: cógregauerũt ad eũ vniuerſaʒ cohorté. Et
exuétes eũ: chlamydé coccineá circũdederũt ei:
⁊ plectétes coroná de ſpinis poſuerũt ſup caput
eius: ⁊ arũdiné in dextera ei⁹: ⁊ genu flexo añ eũ:
illudebát ei dicétes S Aue rex iudeoꝝ. C Et ex
puétes i eũ acceperũt arũdiné ⁊ pcutiebát caput
eius. Et poſtq̃ʒ illuſerũt ei: exuerũt eũ chlamyde
⁊ induerũt eũ veſtimétis ei⁹: ⁊ duxerũt eũ vt cru
cifigerét. Exeũtes aũt inuenerũt hoiẽ cyreneũ:

venientẽ obuiam ſibi:noie ſimonẽ. Hũc angari-
auerũt:vt tolleret crucẽ eius. Et venerũt in locũ
q dr̄ golgotha:qđ eſt caluarie locus. Et dederũt
ei vinũ bibere cũ felle mixtũ. Et cũ guſtaſſȝ noluit
bibere. Poſtq̄ȝ āt crucifixerũt eũ:diuiſerũt veſti-
mẽta eius/ſortẽ mittẽtes:vt impleref qđ dcm̄ eſt
p pphetā dicentē: Diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea:
z ſup veſtẽ meā miſerũt ſortẽ. Et ſedẽtes ſuabāt
euȝ. Et impoſuerũt ſup caput eius cām ipſi᷒ ſcriptā
Hic eſt Jeſus naçarenus rex iudeoꝝ. Tũc cruci-
fixi ſũt cũ eo duo latrões: vn᷒ a dextris: z vn᷒ a ſi-
niſtris. Preiereũtes aũt blaſphemabāt eũ:mouẽ-
tes capita ſua z dicẽtes S Vah q deſtruis tẽplũ
dei z i triduo illud reedificas. Salua temetipſuȝ.
Si filius dei es:deſcẽde de cruce. C Silr̄ z pnci-
pes ſacerdotũ illudẽtes cũ ſcribis z ſenioꝛib᷒ di-
cebāt. S Alios ſaluos fecit:ſemetipm̄ nõ põt ſal-
uuȝ facere.. Si rex iſrl̄ eſt:deſcẽdat nũc de cruce:
z credimus ei. Cõfidit in deo:liberet eum nũc:ſi
vult. Dixit eni:qꝛ filius dei ſum. C Idipm̄ aũt
z latrones q crucifixi erāt cũ eo/ iproperabāt ei.
A ſexta āt hoꝛa tenebꝛe facte ſunt ſup vniuerſaȝ
terrā vſqȝ ad hoꝛā nonā. Et circa hoꝛaȝ nonam
clamauit ieſus voce magna dicẽs ✠ Eli eli lama
çabathani. C Hoc eſt: Deus me᷒: deus meus:
vt qd dereliquiſti me? C Quidā aũt illic ſtātes z
audiẽtes dicebāt S Eliam vocat iſte. C Et cõti-
nuo currẽs vnus ex eis acceptā ſpongiā ipleuit
aceto:z impoſuit arũdini:z dabat ei bibere. Cete-
ri ꝟo dicebāt. S Sine videamus an veniat elias

liberãs eũ. ¶ Jeſus aũt iteꝝ clamãs voce magna emiſit ſpm̃. Et ecce velũ tẽpli ſciſſuꝫ ẽ in duas p/tes a ſummo vſqꝫ deorſuꝫ: ⁊ terra mota eſt: ⁊ petre ſciſſe ſunt: ⁊ monumẽta apta ſunt: ⁊ mlta corpora ſcõꝝ q dormierãt/ ſurrexerũt: ⁊ exeũtes de monumẽtis poſt reſurrectionẽ eius venerũt i ſãctã ciuitatẽ: ⁊ apparuerũt multis. Cẽturio aũt ⁊ q cũ eo erãt cuſtodiẽtes ieſuꝫ: viſo terremotu ⁊ his q̃ fiebãt: timuerũt valde dicẽtes S Uere filius dei erat iſte. ¶ Erãt autẽ ibi mulieres mltẽ a lõge q̃ ſecute erãt ieſum a galilea miſtrantes ei. inter q̃s erat maria magdalene ⁊ maria iacobi et ioſeph mr̃: ⁊ mr̃ filioꝝ ꝫebedei. Cum ſero aũt ſcm̃ eẽt: venit qdaꝫ hõ diues ab arimathia noiẽ ioſeh: qui ⁊ ipſe diſcipl's erat ieſu. Hic acceſſit ad pilatũ et petijt corpus ieſu. Tunc pilatus iuſſit reddi corpus Et accepto corpe ioſeph: inuoluit illud ſyndone mũda: ⁊ poſuit illõ i monumẽto ſuo nouo qd̃ exciderat ĩ petra. et aduoluit ſaxũ magnũ ad oſtiũ monumẽti ⁊ abijt. Erat aũt ibi maria magdalene ⁊ altera maria ſedẽtes ꝯtra ſepulchꝝ. Hic cãtat' i tono euãgelij

Altera aũt die q̃ ẽ poſt paſce/ quem: ꝯuenerũt pricipes ſacerdotũ et phariſei ad pilatũ dicẽtes: Dñe r̃cordati ſum' q2 ſeductor ille dixit adhuc viuẽs: poſt tres dies reſurgã. iube ergo cuſtodiri ſepulchꝝ vſqꝫ i diẽ tertiũ: ne forte veniãt diſcipuli eius ⁊ furent eum: ⁊ dicant plebi ſurrexit a mortuis. Et erit nouiſſimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habetis cuſtodiam. Ite: cuſtodite/ ſicut ſcitis. Illi autem abeuntes

munierūt ſepulchꝛū: ſignātes lapidē cū cuſtodi/
bus. ¶ Paſſio dn̄i nr̄i ieſu chꝛiſti ſm̄ Marcū.
In illo tēpoꝛe: erat paſcha ⁊ açima poſt bidu
um: ⁊ q̄rebāt ſummi ſacdotes ⁊ ſcribe: q̄mo/
do ieſum dolo tenerē ⁊ occiderēt. Dicebant eni
S Nō in die feſto. C Ne foꝛte tumult⁹ fieret in
populo. Et cū eēt ieſus bethanie in domo ſimo/
nis lepꝛoſi ⁊ recūberet: venit mulier h̄ñs alaba/
ſtrū vnguēti nardi ſpicati pꝛecioſi: ⁊ fracto alaba
ſtro effudit ſuper caput ei⁹. Erāt aūt quidā indi/
gne ferētes itra ſemetipſos/⁊ dicētes: S Ut qd
perditio iſta vnguēti fcā eſt? poterat eni vnguen
tū iſtud venūdari plus q̄ȝ trecētis denarijs ⁊ da
ri pauperib⁹. C Et fremebāt in eā. Jeſus aūt di
xit ✠ Sinite eā. Quid illi moleſti eſtis? Bonuȝ
op⁹ operata eſt i me. Sēper eni pauperes habebi
tis vobiſcū: ⁊ cū volueritis poteſtis illis bn̄facer̄
me aūt nō ſemper habebitis. Qđ habuit hec fec:
p̄uenit vngere coꝛp⁹ meū i ſepulturā. Amē dico
vobis vbicūq; pꝛedicatū fuerit euāgeliū iſtud in
vniuerſo mūdo: ⁊ qđ hec fecit narrabit̄ i memo
riā eius. C Et iudas ſcariotis vn⁹ de duodecim
abijt ad ſummos ſacerdotes: vt p̄deret eū illis.
Qui audientes gauiſi ſunt: ⁊ p̄miſert̄ ei pecuniā
ſe daturos. Et q̄rebat quō illū oppoꝛtune trade
ret. Et p̄io die açimoꝝ qn̄ paſcha imolabāt: di/
cūt ei diſcipl'i S q̄ vis eam⁹ ⁊ parem⁹ tibi vt mādu
ces paſcha? ⁊ mittit duos ex diſcipul' ſuis ⁊ dic̄ eis
✠ Jte in ciuitatē ⁊ occurret vobis hō lagenā aq̄
baiulās. Sequimi eū: ⁊ q̄cūq; itroierit dicite dn̄o

domus: q2 mgr̄ dicit: vbi eſt refectio mea vbi pa
ſcha cū diſcipulis meis māducez? Et ipſe vobis
demōſtrabit cenaculū grāde ſtratū: ⁊ illic parate
nobis. C Et abierūt diſcipuli eius: ⁊ venerūt in
ciuitatē: ⁊ iuenerūt ſicut dixerat illis: ⁊ parauerūt
paſcha. Veſpe aūt facto veīt cū duodeci ⁊ diſcū-
bētibus eis ⁊ māducātibus ait ieſus ✠ Amē di
co vobis q2 vn⁹ ex vobis me tradet qui māducat
mecū. C At illi ceperūt ꝯtriſtari ⁊ dicere ⁊ ſingil
latim. S Nūquid ego? C Qui ait illis ✠ Vnus
ex duodeciz q itingit mecū manū in catino. Et fi
lius quidē hois vadit ſicut ſcriptū eſt ꝺ eo. Ve āt
hoi illi p quē filius hois tradeť. Bonū erat ei: ſi
nō eſſz natus hō ille. C Et māducātib⁹ illis ce-
pit ieſus panē: ⁊ bñdicēs fregit ⁊ dedit eis ⁊ ait.
✠ Sumite hoc eſt corp⁹ meū. C Et accepto ca-
lice, grās agēs dedit eis. et biberūt ex illo oēs. ⁊
ait illis ✠ Hic eſt ſanguis meus noui teſti qui p
multis effundeť. Amē dico vobis q2 iā nō bibā ꝺ
genimie vitis vſq2 i diē illū: cuz illud bibā vobiſ-
cum nouuz in regno dei. C Et hymno dcō: exi
erūt in mōtez oliuarum. et ait illis ieſus. ✠ Omēs
vos ſcandaliçabimi in me nocte iſta: q2 ſcriptū eſt
Percutiā paſtorez ⁊ diſpergenť oues. Sz poſt-
q̄z reſurrexero, p̄cedā vos i galileā. C Petr⁹ āt
ait illi S Et ſi oēs ſcādaliçati fuerīt: ſz nō ego. C
Et ait illi ieſus ✠ Amē dico tibi q2 tu hodie i no
cte hac prius q̄z bis gallus vocez dederit: ter me
es negaturus. C At ille amplius loquebať. S
Et ſi oportuerit me ſil' cōmori tibi: nō te negabo

¶ Sil'r aūt ⁊ oēs dicebāt. Et veniūt in p̄diuȝ cui
nomē gethſemāi: ⁊ ait diſcipul' ſuis. ✠ Sedete
hic donec orē. ¶ Et aſſumpſit petrū ⁊ iacobū et
ioānē ſecū: ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait illis ✠
Triſtis ē aīa mea vſq ad mortē. Suſtiete hic ⁊ vi
gilate. ¶ Et cū pceſſiſſ& paululū: pcidit ſup trā
et orabat: vt ſi fieri poſſet trāſiret ab eo hora: et di
xit. ✠ Abba pr̄ oīa tibi poſſibilia ſt: trāſfer calicē
hūc a me. Sȝ nō qd̄ ego volo: ſȝ qd̄ tu. ¶ Et ve
nit et iuenit eos dormiētes: et ait petro ✠ Simō
dormis? Nō potuiſti vna hora vigilare mecū? vi
gilate et orate vt nō intretis i tētatōeȝ. Spūs qdē
pmpt' eſt: caro āt infirma. ¶ Et iteꝝ abiēs ora-
uit: eūdē ſmonē dicēs. Et reuerſus denuo iuenit
eos dormiētes: erāt eniȝ oculi eoꝝ gūati: et igra
bāt qd rn̄derēt ei. Et vēit tertio: et ait ill': ✠ Dor
mite iā ⁊ requieſcite. Sufficit. Venit hora ecce tra-
det fili' hoīs in man' pctōꝝ. Surgite eam': ecce
q me tradet ppe eſt. ¶ Et adhuc eo loquēte ve
nit iudas ſcariot vn' ex duodecī et cū eo turba mlt
ta cū gladijs ⁊ lignis: miſſi a ſūmis ſacerdotibus
⁊ ſcribis ⁊ ſeniorib'. Dederat aūt traditor eis ſi-
gnū dicēs. S. Quēcūq oſculatus fuero: ipſe eſt:
tenete eū: ⁊ ducite caute. ¶ Et cū veniſſet: ſtatim
accedēs ad eū ait S. Rhabbi. ¶ Et oſculatus ē
eū. At illi man' iiecerūt i eū: ⁊ tenuerūt eū. Vnus
aūt de circūſtātibus educēs gladiū: pcuſſit ſuū ſū
mi ſacerdotis: ⁊ āputauit illi auriculā. Et rn̄dēs
ieſus ait ill' ✠ Tāq ad latronē exiſtis cū gladijs
⁊ lignis cōprehēdere me. Quotidie erā apd̄ vos

in tēplo docēs: ⁊ nō me tenuiſtis: ſed vt adimpleāt
ſcripture. ¶ Tūc diſcipuli eiꝰ relinquētes eū oēs
fugerūt. Adoleſcēs aūt qdā ſeqbat eū amictꝰ ſin
done ſup nudo: ⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta ſin/
done: nudus pfugit ab eis. Et adduxerūt ieſum
ad ſummū ſacerdotē: ⁊ ꝯuenerūt oēs ſacerdotes
⁊ ſcribe ⁊ ſeniores. Petrus aūt a lōge ſecutus eſt
eū vſqꝫ itro i atriū ſummi ſacerdotis: ⁊ ſedebat cū
miniſtris: ⁊ calefaciebat ſe ad ignē. Sūmi ꝟo ſa
cerdotes ⁊ oē ꝯciliū querebāt aduerſus ieſuꝫ teſti
moniū vt eū morti traderēt: nec iueniebāt. Mul
ti eni teſtimoniū falſuꝫ dicebāt aduerſus eū: ⁊ cō/
uenietia teſtimonia nō erāt. Et qdam ſurgentes
falſum teſtimoniū ferebāt aduerſus euꝫ dicētes.
S Qm̄ nos audiuimus eū dicētē. Ego diſſoluaꝫ
tēplū hoc manufactū: ⁊ poſt triduū aliud nō ma
nufcm̄ edificabo. ¶ Et nō erat ꝯueniēs teſtimo
niū illoꝝ. Et exurgēs ſūmus ſacdos i mediuꝫ int
rogauit ieſuꝫ dicēs S Nō rñdes qcq̄ꝫ ad ea q̄ ti/
bi obijciūt ab his? ¶ Ille aūt tacebat: ⁊ nihil rñ
dit. Rurſus ſummꝰ ſacerdos interrogabat eū ⁊ di
xit ei S Tu es xp̄s filius dei bñdicti? ¶ Jeſus āt
dixit illi ✠ Ego ſuꝫ: Et videbit filiū hois ſedētē
a dextris ꝟtutis dei ⁊ venientē cū nubibus celi ¶
Sūmus aūt ſacerdos ſcidēs veſtimēta ſua ait. S
Quid adhuc deſideramus teſtes? Audiſtis blaſ/
phemiā. Quid vob videt? ¶ Qui oēs cōdēna/
uerūt eū eſſe reū mortis. Et ceperūt qdā ꝯſpuere
eū: ⁊ velare faciē eius: ⁊ collaphis eū cedere: ⁊ di
cere ei S Prophetiza. ¶ Et miniſtri alapis eū

cedebāt. Et cuȝ eēt petrus in atrio deorſuȝ: venit
vna ex ancillis ſummi ſacerdotis: ⁊ cū vidiſſȝ pe
trū calefacientē ſe: aſpiciēs illū ait. S Et tu cū ie/
ſu naçareo eras. C At ille negauit dicēs S Ne/
q̄ ſcio neq̄ noui quid dicas. C Et exijt foras an̄
atriū: ⁊ gall⁹ cātauit. Rurſus aūt cuȝ vidiſſet illū
alia ācilla: cepit dicere circūſtantib⁹: q2 hic ex illis
eſt. At ille iterū negauit. Et poſt puſillū rurſus q
aſtabāt dicebāt petro: Uere ex illis es: naȝ ⁊ gali
leus es. Jlle autē cepit anathematiçare ⁊ iurare
q2 neſcio hoīeȝ iſtū quē dicitis. Et ſtatiȝ iterū gal
lus cātauit. Et recordat⁹ eſt petrus vbi qđ dixe/
rat ei ieſus: pri⁹ q̄ȝ gallus cātet bis: ter me nega/
bis. et cepit flere. Et cōfeſtim mane cōſilium faci
entes ſummi ſacerdotes cum ſeniorib⁹ ⁊ ſcribis
⁊ vniuerſo cōcilio: vinciētes ieſum duxerūt ⁊ tra
diderūt pilato. Et interrogauit eum pilat⁹. S Tu
es rex iudeoꝝ? C At ille rn̄dēs ait illi ✠ Tu di
cis. C Et accuſabāt eū ſummi ſacerdotes i mul
tis. Pilatus aūt rurſus iterrogauit eū dicēs. S
Nō rn̄des quicquā? Uides in quātis te accuſāt?
C Jeſus aūt āpli⁹ nihil rn̄dit: ita vt miraret pila
tus. Per diē aūt feſtū ſolebat illis dimittere vnū
ex victis quēcūq̄ petiſſent. Erat autē qui diceba
tur barrabas: qui cū ſeditioſis erat vinct⁹: qui in
ſeditōe fecerat homicidiuȝ. Et cū aſcēdiſſȝ turba
cepit rogare ſicut ſemꝑ faciebat illis. Pilat⁹ aūt
rn̄dit eis ⁊ dixit. S Uultis dimittā vobis regē iu
deoꝝ? C Sciebat eni q̄ ꝑ iuidiā tradidiſſet eum
ſummi ſacerdotes. Pōtifices aūt cōcitauerunt

turbā

turbam: vt magis barrabā dimitteret eis. Pila
tus aūt iteꝝ rn̄dens ait illis S Quid ergo vultis
faciā regi iudeoꝝ? C At illi iteꝝ clamauerūt: S
Crucifige eū. C Pilat⁹ vo dicet eis S Quid eiꝫ
mali fecit? C At illi magis clāmabāt. S Cruci-
fige eum. C Pilatus aūt volēs ppl'o ſatiſfacere
dimiſit illis barrabā: ⁊ tradidit ieſum flagellis ce
ſum vt crucifigeret. Milites aūt duxerunt eum
intro in atriuꝫ pretorij: ⁊ cōuocāt totā cohorteꝫ.
Et induunt eū purpura: ⁊ imponūt ei plectētes
ſpineā coronā: ⁊ ceperūt ſalutare eū. S Aue rex
iudeoꝝ. C Et pcutiebāt caput ei⁹ arundine: ⁊ cō
ſpuebāt euꝫ: ⁊ ponētes genua adorabāt eum. Et
poſtq̄ illuſerūt ei, exuerūt illum purpura: ⁊ idu
erūt illum veſtimētis ſuis: ⁊ educunt illuꝫ vt cru
cifigerent eum. Et angariauerūt ꝑtereuntē quē-
piam ſimonē cyreneū venietē de villa: p̄reꝫ alexā
dri ⁊ ruffi: vt tolleret crucē eius. Et pducūt euꝫ in
golgotha locū: qđ eſt interꝑtatū caluarie locus.
Et dabant ei bibere myrrhatū vinū: ⁊ non acce-
pit. Et crucifigentes eum, diuiſerūt veſtimēta ei⁹
mittentes ſortē ſup eis: vt qs quid tolleret. Erat
aūt hora tertia: ⁊ crucifixerūt eum. Et erat titul⁹
cauſe eius ſcriptus: rex iudeoꝝ. Et cum eo cruci
figunt duos latrones: vnum a dextris eius: ⁊ ali
um a ſiniſtris. Et adipleta eſt ſcriptura que dicit,
Et cuꝫ iniquis reputat⁹ eſt. Et ꝑtereūtes blaſphe
mabāt eum mouētes capita ſua ⁊ dicētes: Vah
qui deſtruis templū dei: ⁊ in trib⁹ diebus reedifi-
cas. Saluū fac temetipſm deſcendēs de cruce. C

Similr̃ ⁊ ſummi ſacerdotes illudentes ad alterũ
trum cum ſcribis dicebant S Alios ſaluos fecit:
ſeipſum non poteſt ſaluũ facere. Chriſtꝰ rex iſrl̃
deſcẽdat nũc de cruce: vt videamus et credamꝰ.
C Et qui cum eo crucifixi erãt ↄuiciabanẗ ei. Et
facta hora ſexta tenebre facte ſunt ſup totã terraꝫ
vſq; in horã nonã. Et hora nona exclamauit ie/
ſus voce magna dicẽs ✠ Eloi eloi lamaçabata/
ni? C Qð eſt interp̃tatũ: Deꝰ meus/ deꝰ meus: vt
quid dereliquiſti me? C Et qdã de circũſtãtibus
audiẽtes dicebãt S Ecce eliã vocat. C Currens
aũt vnꝰ ⁊ iplẽs ſpongiã aceto: circũponẽſq; cala/
mo potũ dabat ei dicẽs S Sinite videamus ſi ve
niat helias ad deponendũ eum. C Jeſus autẽ
emiſſa voce magna expirauit. Et velũ tẽpli ſciſſũ
eſt in duo: a ſummo vſq; deorſum. Uidens autẽ
centurio qui ex aduerſo ſtabat q2 ſic clamãs expi
raſſet/ ait: S Uere hõ hic filius dei erat. C Erãt
aũt ibi mulieres: delonge aſpiciẽtes: inter quas
erat maria magdalene: ⁊ maria iacobi minoris:
⁊ ioſeph mater: et ſalome. Et cum eẽt in galilea
ſequebanẗ euꝫ ⁊ miſtrabãt ei: ⁊ alie multe que ſil̃
cum eo aſcẽderant hieroſolymã. Hic legiẗ in to
no euãgelij.

C Et cum iam ſero eſſet factuꝫ:
quia erat paraſceue: qð eſt añ ſabbatuꝫ: ve/
nit ioſeph ab arimathia nobil̃ decurio: qui ⁊ ipſe
erat expectans regnũ dei: et audacter itroiuit ad
pilatum: et petijt corpus ieſu. Pilatus aũt mira
baẗ ſi iam obijſſet. Et accerſito cẽturione: iterro
gauit eũ ſi iam mortuus eẽt. Et cum cognouiſſꝫ

a centurione: donauit corp⁹ ioſeph. Joſeph aũt mercatus ſindoné: ⁊ deponẽs eũ inuoluit ſindo ne: et poſuit eũ in monuméto qd erat exciſuʒ de petra: ⁊ aduoluit lapidé ad oſtium monuméti.

¶ Paſſio dñi noſtri ieſu chriſti ſm lucam.

In illo tépore: ¶ Appropinquabat autem dies feſtus iudeorũ: qui dicitur paſcha: ⁊ que rebant principes ſacerdotuʒ ⁊ ſcribe: quomodo ieſum interficerent: timebant ꝟo plebem. Intra uit auté ſatanas in iudam: qui cognomiabatur ſcariot: vnũ de duodecim: ⁊ abijt ⁊ locutus é cũ pricipib⁹ ſacerdotũ et magiſtratibus/ quéadmo/ dum traderet illum eis. Et gauiſi ſunt: et pacti ſunt pecuniã illi dare. Et ſpopõdit. et querebat opportunitaté: vt traderet euʒ ſine turbis. Venit aũt dies azimorũ: in q̃ neceſſe erat occidi paſcha: ⁊ miſit petrũ ⁊ ioanné dicẽs ✠ Eũtes parate no bis paſcha vt mãducemus. ¶ Et illi dixerunt. S Ubi vis parem⁹? ¶ Et dixit ad eos ✠ Ecce introeũtibus vobis ĩ ciuitaté: occurret vobis hõ amphorã aq̃ portãs: ſeqmini eũ in domũ in quã intrat: ⁊ dicetis prĩfamilias dom⁹: Dicit tibi ma giſter: Ubi eſt diuerſoriũ: vbi paſcha cũ diſcipul' meis manducé? Et ipſe vobis oñdet cenaculuʒ magnũ ſtratũ: et ibi parate. ¶ Eũtes aũt iuene/ runt ſicut dixit illis ieſus: et parauerunt paſcha: Et cũ facta eẽt hora: diſcubuit et duodecim apl'i cũ eo. Et ait illis ✠ Deſiderio deſideraui hoc pa ſcha manducare vobiſcum anteq̃ʒ patiar. Dico eni vobis: q2 ex hoc nõ manducabo illud donec

impleat in regno dei. ℂ Et accepto calice/ grãs
egit ⁊ dixit ✠ Accipite ⁊ diuidite inter vos. Di/
co eni vobis q̄ nõ bibã de gñatõe vitis: donec re
gnũ dei veniat. ℂ Et accepto pane gratias egit
⁊ fregit: ⁊ dedit eis dicẽs ✠ Hoc eſt corp⁹ meuꝫ
qđ ꝓ vobis daṫ. hoc facite in meã cõmemoratio
nem. ℂ Similiṫ ⁊ calicẽ poſtq̃ꝫ cenauit dicẽs ✠
Hic calix nouũ teſtm̃ eſt i ſanguie meo: q pro vo/
bis effundeṫ. Verũtamẽ ecce man⁹ tradentis me:
mecum eſt in mẽſa. Et qdẽ fili⁹ hois ſm q̄ diffi/
nitũ eſt vadit. Verũtñ ve hoi illi p quẽ tradeṫ. ℂ
Et ipſi ceperũt querere inter ſe qs eẽt ex eis: qui
hoc facturus eſſꝫ. Facta eſt autẽ ⁊ ↄtentio inter
eos: qs eoꝝ videreṫ eſſe maior. Dixit aũt eis. ✠
Reges gentiũ dñantur eoꝝ: ⁊ qui poteſtatẽ hñt
ſup eos bñfici vocanṫ. vos aũt nõ ſic. Sꝫ qui ma
ior eſt in vob: fiat ſicut iunior. ⁊ qui p̄ceſſor eſt ſic
miniſtrator. Nam qs maior eſt: qui recũbit: an q
miſtrat? Nõne qui recũbit? Ego aũt in medio ve
ſtrũ ſum ſicut qui miſtrat. Vos aũt eſtis q pman
ſiſtis mecũ in tẽtationibuſ meiſ. Et ego diſpono
vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̄ meus regnum: vt
edatis ⁊ bibatis ſup mẽſaꝫ meã in regno meo: et
ſedeatis ſup thronos/ iudicãtes duodecim trib⁹
iſrl'. ℂ Ait aũt dñs ſimoni ✠ Simon: ecce ſata/
nas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticuꝫ. Ego
ãt rogaui ꝓ te vt nõ deficiat fides tua: ⁊ tu aliqñ
cõuerſus confirma fratres tuos. ℂ Qui dixit ei
S Dñe tecũ patus ſum ⁊ in carcerẽ ⁊ in mortem
ire. ℂ Et ille dixit ✠ Dico tibi petre: nõ cãtabit

hodie gallus: donec ter abneges noſſe me. ¶ Et
dixit eis ✠ Quã miſi vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ cal
ciamẽtis: nunquid aliquid defuit vobis? ¶ At
illi dixerũt. S. Nihil. ¶ Dixit ergo eis. ✠ Sed
nunc qui hꝫ ſacculũ tollat ſilr ⁊ peram: ⁊ qui nõ
hꝫ vendat tunicã ſuã ⁊ emat gladiũ. Dico eni vo
bis: quoniã adhuc hoc qđ ſcriptũ ẽ opoꝛtet iple
ri in me. Et cũ iniquis deputat⁹ eſt. Eteni ea que
ſunt de me finẽ hñt. ¶ At illi dixerũt S Dñe ec
ce duo gladij hĩ. ¶ At ille dixit eis ✠ Satis eſt.
¶ Et egreſſus ibat ſm ꝯſuetudinẽ in montẽ oli
uarũ. Secuti ſunt autẽ illum ⁊ diſcipuli eius. Et
cum pueniſſet ad locum, dixit illis ✠ Oꝛate: ne
intretis in tentationẽ. ¶ Et ipſe auulſus eſt ab
eis quantũ iactus e lapidis: et poſitis genib⁹ oꝛa
bat dicẽs ✠ Pater ſi vis trãſfer calicẽ iſtũ a me.
Verũtñ non mea volũtas: ſed tua fiat. ¶ Appa
ruit aũt illi angelus de celo ꝯfoꝛtans eum. Et fa
ctus in agonia ꝓlixius oꝛabat. Et fact⁹ eſt ſudoꝛ
eius ſicut gutte ſanguinis decurrentis in terraꝫ.
Et cum ſurrexiſſet ab oꝛatiõe: ⁊ veniſſet ad diſci
pulos ſuos: inuenit eos doꝛmiẽtes pꝛe triſtitia: ⁊
ait illis ✠ Quid doꝛmitis? Surgite et oꝛate: ne
intretis in tentationẽ. ¶ Adhuc eo loquẽte: ec
ce turba ⁊ qui vocabaƭ iudas, vn⁹ de duodecim
antecedebat eos: ⁊ appꝛopinquauit ieſu: vt oſcu
lareƭ eum. Jeſus aũt dixit illi ✠ Juda oſculo fili
um hois tradis? Videntes aũt hi qui circa ipſuꝫ
erãt, qđ futurũ erat: dixerũt ei S Dñe ſi pcutim⁹
in gladio? ¶ Et pcuſſit vnus ex illis ſuũ pꝛinci

pis ſacerdotū: et amputauit auriculā eius dextrā. Rñdens aūt ieſus ait ✠ Sinite vſqȝ huc. ¶ Et cum tetigiſſet auriculā eius: ſanauit eum. Dixit autē ieſus ad eos qui venerāt ad ſe principes ſacerdotū: et magſtrat' tēpli et ſeniores: ✠ Quaſi ad latronē exiſtis cū gladijs et fuſtib': cuȝ quotidie vobiſcū fuerim i tēplo: et nō extēdiſtis man' i me. Sȝ hec ē hora vrā et ptās tenebrarū. ¶ Cōprehēdentes aūt eum duxerūt ad domū principis ſacerdotū. Petr' vo ſequebat eū alonge. Accēſo aūt igne in medio atrio: et circūſedētib' illis/erat petrus in medio eorū. Quem cum vidiſſet ancilla quedā ſedentē ad lumē: et cuȝ fuiſſet intuita dixit S Et hic cū illo erat. ¶ At ille negauit eū dicens S Mulier nō noui illū. ¶ Et poſt puſillū alius vidēs eū dixit S Et tu de illis es. ¶ Petr' vo ait S O hō nō ſum. ¶ Et interuallo facto qſi hore vni': alius qdā affirmabat dicēs S Uere et hic cū illo erat.: nam et galileus eſt. ¶ Et ait petrus. S Hō neſcio qd dicis. ¶ Et ptīnuo adhuc illo loqnte: cātauit gallus. Et puerſus dñs reſpexit petrū: et recordat' eſt petr' vbi dñi ſicut dixerat: qȝ priuſqȝ gallus cantet: ter me negabis. Et egreſſus foras petrus fleuit amare. Et q tenebāt ieſum illudebāt ei: cedētes eū. Et velauerūt eū: et pcutiebāt faciē eius: et interrogabāt eū dicētes: S Prophetiça: quis eſt q te pcuſſit? ¶ Et alia mlta blaſphemātes dicebant in eū. Et vt fact' eſt dies: puenerunt ſeniores plebis et principes ſacerdotuȝ et ſcribe: et duxerūt illum in pcilium ſuuȝ

dicētes S Si tu es chriſt⁹ dic nobis ¶ Et ait illis
✠ Si vobis dixero: nō creditis mihi. Si aūt inť
rogauero non rñdebit| mihi: neq̄ dimittetis. Ex
hoc aūt erit fili⁹ hois ſedēs a dextris v̄tutis dei.
¶ Dixerūt aūt oēs S Tu ergo es filius dei? ¶
Qui ait ✠ Uos dicitis: q2 ego ſum. ¶ At illi di
xerunt S Quid adhuc deſideram⁹ teſtioniū? Ipi
eni audiuim⁹ ex ore eius. ¶ Et ſurgens ois mul
titudo eoꝝ duxerunt illuz ad pilatum. Ceperūt
aūt illum accuſare dicentes: S Hunc inuenim⁹
ſubuertentē gentē noſtrā: ꝛ phibētē tributa dari
ceſari: ꝛ dicentē ſe chriſtū regē eē. ¶ Pilat⁹ aūt
intrrogauit eū dicēs S Tu es rex iudeoꝝ? ¶ At
ille rñdēs ait ✠ Tu dicis. ¶ Ait āt pilat⁹ ad p̄n
cipes ſacerdotū et turbas S Nihil inuenio cauſe
in hoc homie. ¶ At illi inualeſcebant dicētes S
Cōmouit pplm docēs p vniuerſaz iudeaz: icipi
ens a galilea vſq̄ huc. ¶ Pilat⁹ aūt audiēs ga
lileā: iterrogauit ſi homo galile⁹ eēt. Et vt cogno
uit q̄ de herodis poteſtate eēt: remſit euz ad he
rodem: qui ꝛ ipſe hieroſolymis erat illis diebus
Herodes autez viſo ieſu gauiſus eſt valde. Erat
eni cupiens ex multo tpe videre eum: eo q̄ audi
erat multa de illo: et ſperabat ſignū aliqđ videre
ab eo fieri. Interrogauit aūt illum multis ſmo
nibus. At ipſe nihil illi reſpōdebat. Stabant au
tem principes ſacerdotum et ſcribe conſtanter
accuſantes eum. Spreuit autem illum herodes
cum exercitu ſuo: ꝛ illuſit indutū veſte alba: ꝛ re
miſit ad pilatū. Et facti ſunt amici herodes ꝛ pi

latus in ipſa die. Nam antea inimici erāt adinui
cem. Pilatus aūt ꝯuocatis principib⁹ ſacerdotū
⁊ magiſtratibus ⁊ plebe: dixit ad illos S Obtuli
ſtis mihi hunc hoiem q̄ſi auertentē ppl̄m: ⁊ ecce
ego corā vobis interrogās: nullā cām iuenio in
hoie iſto: ex his in qbus eum accuſatis. Sꝫ neq̄
herodes. Nam remiſit illū ad nos: ⁊ ecce nihil di
gnū morte actum eſt ei. Emendatum ergo illuꝫ
dimittam. C Neceſſe autem habebat dimittere
eis p diem feſtū vnū. Exclamauit autē ſimul vni
uerſa turba dicens: S Tolle hunc: ⁊ dimitte no
bis barrabā. C Qui erat ꝓpter ſeditionē quan
dam factā in ciuitate ⁊ homicidiū miſſus in car-
cerem: Iteruꝫ autē pilatus locutus eſt ad illos:
volens dimittere ieſum. At illi ſucclamabāt di-
centes S Crucifige crucifige illum. C Ille aūt
tertio dixit ad illos: S Quid eniꝫ mali fecit iſte?
Nullā cām mortis iuenio in eo. Corripiā ergo il
lum ⁊ dimittā. C At illi inſtabant vocibus ma-
gnis: poſtulātes vt crucifigeret: et inualeſcebāt
voces eoꝝ: et pilatus adiudicauit fieri petitionē
eoꝝ. Dimiſit aūt illis eum qui ꝓpter homicidiū
⁊ ſeditionē miſſus fuerat in carcerē: quē petebāt
Ieſuꝫ vo tradidit volūtati eoꝝ. Et cum ducerēt
eum: apprehenderūt ſimonē quendā cyrenenſē
venientē de villa: ⁊ impoſuerunt illi crucem por
tare poſt ieſuꝫ. Sequebatur aūt illum multa tur
ba populi ⁊ mulierū: que plangebant ⁊ lamenta
bant eum. Conuerſus aūt ad illas ieſus dixit ✠
Filie hieruſalē nolite flere ſuper me: ſed ſup voſ-

ipſas flete ꝛ ſuper filios veſtros: quoniā ecce ve-
nient dies in quibus dicēt: Beate ſteriles ꝛ ven
tres qui non genuerūt: et vbera que non lactaue
rūt. Tunc incipient dicere montibus: cadite ſup
nos/ et collibus: operite nos: qꝛ ſi in viridi ligno
hec faciunt: in arido quid fiet? ¶ Ducebant au
tem ꝛ alij duo nequā cum eo: vt interficerent. Et
poſtꝗ venerūt in locum qui dꝛ caluarie: ibi cru
cifixerunt eum ꝛ latrones: vnuꝫ a dextris: ꝛ alte
rū a ſiniſtris. Jeſus aūt dicebat ✠ Pr̄ dimitte il
lis: non enī ſciunt quid faciūt. ¶ Diuidētes v̄o
veſtimēta eius miſerūt ſortes. Et ſtabat popul⁹
expectās: et deridebant euꝫ p̄ncipes cum eis di-
cētes S Alios ſaluos fecit: ſeip̄m ſaluū faciat: ſi
hic eſt chriſt⁹ dei elect⁹. ¶ Illudebāt aūt ei ꝛ mi-
lites accedētes et acetū offerētes ei ꝛ dicentes. S
Si tu es rex iudeoꝝ ſaluuꝫ te fac. ¶ Erat auteꝫ
et ſuperſcriptio ſcripta ſuper eum litteris grecis
et latinis ꝛ hebꝛaicis: Hic eſt rex iudeoꝝ. Unus
autē de his qui pendebant latronibus blaſphe-
mabat eum dicens S Si tu es chꝛiſtus: ſaluū fac
temetip̄m ꝛ nos. ¶ Rñdens autē alter increpa
bat eum dicens S Neqꝫ tu times deum: q in ea-
dem damnatiōe es. Et nos quidē iuſte: nam di-
gna factis recipimus: hic v̄o nihil mali geſſit: ꝛ
dicebat ad ieſum S Dñe memēto mei cuꝫ vene
ris in regnū tuuꝫ. ¶ Et dixit illi ieſus: ✠ Amē
dico tibi: hodie mecū eris in paradiſo. ¶ Erat
āt fere hoꝛa ſexta: ꝛ tenebꝛe facte ſunt in vniuerſa
terra vſqꝫ in hoꝛaꝫ nonā: ꝛ obſcuratus eſt ſol: et

velū tēpli ſciſſuꝫ ē mediū: ⁊ clamās ieſus voce magna ait ✠ Pr̄ in manꝰ tuas cōmēdo ſpm̄ meū. C Et hec dicēs expirauit. Uidēs aūt cēturio qđ fcm̄ fuerat: glorificauit deū dicēs S Uere hic hō iuſtꝰ erat. C Et oīs turba eoꝝ q ſił aderāt ad ſpectaculū iſtud ⁊ videbāt q̄ fiebāt: pcutiētes pectora ſua reuertebāł. Stabāt aūt oēs noti eius alonge ⁊ mł̄ieres q̄ ſecute erāt eū a galilea hec vidētes. C Et ecce vir noīe Hic cātał in tono euāgelij. ioſeph q erat decurio: vir bonꝰ ⁊ iuſtus. Hic nō ꝯſenſerat ꝯſilio ⁊ actibꝰ eoꝝ: ab arimathia ciuitate iudee: q expectabat ⁊ ipſe regnū dei. hic acceſſit ad pilatū: ⁊ petijt corpus ieſu: ⁊ depoſitū inuoluit i ſindōe: ⁊ poſuit eū in monumēto exciſo in q̄ nōdū q̄ſq̄ poſitꝰ fuerat. C Paſſio dn̄i nr̄i ieſu chr̄i ſm ioān̄.

In illo tpe. Egreſſus ē ieſus cū diſcipuł ſuis trās torrētē cedron: vbi erat ortus: i quē itroiuit ipſe ⁊ diſcipuli eiꝰ. Sciebat ⁊ iudas q tradidit eū locū: qꝛ frequenł ieſus ꝯuenerat illuc cū diſcipulis ſuis. Judas ergo cū accepiſſet cohorteꝫ: ⁊ a pontificibus ⁊ phariſeis miniſtros: venit illuc cuꝫ laternis ⁊ facibus ⁊ armis. Jeſus itaq̄ ſciēs omnia que ventura erant ſuper eum: proceſſit et dicit eis ✠ Quem queritis? C Reſponderunt ei: S Jeſum naçarenū. C Dicit eis ieſus: ✠ Ego ſum. C Stabat autem ⁊ iudas qui tradebat eum cum ipſis. Ut ergo dicit eis: ego ſum: abierunt retrorſum: ⁊ ceciderunt in terram. Jteruꝫ ergo interrogauit eos ✠ Quem queritis? C Jlli autem dixerunt: S

Ieſum naçarenum. ¶ Reſpondit ieſus ✠ Dixi vobis quia ego ſum. Si ergo me queritis: ſinite hos abire. ¶ Ut impleref ſermo quem dixit: Quia quos dediſti mihi: nõ perdidi ex eis quẽquã. Simon ergo petrus habẽs gladium: eduxit eum: ⁊ percuſſit pontificis ſeruũ: ⁊ abſcidit eius auriculã dextram. Erat autẽ nomen ſeruo malcus. Dixit ergo ieſus petro ✠ Mitte gladiũ tuum in vaginam. Calicem quẽ dedit mihi pater: non vis vt bibã illum? ¶ Cohors ergo ⁊ tribunus ⁊ miniſtri iudeoꝝ cõprehenderũt ieſũ: ⁊ ligauerũt eum: ⁊ adduxerũt eũ ad annã primũ. Erat eni ſocer caiphe: q erat pontifex anni illius. Erat aũt caiphas qui cõſiliũ dederat iudeis: qꝛ expedit vnũ hoiem mori ꝑ ppl̃o. Sequebaf autem ieſum ſimon petrus ⁊ alius diſcipulꝰ. Diſcipulus autem ille notus erat pontifici: et ĩtroiuit cum ieſu in atriũ pontificis. Petrus aũt ſtabat ad oſtium foris. Exiuit ergo diſcipulus alius: q erat notus pontifici: ⁊ dixit oſtiarie ⁊ introduxit petrum. Dixit ergo petro ancilla oſtiaria S Nũquid et tu es ex diſcipulis hois iſtius? ¶ Dixit ille S Non ſum. ¶ Stabant autẽ ſerui et miniſtri ad prunas: qꝛ frigus erat et calefaciebant ſe. Erat autẽ cum eis petrus ſtans et calefaciẽs ſe. Põtifex ergo ĩterrogauit ieſũ de diſcipul' ſuis et ꝺ doctrina eius. ¶ Rñdit ieſus ✠ Ego palã locutus ſum mũdo. ego ſemp docui in ſynagoga ⁊ in templo quo oẽs iudei conueniũt: et in occulto locutus ſum nihil. Quid me interrogas?

Interroga eos q̄ me audierūt qd locut⁹ ſuʒ ipſis.
Ecce hi ſciūt quid dixerim ego. ¶ Hec aūt cum
dixiſſet vn⁹ aſſiſtās miſtroꝝ dedit alapā ieſu dicēs
S Sic rn̄des pontifici? ¶ Rn̄dit ei ieſus ✠ Si
male locut⁹ ſum: teſtioniū ꝑhibe de malo: ſi aūt
bn̄: quid me cedis? ¶ Et miſit eū ānas ligatū ad
caiphā pōtificē. Erat aūt ſimō petr⁹ ſtans ⁊ cale-
faciēs ſe. Dixerūt ergo ei S Nūquid ⁊ tu ex diſci
pul' ei⁹ es? ¶ Negauit ille ⁊ dixit S Nō ſum. ¶
Dixit vn⁹ ex ſuis pōtificis cognat⁹ eius: cui⁹ ab-
ſcidit petrus auriculā. S Nōne ego te vidi in or
to cū illo? ¶ Iterū ergo negauit petr⁹: ⁊ ſtatī gal
lus cātauit. Adducūt ḡ ieſuʒ ad caiphā in p̄toriū.
Erat āt mane: ⁊ ipſi non introierūt in p̄toriuʒ vt
nō ꝯtaminarent̄: ſʒ vt māducarēt paſcha. Exiuit
ergo pilat⁹ foras ⁊ dixit S Quā accuſatōēʒ affer
tis aduerſus hoīeʒ hūc? ¶ Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei.
S Si nō eēt hic malefactor: nō tibi tradidiſſem⁹
eū. ¶ Dixit ergo eis pilat⁹ S Accipite eū vos et
ſm̄ legē vr̄aʒ iudicate eū. ¶ Dixerūt ergo iudei.
S Nobis n̄ licet īterficere quēq̄. ¶ Ut ergo ſmo
ieſu īpleret̄ quē dixit: ſignificās q̄ morte eēt mo
ritur⁹. Introiuit ergo iteꝝ in p̄toriū pilat⁹ ⁊ voca
uit ieſū ⁊ dixit ei S Tu es rex iudeoꝝ? ¶ Rn̄dit
ieſus ✠ A temetipſo hoc dicis: an alij tibi dixerūt
de me? ¶ Rn̄dit pilat⁹? S Nūqd ego iude⁹ ſuʒ
gēs tua ⁊ pōtifices tui tradiderūt te mihi. Quid
feciſti? ¶ Rn̄dit ieſus ✠ Regnū meū nō eſt de
hoc mūdo. ſi ex hoc mūdo eēt regnū meū: miſtri
mei vtiq̄ decertarēt vt nō traderer iudeis. Nūc

sũt regnũ meũ nõ eſt hic. C Dixit itaq; ei pilat⁹
S Ergo rex es tu. C Rñdit ieſus ✠ Tu dicis qꝛ
rex ſuꝫ ego. Ego i hoc nat⁹ ſuꝫ: ⁊ ad hoc veni in
mũdũ: vt teſtĩoniũ ꝓhibeã veritati. Ois q ex ꝟita
te ẽ: audit meã vocẽ. C Dicit ei pilat⁹ S Quid ẽ
veritas? C Et cũ hoc audiſſꝫ: iteꝝ exiuit ad eos ⁊
dixit eis S Ego nullã iuenio i eo cãꝫ. Eſt aũt cõ-
ſuetudo vobis vt vnũ dimittã vobis i paſcha. vul
tis ego dimittã vobis regẽ iudeoꝝ? C Clamaue
rũt oẽs dicẽtes S Nõ hũc: ſꝫ barrabã. C Erat
ãt barrabas latro. Tũc ergo apphẽdit pilat⁹ ieſũ
⁊ flagellauit: ⁊ milites plectẽtes coronã de ſpinis
ĩpoſuerũt capiti ei⁹: ⁊ veſte purpurea circũdede
rũt eũ: ⁊ dicebãt S Aue rex iudeoꝝ. C Et dabãt
ei alapas. Exiuit iteꝝ pilat⁹ foras ⁊ dic̃ eis S Ec
ce adduco vobis eũ foras vt cognoſcatis qꝛ nullã
cãm i eo iuenio. C Exijt ergo ieſus portãs coro
nã ſpineã ⁊ purpureũ veſtimtũ: ⁊ dic̃ eis S Ecce
hõ. C Cũ ergo vidiſſẽt eũ põtifices ⁊ miſtri: cla-
mabãt dicẽtes S Crucifige crucifige eũ. C Dic̃
eis pilat⁹. S Accipite eũ vos: ⁊ crucifigite. Ego
eñi nõ iuenio in eũ cãm. C Rñderũt ei iudei: S
Nos legẽ hẽm⁹ ⁊ ſm legẽ dꝫ mori: qꝛ filiũ dei ſe
fecit. C Cũ ḡ audiſſꝫ pilat⁹ hũc ſmonẽ: magis ti
muit. Et igreſſus ẽ ptoriũ iteꝝ: ⁊ dic̃ ad ieſum: S
Vñ es tu? C Jeſus ãt rñſuꝫ nõ dedit ei. C Di
cit ergo ei pilat⁹ S Mihi ñ loq̃ris. Neſcis qꝛ po
teſtatẽ hẽo crucifigere te: ⁊ ptãteꝫ hẽo dimittere
te. C Rñdit ieſus ✠ Nõ hẽres ptãtẽ aduerſus
me vllã: niſi datũ eẽt tibi deſup. ꝓpt̃ea q tradidit

me tibi maius pctm̄ hȝ. C Et exinde q̄rebat pila/
tus dimitter̄ eū. Iudei ergo clamabāt dicētes S
Si hūc dimittis: nō es amicus ceſaris. Ois eni q
ſe regē facit ꝯtradicit ceſari. C Pilat⁹ ergo cum
audiſſet hos ſmones: adduxit foras ieſum: ꝛ ſe/
dit ꝓ tribunali i loco q dr̄ litoſtratos: hebraice āt
gabatha. Erat aūt paraſceue hora q̄ſi ſexta: ꝛ dic̄
iudeis S Ecce rex veſter. C Illi āt clamabāt: S
Tolle tolle crucifige eū. C Dicit eis pilat⁹ S Re
gē vr̄m crucifigā: C Rn̄derūt pōtifices S Nō
hēm⁹ regē niſi ceſarē. C Tūc ergo tradidit eis il
lū vt crucifigeret. Suſceperūt āt ieſū ꝛ eduxerūt
Et baiulās ſibi crucē: exiuit in eū q dr̄ caluarie lo
cus: hebraice āt golgota: ibi eū crucifixerūt: ꝛ cū
eo alios duos hic ꝛ hic. Scripſit āt titulū pilat⁹:
ꝛ poſuit ſup crucē. Erat āt ſcriptū: Ieſus naçare
nus rex iudeoꝝ. Hūc ergo titulū multi legerūt iu
deoꝝ: qꝛ ꝓpe ciuitatē erat loc⁹ vbi crucifix⁹ eſt ie/
ſus. Erat aūt ſcriptū hebraice: grece: ꝛ latine. Di
cebāt ergo pilato pōtifices iudeoꝝ: S Noli ſcri/
bere rex iudeoꝝ: ſȝ qꝛ dixit: rex ſum iudeorū. C
Rn̄dit pilat⁹ S Qd̄ ſcripſi ſcripſi. C Milites er
go cū crucifixiſſēt eū: acceperūt veſtimēta ſua et
fecerūt q̄ttuoꝛ ptes: vnicuiqꝫ militi partē ꝛ tunicā
Erat āt tunica incōſutil': deſup ꝯtexta ꝑ totū. Di
xerūt ergo ad inuicē: S Non ſcidam⁹ eā: ſȝ ſortia/
mur de ea cui⁹ ſit. C Ut ſcriptura impleret dicēs:
Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi: ꝛ ſup veſtē meā
miſerūt ſortē. Et milites qdē hoc fecerūt. Stabat
aūt iuxta crucē ieſu/ mr̄ ei⁹ ꝛ ſoror mr̄is ei⁹ maria

cleophe ⁊ maria magdalene. Cū vidiſſet ḡ ieſus
mrē ⁊ diſcipulū ſtantē quē diligebat: dicit mri
ſue ✠ Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. ¶ Deide dič diſci
pulo ✠ Ecce mat̄ tua. ¶ Et ex illa hora accepit
eā diſcipl's i ſuā. Poſtea ſciēs ieſus qꝛ iā oia ꝯſū
mata ſt: vt ꝯſūmaret̄ ſcriptura dicit ✠ Sitio. ¶
Uas ergo poſitū erat aceto plenū. illi aūt ſpógiā
plenā aceto iſopo circūponētes obtulert̄ ori eius.
Cū ergo accepiſſꝫ ieſus acetū dixit ✠ Cōſūmatū
eſt. ¶ Et iclīato capite tradidit ſpm̄. Judei ergo
qm̄ paſceue erat: vt ñ remanerēt i cruce corpora
ſabbo: erat eni magnꝰ dies ille ſabbi: rogauert̄ pi
latū vt frāgerēt̄ corꝝ crura ⁊ tollerēt̄. Uenert̄ er/
go milites: ⁊ pmi qdē fregert̄ crura: ⁊ alterius q
crucifixus ē cū eo. Ad ieſū aūt cū vēiſſēt ⁊ vidiſſēt
eū iā mortuū: ñ fregert̄ eiꝰ crura: ſꝫ vnꝰ militū lan
cea latꝰ eiꝰ apuit. ⁊ ꝯtinuo exiuit ſāguis ⁊ aq̄. Et q vi
dit teſtioniū phibuit ⁊ veꝝ eſt teſtioniū eiꝰ. Et ille
ſcit qꝛ va dič vt ⁊ vos credatis. Fcā ſūt eni hec: vt
ſcripťa ipleret̄ dicēs: Os nō cōminuet ex eo. Et
iteꝝ alia ſcriptura dič: Uidebūt i quē trāſfixerūt.
POſt hec aūt rogauit pilatū ioſeph ab arima/
thia eo q eēt diſcipl's ieſu: occltus āt ꝑpt̄ me
tū iudeoꝝ vt tolleret corpꝰ ieſu. ⁊ pmiſit pilatꝰ. Ue
nit ḡ ⁊ tulit corpꝰ eiꝰ. vēit āt ⁊ nicodemꝰ q venerat
ad ieſū nocte pmū ferēs mixturā myrre ⁊ aloes q̄
ſi lib. cētū. Acceperūt ḡ corpꝰ ieſu ⁊ ligauert̄ eū linteis
cū arōatibꝰ ſic mos ē iudeis ſepelirī. Erat āt i loco
vbi crucifixꝰ ē ortꝰ ⁊ i ortu monumētū nouū: i q nō
dū qſq̄ poſitꝰ erat. Ibi ergo ꝑpt̄ paſceuē iudeoꝝ

qz iuxta erūt monumētū/poſuerūt ieſuz. Finis.

Incipit bn̄dictio aque: q̄ fit in vigilia epiphāie poſt cōpletoriū. Et tūc vadat pſb̄r indutꝰ veſtimētis ſacris: diaconꝰ ⁊ ſubdiaconꝰ: ſilr crux ⁊ incenſū ⁊ cerei: ⁊ vadāt ad locū vbi ē alueolꝰ cū aq̄. Et prio frēs i choro cātēt iſtas añas cū ſuis pſal. Añ

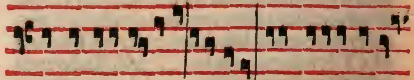

Vox domini ſup aq̄s alleluia: deus maieſtatis ito

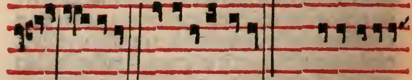

nuit. alleluia ps. Afferte dño. Añ. In eccleſijs

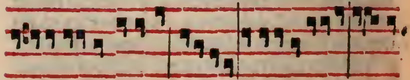

benedicite dominū alleluia: ō fōtibꝰ iſrael alle lu

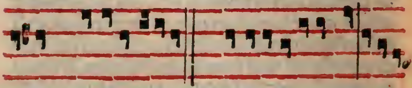

ia ps. Exurgat deꝰ Añ. Ipſe liberauit me allelu

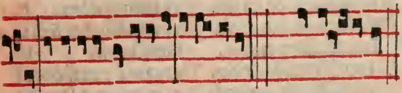

ia: de laqo venátiuz al le lu ia. Ps. Qui habitat.
Deīde dicūt letanie cātādo. Kyrieleiſō. Christeleiſō. Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pr ð cel' de⁹: miſerere no.
Fili redemptor mūdi deus: miſerere nobis.
Spūs ſcē de⁹: miſe. no.
Sctā trinitas vnus deus: miſerere nobis.
Scā maria ora ꝓ no.
Scā dei gēitrix ora ꝓ n.
Scā vgo vginū or. ꝓ n.
Scē michael ora ꝓ no.
Scē gabriel ora ꝓ no.
Scē raphael ora ꝓ no.
Oēs ſci angeli ꝛ archāgeli orate ꝓ no.
Oēs ſci btōꝝ ſpirituuz ordines: orate ꝓ no.
Scē ioānes bap. or. ꝓ n.
Oēs ſci pꝛiarche ꝛ prophete orate ꝓ nobis.
Sancte petre ora ꝓ no.
Sancte paule ora ꝓ no.
Scē ioānes ora ꝓ no.
ꝓ.ro.

Sācte marce ora ꝓ no.
Oēs ſci apl'i ꝛ euāg. or.
Scē ſtephane ora ꝓ no.
Sācte laurēti ora ꝓ no.
Sācte vincēti ora ꝓ no.
Scē theodore ora ꝓ n.
Oēs ſci martyres orate
Scē ſilueſter ora ꝓ no.
Scē gregori ora ꝓ no.
Scē martine ora ꝓ no.
Scē auguſtine ora ꝓ no.
Oēs ſancti pontifices ꝛ ꝯfeſſores orate ꝓ no.
Scte bādicte ora ꝓ no.
Sācte dñice ora ꝓ no.
Scē franciſce ora ꝓ no.
Sācte antoni ora ꝓ no.
Oēs ſci monachi et heremite orate ꝓ no.
Scā maria mag. or. ꝓ n.
Sācta agnes ora ꝓ no.
Scā agatha ora ꝓ no.

S

Scā monica ora p no.
Oēs sancti ⁊ sancte dei intercedite p nobis.
Propiti⁹ esto: pce. no d.
Propitius esto: exaudi nos domine.
Ab oi malo: liba nos d.
Ab oi pctō: libera n. d.
A morte ppetua li. n. d.
Per mysteriū scē incarnatiōis tue: li. nos d.
Per aduētū tuū: li. n. d.

Per natiuitatē tuā li.
Per baptismū et scm̄ ieiuniū tuum li.
Per crucē ⁊ passiōez t. l.
Per mortem ⁊ sepulturam tuam li.
Per scāz resurrectōez t. l.
Per admirabilē ascensionem tuam li.
Per aduētū spūs sancti paraclyti: libera n. d.
In die iudicij: li. nos d.

Peccatores: te rogamus audi nos.
Ut nobis parcas: te rogamus audi nos.
Ut nob idulgeas: te rogamus audi nos.
Ut ecclīā tuā scāz regere ⁊ ↄseruare digneri: te. r.
Ut dōnū aplīcū ⁊ oēs ecclīasticos ordies in sancta religione ↄseruare digneris: te ro. au. nos.
Hic sacerdos dicat hos tres versus: videlz
Ut hanc aquā benedicere digneris: te ro. au. n.
Ut hāc aquā benedicere ⁊ ↄsecrare digneris: te
Ut hāc aquā bñdi. scifi. ⁊ ↄsecrar digneris: te ro.
Ut nosmetipsos in tuo sancto seruitio confortare ⁊ conseruare digneris: te rogam⁹ au. n.
Ut oib⁹ bñfactorib⁹ nr̄is sēpitna bōa rtribuas: t.
Ut fruct⁹ tre dare ⁊ ↄseruare digneris: te ro. au.
Ut oib⁹ fidelib⁹ dfūctis requē etnā dōare digneri te
Ut nos exaudire digneris: te rogam⁹ au. n.
Agnus dei q tollis pctā mūdi: parce nobis dñe.
Agnus dei q tolis pctā mūdi: exaudi nos dñe.

Agnus dei qui tollis pctā mūdi miserere nobis. Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrieleison. Christeleison. Kyrieleison. Pat nr. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sz lib. ℣. saluos nos fac dñe deus nr. ℟. Et cōgrega nos d natōibus. ℣. Ut cōfiteant noi scō tuo. ℟. Et gloriemur in laude tua. ℣. Bñdcūs dñs de⁹ isrl'a sclo. ℟. Et vsqꝫ i sclm fiat. Sufflat in aquā trib⁹ vicib⁹ sic dicēdo Exufflo te ois legio sathane i noie pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lijꝫ sp ✠ ūsci ℟. Amē. Exorcismus

Exorcizo te creatura aque i noie pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lijꝫ sp ✠ ūsci ne cōis sis vlli spūi imundo: sꝫ dabis honorē viuēti atqꝫ regnāti patri ꝛ filio ꝛ spūi scō vbicūqꝫ aspsa fueris: spūs imūdus ab eo loco recedat. Itaqꝫ adiuro te creatura aq̄ i noie iesu christi naçarei filij dei viui: regis ꝛ iudicis nr̄i vt sis purgatio ꝛ scificatio hoiūꝫ q̄s de⁹ ad suā scāꝫ gl'iā vocare dignat⁹ ē. Te ḡ inuoco dñe scē pr̄ ops et'ne de⁹: vt hāc aq̄ exorcisare ꝛ bñ ✠ dicere ꝑ tua pietate digneris: vt ois imūd⁹ spūs locū i ea vltra ñ hēat: sꝫ vbicūqꝫ aspsa fuerit: āgelorū tuoꝝ ibi descēdat exercitus. ꝑ dñꝫ nr̄ꝫ iesū xp̄ꝫ.

In dieb⁹ ill': Cōueneṙt filij israel ad moysē ꝛ aaron: ꝛ versi i seditionē dixerūt Da nob aquā vt bibam⁹. Ingressus moyses ꝛ aarō dimissa mltitudie aṅ tabnacl'm federis: corruerūt pni i terrā: clamaueruntqꝫ ad dñꝫ: ꝛ dixerūt Dñe deus exaudi clamorē ppl'i hui⁹: ꝛ aperi eis thesaurū tuū fontē aq̄ viue: vt sanati cesset murmuratio eoꝝ. Et apparuit gl'ia dñi sup eos. Lcō lib. nūeri.

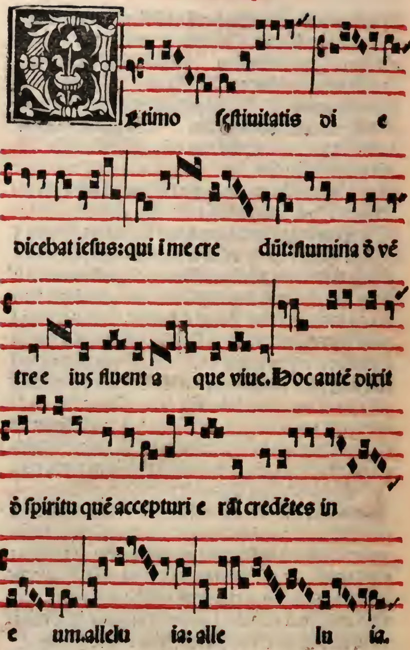
Etimo ſeſtiuitatis di e
dicebat ieſus: qui ĩ me cre dũt: flumina d vẽ
tre e ius fluent a que viue. Hoc autẽ dixit
d ſpiritu quẽ accepturi e rãt credẽtes in
e um. allelu ia: alle lu ia.

℟. Qui ſitit veniat ⁊ bibat: ⁊ de vẽtre eius ſluẽt aq̃
viue. Hoc. Al le lu ia.
Vox do mi ni ſu p a q̃s deus
ma ie ſta tis into nu it:
domin' ſu p a q̃s mul tas.

IN il. té. Jn nouiſſimo aũt die ma‑ ſm ioãnẽ. gne feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicẽs: Siqs ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit i me ſic dic ſcriptura: fluia d vẽtre ei⁹ fluẽt aq̃ viue. hoc aũt dixit de ſpũ quẽ accepturi erãt credẽtes i eũ.

EXorciſo te creatura aq̃ ꝑ deũ Exorciſm⁹ aq. viuũ: ꝑ deũ vex: ꝑ deũ ſcm̃: ꝑ deũ toti⁹ creatu re: vt te mũdã exhibeas ꝯtra oẽs morbũ atqꝫ iſidi as inimici atqꝫ diabolicas ptãtes: vt vbicũqꝫ aſꝑ ſa fueris: ſit ꝓpitio deo defenſa domus ipſa ſicut defenſe fuerũt in egypto dom⁹ hebreoꝝ ꝑ ſignuꝫ ſãguinis agni: ſic defendant dñe dom⁹ famuloꝝ famularũqꝫ tuaꝝ per aſꝑſionẽ huius aq̃. in ipſius noie te exorciço q ꝟbo ſuo fontẽ manare ꝑcepit. Et in ipſius noie te exorciço: q filios iſrl' ꝑ mediũ mare eduxit. Jn ipſius noie te exorciço: q ſuꝑ te ſuis ſcis pedibus ãbulauit. Jn ipſi⁹ noie te exor cizo quẽ ioãnes i te baptizauit: vt ois ſpũs erro‑ ris ⁊ oẽs fãtaſie demonũ ꝑ te aſperſe effugiãt ⁊ ſe parẽtur de eodẽ loco. Per chriſtũ dñꝫ nr̃m: qui vẽturus ẽ iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſcl'm per ignẽ. ℟. Amẽ. Seqtur exorciſmus.

EXorciço te creatura aq̃: in ✠ noie dei pr̃is oipotẽtis: ⁊ i noie dñi nr̃i ieſu xp̃i: vt ois imũd⁹ ſps vl' icurſio ſathãe ſepet a te creata aq̃. ꝓinꝫ effice aq̃ exorcizata ad effugãdũ oẽ fãtaſma inimici ⁊ ipm̃ inimicũ effugar ⁊ eradicar valeas: i noie di pr̃is oi‑ potẽtis: q cũ eodẽ ⁊ ſpũſcõ viuit ⁊ regnat in ſcl'a ſcl'oꝝ. ℟. Amẽ. Orõ. Et cãtat i tono ſolẽni

Bñdic dñe hãc aqꝫ bñdictiõe celeſti: et aſſiſtat

ſuper eã virt⁹ſpũſſci: vt vbicũqȝ aſpſa fuerit lõge recedat virtus inimicoꝝ: vmbꝛa fãtaſmatũ: incurſio turbinũ/ percuſſio fulminũ/ leſio tonitruoꝛũ: calamitas tẽpeſtatũ: omnis ſpũs ꝓcellaꝝ: teipm oĩpotẽtez deꝓꝛecamur: q viuis ꝛ reg. p oĩa ſecl'a ſcloꝝ. ℟. Amẽ. Oro ſup ſale in eod tono.

Virtuti tuẽ iuictã foꝛtitudinẽ depcoꝛ dñe ſcẽ pr oĩps etne de⁹ſup hoc ſal: cui ñ nimiã grãz ꝯferre dignat⁹es: vt ex illo poſſint vniũſa ꝯdiri q̃ hoĩb⁹ad eſcã p tuũ filiũ dñz nr̃z ꝓcreari iuſſiſti: p quẽ te dñe ſupplices exoꝛam⁹vt ſal iſtud ſci ✠ ficare bñ ✠ dicere ꝛ ꝯſe ✠ crare p tua pietate digneris vt ex vultu diuĩe maieſtati tue ꝟtutẽ tuã ꝯtra oẽs imũdos ſpũs poſſit accipe: expellat de tabnacul' famuloꝝ famularũqȝ tuaꝝ qcqd põt peſtiferꝝ eẽ: ꝛ exhibeat plenũ ſalutis effcm̃: detrẽat ꝓſtigia: fãtaſiaſqȝ ꝯpeſcat p ſignũ ſcẽ cru ✠ cis filij tui dñi nr̃i: tutelã fideliſſimã deſiderãtib⁹ ꝓſtet p hoc tuũ dñe ieſu xp̃e ſigna ✠ culũ qð nulli⁹dolũ/ nullius ꝓtinacia deſignauit. p d. Alia bñdictio ſal'.

Benedico te creatura ſal' in noĩe pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lij ꝛ ſpũſ ✠ ſci: q te ad tutelã hũano generi ꝓcreauit/ ꝛ populo veniẽti ad credulitatẽ p ſuos ſuos cõſecrari pꝛecepit. ꝓinde rogamus te dñe deus nr̃: vt hec creatura ſalis in noĩe ſcẽ trinitatis efficiat̃ ſalutare ſacr̃m: ſitqȝ perfecta medicina in viſceribus fideliũ tuoꝝ Per eũ qui venturus eſt iudicare viuos ꝛ moꝛtuos. Oꝛatio ſup ſal.

Inuere dñe hãc creaturã ſalis: quaz vſibus hũani generis tribuiſti: et petimus omĩps eter/

ne deus: vt ſignū cru ✠ cis vnigeniti filij tui dñi
nr̄i ieſu chriſti: vbi aſpſa fuerit aq̄ hoc ſale cõmi-
xta: ſit efficax ad euacuandū oēm inimici aduerſa
riā poteſtatē. Cõſumet ⁊ areſaciat: nihilq; ibi re-
maneat imundū: nihil peſtiferū: ſed ad inuocatio
nē nois tui ſit nobis mundū ac bñdictū. Per eū
qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos.
Exorcizo te creatura ſalis: p deū verū: p deū
ſanctū: p deū totius creature: qui te p heliſeū
pphetā i aquā mitti iuſſit: vt ſanaref ſterilitas aq̄
Qui per apoſtolū paulū dicere dignatus eſt: ſit
cor veſtrū ſale conditū. Ideoq; efficere ſal ad eua
cuandum ⁊ expellendū inimicū: omnēq; virtutē
⁊ putredinē eius: in nomine dñi noſtri ieſu chri-
ſti. Qui viuit ⁊ regnat. Oremus. Oratio.
Dominus ⁊ ſaluator noſter ieſus: anteq̄ ad
celos aſcēderet: apoſtolis ſuis mādauit di
cens: Habete in vobis ſal: ⁊ pacem habete inter
vos. ¶ Hic ponat ſal in aquam dicēs: Hec cō
mixtio ſal' ⁊ aq̄ pariter fiat In noīe pa ✠ tris ⁊ fi ✠
lij ⁊ ſpi ✠ ritusſcti: ⁊ i virtute dñi nr̄i ieſu chriſti:
cui eſt honor ⁊ glia i ſcl'a ſclo℞. R. Amē.
Exorciço te creatura ſal' ⁊ aque in noīe pa ✠
tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpſ ✠ ſci. Exorciço te p deū viuū.
Exorciço te p crucifixū. Exorciço te p ſpm̄ ſctū.
Per eū te exorciço: q p heliſeū pphetā te i aquā
mitti iuſſit dicēs: Hec dicit dñs Sanabif aq̄ iſta:
⁊ nō erit i ea mors neq; ſterilitas. Per ipſi⁹ nom̄
te adiuro q diuina voce oris ſui aplis ſuis locut⁹
eſt dicēs: Vos eſtis ſal t're: ⁊ cor vr̄m ſale ſit ꝯditū

Ut oēs q ex te ſumpſerit: ſint ſcificati aiab⁹ ⁊ cor/
porib⁹: vt vbicūq; aſpſa fueris: effugies inimicū:
⁊ pſtes oib⁹ remiſſiōez pctoꝝ: expellas iſidias: ⁊
excludas oēs demonū tētatiōes. Te aūt ꝯditor ⁊
rſtaurator oiuz elemītoꝝ tuoꝝ: q h̄ fluēta noie tuo
ſcificata ad purgationē locoꝝ pficere iuſſiſti/ dep
cor: vt nois tui iuocata maieſtate: grāz ſpſſci hec
aq̄ accipiat: valeatq; ad expellēdas diabolicas ar
tes: p man⁹ ſuoꝝ tuoꝝ aſpſa: p ſcificationē quā tu
dn̄e ſcificādo ſcificas ⁊ bn̄dicēdo bn̄dicis: vt ois
imūd⁹ ſpūs aſpſiōe hui⁹ aque repulſus ⁊ pfuſus
diſcedat: ſ ois icurſus ſathane ⁊ oē fātaſma oiſq;
imūdicia ⁊ putredo iimicoꝝ lōge recedat: nec cō
ſiſtēdi aut reſiſtēdi hēat ptātez: nec i eod̄ loco ſtā
di aut cōmorādi: ſz victus ⁊ deſtruct⁹ abſcedat di
abol⁹ cū oi pōpa ſua. Per virtutē āt ⁊ gloriā dn̄i
nr̄i ieſu x̄pi: q viuit ⁊ reg. cū pr̄e ⁊ ſpūſcō p oia ſcl'a
ſcloꝝ. ℟. Amē Exorciſm⁹ ſup aquā ſale ꝯſpſaz.

EXorcizo te creatura aque ſale ꝯſpſa p deū vi
uū: p deū verū: p deū toti⁹ creature: q te i pn
cipio iſepauit ab arida: ⁊ in q̄ttuor flumib⁹ diuide
re dignatus ē: vt vbicūq; portata vel aſpſa fueris
effuget ⁊ ſeparet inimicus ⁊ ois putredo eius: vt
ipſa dom⁹ deo dicata: p ꝟtutē dn̄i nr̄i ieſu chr̄i: q
venturus ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Itē ſup aq̄.

TE āt creatura aque adiuro p deū viuū: p deū
verū: p deū ſcm̄. p eū te adiuro q te i pricipio
ſepauit ab arida: Adiuro te p deū viuū
q te de ſōte paradiſi manare: ⁊ i q̄ttuor

Hic diuidat aq̄ i q̄ttuor ad hāc figurā

flumib⁹ exire iuſſit: ⁊ totã terrã rigare pcepit. adiuro te p eũ q te in chana galilee ſua potẽtia ↄuertit in vinũ: qui ſup te ſuis ſcis pedib⁹ ambulauit: qui tibi nomen impoſuit ſyloa. Adiuro te per eũ qui in te naamã ſyrũ a ſua lepra p manũ heliſei pphete mũdauit. Aqua ✠ ſctã: aq̃ bñ ✠ dicta: aq̃ Hic tãgat aquã dicẽs: lauãs ſordes ⁊ mũdans pctã. Adiuro te per deũ viuũ vt te mũdã exhibe nec aliquã fãtaſiã in te retineas: ſʒ efficiaris exorcizata ad effugãdũ inimicũ ⁊ oẽs actus fulgoris Et vbicũqꝫ aſperſa fueris ſiue i domo ſiue i agro ſiue in vineis ſiue in ſemiatis cãpis ſiue in fructibus ſiue in ãgul' cubiculoꝝ ſiue in nauib⁹ ſiue in puteis. vel ſiqs ex te guſtauerit: fias ei defẽſio et remediũ ſanitatis. ip̃e qꝫ diabolus elõget ⁊ ſepare quantũ elongatũ ẽ celũ a terra / lux a tenebris veritas a mẽdacio / iuſtitiã ab iniuſticia / dulce ab amaro: tãtũ elonget et ſeparet ille imũdus ſpũs ab habitatõibus famuloꝝ famularũqꝫ dei. Per nomẽ dñi nři ieſu chriſti: q viuit ⁊ regnat cũ pře ⁊ ſpũ ſcõ. Hic dr in tono pfatiõis Per oĩa ſecl'a ſecl'oꝝ. ℞. Amẽ. Dñs vobiſcũ. ℞. Et cũ ſpũ tuo. Surſuʒ corda. ℞. Hẽmus ad dñm. Grãs agam⁹ dño deo nřo. ℞. Dignũ ⁊ iuſtũ ẽ.

Vere dignũ ⁊ iuſtũ ẽ: equũ ⁊ ſalutare. Nos tibi ſemp ⁊ vbiqꝫ grãs agere: Dñe de⁹ celi ⁊ terre: cuius virtuti ſubdita ſunt vniuerſa: Cui⁹ ṽbo creata ſunt oĩa: ſupmitte q̃s virtutẽ ſpũſci tui ſuper hãc creaturã: vt fiat aq̃ ſctificata: i noĩe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpũſ ✠ ſãcti. Te igit oĩps de⁹ alũt

ſima ſalus ⁊ reſpectoꝛ ꝑpetuꝰ hūilr̄ rogamꝰ ⁊ peti
mus vt nos exaudias ⁊ miſearis pcībꝰ nr̄is q̄te/
nus vbicūq; h aq̄ aſpſa fuerit: fiat te iubēte cā pu
rificatiōis: hēat q̄; ꝑpetuā grā; ipſa domus: fidē
rectā: ſpe; certā: charitatē pſcā;: gaudiū veꝛ: ho
noꝛē ꝑpetuū: vt oēs maliuoli ⁊ inuidi ſpūs ab ea
expellāt ⁊ ſeparēt. Per chꝛiſtū dn̄; nr̄m. Segt
hic tanq̄; ſi eēt pūctus: qꝛ pūctus ē ⁊ n̄ ꝑncipiū.

Teruq; te alloq̄r aq̄ que hēs lucis ſitudinē:
tu ſub celo: tu ſuper celu;: tu ſub terra: tu ſu/
per terrā. Super te inuoco nomē ſcm̄ atq; mira
bile dei om̄ipotētis: q te ſua potētia ꝯuertit in vi/
nū: ſuſpēdit ſuper celos: cōgregauit in t̄ra: mi/
ſcuit in mari. Qui te arcanis ⁊ velocibus ventis
pluere pꝛecepit: ⁊ ad vſus hominū lauacꝝ dedit
⁊ ſitiētibꝰ potū ſubmiſtrauit. Super quā ēt ſpūs
dn̄i nō ſolū ferebat ſ; etiā fert. Adiuro ḡ te crea/
tura aq̄ per ſeptifoꝛmē ſpm̄ dei viui. Adiuro te ꝑ
nouē oꝛdines ágeloꝝ. Adiuro te per voce; toni/
trui coꝛruſcatiōis tremēdi ⁊ celeſtis regis. Adiu
ro te per lignū myſterij: de quo aq̄ percuſſa: ſtatī
dulcis facta eſt. Adiuro te per eu; q oīa creauit:
ne cōtēnas vocē hūilitatis mee/ ſ; expellas oēm
ymbꝛā/ oēs ſatellites aduerſarioꝝ/ oēs machina
tiones diaboli/ ſiue ſpirituū immūdoꝝ ſiue bio/
tanatoꝝ ſiue errantiū: ſiue ex inuocatiōe magice
artis ſiue pcātatoꝝ argumēta/ ſiue dꝛaconū ⁊ oi/
um volucrū vel viperarū: qꝛ imperat tibi dn̄s ie/
ſus chꝛs filiꝰ dei viui: ꝙ mox vt aſperſa fueris in
nomine dei ſabbaoth ſiue in homibꝰ ſiue in do/

me tibi maius pctm̄ hꝫ. C Et exīde q̄rebat pila/
tus dimitterē eū. Judei ergo clamabāt dicētes S
Si hūc dimittis: nō es amicus ceſaris. Ois eni q
ſe regē facit ꝯtradicit ceſari. C Pilat⁹ ergo cum
audiſſet hos ſmones: adduxit foras ieſum: ⁊ ſe/
dit p̄ tribunali i loco q dr̄ litoſtratos: hebraice āt
gabatha. Erat aūt paraſceue hora q̄ſi ſexta: ⁊ dic̄
iudeis S Ecce rex veſter. C Illi āt clamabāt: S
Tolle tolle crucifige eū. C Dicit eis pilat⁹ S Re
gē vr̄m crucifigā? C Rn̄derūt pōtifices S Nō
hēm⁹ regē niſi ceſarē. C Tūc ergo tradidit eis il
lū vt crucifigeref. Suſceperūt āt ieſuꝫ ⁊ eduxerūt
Et baiulās ſibi crucē: exiuit in eū q dr̄ caluarie lo
cus: hebraice āt golgota: ibi eū crucifixerūt: ⁊ cū
eo alios duos hic ⁊ hic. Scripſit āt titulū pilat⁹:
⁊ poſuit ſup crucē. Erat āt ſcriptū: Jeſus naçare
nus rex iudeoꝝ. Hūc ergo titulū multi legerūt iu
deoꝝ: q꞉ ꝑpe ciuitatē erat loc⁹ vbi crucifix⁹ eſt ie/
ſus. Erat aūt ſcriptū hebraice: grece: ⁊ latine. Di
cebāt ergo pilato pōtifices iudeoꝝ S Noli ſcri/
bere rex iudeoꝝ: ſꝫ q꞉ dixit: rex ſum iudeoꝝ. C
Rn̄dit pilat⁹ S Qđ ſcripſi ſcripſi. C Milites er
go cū crucifixiſſēt euꝫ: acceperūt veſtimēta ſua et
fecerūt q̄ttuor ptes: vnicuiq꞉ militi partē ⁊ tunicā
Erat āt tunica incōſutil̄: deſup ꝯtexta p totū. Di
xerūt ergo ad iuicē: S Non ſcidam⁹ eā: ſꝫ ſortia/
mur de ea cui⁹ ſit. C Ut ſcriptura ipleref dicēs:
Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi: ⁊ ſup veſtē meā
miſerūt ſortē. Et milites qdē hoc fecerūt. Stabat
aūt iuxta crucē ieſu/ mr̄ ei⁹ ⁊ ſoror mr̄is ei⁹ maria

cleophe ⁊ maria magdalene. Cū vidiſſet ģ ieſus mrē ⁊ diſcipulū ſtantē quē diligebat: dicit mri ſue ✠ Mulier ecce filius tu⁹. ❡ Deide dič diſci pulo ✠ Ecce mat̃ tua. ❡ Et ex illa hora accepit eā diſcipľs i ſuā. Poſtea ſciēs ieſus qꝛ iā oia ꝯſū mata ſt̃: vt ꝯſūmaret̃ ſcriptura dicit ✠ Sitio. ❡ Uas ergo poſitū erat aceto plenū. illi aūt ſpógiā plenā aceto iſopo circūponētes obtulert̃ ori eius. Cū ergo accepiſſꝫ ieſus acetū dixit ✠ Cōſūmatū eſt. ❡ Et iclīato capite tradidit ſpm̄. Judei ergo qm̄ paſceue erat: vt ñ remanerēt i cruce corpora ſabbo: erat eni magn⁹ dies ille ſabbi: rogauert̃ pi latū vt frāgeret̃ eoꝝ crura ⁊ tolleret̃. Uenert̃ er go milites: ⁊ p̄mi qdē fregert̃ crura: ⁊ alterius q crucifixus ē cū eo. Ad ieſū aūt cū vēiſſēt ⁊ vidiſſēt eū iā mortuū: ñ fregert̃ ei⁹ crura: ſꝫ vn⁹ militū lan cea lat⁹ ei⁹ apuit. ⁊ ꝯtiuo exiuit ſāguis ⁊ aq̄. Et q vi dit teſtioniū p̄hibuit ⁊ veꝝ eſt teſtiouiū ei⁹. Et ille ſcit qꝛ ꝟa dič vt ⁊ vos credatis. Fcā ſūt eni hec: vt ſcript̃a ipleret̃ dicēs: Os nō cōminuet̄ ex eo. Et iteꝝ alia ſcriptura dič: Uidebūt i quē trāſfixerūt.

Poſt hec aūt rogauit pilatū ioſeph ab arima thia eo ꝙ eēt diſcipľs ieſu: occltus āt ꝑpt̃ me tū iudeoꝝ vt tolleret corp⁹ ieſu. ⁊ pmiſit pilat⁹. Ue nit ģ ⁊ tulit corp⁹ ei⁹. vēit āt ⁊ nicodem⁹ q venerat ad ieſū nocte p̄mū ferēs mixturā myrre ⁊ aloes q̄ ſi lib. cētū. Accepūt ģ corp⁹ ieſu ⁊ ligauert̃ eū linteis cū arōatib⁹ ſič mos ē iudeis ſepelir̃. Erat āt i loco vbi crucifix⁹ ē ort⁹ ⁊ i ortu monumētū nouū: i q̄ nō dū qſq̄ poſit⁹ erat. Ibi ergo ꝑpt̃ paſceuē iudeoꝝ

q̃ʒ iuxta erũt monumẽtũ/poſuerũt ieſuʒ. Finis.

Incipit bñdictio aque: q̃ fit in vigilia epiphãie poſt cõpletoriũ. Et tũc vadat p̃ſb̃r indut⁹ veſtimẽtis ſacris: diacon⁹ ꝛ ſubdiacon⁹: ſilr crux ꝛ incenſũ ꝛ cerei: ꝛ vadãt ad locũ vbi ẽ alueol⁹ cũ aq̃. Et p̃rio frẽs i choro cãtẽt iſtas añas cũ ſuis pſal. Añ

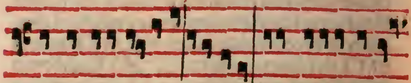

Vox domini ſup aq̃s alleluia: deus maieſtatis ito

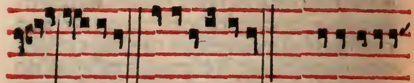

nuit. alleluia. p̃s. Afferte dño. Añ. In eccleſijs

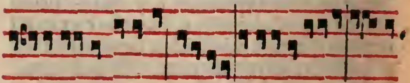

benedicite dominũ alleluia: d̃ fõtib⁹ iſrael alle lu

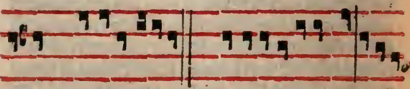

ia. p̃s. Exurgat de⁹. Añ. Ipſe liberauit me allelu

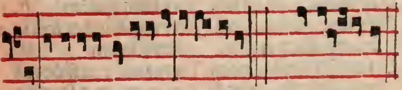

ia: de laq̃o venãtiu alle lu ia. ps. Qui habitat.
Deide dicũt letanie cãtãdo. Kyrieleiſõ. Chriſteleiſõ. Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos.
Pr̃ d̃ cel' de⁹: miſere no.
Fili redemptor mũdi deus: miſere nobis.
Spũs ſcẽ de⁹: miſe. no.
Sctã trinitas vnus deus: miſerere nobis.
Scã maria ora p no.
Scã dei gẽitrix ora p n.
Scã v̄go v̄ginũ or̃ p n.
Scẽ michael ora p no.
Scẽ gabriel ora p no.
Scẽ raphael ora p no.
Oẽs ſci angeli ⁊ archãgeli orate p no.
Oẽs ſci btõꝝ ſpirituũ ordines: orate p no.
Scẽ ioãnes bap. or̃ p n.
Oẽs ſci p̃iarche ⁊ prophete orate p nobis.
Sancte petre ora p no.
Sancte paule ora p no.
Scẽ ioãnes ora p no.
Sãcte marce ora p no.
Oẽs ſci apl̃i ⁊ euãg. or̃.
Scẽ ſtephane ora p no.
Sãcte laurẽti ora p no.
Sãcte vincẽti ora p no.
Scẽ theodore ora p n.
Oẽs ſci martyres orate
Scẽ ſilueſter ora p no.
Scẽ gregori ora p no.
Scẽ martine ora p no.
Scẽ auguſtie ora p no.
Oẽs ſancti pontifices ⁊ ꝯfeſſores orate p no.
Sctẽ bñdicte ora p no.
Sãcte dñice ora p no.
Scẽ franciſce ora p no.
Sãcte antoni ora p no.
Oẽs ſci monachi et heremite orate p no.
Scã maria mag. or̃ p n.
Sãcta agnes ora p no.
Scã agatha ora p no.

Scã monica oꝛa p no. Oẽs ſancti ⁊ ſancte dei intercedite p nobis.
Propiti⁹ eſto: pce. no d. Propitius eſto: exaudi nos domine.
Ab oĩ malo: liba nos d. Ab oĩ pctõ: libera n. d. A morte ppetua li. n. d. Per myſteriũ ſcẽ incarnatiõis tue: li. nos d.
Per aduẽtũ tuũ: li. n. d.
Per natiuitatẽ tuã li. Per baptiſmũ et ſcm̃ ieiuniũ tuum li. Per crucẽ ⁊ paſſiõez t. l. Per moꝛtem ⁊ ſepulturam tuam li. Per ſcã3 reſurectõez t. l. Per admirabilẽ aſcenſionem tuam li. Per aduẽtũ ſpũs ſancti paraclyti: libera n. d.
In die iudicij: li. nos d.
Peccatoꝛes: te rogamus audi nos.
Ut nobis parcas: te rogamus audi nos.
Ut nob idulgeas: te rogamus audi nos.
Ut ecclĩã tuã ſcã3 regere ⁊ ꝯſuare digneri: te. r.
Ut dõnũ aplĩcũ ⁊ oẽs ecclĩaſticos oꝛdĩes in ſancta religione ꝯſeruare digneris: te ro. au. nos.
Hic ſacerdos dicat hos tres verſus: videl3
Ut hanc aquã benedicere digneris: te ro. au. n.
Ut hãc aquã benedicere ⁊ ꝯſecrare digneris: te
Ut hãc aquã bñdi. ſcifi. ⁊ ꝯſecrarẽ digneris: te ro.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſeruitio confoꝛtare ⁊ conſeruare digneris: te rogams au. n.
Ut oĩb⁹ bñfactoꝛib⁹ nr̃is ſẽpitna bõa r̃tribuas: t.
Ut fruct⁹ t̃re dare ⁊ ꝯſuare digneris: te ro. au.
Ut oĩb⁹ fidelib⁹ d̃fũctĩ regẽ etnã dõare digneri te
Ut nos exaudire digneris: te rogam⁹ au. n.
Agnus dei q tollis pctã mũdi: parce nobis dñe.
Agnus dei q tolis pctã mũdi: exaudi nos dñe.

Agnus dei qui tollis pctã mũdi miserere nobis. Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrieleiſon. Christeleiſon. Kyrieleiſon. Pat nr̃. ℣ Et ne nos inducas. ℟. Sz lib. ℣. ſaluos nos fac dñe deus nr̃. ℟. Et ꝯgrega nos ð natõibus. ℣. Ut ꝯfiteant noĩ ſcõ tuo. ℟ Et gloriemur in laude tua. ℣. Bñdcũs dñs deꝰ iſrl'a ſclo. ℟. Et vſqꝫ i ſclm fiat. Sufflat in aquã tribꝰ vicibꝰ sic dicẽdo Exufflo te oĩs legio ſathane i noĩe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſp ✠ ũſci ℟. Amẽ. Exorciſmus.

Exorciço te creatura aque i noĩe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſp ✠ ũſci ne cõis ſis vlli ſpũi imun do: ſꝫ dabis honorẽ viuẽti atqꝫ regnãti patri ⁊ filio ⁊ ſpũi ſcõ vbicũqꝫ aſpſa fueris: ſpũs imũdus ab eo loco recedat. Itaqꝫ adiuro te creatura aq̃ i noĩe ieſu chriſti naçarẽi filij dei viui: regis ⁊ iudicis nr̃i vt ſis purgatio ⁊ ſcificatio hoĩuꝫ q̃s deꝰ ad ſuã ſcãꝫ gl'iã vocare dignatꝰ ẽ. Te ḡ inuoco dñe ſcẽ pr̃ oĩps ec̃ne deꝰ: vt hãc aq̃ꝫ exorciſare ⁊ bñ ✠ dicere ꝑ tua pietate digneris: vt oĩs imũdꝰ ſpũs locũ i ea vltra ñ hẽat: ſꝫ vbicũqꝫ aſpſa fuerit: ãgelorũ tuoꝝ ibi deſcẽdat exercitus. ꝑ dñꝫ nr̃ꝫ ieſũ xp̃ꝫ.

In diebꝰ ill': Cõuenerũt filij iſ- ✠ cõ lib. nũeri. rael ad moyſẽ ⁊ aaron: ⁊ verſi i ſeditionẽ dixerũt Da nob aquã vt bibamꝰ. Ingreſſus moyſes ⁊ aarõ dimiſſa mltitudie añ tabnaclm federꝭ: corruerũt ꝑni i terrã: clamauerũtqꝫ ad dñꝫ: ⁊ dixerũt Dñe deus exaudi clamorẽ ppl'i huiꝰ: ⁊ aperi eis theſaurũ tuũ fontẽ aq̃ viue: vt ſanati ceſſet murmuratio eoꝝ. Et apparuit gl'ia dñi ſup eos.

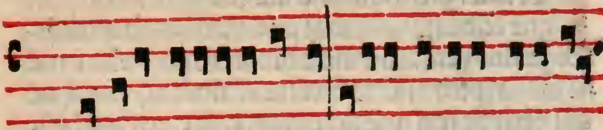

℣. Qui ſitit veniat ⁊ bibat: ⁊ đ vẽtre eius fluẽt aq̄

viue. Uoc. Al le lu ia.

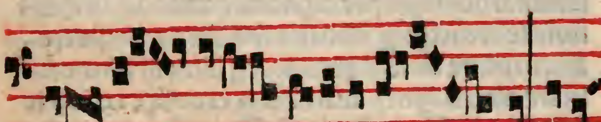

Uox do mi ni ſu ꝑ a q̄s deus

ma ie ſta tis into nu it:

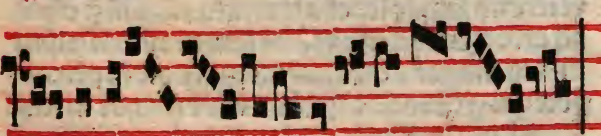

dominꝰ ſu ꝑ a q̄s mul tas.

IN il. té. In nouiſſimo aũt die ma/ ſm ioãnẽ. gne feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicẽs: Siqs ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit i me ſic dic ſcriptura: fluia ď vẽtre ei⁹ fluẽt aq̃ viue. hoc aũt dixit de ſpũ quẽ accepturi erãt credẽtes i eũ.

Exorciſm⁹ aq.

EXorciſo te creatura aq̃ p deũ viuũ: p deũ vex: p deũ ſcm̃: p deũ toti⁹ creature: vt te mũdã exhibeas ↄtra oẽ3 morbũ atq3 iſidias inimici atq3 diabolicas ptãtes: vt vbicũq3 aſpſa fueris: ſit ꝑpitio deo defenſa domus ipſa ſicut defenſe fuerũt in egypto dom⁹ hebreoꝝ p ſignu3 ſãguinis agni: ſic defendant dñe dom⁹ famuloꝝ famularũq3 tuaꝝ per aſpſionẽ huius aq̃. in ipius noie te exorciço q ůbo ſuo fontẽ manare p̃cepit. Et in ipſius noie te exorciço: q filios iſrl̃ p mediũ mare eduxit. In ipſius noie te exorciço: q ſup te ſuis ſcis pedibus ãbulauit. In ipſi⁹ noie te exorcizo quẽ ioãnes i te baptizauit: vt ois ſpũs erroris ⁊ oẽs fãtaſie demonũ p te aſperſe effugiãt ⁊ ſeparẽtur de eodẽ loco. Per chriſtũ dñ3 nr̃m: qui vẽturus ẽ iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſclm per ignẽ. ℞. Amẽ.

Seqtur exorciſmus.

EXorciço te creatura aq̃: in ✠ noie dei p̃ris oipotẽtis: ⁊ i noie dñi nr̃i ieſu xp̃i: vt ois imũd⁹ ſpš vl' icurſio ſathãe ſepet a te creata aq̃. piñ ĝ efficẽ aq̃ exorcizata ad effugãd oẽ fãtaſma inimici ⁊ ipm inimicũ effugar ⁊ eradicar valeas: i noie ďi p̃ris oipotẽtis: q cũ eodẽ ⁊ ſpũſcõ viuit ⁊ regnat in ſcl'a ſcl'oꝝ. ℞. Amẽ. Orõ. Et cãtat i tono ſolẽni

Bñdic dñe hãc aq̃ȝ bñdictiõe celeſti: et aſſiſtat

ſuper eã virt⁹ ſpũſſcĩ: vt vbicũqꝫ aſpſa fuerit lõge
recedat virtus inimicoꝝ: vmbꝛa fãtaſmatũ: incur
ſio turbinũ/ percuſſio fulminũ/ leſio tonitruoꝛũ:
calamitas tẽpeſtatũ: omnis ſpũs ꝓcellaꝝ: teipm
oĩpotẽtẽ deprecamur: q viuis ꝛ reg. p oĩa ſecl'a
ſcl'oꝝ. ℞. Amẽ. Oꝛo ſup ſale in eod tono.

V Irtuti tue inuictã foꝛtitudinẽ depcoꝛ dñe ſcẽ
pr oĩps eťne de⁹ ſup hoc ſal: cui n̄ minimã graz ꝯfer
re dignat⁹ es: vt ex illo poſſint vniũſa ꝯdiri q̃ hoĩ
b⁹ ad eſcã p tuũ filiũ dñz nr̃z ꝓcreari iuſſiſti: p quẽ
te dñe ſupplices exoꝛam⁹ vt ſal iſtud ſci ✠ ficare
bñ ✠ dicere ꝛ ꝯſe ✠ crare p tua pietate digneris
vt ex vultu diuie maieſtati tue ꝟtutẽ tuã ꝯtra oẽs
imũdos ſpũs poſſit accipe: expellat de tabnacul'
famuloꝝ famularũqꝫ tuaꝝ qcqd pŏt peſtifeꝝ eẽ:
ꝛ exhibeat plenũ ſalutis effcm̃: deťreat ꝑſtigia: fã
taſiaſqꝫ ꝯpeſcat p ſignũ ſcẽ cru ✠ cis filij tui dñi
nr̃i: tutelã fideliſſimã deſiderãtib⁹ ꝑſtet p hoc tuũ
dñe ieſu xp̃e ſigna ✠ culũ qđ nulli⁹ dolũ/ nullius
ꝯtinacia deſignauit. p d. Alia bñdictio ſal'.

B Enedico te creatura ſal' in noĩe pa ✠ tris ꝛ
fi ✠ lij ꝛ ſpũſ ✠ ſci: q te ad tutelã hũano generi
ꝓcreauit/ ꝛ pŏpulo venĩeti ad credulitatẽ p ſuos
ſuos cõſecrari pꝛecepit. ꝑinde rogamus te dñe
deus nr̃: vt hec creatura ſalis in noĩe ſcẽ trinitatis
efficiať ſalutare ſacrm̃: ſitqꝫ perfecta medicina in
viſceribus fideliũ tuoꝝ. Per eũ qui venturus eſt
iudicare viuos ꝛ moꝛtuos. Oꝛatio ſup ſal.

I Ntuere dñe hãc creaturã ſalis: quaꝫ vſibus
hũani generis tribuiſti: et petimus omĩps eter/

ne deus: vt ſignū cru ✠ cis vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i ieſu chriſti: vbi aſpſa fuerit aq̄ hoc ſale cōmixta: ſit efficax ad euacuandū oēm inimici aduerſariā poteſtatē. Cōſumet ⁊ arefaciat: nihilqꝫ ibi remaneat imundū: nihil peſtiferū: ſed ad inuocatione nois tui ſit nobis mundū ac bn̄dictū. Per eū qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos.

Exorcizo te creatura ſalis: p deū verū: p deuꝫ ſanctū: p deū totius creature: qui te p heliſeū pphetā i aquā mitti iuſſit: vt ſanaret ſterilitas aq̄ Qui per apoſtolū paulū dicere dignatus eſt: ſit cor veſtrū ſale conditū. Ideoqꝫ efficere ſal ad euacuandum ⁊ expellendū inimicū: omnēqꝫ virtutē ⁊ putredinē eius: in nomine dn̄i noſtri ieſu chriſti. Qui viuit ⁊ regnat. Oremus. Oratio.

Dominus ⁊ ſaluator noſter ieſus: anteqꝫ ad celos aſcēderet: apoſtolis ſuis mādauit dicens: Habete in vobis ſal: ⁊ pacem habete inter vos. ¶ Hic ponat ſal in aquam dicēs: Hec cōmixtio ſal' ⁊ aq̄ piter fiat In noīe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpi ✠ ritusſcti: ⁊ i virtute dn̄i nr̄i ieſu chriſti: cui eſt honor ⁊ glia i ſcl'a ſclor. ℟. Amē.

Exorciço te creatura ſal' ⁊ aque in noīe pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpʒ ✠ ſci. Exorciço te p deū viuū. Exorciço te p crucifixū. Exorciço te p ſpm̄ſāctū. Per eū te exorciço: q p heliſeū pphetā te i aquā mitti iuſſit dicēs: Hec dicit dn̄s Sanabit aq̄ iſta: ⁊ nō erit i ea mors neqꝫ ſterilitas. Per ipſi' nom̄ te adiuro q diuina voce oris ſui aplis ſuis locut' eſt dicēſ: Vos eſtis ſal t̄re: ⁊ cor vr̄m ſale ſit ꝯditū

Ut oēs q ex te ſumpſerit: ſint ſcificati aiab⁹ ꝛ corꝑozib⁹: vt vbicūqꝫ aſpſa fueris: effugies inimicū: ꝛ ꝑſtes oib⁹ remiſſiōez pctōꝝ: expellas iſidias: ꝛ excludas oēs demonū tētatiōes. Te aūt ꝯditoꝛ ꝛ rſtauratoꝛ oiuz elemētoꝝ tuoꝝ: q h̄ fluēta noīe tuo ſcificata ad purgatiōnē locoꝝ ꝑficere iuſſiſti/ deꝑcoꝛ: vt noīs tui iuocata maieſtate: grāz ſpūſci hec aq̄ accipiat: valeatqꝫ ad expellēdas diabolicas artes: p man⁹ ſuoꝝ tuoꝝ aſpſa: p ſcificatione quā tu dn̄e ſcificādo ſcificas ꝛ bn̄dicēdo bn̄dicis: vt oīs imūd⁹ ſpūs aſpſiōe hui⁹ aque repulſus ꝛ pfuſus diſcedat: ſ oīs icurſus ſathane ꝛ oē fātaſma diſcꝫ imūdicia ꝛ putredo iimicoꝝ lōge recedat: nec cō ſiſtēdi aut reſiſtēdi h̄eat ptātez: nec i eod̄ loco ſtādi aut cōmoꝛādi: ſꝫ victus ꝛ deſtruct⁹ abſcedat diabol⁹ cū oi pōpa ſua. Per virtutē āt ꝛ gloriā dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q viuit ꝛ reg. cū pr̄e ꝛ ſpūſcō p oia ſcl'a ſcl'oꝝ. ℞. Amē. Exoꝛciſm⁹ ſup aquā ſale ꝯſpſaz.

Exoꝛciço te creatura aque ſale ꝯſpſa p deū viuū: p deū verū: p deū toti⁹ creature: q te i ꝑncipio ſepauit ab arida: ꝛ in q̄ttuoꝛ flumib⁹ diuidere dignatus ē: vt vbicūqꝫ poꝛtata vel aſpſa fueris effuger ꝛ ſeparer inimicus ꝛ oīs putredo eius: vt ipſa dom⁹ deo dicata: p ꝟtutē dn̄i nr̄i ieſu chr̄i: q vēturus ē iudicare viuos ꝛ moꝛtuos. Itē ſup aq̄ꝫ.

TE āt creatura aque adiuro p deū viuū: p deū verū: p deū ſcm̄. p eū te adiuro q te i pꝛīcipio ſepauit ab arida: Adiuro te p deū viuū q te de fōte paradiſi manare: ꝛ i q̄ttuoꝛ

Hic diuidat aq̄ꝫ i q̄ttuoꝛ ad hāc figurā

flumib⁹ exire iuſſit: ⁊ totā terrā rigare pcepit. Ad
iuro te p eū q te in chana galilee ſua potētia ꝯuer
tit in vinū: qui ſup te ſuis ſcis pedib⁹ ambulauit:
qui tibi nomen impoſuit ſyloa. Adiuro te per eū
qui in te naamā ſyrū a ſua lepra p manū heliſei ꝓ
phete mūdauit. Aqua ✠ ſctā: aq̄ bñ ✠ dicta: aq̄
Hic tāgat aquā dicēs: lauās ſordes ⁊ mūdans
pctā. Adiuro te per deū viuū vt te mūdā exhibe
nec aliquā fātaſiā in te retineas: ſꝫ efficiaris exor
cizata ad effugādū inimicū ⁊ oēs actus fulgoris
Et vbicūqꝫ aſperſa fueris ſiue i domo ſiue i agro
ſiue in vineis ſiue in ſemiatis cāpis ſiue in fructi
bus ſiue in āgul' cubiculoꝝ ſiue in nauib⁹ ſiue in
puteis. vel ſiqs ex te guſtauerit: fias ei defēſio et
remediū ſanitatis. ipe qꝫ diabolus elonget ⁊ ſepa
ret quantū elongatū ē celū a terra/lux a tenebris
veritas a mēdacio/iuſtitiā ab iniuſticia/dulce ab
amaro: tātū elonget et ſeparet ille imūdus ſpūs
ab habitatōibus famuloꝝ famularūqꝫ dei. Per
nomē dñi nr̄i ieſu chriſti: q viuit ⁊ regnat cuꝫ pr̄e
⁊ ſpū ſcō. Hic dr in tono pfatiōis Per oīa ſecl'a
ſecloꝝ. ℟. Amē. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpū
tuo. Surſuꝫ corda. ℟. Hēmus ad dñm. Grās
agam⁹ dño deo nr̄o. ℟. Dignū ⁊ iuſtū ē.

Vere dignū ⁊ iuſtū ē: equū ⁊ ſalutare Nos
tibi ſemp ⁊ vbiqꝫ grās agere: Dñe de⁹ celi ⁊ ter/
re: cuius virtuti ſubdita ſunt vniuerſa: Cui⁹ v̄bo
creata ſunt oīa: ſupmitte q̄s virtutē ſpūſci tui ſu
per hāc creaturā: vt fiat aq̄ ſctificata: i noīe pa ✠
tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpūſ ✠ ſācti. Te igit' oīp̄s de⁹ aliiſ

ſima ſalus ⁊ reſpector ꝑpetu⁹ hũilr rogam⁹ ⁊ peti
mus vt nos exaudias ⁊ miſearis p̃cib⁹ nr̃is q̃te
nus vbicũq; h aq̃ aſpſa fuerit: fiat te iubẽte cã pu
rificatiõis: hẽat q̃z ꝑpetuã grãz ipſa domus: fidẽ
rectã: ſpez certã: charitatẽ pſcãz: gaudiũ verꝝ: ho
norẽ ꝑpetuũ: vt oẽs maliuoli ⁊ inuidi ſpũs ab ea
expellãt ⁊ ſeparẽt. Per chriſtũ dñz nr̃m. Segt
hic tanq̃z ſi eẽt pũctus: q2 pũctus ẽ ⁊ ñ p̃ncipiũ.

Iterũq; te alloq̃r aq̃ que hẽs lucis ſiĺitudinẽ: tu ſub celo: tu ſuper celuz: tu ſub terra: tu ſuper terrã. Super te inuoco nomẽ ſcm̃ atq; mira bile dei om̃ipotẽtis: q te ſua potẽtia ꝯuertit in vinũ: ſuſpẽdit ſuper celos: cõgregauit in t̃ra: miſcuit in mari. Qui te arcanis ⁊ velocibus ventis pluere precepit: ⁊ ad vſus hominũ lauacꝝ dedit ⁊ ſitiẽtib⁹ potũ ſubmiſtrauit. Super quã ẽt ſpũs dñi nõ ſolũ ferebat ſ; etiã fert. Adiuro ẽ te creatura aq̃ per ſeptiformẽ ſpm̃ dei viui. Adiuro te p nouẽ ordines ãgeloꝝ. Adiuro te per vocez tonitrui coruſcatiõis tremẽdi ⁊ celeſtis regis. Adiuro te per lignũ myſterij: de quo aq̃ percuſſa: ſtati dulcis facta eſt. Adiuro te per euz q oĩa creauit: ne cõtẽnas vocẽ hũilitatis mee/ ſ; expellas oẽm vmbrã/ oẽs ſatellites aduerſarioꝝ/ oẽs machinationes diaboli/ ſiue ſpirituũ immũdoꝝ ſiue biotanatoꝝ ſiue errantiũ: ſiue ex inuocatiõe magice artis ſiue p̃cãtatoꝝ argumẽta/ ſiue draconũ ⁊ oium volucrũ vel viperarũ: q2 imperat tibi dñs ieſus chr̃s fili⁹ dei viui: ꝙ mox vt aſperſa fueris in nomine dei ſabbaoth/ ſiue in homib⁹ ſiue in do/

mibus: ſiue in vineis: ſiue i pecoribus vl' ī qbuſlibʒ
aiantib⁹: ſiue in ſemiatis cāpis: ſiue in qualicūqꝫ
creatura vniuerſali q̄cūqꝫ loco aſpſa fueris: ſiue
ſup infirmū vel languētē: ſiue i potū data fueris
hoī in valitudie detēto aut maligni ſpūs infeſta/
tiōe pcuſſo mox expellas ⁊ excludas oē malignū
vt poſſit hō velocius ſalu⁹ fieri per ꝟtutē dñi nr̄i
ieſu chriſti: q2 neqꝫ dici neqꝫ ſcribi neqꝫ cōputari
pōt: cui nomē ē dei. Tu āt dñe q per angelū tuū
fontē agar oſtēdiſti: ⁊ ex eo iſmael ſitiētē potaſti.
Qui pueri tui habrae i meſopotamia p̄ces exau/
diſti: ⁊ oīa deſideria cordis eius ipleuiſti. Qui fa
mulo tuo moyſi i deſerto eremi petrā percutere:
⁊ ex ea aquā pducere: ⁊ ppl'm rigare iuſſiſti. Ter
dicat̃ ſeq̄ns ꝟſus Qui aquā amaraʒ imiſſo li ✠
gno dulcoraſti. Hic mergat ſacerdos crucē in
aqua tribus vicibus. Cātores aūt cantēt ſemel
has antiphonas infraſcriptas. Antiphona.

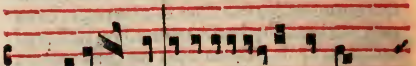

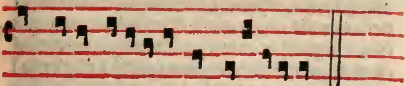

a qua et ſpi ri tu omnes puri ficamur. An.

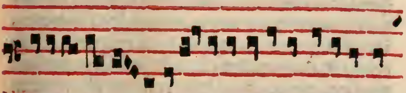

Baptiçat miles regē ſuꝰ dominū ſuū: io/

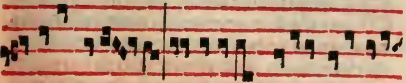

ānes ſaluato rē: aq̄ iordanis ſtupuit: colūba p

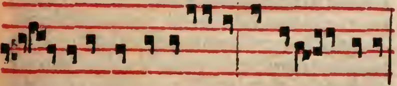

teſtat: paterna vox audita eſt: hic eſt filius meus

Deide ſacdos cruce depoſita dicat hāc orōē; i tō no pſatiōis.

Benedicere ꝛ ſcificare digneris domine hāc creaturā aq̄ i noīe pa✠tris ꝛ fi✠lij ꝛ ſpūſ ✠ſci: vt vbicūq; aſpſa fuerit i noīe tuo: oēs iaculatōes ſeuas iimici expellat Illō etiā rogamꝰ ꝛ petimꝰ deꝰ opꝰ: vt ſic ad domū raguel ſcm

angelū tuū raphaelē mittere dignat⁹ es: vt aſmo
deū demonē alligaret: ſilr̄ qʒ bn̄ficiū domib⁹ nr̄is
dōare digneri: vt vbicūqʒ h̄ vnda aſpſa fuerit: nū
qʒ malign⁹ ſpūs i eadē domo ꝯſiſtēdi vl' cōmorā
di habeat poteſtatē: ſed ꝯfuſus ꝓtinus ⁊ deſtru
ctus abſcedat: per chꝛiſtū dominū noſtrū. Per
quem maieſtatē tuam laudant angeli: adoꝛāt do
minationes: tremunt poteſtates: Celi celoꝛūqʒ
virtutes: ac beata ſeraphin ſocia exultatiōne con
celebꝛāt. Cum quibus ⁊ noſtras voces vt admit
ti iubeas depꝛecamur ſupplici confeſſione dicen
tes: Scūs: Scūs: Scūs dn̄s deus ſabbaoth ⁊c.

Exoꝛciço te ſpūs imūde p deū viuū q fecit ce/
lū ⁊ terrā: mare ⁊ oīa q̄ in eis ſūt: vt oēs ꝟtu
tes aduerſarij: oēs exercit⁹ diaboli: oēs icurſus: oē
fātaſma inimici eradicēt ⁊ effugiāt ab hac creatā
ſal' ⁊ aq̄: vt ſit ſcā ⁊ ſalutifera ⁊ ignis ardēs aduer
ſus oēs iſidias inimici: ⁊ vbicūqʒ poꝛtata vel aſp
ſa fuerit h̄ creatura ſalis ⁊ aq̄ ſit ſanitas ⁊ ſynceri
tas ⁊ coꝛpis medicina: vt effugiat oīs infirmitas.
Fulgura qʒ ⁊ grādines ab aſpſiōe hui⁹ aq̄ ſepēt:
effugiāt ⁊ elōgēt: p eū q vētur⁹ ē iudicarē viuos ⁊
moꝛtuos ⁊ ſclm̄ p ignē. R̄. Amē. Oꝛem⁹. Oro.

Vere ſcūs: ꝟe bn̄dcūs: terribil'. metuēd⁹ ⁊ ado
rād⁹ es dn̄e deus nr̄: ab occultis nr̄is mūda
nos ⁊ ab alienis parce ſuis tuis: vt cū fiducia va
leamus dicere oꝛōnē illā regalē: quā dn̄s ⁊ ſalua
toꝛ nr̄ p euāgeliū ſuū oꝛare docuit dicēs Oꝛatio.
Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos. R̄. Sʒ li. R̄. Am̄.

Libera nos q̄s dn̄e ab oīb⁹ malis p̄teritis p̄nti

bus ꝛ futuris. Liba nos q̄s dn̄e famulos ꝛ famu
las tuas a gladio / a fame. a tẽtatõe diaboli: a pcuſ
ſióe ſcli / ꝛ ab ĩfirmitatib⁹ malis. p libatoꝛẽ ꝛ redẽ
ptoꝛẽ nr̄z dn̄z ieſuz xp̄z filiū tuū: q tecū vi.

O mie ſcẽ: pr̄ ops: etn̄e deus: pr̄ dn̄i nr̄i ie/
ſu xp̄i: de⁹ habꝛaā de⁹ iſaac de⁹ iacob: exoꝛciçantẽ
me iſtã creatᷓaʒ ſal ꝛ aq̄ p̄coꝛ te vt exaudiᷓ digneri
i noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i naçarẽi filij d̄i viui: regis et
iudicij nr̄i vt ſit purgatio ꝛ purificatio oīb⁹ hoīb⁹
atqꝫ i eis q̄b⁹ aſpſa fuerit hẽat ptãtẽ ad effugãdos
imūdos ꝛ fantaſinaticos ſpūs: ꝛ oẽʒ nefariū dia
bolū atqꝫ oẽs figuras ꝛ minas ſathane. Cōcedat
ẽt ei ptãs ad extmiandū fulgura ꝛ grandines et
oẽs aduerſitates hūane nature: vt nō poſſit imū
dus ſpūs nocere his locis in q̄bus aſpſa fuerit: ſʒ
ↄfuſus ꝛ deſtructus abſcedat. per virtutẽ dn̄i nr̄i
ieſu chr̄i regis nr̄i: Qui cū deo p̄re viuit ꝛ regna.

A Diuro te creatura ſalis ꝛ aq̄ i noīe pa ✠ tris
et fi ✠ lij ꝛ ſpūſ ✠ ſci. Adiuro te in noīe dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i: q ſup te ſuis ſcis pedib⁹ ābulauit. Adiu
ro te p eū q te d̄ fōte padiſo pduxit. adiuro te p eū
q aplis ſuis p̄cepit dicẽs: Ite baptiçate oẽs gen
tes in noīe pr̄is ꝛ filij ꝛ ſpūſſci. Per ipſi⁹ nomẽ te
adiuro: vt vbicūqꝫ aſpſa fueris: oẽ fãtaſma d̄ do/
mo ipa et oīs icurſio diaboli eradicet ꝛ effugiat:
per deū viuū: p deū verū: p deū totius creature:
vt neqꝫ hoīb⁹ neqꝫ domicilijs neqꝫ nauib⁹ neqꝫ
pecoꝛibus neqꝫ frugibus neqꝫ arboꝛibus noceat
Per dn̄z nr̄m. Qui vẽturus ẽ iudicare viuos et
moꝛtuos et ſeculuʒ per ignem. R. Amen.

DEus q ad ſalutē hũani generis maxia q̄q ſacrā in aquaꝝ ſu b̄a ꝯdidiſti: adeſto ꝓpiti⁹ inuocatiōib⁹ nr̄is: ⁊ elemēto huic m̄ltimodis purificatiōib⁹ ꝑparato: virtutē tue purificatōis infū de: vt creatura tua myſterijs tuis tibi ſuiens: ad abijciēdos demões / morboſq; pellēdos: diuine grē ſumat effectū: vt qcqd in domib⁹ vl̄ in locis fidelīū hec vnda reſpſit: careat oī imūdicia: libeř a noxa: nō illic reſideat ſpūs peſtilēs: nō aura corrūpēs: diſcedāt oēs inſidie latētis inimici. ⁊ ſiqd eſt qđ aut icolumitati hitātiū iuideat aut qeti: aſpſiōe hui⁹ aque effugiat atq; diſcedat: vt ſalubritas p iuocatōē tui nois expetita: ab oīb⁹ ipugnatōib⁹ ſit defēſa. p eū q̄ vētur⁹ ē iudicaře viuos ⁊ mortuos

BEnedictio d̄i pa ✠ tris ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpūſ ✠ ſci deſcēdat ſup hāc creaturā ſal̄ ⁊ aque. Amē. Quo fcō aſpgat ſacđos aquā ſup ppl̄m: ⁊ frēs cātēt in choro añā. Aſpges me dn̄e. cū. Glia pr̄i. Sic erat. Deide dicat ſacđos ℣. Oñde nob̄ dn̄e miaꝫ tuā. ℟. Et ſalutare tuū da no. ℣. Dn̄e exau. ora. ℟. Et cla. me. ℣. Dn̄s vo. ℟. Et cū ſpi.

EXaudi nos dn̄e ſcē: pař oīps: eťne deus: ⁊ mittere digneris ſcm̄ angelū tuū de celis: vt cuſtodiat / foueat / ꝓtegat / viſitet atq; d̄fēdat oēs habitātes i hoc hitacl̄o. Per chriſtū dn̄ꝫ nr̄m. ℟. Amē. Quibus finitis diaconus cātet euāgeliū.

Sequētia ſancti euangelij ſcđm Lucam.

FActū ē aūt cū baptiçareť ois ppl̄s: ⁊ ieſu baptiçato ⁊ orāte: aptuꝫ eſt celū ⁊ deſcēdit ſpūſſcūs corpali ſpecie ſic colūba in ipm̄. Et vox d̄ celo fcā

eſt:tu es filius meus dilectus:i te cõplacui mihi. Et ipſe ieſus incipiẽs erat q̃ſi annoꝝ triginta:vt putabaẗ filius ioſeph. Qui fuit heli:q fuit mathat q fuit leui:q fuit melchi:q fuit iãne:q fuit ioſeph: qui fuit matathie:q fuit amos: Qui fuit naum:q fuit heſli:qui fuit naggꝫ:qui fuit maath:qui fuit matathie:qui fuit ſemei:qui fuit ioſeph: qui fuit iuda:qui fuit ioãna:qui fuit reſa:qui fuit ꝣoroba bel:qui fuit ſalathiel. Qui fuit neri:q fuit melchi qui fuit addi:qui fuit thoſan. Qui fuit helmadã qui fuit her:qui fuit ieſu:q fuit elieçer. Qui fuit iorim:qui fuit matah:qui fuit leui:q fuit ſymeon qui fuit iuda Qui fuit ioſeph:qui fuit iona:q fuit eliachim:qui fuit melcha. Qui fuit mẽna: q fuit matatha:qui fuit nathã:qui fuit dauid : qui fuit ieſſe:q fuit obet:q fuit booç. Qui fuit ſalmõ:q fu it naaſon:q fui aminadab:qui fuit arã:q fuit eſrõ Qui fuit phares:q fuit iude:qui fuit iacob: qui fuit iſaac. Qui fuit abrae:q fuit thare:qui fuit na/ chor :quit ſaruc:q fuit ragau:qui fuit phalech:q fuit eber:q fuit ſale:q fuit caynã. Qui fuit arpha xat:qui fuit ſem:q fuit noe:qui fuit lamech: q fu it matuſalẽ. Qui fuit enoch:qui fuit taret:qui fuit malaleel:q fuit caynã: qui fuit enos:q fuit ſet: q fuit adã:q fuit dei. Jeſus ãt plen⁹ ſpũſcõ egreſſ⁹ eſt a iordane. Quo finito caŀores icipiãt Te deũ ⁊ totu decãteẗ a fratrib⁹ ſtãtib⁹ in choro. Finis bñdictõis aq̃:q̃ fieri ſolꝫ i vigiŀ. epiphanie.

Incipit bñđ ſõtiũ. Sabbo ſcõ expletis lcõnib⁹ ⁊ orõnib⁹ ſacđos idut⁹ pluuiali cũ miſtris vadãt ad

fōtē cantādo Tractꝰ.

bo áte ſa ci eʒ oſ i me i
Fu e rũt mihi lachꝛyme me e
panes die ac no ete dũ di ci
tur mihi p ſingulos di es v bi
eſt de us tuus.

Tq

Deinde dicat Dñs vobiſcũ. ℞. Et cũ ſpũ. Orõ

O Mñs ſempiťne de⁹ reſpice ꝓpiti⁹ ad deuo/tioně ꝑpľi renaſcẽtis: qui ſic ceruus aquarũ expetit fonte: ⁊ ꝓcede ꝓpitius vt fidei ipſius ſitis baptiſmatis myſterio aĩaʒ corpuſq; ſcĩficet. p d.

Deinde ſacerdos dicat media voce.

P Ater nr̃ qui es in celis: ſctificeť nomẽ tuuʒ. Adueniat regnũ tuũ: fiat volũtas tua: ſicut i celo ⁊ in terra. Panẽ nr̃m q̃tidianũ da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nr̃a: ſic ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nr̃is. Et ne nos inducas in tentatio nẽ. ℞. Sʒ libera nos a malo. Deide ſymbolum

C Redo in deũ pr̃em oĩpotẽtẽ: creatorẽ celi ⁊ terre: ⁊ in ieſũ chr̃m filiũ ei⁹ vnicũ dñʒ nr̃m: qui ꝯcept⁹ ẽ de ſpũſcõ: nat⁹ ex maria ꝟgine. Paſ ſus ſub põtio pilato: crucifixus mortuus ⁊ ſepul tus: deſcendit ad inferos: tertia die reſurrexit a mortuis. Aſcẽdit ad celũ ſedet ad dexterã dei pr̃is oĩpotẽtis: ĩde vẽtur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mortu/os. Credo in ſpm̃ ſcm̃ ⁊ ſcãʒ eccľiã catholicã: ſan ctoꝝ cõĩonẽ: r̃miſſionẽ pctõꝝ: carnis reſurrectio nẽ: vitã eternã Amẽ. Poſtea ꝟ. Aĩm apð te ẽ fõs vite. ℞. Et in lumine tuo videbimus lumẽ. ꝟ. Dñs vobiſcũ. ℞. Et cũ ſpũ tuo. Oratio

O Mñs ſempiťne de⁹: adeſto magne pietatis tue myſterijs: adeſto ſacris: ⁊ ad creãduʒ nouos ꝑpľos q̃s tibi fons baptiſmatis parturit ſpm̃ ad optionis emitte: vt qð nr̃e hũilitatis gerẽduʒ eſt myſterio: tue virtutis impleať effectu. Per dñʒ

¶ In vigilia penthecoſtes dicitur ſequens Orõ.

Concede q̃s op̃s deus: vt q ſolẽnitatẽ doni ſpũſſci colim⁹ celeſtib⁹ deſiderijs acceſi/ fõtẽ vite ſitiam⁹. Per do. in vnitate eiuſdẽ. Per oia ſecula ſcloꝝ. ℟ Amẽ. Dñs vobiſcũ. ℟ Et cũ ſpũ tuo. Surſum corda. ℟. Habem⁹ ad dñm. Gr̃as agam⁹ dño deo nr̃o. ℟. Dignũ ⁊ iuſtũ eſt

Vere dignũ ⁊ iuſtũ ẽ equũ ⁊ ſalutare: nos ti/ bi ſp ⁊ vbiqꝫ gr̃as agere dñe ſcẽ pr̃ op̃s et/ne deus. Qui inuiſibili potẽtia ſacroꝝ tuoꝝ mira bilr̃ oparis effcm̃. ⁊ lꝫ nos tãtis myſterijs exeq̃n dis ſimus indigni: tu tñ gr̃e tue dona nõ deſeres etiã ad nr̃as preces aures tue pietatis iclina. De us cuius ſpũs ſup aq̃s int̃ ipſa mũdi pmordia fe rebat. vt iã tũc virtutẽ ſcificatiõs aq̃ꝝ natura ↄci/ peret. Deus q nocẽtis mũdi crimia p aquã ablu ens: regeneratõis ſpẽꝫ in ipſa diluuij effuſiõe ſi/ gnaſti: vt vnius eiuſdẽqꝫ elem̃ti myſterio: ⁊ finis eẽt vitijs ⁊ origo virtutib⁹. Reſpice dñe in facieꝫ eccl̃ie tue: ⁊ mlt̃iplica in ea regñatiões tuas q gr̃e tue affluẽtis impetu letificas ciuitatẽ tuã: fontẽqꝫ baptiſmatis apis: toto orbe terraꝝ gẽtib⁹ innouã dis: vt tue maieſtatis impio ſumãt vnigeniti tui gr̃aꝫ de ſpũſcõ. Hic primã crucẽ faciat cũ manu ſua diuidens aquã ad modum crucis.

Qui hãc aquã ✠ regenerãdis hoĩb⁹ prepa ratã archana ſui numinis admixtiõe fecũdet: vt ſcificatiõe ↄcepta: ab imaculato diuini fõtis vtero in nouã renatãqꝫ creaturã pgenies celeſtis emer gat: ⁊ q̃s aut ſexus i corpore: aut etas diſcernit in tpe: omnes in vnaꝫ pariat gratia mater infantiã.

Procul ergo hinc iubēte te dn̄e oīs ſpūs imun dus abſcedat: pcul tota negtia diabolice fraudis abſiſtat. Nihil hic loci hēat ꝯtrarie virtutis admi xtio: nō īſidiādo circūuolet: nō latēdo ſurrepat: nō īficiādo corrūpat. Sit hec ſcā ⁊ inocēs creatu ra libera ab oī impugnatoris incurſu: ⁊ toti⁹ ne gtie purgata diſceſſu. Hic ſufflat ter in fontē ad hāc figurā Sit fons viu⁹: aqua regenerās: vn da purificās: Ut oēs hoc lauacro ſalutifero dilu endi: operāte ī eis ſpūſcō: pfecte purgatiōis īdul gētiā ꝯſequanť. Hic faciat crucē. Un̄ bn̄ ✠ dico te creatura aq̄ p deū viuū: p deū ſcm̄: p deū q te ī pricipio ſepauit ab arida: cui⁹ ſpūs ſup te fereba tur. Qui te de paradiſi fōte manare. Hic diuidat aquā in q̄ttuor ptibus ad hāc figurā ✠ ⁊ ī quat tuor fluminibus totā terrā rigare p̄cepit. Qui te etiā ī deſerto amarā ſua virtute īclyta fecit eē po tabilē: ⁊ ſitiēti pplo de petra pduxit. Hic etiam crucē faciat. Bn̄ ✠ dico te ⁊ per ieſū chr̄m filiū ei⁹ vnicū dn̄m nr̄m: q te ī chana galilee ſigno ad mirabili ſua potētia ꝯuertit in vinū. Qui pedib⁹ ſuis ſup te ambulauit: et a ioāne in iordane in te baptiçatus eſt. Qui te vna cū ſanguine de latere ſuo pduxit: ⁊ diſcipulis ſuis iuſſit: vt credētes ba ptiçenť in te dicēs: Ite docete oēs gētes: bapti çantes eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti. Mutet hic vocem quasi legēs lectionem.

Hec nobis p̄cepta ſeruātib⁹: tu ds̄ oṗs: cle mēs adeſto: tu benign⁹ aſpira: tu has ſimplices aq̄s tuo ore bn̄dicito: vt p̄ter naturalē emūdatiō

nē/ quā lauādis pn̄t adhibere corpib⁹: ſint etiam purificādis mētib⁹ efficaces. Deponit hic cere⁹

Deſcēdat in hāc plenitu/ dinē fōtis virtus ſpūs ſci. bn̄dict⁹ in fontē Suſflat hic tribus vicib⁹ i fontē ad hāc figurā totāq; hui⁹ aq̄ ſubaꝫ regenerādi fecūdet effectu. Cere⁹ tollat de fōte Hic oiuꝫ pctōꝝ macule deleātur: hic natura ad imaginē tuā cōdita: ad honorē ſui reformata principij: cūctis vetuſtatiſ ſqualorib⁹ emūdet: vt ois hō hoc ſacrm̄ regn̄ationis ingreſſus: in vere innocētie noua infantia renaſcat. Per dn̄ꝫ nr̄m ieſuꝫ chriſtū filiū tuū: Qui ventur⁹ eſt iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ ſeculū p ignē. ℟. Amē. Completa bn̄dictiōe fontis: ſacerdos ſumat ampullā criſme de manu ſubdiacōi: ꝛ de ipſo criſmate ponat in fontē in modū crucis dicēdo lenta voce.

Infuſio criſmatis myſtice vnctiōis i fontē regn̄atiōis In noie pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lij ꝛ ſpi ✠ ritusſci fiat ꝛ fecūdetur fons iſte Et cu manu ſua miſceat ip̄m criſma cū aqua ꝛ ſpargat p totū fontē. qb⁹ finitij cātores icipiāt letanias vt̄s. fo. 137

Incipit bn̄dictio anuli in die deſpōſationis.

Kyrieleiſō. Chriſtel. kyriel. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos idu. ℟. Sꝫ libera n. ℣. O dn̄e ſaluos fac ſuos tuos. ℟. De⁹ me⁹ ſperātes i te. ℣. Mit te eis dn̄e auxiliū de ſcō. ℟. Et de ſion tuere eos. ℣. Dn̄e exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dn̄s vob. ℟.

Oio. Creator ꝛ reforma/ tor vniuerſoꝝ: bn̄di ✠ cere ꝛ ſci ✠ ficare dignare ānulū iſtū ad ꝯfirmādas nuptias iſtas:

vt ſicut annulus circũdat digitũ hoīs: ita grã ſctī ſpũs circũdet ſpõſũ ⁊ ſpõſã: vt hẽant hereditatẽ a pma vſq ad q̃rtã gñationẽ: q collaudẽt nomẽ dñi bñdcm̄ i ſc̄la ſc̄lo℞ Amen. Alia bñō anuli.

Bene ✠ dic dñe ãnulũ iſtũ: vt ſic ãnulꝰ circũ dat digitũ homis: ita ⁊ grã ſpũſſci circũdet ſponſũ ⁊ ſponſaz: vt videãt filios ⁊ filias i prima ⁊ ſcd̃a ⁊ tertia ⁊ q̃rta gñatione: qui collaudẽt nomẽ viuẽtis atq regnantis in ſc̄la ſc̄lo℞ amẽ. ⁊ bñdictio dei patris oipotẽtis ⁊ filij ⁊ ſpũſſci deſcendat ſup ſponſuz ⁊ ſponſam in ſecula ſeculo℞. ℟ Amẽ. Bñō panis in die ſcõ paſche Oratio

Bene ✠ dic dñe creaturã iſtã panis ſic bñdixiſti qnq panes in deſto: vt oẽs deuote guſtãtes ex eo taz corpis q̃ aie recipiãt ſanitatẽ. p chriſtũ dñz n. Bñō agni paſcalis in die paſche Oratio

Deus vniuerſe carnis q noe ⁊ filijs eiꝰ d mũdis ⁊ imũdis aialibꝰ pcepta dediſti: quiq ſic olera herba℞ hũano generi q̃drupedia mũda edere pmiſiſti: qui agnũ i egypto moyſi ⁊ populo tuo in vigilia paſce edere precepiſti: in figura agni dñi nr̃i ieſu xp̄i: cuius ſanguine oia pmogẽita tibi d mũdo redemiſti: ⁊ i nocte illa oẽ prīogenitũ in egypto pcuttere precepiſti: ſuans populũ tuũ agni ſanguie prenotatũ: digre dñe deus ops bñ ✠ cere ⁊ ſci ✠ ficare has ouiũ carnes: vt qcũ q ex populis tuis fidelibꝰ ex eis cõederint: oi bñdictõe celeſti ⁊ grã ſaturati: repleant bonis. p do.

Bñdictio ouo℞ caſei ⁊ carnis Oratio.

Bene ✠ dic dñe creaturã iſtam ouo℞ ⁊ caſei

carniũ ꝛ alioꝝ que ad humanũ vſuȝ ptinẽt: vt ſit remediuȝ ſalutare generi humano: ꝛ preſta p inuocationẽ tui ſcti noĩs: vt qcũqꝫ ex ea ſumpſerit corporis ſanitatẽ ꝛ anime tutelã accipiant. Per chriſtũ dñȝ no. ¶ Bñdictio candelarũ. Oratio.

Benedic dñe ieſu xp̃e hanc creaturã cerei vel candelaꝝ ſupplicatiõib⁹ nr̃is: ꝛ infunde per virtutẽ ſcẽ cru ✠ cis bñ ✠ dictionem celeſtẽ: vt qui eũ ad repellẽdas tenebras hũano generi tribuiſti talẽ ſignaculo ſancte crucis fortitudinẽ et benedictionẽ accipiat: vt quibuſcũqꝫ locis accenſa ſiue poſita fuerit: diſcedat ꝛ ptremiſcat diabolus: ꝛ fugiat pallid⁹ cũ oibus miſtris ſuis de habitationib⁹ illis: nec preſumat ãplius inquietare vl' illudere ſuiẽtib⁹ deo. pſide ſupplices q̃s te dñe: vt emittas angelũ tuum raphaelẽȝ: qui effugauit ꝛ repulit a ſara ꝛ tobia demonẽ mortiferũ eos infeſtantẽ: cõterat illum ꝛ pdat. de cunctis habitationibus colentiũ deũ: de baſilicis: de domibus: de angulis: de lectulis de refectoriĳs: de vniuerſis locis in quibuſcũqꝫ deo famulantes habitãt ꝛ requieſcunt: dormiunt: vigilant: ambulant: ꝛ cõſiſtũt nec valeat ille malignus amplius inquietare vel pauores immittere ſup illos q̃s ſcti criſmatis tui vnctiõe feciſti eẽ munitos. Bñdico te cera in noĩe dei pa ✠ tris oipotentis ꝛ fi ✠ lĳ eius vnigeniti ꝛ ſpi ✠ ritus ſcti paracliti vt ſis vbiqꝫ diaboli effugatio: atqꝫ oium cõtubernaliuȝ ſuoꝝ exterminatio adiuuãte eadẽ ſctã ꝛ indiuidua trinitate que in vnitatiſ eſſentia viuit ꝛ regnat in ſe

cula ſeculoꝝ Amē. Bn̄dictio fructuū. Oratio.
BEne ✠ dic dn̄e hos fru ✠ ctꝰ nouos quos tu p rorē celi ꝛ iundantiā pluuiaꝝ ꝛ tpa ſerena atqꝫ trāqlla ad maturitatē pducere dignatꝰ es ad pcipiendū nobiſcū grārūactionē. In noie dn̄i nr̄i ieſu chr̄i: Qui tecū viuit ꝛ regnat. Bn̄dictio ſup ſportas ꝛ baculos peregrinoꝝ. Orō.
SIgnaculuꝫ dei pa ✠ tris oipotētis: ſup hos baculos ꝛ ſup has ſportas qbus hoies idu anſ: ꝛ ſpūſſctūs regnet in eis q eas portant: In noie pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lij ꝛ ſpūſ ✠ ſci. Amē. Sacerdos dicat
SIgnaculū ieſu chriſti naçare ni: dei pa ✠ tris ꝛ ſpūſſancti maneat i eis in ſecula ſeculoꝝ. Dn̄ dat ei ſportam dicat.
IN noie dn̄i nr̄i ieſu chriſti accipe hanc ſportaꝫ habitū pegriatōis tue: vt bn̄ caſtigatuſ ꝛ bn̄ ſaluus atqꝫ emūdatus puenire merearis ad limina ſcōꝝ apl'oꝝ petri ꝛ pauli: vel bti iacobi ꝛ alioꝝ ſanctoꝝ quo pergere cupis: ꝛ pacto itinere tuo: ad nos cū gaudio reuertaris. Per dn̄m n. Dn̄ dat ei baculū dicat
IN noie dn̄i nr̄i ieſu chriſti accipe hūc baculū ad ſuſtētationē itieris ꝛ ꝛ laboris tui in viā pegrinatōis tue vt vincere va leas oēs iſidias iimici: ꝛ puenire merearis ad limina ſcōꝝ apl'oꝝ petri ꝛ pauli: vel bti iacobi ꝛ aliꝝ ſcōꝝ quo pgere cupis: ꝛ pacto obediētie curſu ad nos cū gaudio reuertaris. Per d. Bn̄o cilicij Orō
BEnedic dn̄e hoc ciliciū qd̄ famulꝰ tuus p hūilitatis ꝛ plenitudis ſue deuotiōe indui appetit: vt ſicut niniuitarū pplo in cinere

⁊ cilicio penitēti pepcīſti:ita ⁊ hic famul⁹tuus hu
miliatiōis ⁊ pfeſſionis ſuē hoc idutus veſtimēto:
a te creatore ſuo:oiuꝫ recipiat icremēta virtutū:
⁊ cūctoꝝ indulgētiā ꝯſequat delictoꝝ. Per dñꝫ
noſtrum Ordo ad itroducēdā muliere in eccliā
post partum. In primis dicat ſacerdos:

In noie pa✠ tris ⁊ fi✠ lij ⁊ ſpūſ✠ ſci Amē
℣. Aſpges me dñe,⁊c. ℣. Deus miſeat. Kyrie
leiſō. Chriſteľ. kyrieľ. Pat nr̄. ℣. Et ne nos. ℟
Sꝫ libe. ps Credidi. ps Lauda.do.oēs gē. pe
Ad te leuaui.℣. Gloria pri.℟ Sicut erat. Po
ſtea ſequitur añ. Exaudi nos dñe: quoniā beni/
gna eſt miſericordia tua:⁊ ſm multitudinē miſe/
rationū tuaꝝ reſpice nos dñe.℣. Ego dixi domi
ne miſerere mei.℟ Sana animā meaꝫ qꝛ pec ℣
Saluā fac ancillā tuam dñe.℟. Deus me⁹ ſpe/
rantē in te.℣. Mitte ei dñe auxiliū de ſancto ℟
Et de ſion tueat te.℣. Dñe exau.℟ Et clamor.

Deus q per moyſen famulū tuuꝫ Oratio.
iſraelitice plebi mādaſti:vt mlier q̄ filiū pe
periſſet ab ingreſſu tēpli ſequeſtraretur:q̄ſumus
vt hanc famulā tuā N.ab oi ingnamēto peccati
mūdare digneris:q̄tenus mēte ⁊ corpore mun/
data:ſinuꝫ matris ſancte eccleſie valeat penetra/
re:⁊ tibi p ſuis delictis acceptabile mun⁹offerre
Per dñm. poſtea facias ꝯfeſſionem.Et tunc
mulier teneat lampadem in manibus: Et ſacer/
dos intrans in eccleſiam dicat

Famula dei ingredere templum dei: ⁊ ado/
ra filiuꝫ beate marie virginis: qui tibi tribuit fe/

cunditatis proles. Postea dicitur euãgeliũ ſm ioannem: In principio erat verbũ. Oratio.

Abſolue q̃s domine delicta famule tue N. ꝛ a pctõꝝ ſuoꝝ nexibus que pro ſua fragilitate cõtraxit tua benignitate liberet. Per dñm. Sequitur oratio. Concede nos famulos tuos q̃ſumus dñe. Benedictio noue domus. Oratio.

Eternum atq; oipotentem deũ vnanimiter orãtes petimus ꝓ hac domo atq; oibus habitantibus in ea: vt eis angelũ pacis: angeluꝫ lucis: angeluꝫ defenſionis aſſignare dignetur. tutos eos defenſoſq; ꝑſtet: augeat eis roreꝫ celi ꝛ pinguedinẽ terre: frumẽti: vini ꝛ olei: pacẽ ꝛ ſanitatem: letitiam benignitatem ab homine vſq; ad pecus: qđ ipſe preſtare dignetur. Qui vi. Oratio.

Te deuꝫ patrẽ omnipotentem ſupplicit exoramus pro hac domo ꝛ pro domus huius habitatoribus hac ſpe vt eam bene ✠ dicere et ſan ✠ ctificare digneris: ꝛ vt ſint ꝓmptuaria coꝝ plena eructãtia ex hoc in illud: tribue eis dñe de rore celi abũdantiaꝫ: ꝛ de pinguedine terre vite ſubſtantiã ꝛ deſideria voti eoꝝ ad effectũ tue miſerationis ꝑducas: ad introituꝫ ergo noſtruꝫ bene ✠ dicere ꝛ ſãcti ✠ ficare dignare hãc domũ: ſicut bñdicere dignatus es domuꝫ habrae iſaac ꝛ iacob ꝛ itra parietes domus iſtius angeli tue lucis inhabitent. Per chriſtuꝫ dominum nr̃m.

¶ Benedictio imaginis btẽ marie virginis. ℣. Adiutoriũ noſtrũ in noie dñi. ℟. Qui fecit celũ ꝛ terraꝫ. ꝛc. Deinde aſpgat aq̃ ſcã. poſtea dr̃ oñ.

Sub tuū ꝑſidium ꝯfugimus ſancta dei genitrix ꝟgo nr̄as deꝑcationis ne deſpicias i neceſſitatibus ſed a ꝑiculis cunctis libera nos ſemꝑ ꝟgo bn̄dicta. ps. Fūdamēta. An̄. Aue maria gratia plena d.te.b.t.in mu.ꝛ b.f.vē.tui. ps. Ad te leuaui oclos meos. dz totū. iterū incēſat imago poſtea dz oremus. Deus q ꝟginalez ꝛc. Et ſeqꝛ oñ. O gl'ioſa dei genitrix ꝟgo ſemꝑ maria q̄ dn̄z oīuz meruiſti portare ꝛ regē āgeloꝝ ſola ꝟgo lactare nr̄i q̄s pie memorare ꝛ ꝑ nob xp̄z deꝑcare vt tuis ſcis ꝑ̄ꝛocinijs ad celeſtia regna mereamur ꝑueīre. ps. Mgt. totū.ꝛ dz De⁹ q ō btē ma.

Alia oīo.

O Mīps ſēpitne de⁹ q clemētie tue diſpōne cūcta creanꝛ ex nihilo: hāc imaginē in honorē pijſſime gēitricis filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i venerabilr̄ adoptātez bn̄dicere ✠ ꝛ ſanctificare ✠ digneris ꝛ ꝑ̄ſta miſericordiſſime pr̄ per inuocationez nominis tui atq͡ʒ vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i ieſu chriſti: quē ꝑ ſalute generis integritate virginis marie incarnari voluiſti: quaten⁹ ꝑcibus eiuſdē ſacratiſſime virginis ꝯcunq͡ʒ eandē miſicordie reginaz ꝛ gl'ioſiſſimaz dn̄am nr̄az coraz hanc effigiē ſupplicitꝛ honorare ſtuduerit: ꝛ de inſtantibus periculis eruanꝛ: ꝛ in cōſpectu diuine maieſtatis tue de cōmiſſis ꝛ omiſſis veniaz impetrēt atq͡ʒ mereanꝛ in p̄nti gr̄az quam deſiderant adipiſci: ꝛ futura ꝑpetua ſalutatione cuz electis tuis valeant gratulari. ꝑ eundē xp̄m dn̄m nr̄m. Amē. Demum aſpergat illa cū aq̄ benedicta.

¶ Incipit ordo ad faciendum baptiſmū ſcdm curiā romanā.

Cum venerit īfans ante ianuas ecclie: ſacerdos īterrogat de noīe infantis: ⁊ faciat eū tenere brachio dextro ⁊ dicat: Joānes vel petre: vel maria: qd petis ab ecclia dei? ℞. Fidē. Fides qd tibi pſtat? ℞. Vitā eternā. Et ſacerdos dicat Hec ē vita eterna: Diliges dñm deū tuū: ex toto corde tuo: ex tota mente tua: ⁊ proximuꝫ tuū ſicͭ teipſū. Hoc eſt primū ⁊ maximū mādatū. Et dicat trib⁹ vicib⁹. Poſtea inſufflet ter ī faciē ei⁹ ⁊ dicat Exi ab eo vl ab ea īmunde ſpūs: ⁊ da locū ſpūi ſcō paraclito. Et dicat trib⁹ vicib⁹. Deide faciat crucē ī fronte ei⁹ īfantis dicendo ⁊ dicat. N. Accipe ſignaculū ✠ dei pr̄is oīpotentis tā ī frōte q̄ ī corde: vt pcepta mādatoꝝ ſuoꝝ valeas adimplere. Tūc exhalet calido flatu ter ī faciē ei⁹: ⁊ dicat: Inſufflo te cathecumine denuo v̄tute ſpūs ſci: vt qcqd ī te vitiū maloꝝ ē ſpūuꝫ ina hōe: p hui⁹ exorciſmi myſteriū grē ſit tibi ipa virt⁹ purgatio. Oro

PReces nr̄as q̄s dñe clemēter exaudi: ⁊ electū tuū crucis dñice: cui⁹ impſſiōe eū vl eā ſigna ✠ m⁹ v̄tute cuſtodi: vt magnitudinis glie rudimēta ſeruās: p cuſtodiā mādatoꝝ tuoꝝ ad regeneratōis gliaꝫ pvenire mereat. p xpꝫ dñꝫ. Tūc accipiat ſalē: ⁊ ponat in ore īfantis dicens: inuocato nomine eius.

ACcipe ſal ſapiē: qđ ppitietur tibi ī vitā eternā. ℞. Amen.

DEus patrū nr̄oꝝ: de⁹ vniuerſe cōditor Oro poſt datū ſal. veritatis: te ſupplices exoram⁹: vt hūc famulū tuū reſpicere digneris ppiti⁹: vt hoc primū pabulū ſalis guſtātē: nō diuti⁹ eſurire pmittas: quo minus cibo expleat celeſti: q̄tenus ſit ſemp dñe ſpū feruēs: ſpe gaudēs: ⁊ tuo noī ſemp ſuiēs: ⁊ pduc euꝫ ad noue regeneratōis lauacrū: vt cū fidelib⁹ tuis pmiſſionū tuaruꝫ eterna premia cōſequi mereatur. Per xp̄m dñꝫ nr̄m. ℞. Amē. Deinde dicat euāgeliuꝫ Dñs vobiſcū. ℞. Et cū ſpiritu tuo. Sequētia ſcti euangeliō ſecundum ioannem. ℞. Gloria tibi dñe.

IN illo tpe: Oblati ſunt paruuli ad ieſum: vt manus eis: imponeret: ⁊ oraret. Diſcipuli aūt increpabant eū. ieſus vero ait. Sinite paruulos ⁊ nolite eos phibere venire ad me: taliū eſt regnum celoꝝ. Et cū hec dixiſſet: impoſuit eis manus ⁊ abijt inde. Tunc introducat eum in eccleſia ⁊ dicat. Petre vel maria: Intra in conſpectu dñi p manum ſacerdotis: vt habeas vitam eternam. ℞. Amen. Et dicant Pater noſter. ⁊ Credo in deum. Et ponant infantem in pauimento: ⁊ dicto Credo. ⁊ Pater noſter. Tunc tangat aures ⁊ nares eius cum ſputo dicens. Effeta

qđ ē adapire aures ꝛ nares in odorē ſuauitatis. Tu aūt effugare diabole appropinquabit enī iudiciū dei. Et dicit ei inocato noīe ei⁹ N. Abrenūcias ſathane. ℟ Abrenūcio. Iterū. Et oib⁹ opib⁹ ei⁹? ℟. Abrenūcio. Iterū Et oib⁹ pōpis ei⁹? ℟ Abrenūcio. Deinde tāgat ei pectus ꝛ īter ſcapulas de oleo ſco faciēdo cruce ✠ cū pollice: ꝛ dicat ad eū. Et ego te linio pectus ꝛ ſcapulas oleo ſalutis in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o vt habeas vitā eternā. Tenētes vero infantez e q̄ ſuſcipiēdus ē: interroget ſacerdos ita dicēs: Quo noīe vocaris. Itē interroget Credis in deū patrē oīpotētē creatorē celi ꝛ terre. ℟ Credo. Credis ꝛ in ieſū xp̄z filiū ei⁹ vnicū dn̄m nr̄m natū ꝛ paſſū. ℟ Credo. Credis ꝛ in ſpm̄ ſcm̄: ſcāz eccl'iaz catholicā ſcōrū cōmunionē: remiſſionē pcc̄ōꝝ: carnis reſurrectionē: ꝛ vitā eternā. ℟. Credo. Deinde dicat ei: Petre vel Maria: Uis baptiȝari. ℟ Uolo. Deinde baptiȝet ſacerdos infante ſub trina merſiōe ſanctā trinitatē ſemel inuocās ꝛ dicēs: Et ego te baptiȝo in noīe patris. Et mergat ſemel Et filij Et mergat iterū Et ſpūs ſci. Et mergat tertio. Ut autē ſurrexit a fonte faciat pſbyter ſignū crucis ✠ de chriſmate cū pollice in vertice eius dicēs hāc orationē

Deus oīps pr̄ dn̄i noſtri ieſu xp̄i: qui te generauit ex aqua ꝛ ſpū ſancto: quiq3 dedit tibi remiſſionē oīuz pctōꝝ: ipſe te liniet chriſmate olei ſalutis in vitā eternā. Amē. Deinde ſacerdos accipiat linteū: ꝛ ponat in capite infantis: ꝛ dicat hāc orationē.

Accipe veſtē cādidā ſcāz ꝛ imaculatā: quā ego retribuā corā dn̄o nr̄o ieſu xp̄o vt habeas vitā eternā amē. ¶ Incipit bn̄dictio ſalis ꝛ aq̄ ſm̄ ꝯſuetudinē romane curie. In p̄mis dicit ſacerdos. ℣ Adiutoriū nr̄z in noīe dn̄i. ℟. Qui fecit celū ꝛ terrā. Deinde dicit abſolute.

Exorcizo te creatura ſalis per deū viuū ✠ p deū verū ✠ p deū ✠ ſanctū: per deum qui te per heliſeuz prophetā in aquā mitti iuſſit vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorciȝatuz in ſalutē credentiū: vt ſis oib⁹ te. ſumentib⁹ ſanitas anime ꝛ corpis: ꝛ effugiat atq3 diſcedat ab eo loco in quo aſperſū fueris oīs fantaſia ꝛ neqtia vel verſutia diabolice fraudis: oīſq3 ſpūs imūdus adiuratus. Per eū q venturus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ ſeculū per ignē. ℟. Amē. Oremꝰ. Oro.

Immenſam clementiā tuam omps eterne deus humiliter imploramus: vt hāc creaturaz ſalis quā in vſu generis humani tribuiſti bn̄dicere ꝛ ſanctificare digneris ✠ vt ſit oib⁹ ſumētibus ſanitas anime ꝛ corporis: vt quicqd ex eo tactum vel aſperſum fuerit: careat omni immundicia: oīq3 impugnatione ſpiritualis nequitie. Per dn̄m noſtrū ieſuz xp̄m. Exorcizimus aque

EXorciſo te creatura aque in noīe dei patris ✠ oīpotētis: ꝛ ī noīe ieſu ✠ chriſti filij eiꝰ dñi nr̄i: ꝛ ī v̄tute ſpūs ſcī ✠ vt fias aqua exorciſata ad effugādā oēm ptātē inimici: ꝛ ipm inimicū eradicare ꝛ explātare valeas cū angelis ſuis apoſtaticis. Per v̄tutē dñi nr̄i ieſu xp̄i: q̄ vēturus ē iudicare viuos ꝛ mortuos: ꝛ ſeculū per ignem. ℟. Amen. Oremus. Oratio.

DEus q̄ ad ſalutē humani gñis maxīa q̄q3 sacrā ī aquaꝝ ſubſtātia ↄdidiſti: adeſto ꝓpitiꝰ inuocatōibꝰ nr̄is: ꝛ elemēto huic multimodis purificatōibꝰ p̄parato v̄tutē tue bñdictōis ✠ īfūde: vt creatura tua myſterijs tuis ſuiēs: ad abijciēdos demones morboſq3 pellēdos diuīe grē ſumat effectū: vt q̄cq̄d ī domibꝰ vel ī locis fideliū hec vnda reſperſerit: careat oī imūdicia: liberet a noxa: non illic reſideat ſpūs peſtilēs: non aura corrūpēs: diſcedāt oēs īſidie latētis inimici ꝛ ſi q̄d ē qd̄ aut īcolūitati hitātiū īuidet: aut q̄eti aſperſiōe huiꝰ aq̄ effugiat vt ſalubritas p īuocatōēz tui ſcī noīs expetita: ab oibꝰ ſit īpugnatōibꝰ defenſa. p dñz. Hic mittat ſal ī aqua in modū crucis dicēdo. Cōmixtio ſalis ꝛ aque pariter fiat in noīe pr̄is ✠ ꝛ filij ꝛ ſpūs ſcī. ℟. Amē. Deīde dicat ſacerdos. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

DEus inuicte virtutis auctor: ꝛ īſupabilis īperij rex: ac ſemꝑ magnificꝰ triūphator: q̄ aduerſe dñatōis vires reꝑmis: q̄ inimici rugiētis ſeuitiā ſupas: q̄ hoſtiles neq̄tias potēter expugnas: te dñe tremētes ꝛ ſupplices dep̄camur ac petimꝰ: vt hāc creaturā ſalis ꝛ aque dignāter aſpicias: benignꝰ illuſtres: pietatis tue more ſcī ✠ fices: vt vbicūq3 fuerit aſpſa: p īuocatiōnē tui ſcī noīs: oīs īfeſtatio īmmūdi ſpūs abijciat: terrorq3 venenoſi ſerpētis ꝓcul pellatur: ꝛ p̄ſētia ſcī ſpūs nob̄ miſericordiā tuā poſcētibus vbiq3 adeſſe dignet. Per dñm nr̄m. Deinde dr̄. Añ. Aſperges me domine yſopo ꝛ mūdabor: lauabis me: ꝛ ſuper niuē dealbabor. Ps. Miſerere mei deꝰ ſm magnā miſericordiā tuā. ℣. Glia. Et repetit añā. Aſperges. Poſt ea vadat ſacerdos ad gradus maioris altaris eccl̄ie ꝛ dicat. Oſtēde nob̄ dñe miſericordiā tuā. ℟. Et ſalutare tuū da nob̄. ℣. Dñe exau. orōnē me. ℟. Et clamor meꝰ. ℣. Dñs vobi. ℟. Et cū. Oratio.

EXaudi nos dñe ſcē p̄r oīps etne deꝰ: ꝛ mittere digneris ſcm̄ angelū tuū de celis: q̄ cuſtodiat: foueat: ꝓtegat: viſitet ꝛ defēdat oēs habitātes ī hoc habitaculo. p xp̄z dñm nr̄m. ℟. Amē. A tēpo reſurrectiōis vſq3 ad pēt. loco añe Aſperges. dr̄ añ. Uidi aquā egredientē de tēplo a latere dextro alla. ꝛ oēs ad quos ꝑuenit aq̄ iſta ſalui facti ſūt ꝛ dicēt al. al. al. Ps. Cōfitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ ī ſcl̄z miſericordia eiꝰ. ℣. Glia. Et repeti. añ. Uidi aquā. ℣. ꝛ or̄. vt s.

Sequitur hymnarius.

¶ Dñica prima aduentus ad veſperas hymnus.

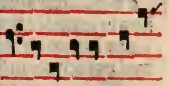

Onditoꝛ alme ſi/

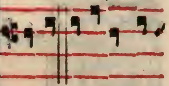

deruꝫ eterna lux

credentiuꝫ: chꝛiſte redēptoꝛ omniuꝫ exaudi pꝛe

ces ſupplicum. Qui condolens interitu moꝛ/
tis perire ſeculum: ſaluaſti mundum languidū:
donans reis remedium.
Vergente mūdi veſpere vti ſponſus de thalamo
egreſſus honeſtiſſima virgis matris clauſula.
Cuius foꝛti potētie genu curuant oīa celeſtia ter

reſtria nutu ſatentur ſubdita.
T e dep̄camur agie venture iudex ſeculi: ꝯſerua nos in tempore hoſtis a telo ꝑfidi.
L aus honor virtus gloria deo pr̄i ꝛ filio: ſctō ſi/mul paraclyto: in ſeculoruꝫ ſecula. Amen.

¶ Diebus dominicis per totū aduen/tum ad laudes hymnus.

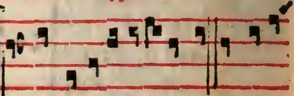

V ox clara ecce intonat: obſcura

queque increpat: pellantur eminus ſomnia: ab

ethere chriſtꝰ promicat. M ens iam reſurgat torpida: que ſorde extat ſaucia: ſidꝰ refulget iam nouum: vt tollat omne noxium
E ſurſum agnus mittitur laxare gratis debituꝫ: oēs ꝓ indulgentia vocem demus cū lachrymis.
S ecundo vt cum fulſerit: mundūq; horror cin/

rerit: nō ꝑ reatu puniat: ſʒ piuſ nos tūc ꝓtegat.
Laus honoꝛ virtus gloria deo pr̄i ⁊ filio: ſctō ſi/mul paraclyto in ſeculoꝝ ſecula. Amē.

¶ In natiuitate domini ad veſperas hymnus.

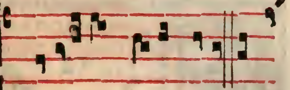

Chriſte redemptoꝛ omniuʒ: ex pa

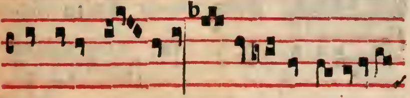

tre patris v nice: ſo lus ante principium

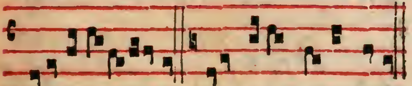

natuſ in effa biliter. Tu lumē tu ſplēdoꝛ patris tu ſpes perennis omniū: intende quas fundunt tui pꝛeces per oꝛbem famuli.
Memēto ſalutis auctoꝛ: ꝙ noſtri quondā coꝛpo/ris ex illibata virgine naſcēdo foꝛmā ſumpſeris.
Sic pn̄s teſtať dies currens ꝑ āni circulū: ꝙ ſol⁹ a ſede patris mundi ſalus adueneris.
Hunc celum/ terra: hunc mare: hunc oē qđ in eis eſt: auctoꝛē aduēt⁹ tui laudāſ exultat cantico.

Nos quoq; q ſancto tuo redēpti ſanguie ſum⁹: ob diem natalis tui hymnū nouū cōcinimus.
Gloria tibi domine qui natus es de virgine: cum patre ⁊ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſcl'a. Amen.

¶ Ad laudes hymnus.

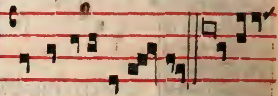

Solis ortus car dine: aduſq;

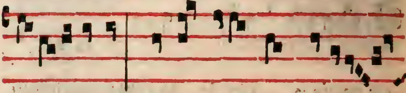

terre limitem: chriſtum canamus principem:

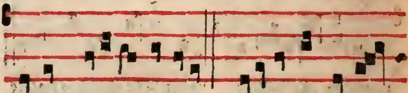

natum maria virgine. Beatus auctor ſeculi ſeruile corp⁹ induit: quo carne carnē liberās ne perderet quos condidit.
Caſte parentis viſcera celeſtis intrat gratia: venter puelle baiulat ſecreta que non nouerat.
Domus pudici pectoris templū repente fit dei: intacta neſciens virū: verbo cōcepit filium.
Enixa eſt puerpera: quem gabriel p̄dixerat: quē

matris aluo geſtiens/ clauſus ioãnes ſenſerat:

F eno iacere ꝑtulit: ꝓſepe nõ abhorruit: paruoq; lacte paſtus eſt: per quē nec ales eſurit.

G audet chorus celeſtiũ: ⁊ angeli canunt deo: palãq; fit paſtoribus paſtor creator oium.

G loria tibi domine qui natus es de virgine: cũ patre ⁊ ſancto ſpũ/ in ſempiterna ſecula. Amē.

¶ In epiphania dñi ad vꝫ ⁊ ad laudes hymnus.

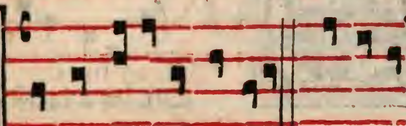

H oſtis herodes impie: chriſtũ ve

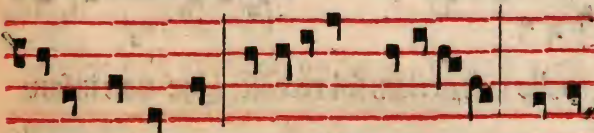

nire quid times: non eripit mortali a: qui re/

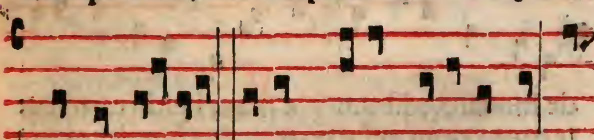

gna dat celeſtia. I bant magi quã viderant ſtellam ſequētes preuiam: lumen requirũt lumine: deum fatentur munere.

L auacra puri gurgitis celeſtis agnꝰ attigit: peccata que nõ detulit/ nos abluendo ſuſtulit.

Nouum genus potẽtie: aque rubeſcunt hydrie vinũq; iuſſa fundere: mutauit vnda originẽ.
Gloria tibi domine qui apparuiſti hodie: cuꝫ patre ⁊ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ Sabbatinis diebus extra aduentũ / q̃dragesimã / ⁊ tempus paſchale ad veſperas hymnus.

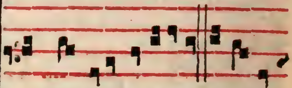

Lux be a ta trinitas: ⁊ princi/

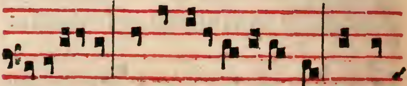

palis vnitas: iam ſol recedit igne us: infun/

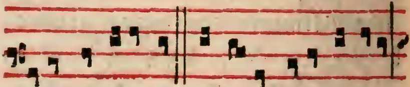

de lumen cordibus. Te mane laudũ carmine: te deprecemur veſpere: te noſtra ſupplex gloria per cuncta laudet ſecula.
Deo patri ſit gloria: eiuſq; ſoli filio: cum ſpiritu paraclito ⁊ nunc ⁊ in perpetuum. Amen.

¶ Ad completorium hymnus in tono dominicali.

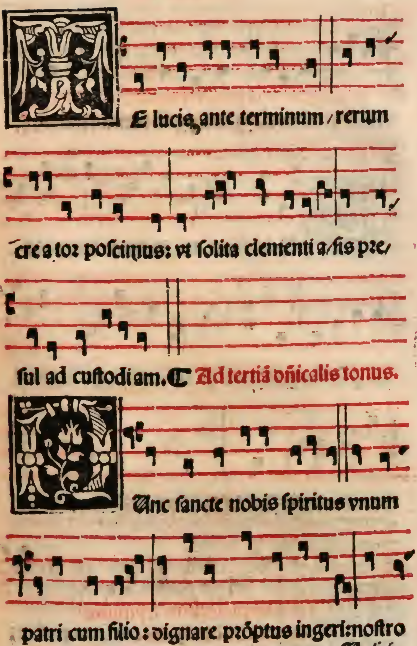
E lucis ante terminum / rerum
cre a tor poſcimus: vt ſolita clementi a/ſis pre/
ſul ad cuſtodi am. ¶ Ad tertiã dñicalis tonus.
Unc ſancte nobis ſpiritus vnum
patri cum filio: dignare prõptus ingeri: noſtro

refuſus pectori. O s lingua mens ſenſus ꝛc.

In his veſ. dñice hym.

Ucis cre a tor optime / lucez di e

rū pferés: primordi js lu cis noue / mundi

parans originem. ¶ Sabbō. xl. ad veſ. hymn⁹.

Udi benigne conditor / noſtras

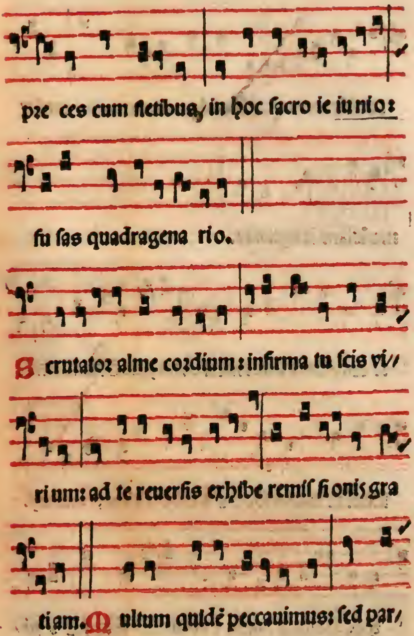
pꝛe ces cum fletibus/ in hoc ſacro ie iunio:
fu ſas quadragena rio.
Scrutatoꝛ alme coꝛdium: infirma tu ſcis vi/
ri um: ad te reuerſis exhibe remiſ ſionis gra
ti am. Multum quidē peccauimus: ſed par/

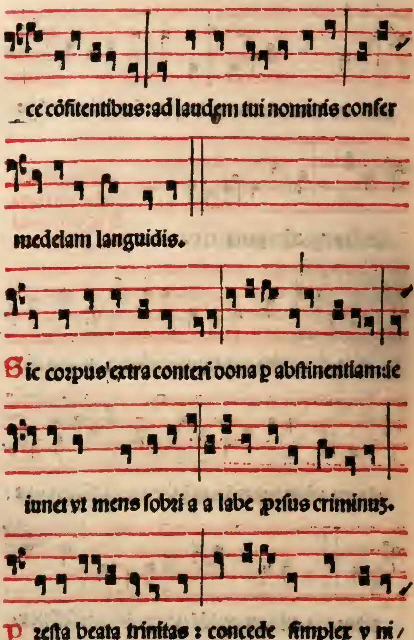
ce cõfitentibus:ad laudem tui nominis confer
medelam languidis.
Sic corpus extra conteri dona p abſtinentiam:ie
iunet vt mens ſobri a a labe pꝛſus criminuz.
Preſta beata trinitas : concede ſimplex vni/

tas: vt fructu o ſa ſint tu is / ie iu ni o rum

m u nera. A men.

Dominicis diebus in quadrageſima ad lau. hymnus.

IAm chriſte ſol iuſticie: mentis de/

hiſcant tenebre: virtutum vt lux rede at: terris

diem cum reparas.

Dans tempus acceptabile: et penitens cor tri/bue: conuertat vt benignitas: quos longa ſuf/fert pietas.

Quiddāqȝ penitētie da ferre q̄uis grandiuȝ: ma/iore tuo munere: quo dēptio fit criminū.

Dies venit dies tua: in qua reſlorent ōmia: lete/mur in hac vt tue per hanc reducti gratie.

Te rerum vniuerſitas: clemens adoret trini/tas: et nos noui per veniam: nouum canamus canticum. Amen.

¶ Dominicis diebus in quadrage/ſima ad veſperas hymnus.

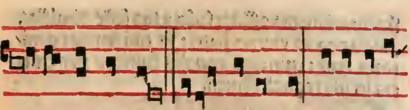

Reſpi ce clemens ſolio de ſancto: vultu ſere/

no: lampades illu ſtra: lumine tuo tenebras

depel le/ pectori nr̃o. Crimina laxa pietate
multa; ablueq; ſordes: vincula diſrūpe: parce pec
catis: releua iacentes dextera tua.
Te ſine tetro mergimur profundo: labimur alta
ſceleris ſub vnda: brachio tuo trahamur ad cla/
ra ſidera celi.
Chriſte lux vera: bōitas ꝛ vita: gaudiū mūdi: pie
tas imēſa: q nos a morte roſeo ſaluaſti ſāguie tuo
Inſere tuū petimꝰ amorē: mētibꝰ nr̄is fidei reſun
de lumē eternū: charitatis auge dilectionē.
Tu nob̄ dona fontē lachrymaꝝ: ieiunioꝝ fortia
miniſtra: vitia carnis milia retūde framea tua.
Procul a nob̄ ꝑfidꝰ abſiſtat ſathā: a tuis viribꝰ cō

fractus: ſanctus aſſiſtat ſpũs a tua ſede, dimiſſus.
Gloria deo ſit eterno patri: ſit tibi ſemper geni-
toris nate: cum quo equalis ſpiritus per cun-
cta ſecula regnat. Amen.

¶ Dñica de paſſione ad veſpas hymnus.

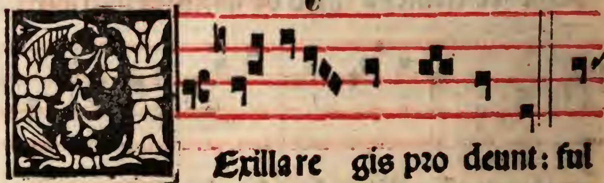

Vexilla re gis pro deunt: ful

get crucis myſterium: quo carne carnis con

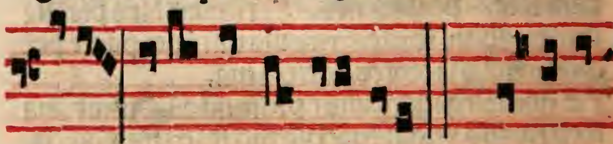

ditor ſuſpenſus eſt patibulo. Quo vulne-
ratus inſuper mucrone dire lancee: vt nos la-
uaret crimine, manauit vnda ſanguine.
Impleta ſunt que cõcinit dauid fidelis carmine
dicens in natiõibꝰ regnauit a ligno deus.
Arbor decora ⁊ fulgida: ornata regis purpura:
electa digno ſtipite, taꝫ ſcã mẽbra tangere.
Beata cuius brachijs ſecli pependit preciũ: ſta-

tera facta corporis: p̄dāq; tulit tartaris.
O crux aue ſpes vnica. hoc paſſiōis tēpore auge pijs iuſticiā: reiſq; dona veniam.
Te ſumma deus trinitas collaudet omnis ſpiritus: quos per crucis myſterium ſaluas, rege per ſecula. Amē. ¶ Ad laudes hymnus.

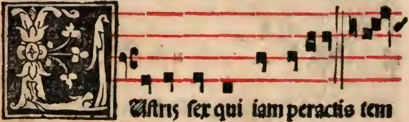

Luſtris ſex qui iam peractis tem

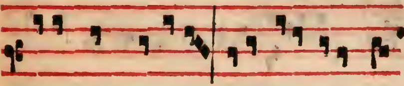

pus implens corporis : ſe volente natus ad

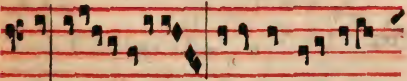

hoc paſſioni deditus: agnus in cruce leua//

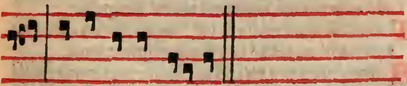

tur immolandus ſtipite.

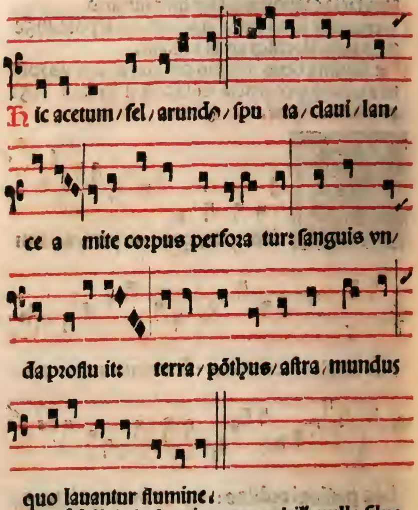

Crux fidelis int̃ oẽs arbor vna nobil': nulla ſilua talẽ ꝑfert fronde flore germine: dulce lignũ dulces clauos / dulce pondus ſuſtinet.

Flecte ramos arbor alta: tẽſa laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille: quem dedit natiuitas: vt ſuperni membra regis miti tendas ſtipitẽ.

Sola digna tu fuiſti ferre ſecli p̄ciū: atq; portū p/
parare nauta mundo naufrago: quem ſacer cru
or perunxit: fuſus agni corpore.
Glīa ⁊ honor deo vſq; altiſſimo: vna p̄ri filioq;
iclito paclito: cui laus ē ⁊ ptās p imēſa ſcl̄a. Am̄.
¶ In dieb⁹ dñicis poſt paſcha ad veſperas hym.

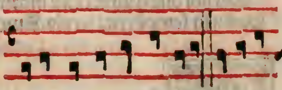

Ad cenam agni prouidi: et ſtolis

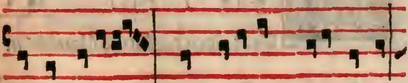

albis candidi: poſt tranſitum maris rubri/

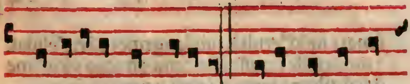

chriſto canamus principi. Cuius corpus ſan/
ctiſſimū in ara crucis torriduȝ: cruore eius roſeo
guſtando viuimus deo.
Protecti paſche veſpere a deuaſtante angelo: ere
pti de duriſſimo pharaonis imperio.
Iam paſcha noſtrū chriſtus eſt: qui immolatus
agn⁹ eſt: ſynceritatis azima caro ei⁹ oblata eſt.

O vere digna hoſtia p quã fracta ſunt tartara: re-
dẽpta plebs captiuata reddita vite p̃mia.
Lux ſurgit chriſt' tumulo: victor redit ð baratro
tyrannũ trudẽs vinclo: ⁊ reſerãs paradiſuꝫ.
Queſum' auctor omniũ in hoc paſchali gaudio:
ab omni mortis impetu tuũ defende ppl̃m.
Gloria tibi dñe q ſurrexiſti a mortuis cũ p̃re ⁊ ſcõ
ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. Ab octaua
paſche vſqꝫ ad aſcenſionẽ ad laudes hymnus.

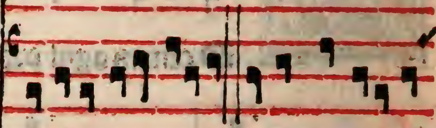

Aurora lucis rutilat: celũ laudib' in

tonat: mũd' exultãs iubilat: gemẽs ifern' vlulat.
Cum rex ille fortiſſim' mortis ↄfractis virib': pe-
de cõculcans tartara ſoluit a pena miſeros.
Ille q clauſus lapide cuſtodit ſub milite: triũ-
phans pompa nobili ſurgit victor de funere.
Solutis iam gemitib' ⁊ inferni dolorib': qꝛ ſurre-
xit domin': reſplendẽs clamat angelus.
Triſtes erãt apl̃i de nece ſui dñi: quem pena
mortis crudeli ſeue damnarũt impij.
Sermone blando angel' predixit mulieribus: in

galilea dñs videndus eſt quātotius.

I lle dum pergūt concite aplis hoc dicere: viden tes eum viuere/ oſculantur pedes dñi.

Q uo agnito diſcipuli in galileā ꝑpere pergūt vi dere faciem deſideratā domini.

C laro paſchali gaudio ſol mundo nitet radio: cū chriſtū iam apoſtoli viſu cernunt corporeo.

O ſtenſa ſibi vulnera i chriſti carne fulgida: reſur rexiſſe dñm voce fatenť publica.

R ex chriſte clemētiſſime: tu corda noſtra poſſide vt tibi laudes debitas reddamus oī tpe.

Q ueſumus auctor oīum in hoc paſchali gaudio: ab omni mortis impetu tuū defende pplm.

G loria tibi dñe q ſurrexiſti a mortuis: cum patre ꝛ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amē.

¶ In aſcenſione domini ad veſperas ꝛ ad laudes hymnus.

Que te vicit clemẽtia vt ferres noſtra crimia: cru
delẽ mortẽ patiẽs: vt nos a morte tolleres.
Inferni clauſtra penetrãs: tuos captiuos rẽdimẽs
victor triũpho nobili: ad dextraʒ pr̃is reſidens.
Ipſa te cogat pietas: vt mala nr̃a ſupes: parcẽdo
ꝛ voti cõpotes: nos tuo vultu ſaties.
Tu eſto nr̃m gaudiũ: q es futurus p̃miuʒ: ſit nr̃a
in te gloria per cuncta ſemp̱ ſecula. Amen.

¶ In feſto pẽthecoſtes ad veſperas hymnus.

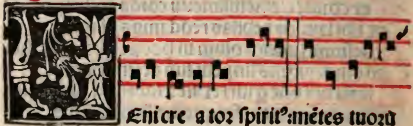

Eni cre a tor ſpirit⁹: mẽtes tuorũ

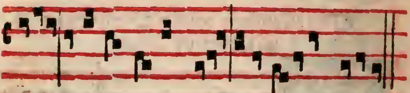

viſita: iple ſu perna gratia q̃ tu creaſti pectora.
Qui paraclit⁹ diceris: donũ dei altiſſimi: fons vi
uus ignis charitas ꝛ ſpiritalis vnctio.
Tu ſeptiformis munere: dextre dei tu digitus: tu
rite promiſſo patris ſermone ditans guttura.
Accẽde lumẽ ſenſibus: infunde amorẽ cordib⁹: ꝛ
infirma nr̃i corporis virtute firmãs perpetim.
Hoſtẽ repellas lõgius: pacẽq̧ dones protinus:
ductore ſic te preuio. vitemus omne noxium.
Per te ſciamus da patrẽ: noſcamus atq̧ filiuʒ: te

vtriuſq₃ ſpiritū credamus omni tempoꝛe.
Gloꝛia patri dn̄o:natoq₃ qui a moꝛtuis:ſurrexit ac paraclito:in ſecu loꝝ ſecula. Amen.

¶ Ad laudes hẏmnus.

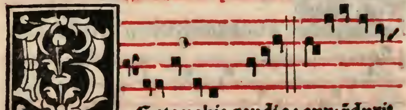

Beata nobis gaudia: anni rēduxit

oꝛbita:cū ſpiri tus paraclit᷒ effulſit ī diſcipulos
Ignis vibrāte lumie ligue figurā detulit:verbiſ vt eſſent p̄flui ꝛ charitate feruidi.
Linguis loquunt̄ oīuz:turbe pauēt gentiliū:muſto madere deputāt:q̄s ſpūs repleuerat.
Patrata ſunt hec myſtice:paſce pacto tēpoꝛe: ſa/cro dierū numero:quo lege fit remiſſio.
Te nunc deus pyiſſime:vultu pꝛecamur cernuo illapſa nobis celitus largire nobis ſpiritus.
Dudū ſacrata pectoꝛa:tua repleſti gratia:dimitte nūc peccamina:ꝛ da quieta tempoꝛa.
Gloꝛia patri domino:natoq₃ qui a moꝛtuis ſur/rexit ac paraclito:in ſeculoꝛum ſecula. Amen.

¶ In feſto ſancte trinitatis
ad veſperas hymnus.

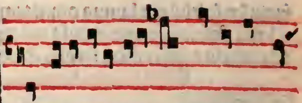

N ma ieſtatis ſoli o tres ſedēt in

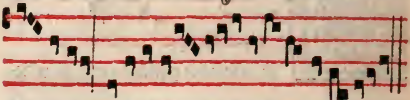

tri clini o:nã ñ ē ꝯſo lati o pfe cta ſoli tari o.
Eterne mētis oculo dum pꝫ in ſe flectitur:in lu/
cis ſue ſpeculo imago par exprimitur.
Imagis ꝯſortiū natiuus pbet exitus:ꝯcorſqꝫ ſpi
rant gaudium ingenit⁹ ꝛ genitus.
Hoc gaudiū eſt ſpūs ꝙ pꝛi natus iungit:ꝛ vnum
bonū funditus i tribus his cōcluditur.
Per ſolam vim imaginis communio fit numi/
nis:natiui ductu germinis:votiuiqꝫ ſpiramis.
Ingenito et genito:cum ſpiritu paraclito:hono
ris ſimpli debito:pſallamus corde dedito.Amē.

¶ Ad laudes hymnus.

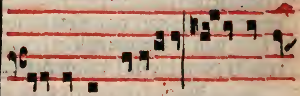

Eſti laudes hodierni:ri tu ductas

annu o: ciues gaudio ſuperni celebrāt ppetu

o: regē trinū dū ter terni chori laudāt mutuo.

Vita melos cor ſupinū trini cultus munere venerēmur regem trinū voce votis ope: quem lex iubet maſculinū ter in anno colere.

Singulari maieſtati dec⁹ ⁊ ipiuſ: ſacroſc̄e trinitati ſit pēne gaudiū: in q̄ ſim⁹ nos bti p te chriſte premiū. Amē. ¶ In feſto corpis chri ad vs hymn⁹

Pange lingua glorioſi corpis myſteri

um: ſāguiniſq̧ p̄cio. ſi:q̄z i mūdi p̄cium: fruct⁹

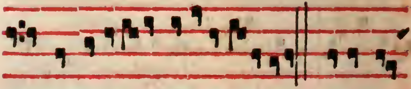

ventris genero ſi rex effudit gētiuꝫ. Nobis dat⁹
nob̄ nat⁹ ex itacta ꝟgie: ꝛ ī mūdo ꝯūſat⁹ ſpſo ꝟbi
ſemine: ſui moras incolatus miro clauſit ordine.
In ſupreme nocte cene recūbens cum fratribus
obſeruata lege plene cibis in legalibus: cibū tur
be duodene ſe dat ſuis manibus.
Verbū caro panē verum verbo carnē efficit: fitqꝫ
ſanguis chriſti merū: ꝛ ſi ſenſus deficit: ad firmā
duꝫ cor ſyncerū ſola fides ſufficit.
Tātū ḡ ſacrꝫ venerēur cernui: ꝛ ātiquū documētū
nouo cedat ritui: pſtet fides ſupplemētū ſēſuū dfcui.
Gēitori gēitoqꝫ la⁹ ꝛ iubilatio: ſal⁹ honor ꝟt⁹ qꝫ ſit ꝛ
bn̄o: pcedēti ab vtroqꝫ ꝯpar ſit laudatio. Amē.

Ad laudes.

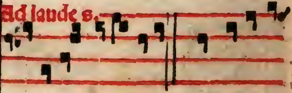

Verbū ſupnū prodiēs: nec patris li

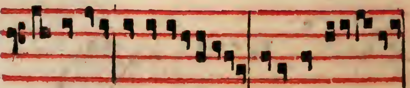

quēs dexterā: ad op⁹ ſuū exiēs venit ad vite veſpaꝫ.

I n moꝛtem a diſcipulo: ſuis tradendus emulis:
pꝛius in vite ferculo: ſe tradidit diſcipulis.
Q uibus ſub bina ſpecie carnē dedit ⁊ ſanguinē
vt duplicis ſubſtant ex totū cibaret hominem.
S e naſcens dedit ſociū: conueſcens in eduliū: ſe
moꝛiens in preciū, ſe regnans dat in pꝛemiū.
O ſalutaris hoſtia que celi pandis oſtium: bella
pꝛemunt hoſtilia da robur fer auxilium.
U ni trinoq; domino ſit ſempiterna gloꝛia qui
vitam ſine termino: nobis donet in patria. Amē.

¶ In conuerſione ſancti pauli
ad veſperas hymnus.

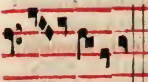

par te ge rim⁹.

Sit trinitati ſempiterna gloꝛia honoꝛ poteſtas atq; iubilatio: in vnitate cui manet ipiuz: ex/ tūc ꝛ mō ꝑ eterna ſecla. Amē.

¶ In cathedra ſacti petri ad veſperas hymnus.

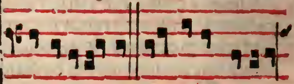

Qodcūq; vinclis ſup terrā ſtrixerit

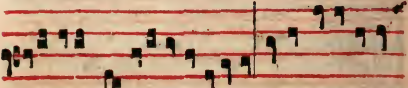

erit in aſtris religatū foꝛtiter: et qđ reſoluit in

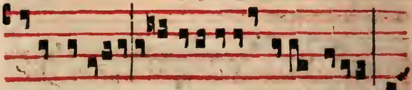

terris arbitrio: erit ſolutuz ſup celi radiuz: in

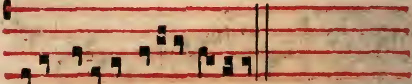

fine mūdi iudex erit ſe culi.

Gl'ia deo p imẽſa ſcl'a: ſit tibi nate dec' z ipſiuz: ho
noꝛ ptãs ſcõqꝫ ſpũi: ſit trinitati ſalus idiuidua: p
infinita ſecloꝝ ſcl'a. Amẽ. Ad laudes hymnus.

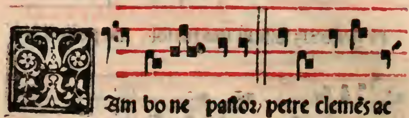

Jam bo ne paſtoꝛ petre clemẽs ac

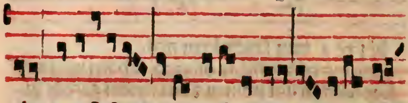

cipe vota pcãtum z pecca ti vicula re ſolue: tibi

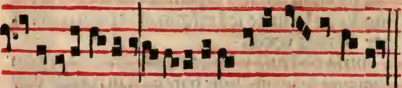

poteſtate tradita: q̃ cũcti celũ vbo claudis a peri
Sit trinitati ſempit'na gl'ia: honoꝛ ptãs atqꝫ iubi
latio: i vnitate cui manet ipiuz extũc z mõ p et'na
ſcl'a. Amẽ. ¶ Jn nat. ſci ioãnis bap. ad vẽ. hym.

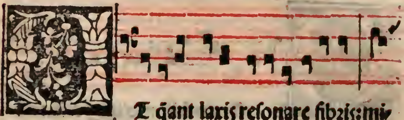

T qant laxis reſonare fibꝛis: mi-

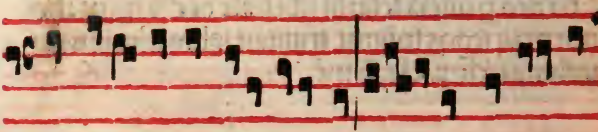

ra geſtoruʒ famuli tuo rũ: ſol ne polluti la/

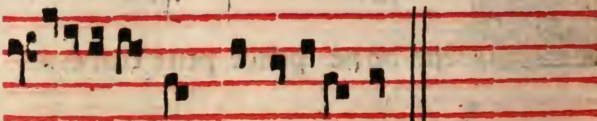

bi j re a tum ſancte ioan nes.

Nuncius celo veniens olimpo te patri magnuʒ fore naſciturum/nomen ⁊ vite ſeriem gerẽde or/dine promit.

Ille promiſſi dubius ſuperni/perdidit prompte modulos loquele/ſed reformaſti genitus perem pte organa vocis.

Ventris obſtruſo poſitus cubili/ſenſeras regem thalamo manentẽ/hinc parens nati meritis vter qꝫ abdita pandit.

Gloria patri geniteqꝫ proli/⁊ tibi cõpar vtriuſqꝫ ſemper ſpiritus alme deus vnus omni tẽpore ſecli. Amen. Ad laudes hymnus.

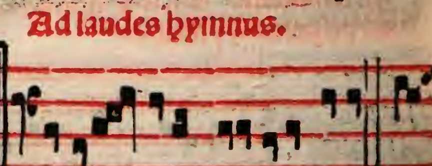

O Nimis felix meritiqꝫ celſi: ne

ſciēs la bē niue i pudoꝛis:pꝛe potēs martyr:

heremiqꝫ cultoꝛ: maxime vatum.
Serta terdēis alios coꝛonāt:aucta cremētis dupli cata q̄ſdā:tria cēteno duplicata fructu te ſac̄ oꝛnāt
Hinc potēs nr̄i meritis opimis: pectoꝛis duros lapides repelle:aſperuꝫ planans iter: ꝛ reflexos dirige calles.
Ut piꝰ mūdi ſatoꝛ ꝛ redēptoꝛ:mētibꝰ pulſa liuiōe puris:rite dignet̄ veniēs ſacratos ponet̄ greſſus
Laudibꝰ ciues celebꝛāt ſupni:te deus ſimplex pa riterqꝫ trine:ſupplices at nos veniā p̄caniur par ce redemptis.Amen.
¶ In feſtiuitatibꝰ ſanctoꝝ apoſtoloꝝ petri ꝛ. pau li ad veſperas hymnus.

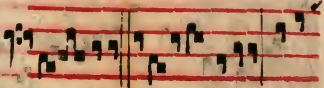

Ure a luce ꝛ decoꝛe roſeo:lux lu

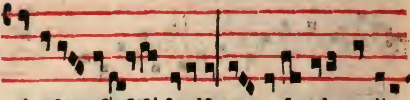

cis om̄e pſū diſti ſeculū: de corā̄s celos inclito

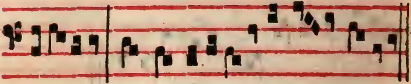

marty ri o: hac ſa cra di e q̄ dat re is veniã.

Ianitoꝛ celi: doctoꝛ orbis piter iudices ſc̄li: vera mūdi lumia: per crucē alter: alter enſe triūphās: vite ſenatum laureati poſſident.

Sit trinitati ſempiterna gl̄ia: honoꝛ ptās atq3 iubilatio: in vnitate cui manet impiū: ex tūc et modo per eterna ſecula. Amē. Ad lau. hym.

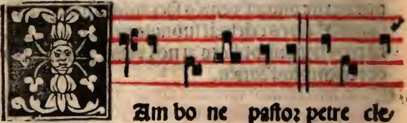

Am bo ne paſtoꝛ petre cle

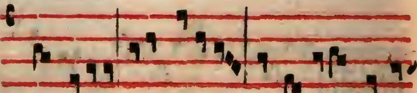

mens accipe vota precātum: et pec ca ti vincu

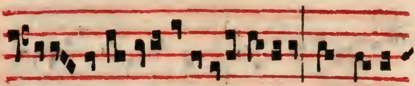

la re ſolue: tibi poteſtate tradita: qua cunctis

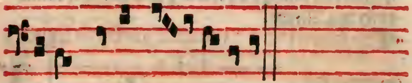

celum verbo claudis a peris.

Doctoꝛ egregie paule moꝛes inſtrue: ⁊ mēte po
luꝫ nos trāſferre ſatage: donec pfectū largiat ple
nius: euacuato qđ ex parte gerimus.
Sit triniati ſēpiterna gloꝛia: honoꝛ ptās atqꝫ iubi
latio: i vnitate cui manet ipiuꝫ extūc ⁊ mō p ētna
ſcl'a. Am̄. In feſto ſcē marie magda. ad veſ. hym

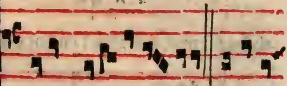

N Ardi ma ri a pi ſtici ſũpſit li-

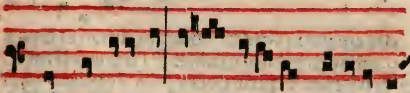

bꝛaꝫ mox optimi: vnxit be a tos domini pe

de‹ rigādo lachꝛymis. Honoꝛ decus ipe riuz
ſit trinitati vnice: patri nato paraclito: per infini-
ta ſecula. Amen.

Ɛ In feſto ſci petri ad vincula ad veſpas hymn.

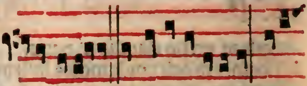

Petr⁹ bea t⁹ cathenarū laqos chꝛio

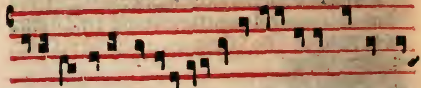

ibēnte rupit mirabili ⁊ cuſtos ouilis ⁊ doctoꝛ ec

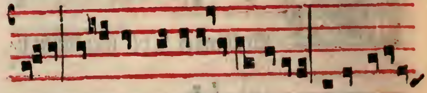

cleſie: paſtoꝛq3 gregis: ↄſuatoꝛ ouiuz: arcēs lupoꝝ
Gloꝛia deo ꝑ imēſa ſcl'a: ſit ti- (trucculētā rabiē.
bi nate dec⁹ ⁊ iperiū honoꝛ ptās ſcōq3 ſpiritui: ſit
trinitati ſalus indiuidua: ꝑ infinita ſcloꝝ ſcl'a. Am̄.

¶ In feſto trāſfiguratiōis dñi ad veſpas hym.

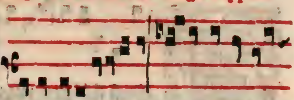

Gaude mr̄ ē pietatis in valle gemēti

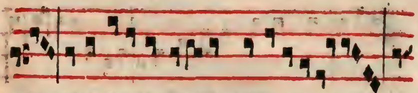

um: ꝑ ducatu digita tis chriſti regi ōnium: q̄

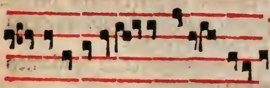

ollecta ꝓdotarꝫ i culmīe mōtiuz

Ubi patres precellētes in mortali corpore: admiranť aſſiſtē-tes de tā grandi munere: dum lumē cernētes i. creato lumie.

Q ð vertices ꝓphetarū ꝑcolunt deuotiꝰ: moyſes lumen preclarū legis date celitus: ⁊ helias iubar magnum çelo dei ſeruidus.

Preſentia deitatis declarať prouide: i audita vo-ce patris de ſupremo germīe: et ſpiritu veritatis forma nubis lucide.

Genitori genitoq; laus ⁊ iubilatio: ſalus/ honor/ virtus quoq; ſit ⁊ benedictio: procedēti ab vtro-q; compar ſit laudatio. Amen.

Ad laudes hymnus.

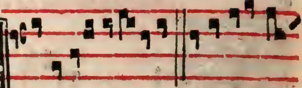

Quū fid' exo ritur /chꝛi pi a cle/
Hnc ſctē nob ſpiritus /vnū pꝛi cuz

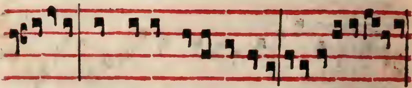

mēti a : quo tene bꝛo ſa pꝛemi r inimici ſevi ti a
fi li o : di gna re pꝛópt' in geri nr̃o rfuſ' pectoꝛi.

I nſurgere cuz nititur malignitatis ſpiritu: ex ad
uerſo reſiſtitur pꝛepotēti exercitu.

R oboꝛant in acie intuētes ſignaculū: deſidentes
militie: vt aſſequātur bꝛauiuni.

P ꝛo quo ſe cunctis obycit beatū in myſterio chꝛi
ſtus, ꝛ tandē ꝑficit regnās in celi ſolio.

G loꝛia tibi domine: poteſtas et imperium: qui
certantibus agie / aperte monſtras pꝛemium.
Amen.

¶ In aſſumptiõe btē marie ad veſpas hymnus.

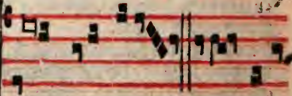

Ue maris ſtella / dei mater

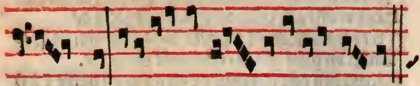

al ma: atqꝫ ſēp virgo felix celi poꝛ ta.
Sumens illud aue: gabrielis oꝛe, funda nos in pace mutans nomen eue.
Solue vincla reis: pꝛofer lumē cecis: mala noſtra pelle: bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrē: ſumat per te pꝛeces: qui pꝛo nobis natus tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis inter omnes mitis: nos culpis ſolutos: mites fac ⁊ caſtos.
Vitam pꝛeſta param: iter para tutum: vt videntes ieſum ſemper colletemur.
Sit laus deo patri: ſummo chꝛiſto decus: ſpūi ſācto tribus honoꝛ vnus. Amē. Ad laudes hymnus.

O Gloꝛi o ſa domina: excelſa ſup ſi

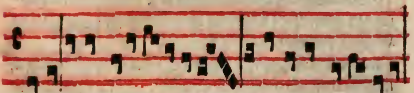

dera: q te cre auit pꝛuide lactaſti ſacro v bere.

Quod eua triſtis abſtulit: tu reddis almo germīe: intrent vt aſtra flebiles: celi feneſtra facta es.
Tu regis alti ianua ⁊ porta lucis fulgida: vitã datam p virginẽ gẽtes redempte plaudite.
Gloria tibi dñe q natus de virgine: cũ patre ⁊ ſcõ ſpũ ⁊c. ¶ In feſto ſci michaelis ad veſpas hym.

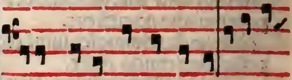

Tibi chriſte ſplẽdor patri: vita vir

tus cordiu3: i ꝯſpectu an ge loꝝ votis voce pſal

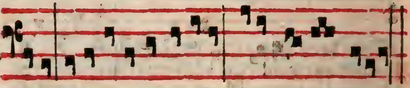

lim⁹: alternãtes ꝯcrepãdo melos da mus vocib⁹.
Collaudam⁹ venerãtes oẽs celi milites: ſed precipue primatez celeſtis exercitus: michaelem in virtute conterentem zabulon.
Quo cuſtode procul pelle rex chriſte piiſſime: oẽ nefas inimici mundo corde ⁊ opere: paradiſo redde tuo nos ſola clementia.

Gloriā pr̄i melodis pſonem⁹ vocibus: glīaʒ chꝛo canam⁹: glīaʒ paraclito: q̄ trin⁹ ꝛ vnus deus extat ante ſecula. Amen. Ad laudes hymnus.

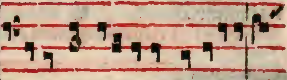

Chꝛiſte ſanctoꝝ decus angeloꝝ: re/

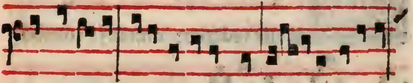

ctoꝛ humani generis ꝛ auctoꝛ: no bis eternū

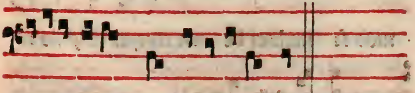

tribue beni gnus ſcandere ce lum.

Angelū pacis michael ad iſtam celitus mitte ro/gitamus aulam: nobis vt crebꝛo veniēte creſcāt pꝛoſpera cuncta.

Angelus foꝛtis gabꝛiel vt hoſteʒ pellat antiquū: volitet ab alto: ſepius templum veniens ad iſtud viſere noſtrum.

Angelum nobis medicum ſalutis mitte de celis raphael: vt omnes ſanet egrotos: pariterq̄ nr̄os dirigat actus.

Hinc dei noſtri genitrix maria: tot⁹ ⁊ nobis choꝛ⁹ angeloꝝ ſemꝑ aſſiſtat: ſimul ⁊ btã cõtio tota.

Pꝛeſtet hoc nobis deitas beata patris ac nati: pariterq͡ʒ ſancti ſpiritus: cuius reboat in omni gloria mundo. Amen. ¶ In feſtiuitate omniũ ſanctoꝛum ad veſperas hymnus:

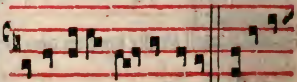

Chriſte redéptoꝛ omniuꝫ: cóſerua

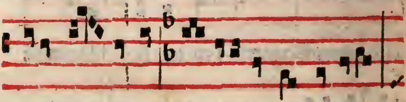

tuos ſa mulos: be a te ſemper virginis:

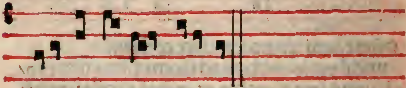

placatus ſanctis pꝛecibus.

Beata quoq͡ʒ agmia celeſtiũ ſpirituũ: pꝛeterita p̄ſentia: futura mala pellite.

Vates eterni iudicis/ apoſtoliq͡ʒ dñi: ſuppliciter expoſcimus ſaluari veſtris p̄cibus.

Martyres dei icliti: ꝯfeſſoꝛeſq͡ʒ lucidi: veſtris oꝛationibus nos ferte in celeſtibus.

Chori ſanctaꝝ virginū: monachorūq; oīuz: ſimꝉ cum ſanctis oībus: cõſortes chriſti facite.
Gentem auferte pfidā credentiū de finibꝰ: vt chriſto laudes debitas pſoluamus alacriter.
Gloria pr̃i igenito: eiuſq; vnigenito: vna cū ſcõ ſpū in ſempiterna ſecl'a. Amē. Ad laud. hymnus.

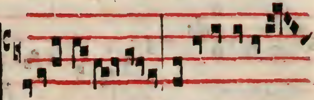

Ieſu ſaluator ſecli: redēptis ope ſub

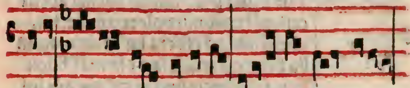

ueni: et pia dei genitrix ſalutē poſce miſeris.
Cetus oēs angelici ⁊ pr̃iarchaꝝ cunei: ⁊ pphetarū merita nobis pcentur veniam.
Baptiſta chriſti puius ⁊ clauiger ethereꝰ: cū ceteris apl'is nos ſoluāt nexu crimis.
Chorus ſacratꝰ martyꝝ: cõfeſſio ſacerdotū: ⁊ virginalis caſtitas nos a peccatis abluant.
Monachoꝝ ſuffragia: omneſq; ciues celici annuant votis ſupplicū: ⁊ vite poſcant pmium.
Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio: ſācto ſimul paraclito: in ſeculoꝝ ſecl'a. Amen.

¶ In ſancti ioannis euangeliſte ad veſperas hymnus.

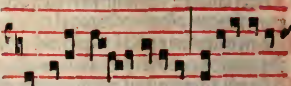

Onoꝛ ꝛ decus iclito/ ioāni fit a/

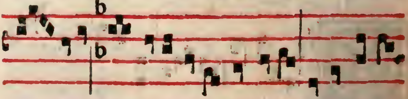

po ſtolo:do ctrine cuius lumine petra fulget

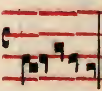

Hic ſupꝛa pectꝰ dn̄i dū adeſſēt apl'i:i
cena iā recubuit:doloꝛe qn̄ coꝛꝛuit.
Repēte tē ad ethera latꝰ vidit magna
lia dei:ꝑ qđ articl'i ſacre firmāt fidei.
Hic ē ille diſcipl'ſ:quē piꝰ ipē dn̄s ſol
ec cle ſi e.uēdo moꝛtis debitū:mr̄i legauit filiū.
Poſt hec btūs innocēs feruoꝛe multo cupiēs co
ronā ferre martyris virus bibit incolumis.
Oō rei moꝛtis biberāt duo q iam perierāt:cuius
ꝯtectū chlamyde reſurrexerūt ꝓpere.
Hic eni tutus olei ſubiuit vndas feruidi:nec eius
ab incēdio grabāda ſenſit hoꝛrido.
Dehinc pathmos rigidā relegatꝰ in inſulā:apo/
calyſis fulgide ſacro manauit opere.
Jdcirco ꝙ doctoꝛibꝰ cunctis aſcēdit altius ad de/
itatis grādia ipm figurat aquila.
Quo te ꝑcante ꝟgie pctā nr̄a dilue:ad te pie cla/
mantiū ieſu creatoꝛ oiuz. Ad laudes hymnus.

Iſte ioānes agla: diuina plenus grā: ſecreta cernens dn̄i: effudit lumē fidei.
Hic eſt dilectus inclitus: quē pius ipſe dn̄s de mūdi huius laq̄o ore vocauit ꝓprio.
Dilecte inquit intime parare vir o ſplēdide: ad celi mecū gaudia vēturus die tertia.
De ſecli demū ſtrepitu egrediens nō obitu: benigno nāq; ꝓpriū ſmone pauit ppl'm.
Quo poſt altare ꝯditā cernētē virgo foueā intrauit: vtq; voluit raptus a nube ꝑdit.
Doloris atq; merito quē ſuſtulit ꝓ dn̄o: eterne letus glorie ſubiuit aſtra corpore.
Grata cuius pn̄tia celeſtiū cōmercia: letanť atq; angeli: laudē canentes virgini.
Nos ergo chriſte meritis diſcipuli quē diligis: tua rēdēpti gratia perducat ad celeſtia. Amen.

¶ In natalitijs apoſtolorū ad veſperas ⁊ ad laudes hymnus.

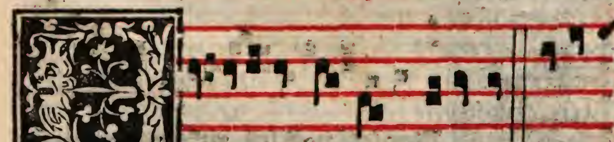

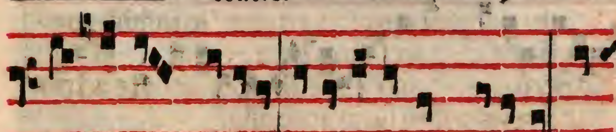

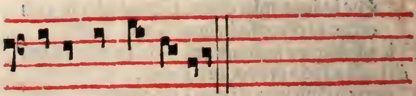

cra canunt ſo len nia.

Vos ſecli iuſti iudices ⁊ vera mundi lumina: vo tis pꝛecamur coꝛdiū: audite pꝛeces ſupplicū.

Qui celum verbo clauditis: ſeraſqꝫ eius ſoluitis nos a pctis oībus ſoluite iuſſu queſumus.

Quoꝝ pcepto ſubdit̄ ſalus ⁊ languoꝛ omniū: ſa/nate egros moꝛibꝰ: nos reddētes virtutibꝰ.

Ut cum iudex aduenerit chꝛiſtꝰ in fine ſcl̄i nos ſē piterni gaudij faciat eſſe compotes.

Deo pr̄i ſit gloꝛia: eiuſqꝫ ſoli filio: cuꝫ ſpū paracli to ⁊ nunc ⁊ in perpetuum. Amen. ¶ Tonus p oēs hoꝛas diei: ſiue hymnos hoꝛaꝝ ī diebꝰ apl̄oꝝ.

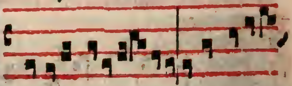

Nunc ſctē nob̄ ſpi ritꝰ: vnū patri cū

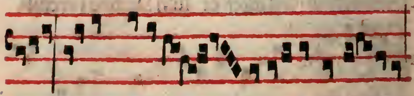

fi li o: diḡre pꝛōptꝰ in geri nr̄o refuſus pectoꝛi.

¶ In natalitio vniꝰ martyris ad veſpas hymnus

Eus tu oꝛū milituꝫ:ſoꝛs ꝛ coꝛona

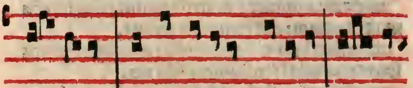

pꝛe mi um:laudes canētes martyris : ab ſol/

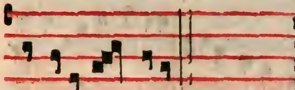

ue nexu cri minis.

Hic nempe mūdi gaudia et blādimēta noxia caduca rite deputās: pꝛuenit ad celeſtia.

Penas cucurrit foꝛtiter ꝛ ſuſtulit viriliꝰ: p te effū dens ſanguinē: eterna dona poſſidet.

Ob hoc pcatu ſupplici te poſcimꝰ piiſſime: i hoc triūpho martyris dimitte noxā ſuulis.

Laus ꝛ pēnis gloꝛia deo prī ꝛ filio: ſcō ſil paracli to in ſeclo ſecla. Amē. Ad laudes hymnus.

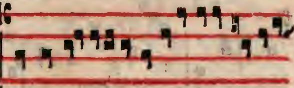

Artyr dei q vnicū pꝛis ſeqndo fili

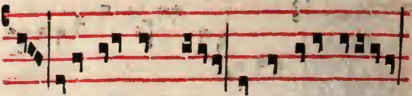

ũm: victi triũphãs hoſtib⁹: victoꝛ fruẽs celeſtib⁹
Qui p̄catus munere noſtrũ reatum dilue: arcẽs mali ꝯtagium: vite remouẽs tediuz.
Soluta ſunt iam vincula tui ſacrati coꝛpoꝛis: nos ſolue vinculis ſeculi amoꝛe filij dei.
Deo pr̄i ſit glĩa: eiuſqꝫ ſoli filio cũ ſpũ paraclito ⁊ nũc ❡ In nat. plurimoꝝ martyꝝ ad veſ. hym.

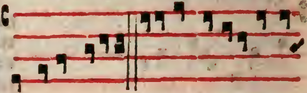

Sanctoꝝ meritis inclita gaudia păga

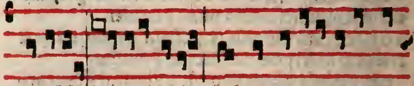

m⁹ ſoci j / geſtaqꝫ foꝛtia: nam gliſcit anim⁹ pme/

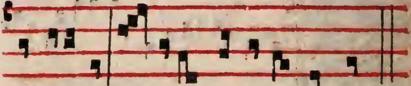

re cantibus vi ctoꝛum genus o ptimum.

Hi ſunt quos retinēs mūdus inhorruit: ipſuȝ nā ſterili flore peraridū ſpreuere penitus: teq; ſecu/ti ſunt rex chriſte bone celitus

Hi pro te furias atq; ferocia calcarūt hoīum ſeua q; verbera: ceſſit his lacerās fortiter vngula: nec carpſit penetralia.

Ceduntur gladijs more bidentium: non mur/mur reſonat: non querimonia: ſed corde taci/to mens bene conſcia conſeruat patientiā.

Que vox que poterit ligua texere: que tu mar/tyribus munera preparas: rubri nam fluido ſan/guine laureis ditantur bene fulgidis.

Te ſumma deitas vnaq; poſcimus: vt culpas abluas: noxia ſubtrahas: des pacem famulis: nos quoque gloriam per cuncta tibi ſecula. Amen.

¶ In natalitijs plurimorum mar/tyrum ad laudes hymnus.

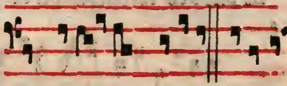

Rex glori o ſe martyrū: corona

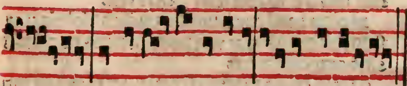

cōfitētiuȝ: q reſpuētes terrena pduci ad celeſtia.

Aure benignā ꝑſtin⁹ appōe nr̄is vocib⁹: tropheā ſacra pangim⁹ ⁊ ignoſce qđ delignius.

Tu vincis i martyrib⁹: parcēdo ꝯfeſſorib⁹: tu vince nr̄a crimia/donādo indulgentiā.

Deo p̄ri ſit gl̄ia: eiuſq̄ ſoli filio cū ſpū paraclito ⁊ nūc ⁊ in perpetuū. Amē. ¶ In natalitijs vnius confeſſoris ad veſperas hymnus.

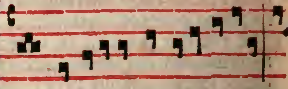

Ste cōfeſſor domini ſacrat⁹: fe

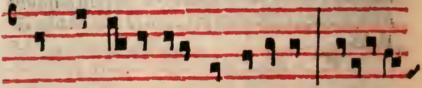

ſta plebs cu ius celebrat per orbem: hodie le

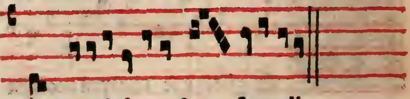

tus meru it ſecreta ſcan dere celi.

Qui pius prudens humilis pudicus: ſobrius caſtus fuit et quietus: vita dum preſens vegetauit eius corporis artus

Ad ſacrū cuius tumulū frequenter membra languentum: modo ſanitati quolibet morbo fue/

rint grauata reſtituuntur.

Unde nunc noſter chorus in honore ipſi⁹ hymnum canit hunc libenter: vt pijs eius meritis iuuemur omne per euum.

Sit ſalus illi decus atq; virtus: qui ſupra celi reſidens cacumen: totius mundi machinã gubernat trinus ꝛ vnus. Amen. ¶ In natalitijs vnius ꝯfeſſoris pontificis ad laudes hymnus

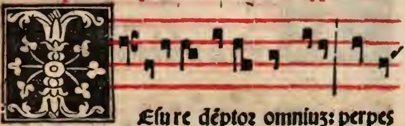

Eſu re dẽptor omniũ: perpes

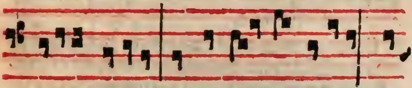

corona preſulũ: in hac di e cle mẽtius/ no

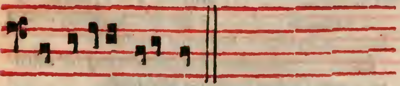

ſtris faueto precibus.

Qui ſacri qua nomĩs ꝯfeſſor almus claruit: hui⁹ celebrat annua deuota plebs ſolẽnia.

Qui rite mũdi gaudia huius caduca reſpuẽs: cũ angel' celeſtibus letus potit' premijs.

Huius benignus ãnue nobis ſequi veſtigia: hu/
ius p̄catu ſeruulis dimitte noxã criminis.
Sit chriſte rex piiſſime tibi patriq́ꝫ gloria: cuꝫ ſpi/
ritu paraclito ⁊ nūc ⁊ in perpetuū. amen. ¶ In
natalitijs vnius ꝯfeſſoris ad laudes hymnus.

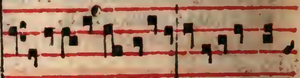

IEſu co rona celſior: ⁊ veritaſ ſub

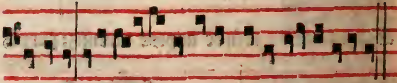

limior: q ꝯfi tē ti ſeruulo reddis pēnē p̄miuꝫ.
Da ſupplicāti cetui obtentū huius optimi remiſ/
ſionē criminū: rumpendo nexum vinculi.
Anni recurſo tēpore: dies illuxit lumīe: quo ſan/
ctus hic de corpore polū migrauit p̄potēs.
Hic vana terre gaudia: ⁊ lutulēta predia: polluta
ſorde deputās: ouans tenet celeſtia.
Te chriſte rex piiſſime hic ꝯfitēdo iugiter calca/
uit hoſtē fortiter ſupbū ac ſatellitem.
Virtutum actu ⁊ fide confeſſionis ordine: ieiuna
mēbra deferens: dapes ſupernas obtinet.
Proinde rex piiſſime precamur oēs ſupplices: vt
huius almi grã nobis remittas debita.
Gloria tibi domie: gloria vnigenito: vna cuꝫ ſan/

cto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amē. ¶ In na-
talitio vniuſ virgis ad veſpas ꝛ ad laudes hym.

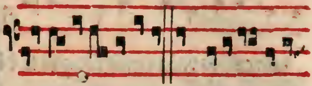

IEſu coꝛona ꝟginū: q̄ȝ mat̄ illa ꝯce-

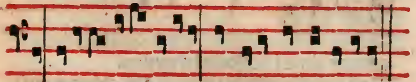

pit: q̄ ſola ꝟgo pep it: hec vota clemēs accipe.
Qui paſcis inter lilia: ſept⁹ choꝛeis virginū: ſpon-
ſus decoꝛ⁹ gloꝛia: ſpōſiſqȝ reddēs pꝛemia.
Quocūqȝ pergis virgīes ſequūtur: atqȝ laudibus
poſt te canētes curſitāt: hymnoſqȝ dulces pſonāt
Te depcamur largi⁹: nr̄is adauge ſenſib⁹: neſci-
re pſus oīa coꝛruptiōis vulnera.
Laus honoꝛ virtus gloꝛia deo patri et filio: ſan-
cto ſimul paraclito in ſeculoꝛum ſecula. Amē.
¶ In natalitijs alicuius ſācte nec virgis nec
martyris in vtriſqȝ veſpis ꝛ laudib⁹ hym.

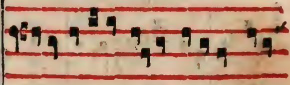

Huiuſ obtētu de⁹ alme nr̄is parce

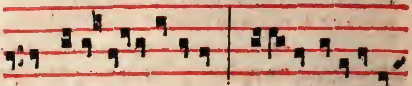

iam culpis vlti a remittẽs: quo ti bi puri reſo/

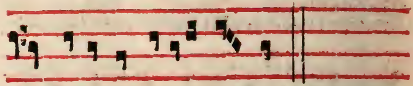

nemus almuz pectoꝛis hymnum.
Gloꝛia patri genitecꝫ pꝛoli: et tibi compar vtri/ uſqꝫ ſemper ſpiritus alme: deus vnus omni tẽ/ poꝛe ſecli. Amen.

¶ In dedicatiõe eccleſie ad veſperas ꝛ ad nocturnum hymnus.

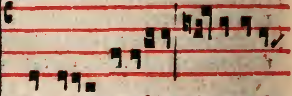

VRbs beata hieruſalez: di cta pacis

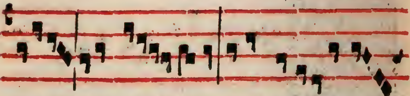

vi ſio: q̃ ꝯſtru i ſ i ce lis viuis ex lapidibus:

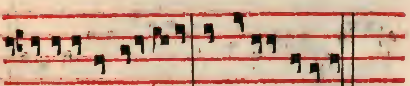

et angelis cooꝛna ta:vt ſpõſata comite.

Noua veniens e celo nuptiali thalamo:pꝛepara ta vt ſponſata copuletur dño:platee ⁊ muri eius ex auro puriſſimo.

Poꝛte nitent margaritis aditis patentibꝰ:⁊ virtu te meritoꝝ illuc introducitur/omnis qui ob chꝛi ſti nomen hic in mũdo pꝛemit.

Tunſionibus pꝛeſſuris expoliti lapides:ſuis co aptantur locis p manum artificis:diſponunt p manſuri ſanctis edificijs.

Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo vſqꝫquo altiſſimo:vna pꝛi fi lioqꝫ/inclito paraclito:cui laus eſt ⁊ ptãs p imen ſa ſecl'a. Amen. Ad laudes hymnus.

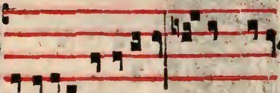

Angularis fũdamẽtũ/ la pis chꝛiſtꝰ

miſſus eſt: qui cõpage pari e tis in vtroqꝫ ne

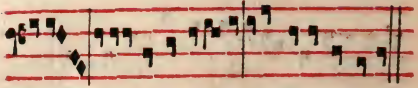

ctitur: q̄ȝ ſi õ ſácta ſuſcepit: i q̄ credés pmanet.

O is illa deo ſacra ⁊ dilecta ciuitas/ plena modu/lis in laude ⁊ canore iubilo: trinū deum vnicūqȝ cum fauore predicat.

H oc in templo ſumme deus exoratus adueni: et clemēti bonitate p̄cum vota ſuſcipe: largā bene/dictionē hic infunde iugiter.

H ic promereanť omnes petita acquirere et ade/pta poſſidere cum ſanctis penniter: paradiſuȝ in troire tranſlati in requiem.

G loria ⁊ honor d̄o vſqȝq̄ altiſſimo: vna p̄ri filioqȝ īclito paraclito: cui laus ē ⁊ ptās p imēſa ſc̄la. am

¶ In feſto ſci frāciſci in primis veſpis hymnus.

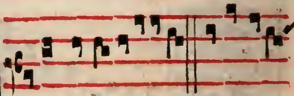

P Roles de ce lo p̄di it: nouis vtēs

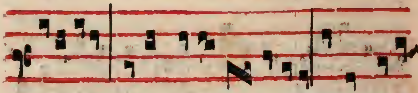

prodigi js: celum cecis ap peruit: ſiccis mare

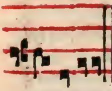

Spoliatis egyptijs, tranſijt diues: ſed pauperis nec rem nec nomẽ p/didit: factus felix ꝑ miſeris.
Aſſumptus cum apoſtolis i mon/tez noui lumis: in pauptatis ꝑdijs ve ſtigi js. chriſto frãciſcus intulit.
Facta tria tabernaculã: votũ ſecut⁹ ſimonis: quẽ huius non deſeruit numẽ vel omen nois.
Legi pphete gratie: gratũ gerẽs obſequiũ: trini/tatis officiũ feſto ſolẽni celebrat.
Dum reparat virtutib⁹ hoſpes triplex hoſpiciũ: ⁊ beatax mentiũ: dñ templũ chriſto ꝯſecrat.
Domũ portã ⁊ tumulũ pr̃ frãciſce viſita: ⁊ eue ꝑ/lã miſã a ſõno mortis excita. Am̃. Ad lau. hym.

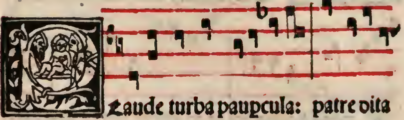

Laude turba paupcula: patre dita

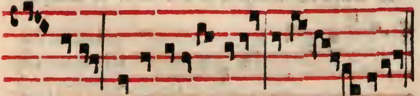

ta paupe: laudis ꝑpina pocl'a ſacro deꝑ ſſa vber.
Hic ſimplex rectus hũilis: pacis cultor: amabilis: lumẽ in vaſe fictili: ardẽs lucẽs in fragili.
Illi ꝯtentus tegmine: ſcõ caleſcẽs flamie: vicit al/gorem caumata: chriſti dñ geſtat ſtigmata.

Carnē mūdūq; pterēs: hoſtes malignos pterēs aureā victor meruit: aureolā dū docuit.
Paup nud⁹ egredit: celū diues ingredit: ſpargit virtutū munera: egris pfligat vulnera.
Verox pi pauperū: nos paupes ſpū pſortes red de ſuperum: ereptos ab interitu.
Patri nato paraclito/ decus honor et gloria: ſint huius ſci merito nobis eterna gaudia.

In ſcdis veſperis ſancti frāciſci hymnus.

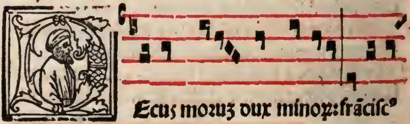

Decus morum dux minorum: frāciſc⁹

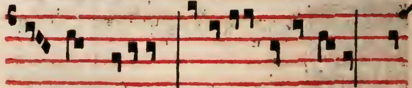

te nens brauium: in te vite datur vi te: chri/

ſte redemptor o mnium.

Plaudat frater regnat pr cōciuis celi ciuibus: cedat fletus pſallat cetus: exultet celum laudibus.
Vemptū ſolo datū polo/ ſignorū pbant opera: ergo viuit nam adiuit eterna chriſti munera.

Pꝛo terrenis votis plenis repoꝛtat dona gloꝛie:
quē decoꝛas quē honoꝛas: ſumme deꝰ clemētie.
Hunc ſequātur huic iūgant̄ q̄ ex egypto exeunt:
in q̄ duce clara luce verilla regis ꝓdeunt.
Regis ſignū ducē dignū īſignit manu latere: lux
accedit nox recedit: iam lucis oꝛto ſidere.
Eſt dux fidus clarū ſidus: ducit relucet devia: de
uitādo demōſtrādo beata nobis gaudia.
Mina gregē dux ad regeꝫ colliſoꝛ hoſtis callidi:
nos ꝑducas ꝛ reducas ad cenā agni ꝓuidi. Amē

❡ De ſcō antonio de padua ad veſpas hymnus.

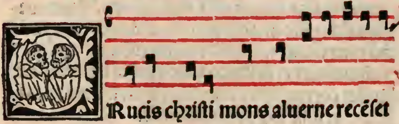

Crucis chꝛiſti mons aluerne recēſet

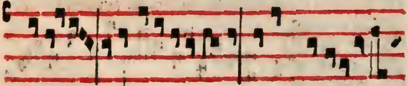

myſteria: vbi ſalutis eterne dātur pꝛiuilegia:

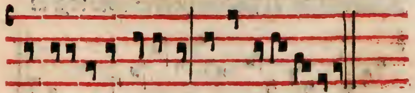

dū frāciſcꝰ dat lucerne crucis ſua ſtudia.
Hoc in mōte vir devotus ſpecu ſolitaria: paup a

mūdo ſemotꝰ cōdenſat ieiunia: vigil nudꝰ ardēs
totus: crebra dat ſuſpiria.

Solus ergo clauſus orans mēte ſurſum agitur:
ſuper geſtis crucis plorās/ merore ꝯficitur: cru/
cifixꝗ fructū implorās/ animo reſoluitur.

Ad quē venit rex e celo/ amictu ſeraphico: ſex ala
rū tectus velo aſpectu pacifico: affixuſqꝫ crucis
telo portento mirifico.

Cernit ſeruus redemptorē paſſū impaſſibilem:
ſeculorū imperatorē: tam piū tam humilē: verbo
rū audit tenorē/ viro non effabilem.

Vertex mōtis inflammat' vicinis cernētibus: cor
franciſci trāſformatur amoris ardoribꝰ: corpus
vero mox ornat' mirandis ſtigmatibus.

Collaudetur crucifixus tollēs mūdi ſcelera: quē
laudat cōcrucifixus crucis ferens vulnera: frāci
ſcꝰ p̄rſus inixꝰ ſup xp̄i federa. amē.

¶ In feſto ſci antonij de padua ad veſpās hym.

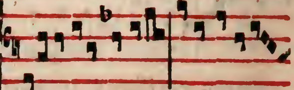

ḡtulētur hodie: chōro regi iu

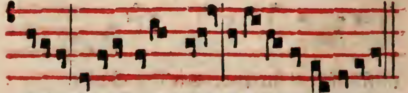

cūdiū: i cuiꝰ aulā glorie iā iu bi lat an tonius.

Fräciſci pr̄is emulus: ſic ille ſe cōtē perat: vt fon/
e manans riuulus: aquas vite circūferat.
Longe lateq̧ diffluit: ſitiq̧ mortiſ aridos/ verbo
ſalutis imbuit: danſ roꝛe ſacro viuidos.
Hic ſtigmatū q̄ baiulo/ patri natus innitit̄ dū pre/
dicat de titulo: cōfixus ille cernitur.
Sub tanto duce militās: vincēdo ſe non vincit̄ du
ci miles cohabitās: iam bello nō cōcutitur.
Nos in cāpo certamis/ patrū zelātes gloriaz: ſub
re nr̄i nomis vincamus ignominiam
Preſtet hoc nati genitoꝛ: hoc genitoꝛis genit⁹: ac
par vtriq̧ ꝯditoꝛ paclit⁹ hoc ſpūs. Ad lau. hym.

Hic nautis in naufragio ſigno ſalutis affuit: qbꝰ
ſub lucis radio vie ducatum pꝛebuit.
Hereticū lux fidei ſigno purgat dū iacitur: ab al-
to vaſis vitrei: fragilitas non frangitur.
Irriſoꝛ lucis gratie: ſignoꝝ lāguet clericus: poſt
votū ſurgēs gloꝛie: ſcti fit teſtis publicus.
Per hūc nos pr̄ luminū: ſignes ⁊ lux de lumine:
illuſtratoꝛis hominū: cū ſpūs munimine. Amen

¶ In feſto ſancte Clare virginis.
Ad veſperas hymnus.

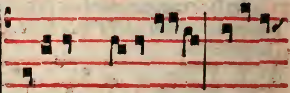

Concinat plebs fidelium/ virgina-

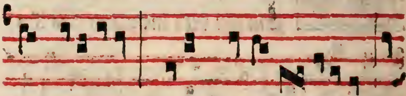

le pꝛeconium: matris chꝛiſti ve ſtigium: et

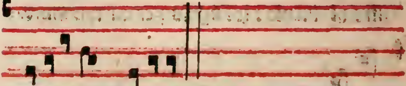

nouitatis gaudi um.

Pauperū pꝛimogenita: dono celeſti pꝛedita: obti-
net ſupꝛa merita: pꝛemia vite reddita.

Nouum ſidus emicuit:cādoꝛ lucis apparuit: nā
lux que lucē influit:clarā clarere voluit.
Claris oꝛta natalibus: necduꝫ relictis omnibus
vacat plenis affectibus:pietatis operibus.
Sub paupertatis regula:pꝛis franciſci ferula:cla
ra chꝛiſti diſcipula:luce reſperſit ſecula.
Mundus ⁊ caro vincitur:matri chꝛiſti cōnectit:
chꝛiſto pꝛoꝛſus initītur:pauperē paup ſequitur.
Spꝛetis natiuo genere:carnis ⁊ mūdi federe:clau
ditur velut carcere:diues ſuperno munere.
Clauditur velut tumulo:nequam ſubducta ſecu
lo:patet in hoc ergaſtulo:ſolū dei ſpectaculo.
Tegmina carnis vilia: vꝛgens famis inedia : ar
cta quoqꝫ ieiunia:pꝛeſtant oꝛandi ſtudia.
Uirginis huius merito: laus patri ſit ingenito:
gloꝛia vnigenito: virtus ſūma paraclito.Amē.

Ad laudes hymnus.

Uite labentis gaudia ſpnẽdo. chriſtũ ſeq̃ris: pa/
ſcentẽ inter lilia tuqȝ cũ chriſto paſceris.
Cuſtos ſacrarũ virginũ oĩ virtute p̃uia: ducis ad
ſponſum dñm puellarũ collegia.
Frãciſco duce militãs: et vincis trina prelia: car/
nẽ nãqȝ ſuppeditas: mundũ atqȝ demonia.
Iãiam in regno luminũ: pr̃i cõregnãs filia: da te
ſequentũ agminũ recta fore veſtigia.
Sit patri nato flamini decus honor et gloria: noſ/
qȝ cõmendent lumini ſcẽ clare ſuffragia. Amen.

¶ In feſto ſancti auguſtini ad veſpas hymnus.

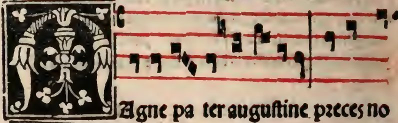

Magne pa ter auguſtine preces no

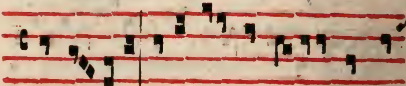

ſtras ſu ſcipe: et per e as condi tori nos pla/

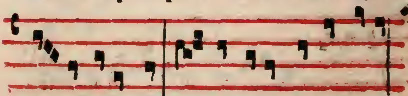

ca re ſa ta ge: at qȝ rege gregem tuum:

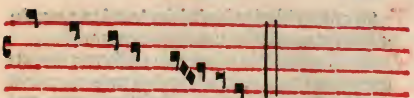

ſummum decus pre ſulum.

Amatorē pauptatis ſe collaudāt pauperes: aſſertorē veritatis amant veri iudices: frāgis nobis ſanos mellis: de ſcripturis diſſerens.

Que obſcura prius erant nobis plana faciens: tu de verbis ſaluatoris dulcē panē ꝯficis: ⁊ ꝓpinas potum vite de pſalmoꝝ nectare.

Tu de vita clericoꝝ ſcām ſcribis regulā: quam q amāt ⁊ ſequūtur viam tenēt regiā: atq; tuo ſctō ductu redeunt ad patriam.

Regi regū ſalus vita dec⁹ ⁊ iperiū: trinitati laus ⁊ honor ſit per oīe ſclm: q cōciues nos aſcribat ſupernorum ciuium. Ad laudes hymnus.

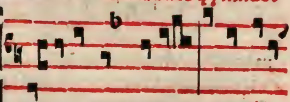

CEli ciues applaudite: ⁊ vos frēs

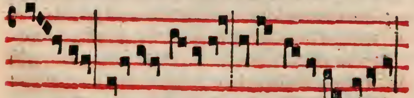

concinite: pr̄is nr̄i ſo lēni a ſolis reduxit orbita.

Hinc ergo pſalmi reſonēt: hinc lectiões ꝑcrepēt:
⁊ hymnoꝝ dulciſona: multiplicentur cantica.
Quod lingua foris ꝑſonat: itus affectus ſentiat:
nec imitari pigeat: quod laudare mēs approbat
Hunc poſt mūdi pericula: celi ſuſcepit curia: quē
cum ſuis fidelibus iam ſalutauit dominus.
Conēur totis virib⁹: iūgam̄ ꝑces ꝑcib⁹: vt auguſti
ni meritis: celi fruamur gaudijs. Gl'a pr̄ pyſſie

¶ In cōmemoratōe ſci auguſtini i p̄mis vel. hy.

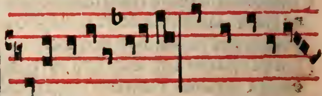

Ema parēte genitus: doctor doctorū

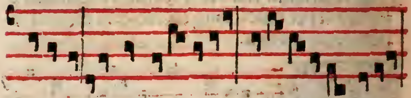

maxim⁹: ē p̄mis puer dedit⁹ auguſtin⁹ in ſtudijs
Hic omne quod in litteris: quod artib⁹ in libris:
⁊ quicqd in ſciētijs: nullo tradente concipit.
Sūme peritus apicē: tenebat rumor omniū: re/
plebat aures tollitur auguſtinus ad ſidera.
Baptiçat hunc ambroſius: deū laudamus into/
nat: ſimplician⁹ monachū habitū dat ⁊ cingulū
Cōmemoramus te patrē heremitarū colimus:
auguſtine te poſcimus: ſis filijs ſolatium.
Da pr̄ alme: da fili: ſpūs ſācte/trinitas te venerari

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

iugiter/auguſtinū ꝛ colere. ¶ In ſcdis veſpis hym. Et catat in tono de Pāge ligua. fol.164.

Ratulēt heremite vniti cenobio:letent ana choꝛite cū cleri collegio/ auguſtinus lumē vite cepit ab antonio

Audiens ſimplicianū ſocijs exclamitat/ ſurgunt idocti:tunc vanū a ſe mūdū abdicat.nec fuit opꝰ humanū heremū inhabitat.

Auguſtinꝰ baptiſatur: exultat eccleſia: te deū hic oꝛdinatur: o mira ſolertia: pia mater delectatur: ouat celi curia.

Veſte nigra hic indutus p̄cinctus coꝛꝛigia: vt io ānes redimitus eſt ȝona pellicea: geſtus cuius ē ſecutus teſbite cum helia.

Fratres deum noꝛma data/ iubet p̄diligere:cha/ ritate oꝛdinata pꝛoxio ſe nectere:qua virtutibus oꝛnata monet libꝛos legere.

Salue pr̄ ꝛ dux noſter/caput noſtrū inclitū:exoꝛe tur virgo mater:ſupplicet ad filiuȝ:vt in eo qui/ uis frater perhoꝛreſcat vitium.

Sunti ſummo vni trino lauȝ honoꝛ ꝛ glia:vt verū nūcꝫ gno ieſu xp̄iꝰgrā: h def vtili bino nob ꝛ i pa tria.Amē.

¶ Finit Pꝛoceſſioale ſm ꝯſuetudinē Romane curie:cū officio ꝛ miſſa moꝛtuoꝝ cū mltis alȳs pneceſſarijs:vt i tabula a pꝛicipio huiꝰ poſi ta apparebit. Impſſuȝ Venetȳs p Luē. antoniū d Giūta Floꝛeñ. Anno chꝛiſti 1513. die xv.xxvj. Auguſti.

¶ Regiſtrū folioꝝ. Oia ſunt quaterna.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

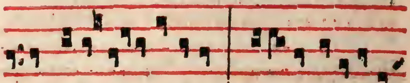

iam culpis vitia remittēs: quo ti bi puri reſo/

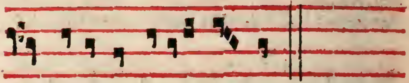

nemus almuꝫ pectoꝛis hymnum.

Gloria patri genitecꝙ ꝓli: et tibi compar vtri/uſcꝙ ſemper ſpiritus alme: deus vnus omni tē/poꝛe ſecli. Amen.

In dedicatiōe eccleſie ad veſperas ꝛ ad nocturnum hymnus.

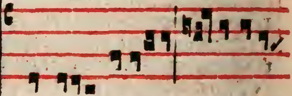

Vrbs beata hieruſalēꝫ: di cta pacis

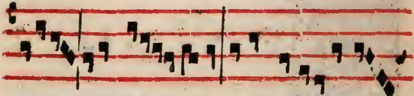

vi ſio: q̄ ꝯſtru i t̄ i ce lis viuis ex lapidibus:

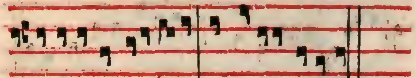

et angelis coꝛona ta: vt ſpõſata comite.
Noua veniens e celo nuptiali thalamo: pꝛepara ta vt ſponſata copuletur dño: platee ⁊ muri eius ex auro puriſſimo.
Poꝛte nitent margaritis aditis patentibꝰ: ⁊ virtu te meritoꝝ illuc introducitur/ omnis qui ob chꝛi ſti nomen hic in mũdo pꝛemit᷑.
Tunſionibus pꝛeſſuris expoliti lapides: ſuis co aptantur locis p manum artificis: diſponunt᷑ p manſuri ſanctis edificijs.
Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo vſquequo altiſſimo: vna pꝛi fi lioq; inclito paraclito: cui laus eſt ⁊ ptãs p imen ſa ſecła. Amen. Ad laudes hymnus.

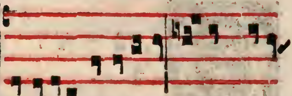

Angularis fũdamẽtũ / la pis chꝛiſtꝰ

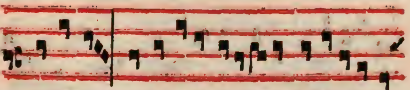

miſſus eſt: qui cõpage pari e tis in vtroq; ne

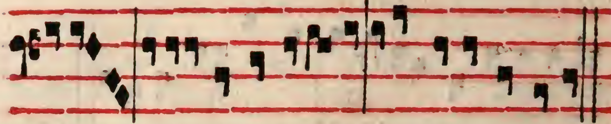

ctitur: q̄ȝ ſi ō ſācta ſuſcepit: i q̄ credēs ꝑmanet.

O is illa deo ſacra ⁊ dilecta ciuitas/ plena modu/lis in laude ⁊ canore iubilo: trinū deum vnicūq; cum fauore predicat.

H oc in templo ſumme deus exoratus adueni: et clemēti bonitate ꝑcum vota ſuſcipe: largā bene/dictionē hic infunde iugiter.

H ic promereant̄ omnes petita acquirere et ade/pta poſſidere cum ſanctis penniter: paradiſuȝ in/troire tranſlati in requiem.

G loria ⁊ honor dō vſq̄q̄ altiſſimo: vna pr̄i filioq; inclito paraclito: cui laus ē ⁊ ptās p imēſa ſcl'a. am

¶ In feſto ſci frāciſci in primis veſpis hymnus.

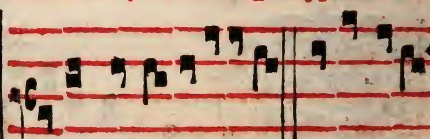

Proles de ce lo pdi jt: nouis vtēs

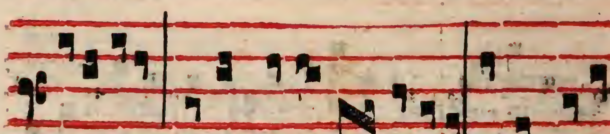

prodigi js: celum cecis ap peruit: ſiccis mare

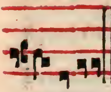

Spoliatis egyptijs/tranſijt diues:
ſed pauperis nec rem nec nomē ꝑ/
didit:factus felix ꝓ miſeris.
Aſſumptus cum apoſtolis i mon/
tez noui lumis: in pauptatis ꝑdijs
ve ſtigijs. chriſto frāciſcus intulit.
Facta tria tabernacula:votū ſecut⁹ ſimonis:quē
huius non deſeruit numē vel omen nois.
Legi pphete gratie:gratū gerēs obſequiū:trini/
tatis officiū feſto ſolēni celebrat.
Dum reparat virtutib⁹ hoſpes triplex hoſpiciū:
⁊ beata ꝑ mentiū:dū templū chriſto ꝯſecrat.
Domū portā ⁊ tumulū pr frāciſce viſita:⁊ eue ꝑ/
lā miſā a ſōno mortis excita. Am̄. Ad lau.hym.

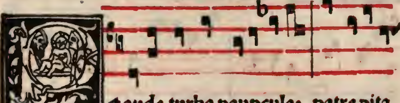

Laude turba paupcula: patre dita

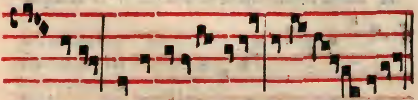

ta paupe:laudis ꝓpina pocla ſacro dep̄ſſa vber.
Hic ſimplex rectus hūilis:pacis cultor: amabilis:
lumē in vaſe fictili: ardēs lucēs in fragili.
Illi ꝯtentus tegmine:ſcō caleſcēs flamie: vicit al/
gorem caumata:chriſti dū geſtat ſtigmata.

Carnē mūdūq; ɔterēs: hoſtes malignos ꝓterēs
aureā victoꝛ meruit: aureolā dū docuit.
Paup nudꝰ egredit: celū diues ingredit: ſpargit
virtutū munera: egris ꝓfligat vulnera.
Veroꝝ pr pauperū: nos paupes ſpū ɔſoꝛtes red
de ſuperum: ereptos ab interitu.
Patri nato paraclito/ decꝰ honoꝛ et gloꝛia: ſint
huius ſci merito nobis eterna gaudia.

¶ In ſcdis veſperis ſancti frãciſci hymnus.

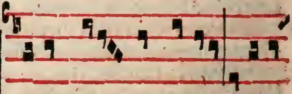

Ecus moꝛuz dux minoꝝ: frãciſcꝰ

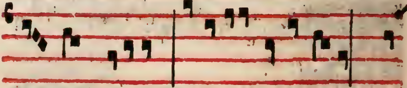

te nens bꝛauium: in te vite datur vi te: chꝛi/

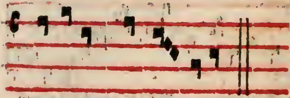

ſte redemptoꝛ o mnium.

Plaudat fra ter regnat pr cõciuis celi ci uibus: cedat fletus pſallat cetus: exultet celum laudibus.
Vemptū ſolo datū polo/ ſignoꝝ ꝓbant opera: er go viuit nam adiuit eterna chꝛiſti munera.

Pꝛo terrenis votis plenis repoꝛtat dona gloꝛie:
quē decoꝛas quē honoꝛas: ſumme deꝰ clemētie.
Hunc ſequātur/ huic iūgant q̃ ex egypto exeunt:
in q̃ duce clara luce vexilla regis ꝑdeunt.
Regis ſignū ducē dignū iſignit manu latere: lux
accedit nox recedit: iam lucis oꝛto ſidere.
Eſt dux fidus clarū ſidus: ducit relucet devia: de
uitādo demōſtrādo beata nobis gaudia.
Mina gregē dux ad regez colliſoꝛ hoſtis callidi:
nos ꝯducas z reducas ad cenā agni ꝑuidi. Amē

¶ De ſcō antonio de padua ad veſpas hymnus.

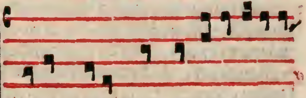

Rucis chꝛiſti mons aluerne recēſet

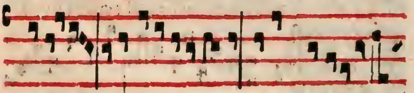

myſteria: vbi ſalutis eterne dātur pꝛiuilegia:

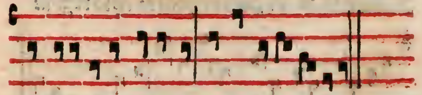

dū frāciſcꝰ dat lucerne crucis ſua ſtudia.
Hoc in mōte vir devotus ſpecu ſolitaria: paupa

mūdo ſemotꝰ cōdenſat ieiunia: vigil nudꝰ ardēs totus: crebꝛa dat ſuſpiria.

Solus ergo clauſus oꝛans mēte ſurſum agitur: ſuper geſtis crucis ploꝛās/meroꝛe ꝯficitur: cru/ciſqꝫ fructū imploꝛās/animo reſoluitur.

Ad quē venit rex e celo/amictu ſeraphico: ſex alaruꝫ tectus velo aſpectu pacifico: affixuſqꝫ crucis telo poꝛtento mirifico.

Cernit ſeruus redemptoꝛē paſſuꝫ impaſſibilem: ſeculoꝝ imperatoꝛē: tam piuꝫ tam humilē: ꝟborū audit tenoꝛē/viro non effabilem.

Vertex mōtis inflammaꝶ vicinis cernētibus: coꝛ franciſci trāſfoꝛmatur amoꝛis ardoꝛibꝰ: coꝛpus ꝟo mox oꝛnaꝶ mirandis ſtigmatibus.

Collaudetur crucifixus tollēs mūdi ſcelera: quē laudat cōcrucifixus crucis ferens vulnera: frāciſcꝰ ꝓſuſ inixꝰ ſup xp̄i federa. am̄.

¶ In feſto ſci antonij de padua ad veſpas hym.

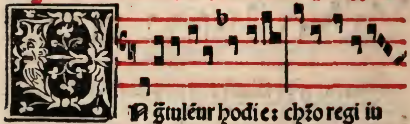

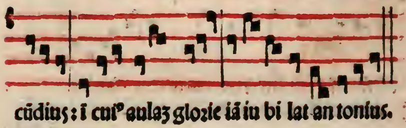

Frãciſci pr̃is emulus: ſic ille ſe cõtẽperat: vt fon/
te manans riuulus: aquas vite circũferat.
Longe lateq̧ diffluit: ſitiq̧ mortis aridos/ verbo
ſalutis imbuit: dans rore ſacro viuidos.
Hic ſtigmatũ q baiulo/ patri natus innitit̃ dũ pre/
dicat de titulo: cõfixus ille cernitur.
Sub tanto duce militãs: vincẽdo ſe non vincit̃ du
ci miles cohabitãs: iam bello nõ cõcutitur.
Nos in cãpo certamis/ patrũ çelãtes glorias: ſub
re nr̃i nomis vincamus ignominiam
Preſtet hoc nati genitor: hoc genitoris genit⁹: ac
par vtriq̧ ꝯditor paclit⁹ hoc ſpũs. Ad lau. hym.

Hic nautis in naufragio ſigno ſalutis affuit: qbꝰ ſub lucis radio vie ducatum pꝛebuit.
Hereticũ lux fidei ſigno purgat dũ iacitur: ab alto vaſis vitrei: fragilitas non frangitur.
Irriſoꝛ lucis gratie: ſignoꝝ lãguet clericus: poſt votũ ſurgẽs gloꝛie: ſcti fit teſtis publicus.
Per hũc nos pr̃ luminũ: ſignes ⁊ lux de lumine: illuſtratoꝛis hominũ: cũ ſpũs munimie. Amen

¶ In feſto ſancte Clare virginis.
Ad veſperas hymnus.

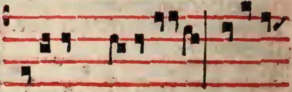

Concinat plebs fidelium/virgina

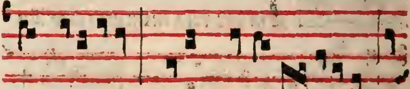

le pꝛeconium: matris chꝛiſti ve ſtigium: et

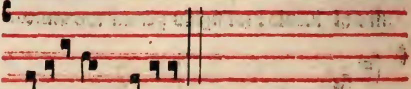

nouitatis gaudi um.

Pauperũ pꝛimogenita: dono celeſti pꝛedita: obtinet ſupꝛa merita: pꝛemia vite reddita.

Nouum ſidus emicuit:cādoꝛ lucis apparuit: nā
lux que lucē influit:clarā clarere voluit.
Claris oꝛta natalibus: necduꝫ relictis omnibus
vacat plenis affectibus:pietatis operibus.
Sub paupertatis regula:pr̄is franciſci ferula:cla
ra chꝛiſti diſcipula:luce reſperſit ſecula.
Mundus ꝛ caro vincitur:matri chꝛiſti cōnectit̄:
chꝛiſto pꝛoꝛſus initur:pauperē paup ſequitur.
Spꝛetis natiuo genere:carniſ ꝛ mūdi federe:clau
ditur velut carcere:diues ſuperno munere.
Clauditur velut tumulo:nequam ſubducta ſecu
lo:patet in hoc ergaſtulo:ſolū dei ſpectaculo.
Tegmina carnis vilia: vꝛgens famis inedia : ar/
cta quoqꝫ ieiunia:pꝛeſtant oꝛandi ſtudia.
Virginis huius merito: laus patri ſit ingenito:
gloꝛia vnigenito: virtus ſūma paraclito. Amē.

Ad laudes hymnus.

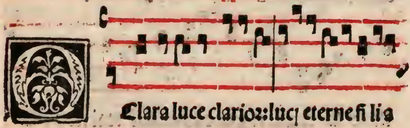

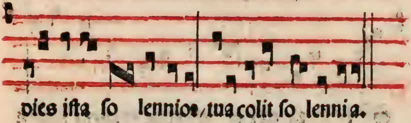

Vite labentis gaudia ſpnēdo/ chꝛiſtū ſeqris: pa/ſcentē inter lilia tuqꝫ cū chꝛiſto paſceris.
Cuſtos ſacrarū virginū oī virtute p̄uia: ducis ad ſponſum dn̄m puellarū collegia.
Fraciſco duce militās: ⁊ vincis trina pꝛelia: car/nē nāqꝫ ſuppeditas: mundū atqꝫ demonia.
Iāiam in regno luminū: pr̄i cōregnās filia: da te ſequentū agminū recta foꝛe veſtigia.
Sit patri nato flamini decus honoꝛ ⁊ gloꝛia: noſ/qꝫ cōmendent lumini ſcē clare ſuffragia. Amen.

In feſto ſancti auguſtini ad veſpas hymnus.

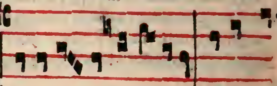

Magne pa ter auguſtine pꝛeces no

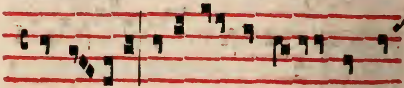

ſtras ſu ſcipe: et per eas condi toꝛi nos pla/

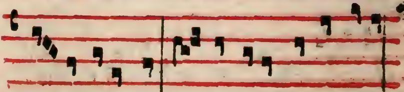

ca re ſa ta ge: at qꝫ rege gregem tuum:

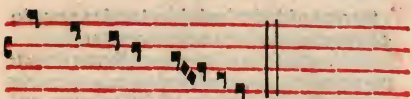

ſummum decus pre ſulum.

Amatorē pauptatis ℞ collaudāt pauperes: aſſer torē veritatis amant veri iudices: frāgis nobis fa uos mellis: de ſcripturis diſſerens.

Que obſcura prius erant nobis plana faciens: tu de verbis ſaluatoris dulcē panē ꝯficis: ⁊ ꝓpinas potum vite de pſalmoꝝ nectare.

Tu de vita clericoꝝ ſcām ſcribis regulā: quam q amāt ⁊ ſequūtur viam tenēt regiā: atqꝫ tuo ſctō ductu redeunt ad patriam.

Regi regū ſalus vita decꝰ ⁊ iperiū: trinitati laus ⁊ honor ſit per om̄e ſcl̄m: q cōciues nos aſcribat ſu pernorum ciuium. Ad laudes hymnus.

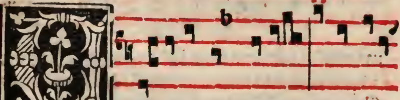

Celi ciues applaudite: ⁊ vos frēs

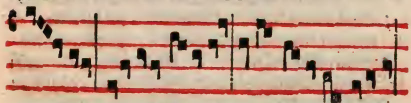

concinite: p̄ris nr̄i ſo lēni a ſolis reduxit orbita.

H inc ergo pſalmi reſonēt: hinc lectiões ꝯcrepēt:
⁊ hymnoꝝ dulciſona: multiplicentur cantica.
Q uod lingua foris pſonat: itus affectus ſentiat:
nec imitari pigeat: quod laudare mēs approbat
N unc poſt mūdi pericula: celi ſuſcepit curia: quē
cum ſuis fidelibus iam ſalutauit dominus.
C onēur totꝭ virib⁹: iūgam⁹ pces pcib⁹: vt auguſti
ni meritiꝭ: celi fruamur gaudijs. Gl'a pꝛ pij ſſie

¶ In cōmemoratōe ſci auguſtini i pmis veſ. hy⁹

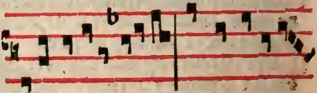

F ꝛma parēte genitus: doctoꝛ doctoꝛū

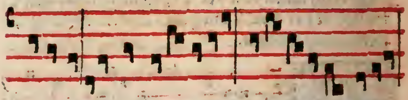

maxim⁹: ē pmis puer dedit⁹ auguſtin⁹ in ſtudijs
H ic omne quod in litteris: quod artib⁹ in libꝛis:
⁊ quicqd in ſciētijs: nullo tradente concipit.
S ūme peritus apicē: tenebat rumoꝛ omniū: re-
plebat aures tollitur auguſtinus ad ſidera.
B apticat hunc ambꝛoſius: deū laudamus into-
nat: ſimplician⁹ monachū habitū dat ⁊ cingulū
C ōmemoramus te patrē herenitarū colimus:
auguſtine te poſcimus: ſis filijs ſolatium.
D a pꝛ alme: da fili: ſpūs ſācte trinitas te venerari

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

iugiter/auguſtinū ꝛ colere. ¶ In ſcdis veſpꝯ hym. Et cātaᷓ in tono de Pāge ligua. fol.164.

Gratulēᷓ heremite vniti cenobio:letenᷓ anachorite cū cleri collegio/ auguſtinus lumē vite cepit ab antonio

Audiens ſimplicianū ſocijs exclamitat/ ſurgunt idocti:tunc vanū a ſe mūdū abdicat.nec ſuit opꝰ humanū heremū inhabitat.

Auguſtinꝰ baptiſatur: exultat eccleſia: te deū hic ordinatur: o mira ſolertia: pia mater delectatur: ouat celi curia.

Veſte nigra hic indutus ꝑcinctus corrigia:vt iōānes redimitus eſt ȝona pellicea: geſtus cuius ē ſecutus teſbite cum helia.

Fratres deum norma data iubet ꝑdiligere:charitate ordinata proxio ſe nectere:qua virtutibus ornata monet libros legere.

Salue pꝛ ꝛ dux noſter/caput noſtrū inclitū:exoretur virgo mater:ſupplicet ad filiuȝ:vt in eo quiuis frater perhorreſcat vitium.

Enti ſummo vni trino lauȝ honor ꝛ glīa:vł verū nūeꝝ gno ieſu xp̄iꝰgr̄a:ħ deᷓ vtili bino nob̄ ꝛ i patria.Amē.

¶ Finit Proceſſioāle ſm ꝯſuetudinē Romane curie:cū officio ꝛ miſſa mortuoꝝ cū mł'tis alijs pneceſſarijs:vt i tabula a pricipio huiꝰpoſita apparebit. Impſſuȝ Venetijs p Luē. antoniū ḋ Giūta Floreñ. Anno chriſti 1513. die xv.xxvj.Auguſti.

¶ Regiſtrū ſolioꝝ. Oia ſunt quaterna.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Cav. G. DI GIACOMO
Restauro del Libro Antico e Legatoria
Piazza dello Spirito Santo, 11 - Tel. [illegible]
PESCARA

Digitized by Google